

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

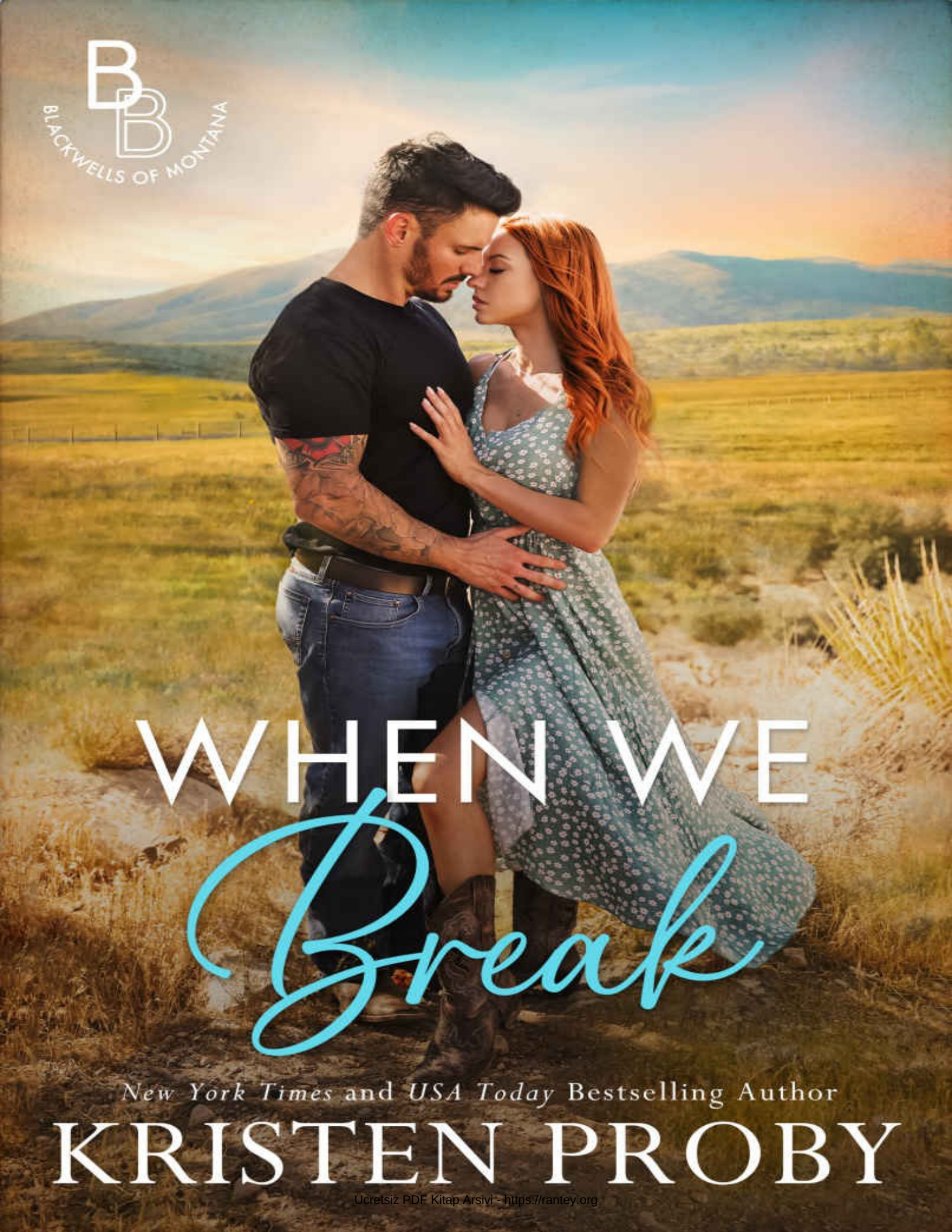
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WHEN WE *Break*

New York Times and USA Today Bestselling Author

KRISTEN PROBY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

OHEN OE *Break*

New York Times and USA Today Bestseller Author

KRISTEN PROBY

PERSAND
YAYINCILIK A.Ş.

Kırıldığımızda

MONTANA'NIN BLACKWELL'LERİ

KRISTEN PROBY

&
AMPERSAND
PUBLISHING, INC.

İçindekiler

Baharatlı Kızlar Kitap Kulübü

İçerik Uyarıları _

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31 Sonsöz

[Çiçek Açtığımız Yer Önizleme](#)
[Bülteni Kaydolun](#) _
[Kristen Proby tarafından](#)
[da:](#)
[Yazar Hakkında](#)

KIRILDIĞIMIZDA

Bir Blackwells of Montana Romanı

Kristen Proby

Telif Hakkı© 2025 yazan Kristen Proby

Tüm Hakları Saklıdır. Bu kitap hiçbir şekilde çoğaltılamaz, taranamaz, basılı veya elektronik ortamda dağıtılamaz. yazarından izin alınmadan elektronik ortamda yayınlanamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Tüm karakterler ve hikayeler yazarın mülkiyetindedir ve desteğiniz ve saygınız takdir edilmektedir. Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu çalışmanın hiçbir bölümü yapay zeka kullanılarak yapılmamıştır.

DOM

İttifak Serisi Üçüncü Kitap Telif Hakkı

© S.J. Tilly LLC 2023 Sahibinden izin

alınarak kullanılmıştır.

*Bu, biraz şımartılmaya, biraz kibarlığa ve iyi bir kız olarak adlandırılırken
saçlarının çekilmesine ihtiyaç duyan herkes içindir.
Beckett seni koruyor.*

Baharatlı Kızlar Kitap Kulübü

TBR

Okuma Listesi:

S.J. Tilly'den *Dom* (Skyla ve Beckett'in birlikte okudukları kitap)
Sen Asla Benim Değildin by Monica Murphy
Güzel Sürgün by Catherine Cowles
Wolf.e Paisley Hope tarafından
Lights Out yazan Navessa Allen
Ashley Munoz tarafından yazılan *Where We Started*
Neva Altaj'dan *Güzel Canavar*
Kaçak Aşk yazan Melanie Harlow
Rakip Kalpler yazan Maggie Rawdon
Aşk, Utley yazan S.J. Tilly

İçerik Uyarıları

Kapsamlı bir içerik uyarı listesine aşağıdaki bağlantıdan ulaşabilirsiniz:

<https://www.kristenprobyauthor.com/potential-trigger-content-warnings> Kristen

Önsöz

!!

Gitmem gerek." Bavulumu bir kazak tıktırırken başımı sallıyorum.

Benim için en önemli iki adam da beni izliyor. Ağabeyim Connor yatak odamın kapı pervazına yaslanmış, siyah çerçeveli gözlüklerinin ardından düşünceli bir şekilde bana bakarken, dans partnerim ve on yıllık en iyi arkadaşım Mikhail yatağımın önünde volta atıyor.

"Gitmek zorunda değilsin," diye ısrar ediyor Mik, sesi duygu yüklü ve on beş yaşından beri New York'ta yaşamasına rağmen hiç kaybetmediği Rus aksanıyla. "Kahretsin, onu hapse göndereceğiz."

Bununla alay edip başımı sallıyorum, sonra uzanıp Riley'nin karnını kaşıyorum ve daha fazla kıyafet almak için dolabıma dönüyorum.

"O her zaman yasaların bu tarafından kaçır," diye hatırlatıyorum onlara sanki unutulmuş gibi. "Ama beni korkutuyor. Zaten profesyonel olarak dans edemem Mik. Artık yapamam."

Homurdanıyor ve inatla başını sallıyor. "İyileşeceksin."

Tanrım, bu yakışıklı Rus'u seviyorum. On altı yaşımızdan beri birlikte dans ediyoruz ve o her zaman sadık ve inatçı oldu.

"Bundan kurtulamayacağım." Uzanıp elini tutuyorum, sonra da sıkıyorum. "Bunu ikimiz de biliyoruz. Son perde görüşmemizi yaptık."

Duygusal Rus'um yine başını sallıyor ve Connor tedirginlikle elini saçlarında gezdiriyor.

Bence tüm bu durum ağabeyim için daha kötü. O zenginliğin ötesinde, güçlü ve kuvvetli.

Ve o bile bunu düzeltemez.

"Nereye gideceksin?" Mik gözlerime bakmıyor ama beni kollarının arasına alıp sarılıyor ve başımın üstünü öpüyor.

"Montana."

Mik soluk soluğa kalır ve çekilir. Connor kaşlarını çatır.

"Ne oluyor lan?" Connor soruyor, sinirlendiğinde İrlandalı olduğu belli oluyor. "Lanet olası neden?"

"Çünkü orayı seviyorum." Omuz silkiyorum ve çantaya bir kazak daha atıyorum. Montana'da hava soğuk, bu yüzden kesinlikle tüm süveterlerimi alacağım. Geri kalanlar daha sonra bana gönderilebilir. "Ve kimse beni küçük bir kasabada aramayı düşünmez."

"Skyla." Arkadaşım başını sallıyor, belli ki bu haberden memnun değil. "Tekrar dans etmeye hazır olduğunda ne olacak?"

"Mik." İçimi çektim ve yatağın kenarına oturup ikisine de baktım. "Dans benim için bitti."

Mik Rusça bazı küfürler mırıldanır ve adım adım uzaklaşır.

"Mahvoldu. Ama *hayatım* bitmedi, o yüzden geri alıyorum. Montana'ya gidiyorum, oraya yerleşeceğim ve bir dans stüdyosu açacağım. Öğretmenlik yapacağım."

"Sen lanet olası bir öğretmen değilsin," ısrar ediyor Mik, son kelimeyi neredeyse tükürerek söylüyor. "Sen bir *baş balerinsin*. Giselle ve Kitri olarak dans ettin. Sen küçük bir kasabanın dans öğretmeni değilsin. Buna izin vermeyeceğim, Malishka."

Sessiz kalıp bizi gözlemleyen Connor'bakıyorum. "Orada çok sessizsin."

"Bu konudaki hislerimi biliyorsun," diye cevap veriyor ağabeyim omuz silkerek. "Kaçtığın için kızgıyım, ama bundan da öte, bu lanet olası pislik seni rahat bırakmadığı için çok kızgıyım. Onu tehdit ettim. Yasal olarak yapabileceğim her şeyi yaptım ve sen bana izin vermiyorsun-"

"Hayır." Sertçe yutkunarak başımı sallıyorum. "*Birini aramana* izin vermeyeceğim onunla ilgilenmek için."

Benim yüzümden bir insanın hayatının sona ermesiyle yaşayamazdım.

O pislik son iki yıldır her gün bana eziyet etse bile. "Pahalı ve iyi eğitilmiş bir köpeğin var," diye hatırlatıyor Mik bana.

Riley, yatağın ortasından bizi izliyor.

Connor, "Ona almak istediğim bu değildi," diye ekliyor ve ben bir kez daha iç çekiyorum. "Saldırmak için eğitilmiş olanı almalıydık. Öldürmek için."

"Ben bunu istemedim. Ben korkutucu görünen, iyi eğitilmiş ve tetikte olan ve aynı zamanda en iyi arkadaşım olan bir köpek istiyorum. Riley kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı oluyor. Agresif bir köpekle uğraşmak istemiyorum." Çenemi kaldırıyorum ve ikisinin de buna verecek bir cevabı yok. "Ben Montana'ya gidiyorum. Seni her zaman beklerim ama New York'a asla dönmeyeceğim."

"Keşke İrlanda'ya gitseydin," diyor Connor. "Annem ve babamla güvende olurdun. Lewis seni orada bulamazdı."

"Bizim evde o şerefsizin adını anmayız." Gözlerimi kardeşime dikiyorum ve o da gözlüklerini burnuna doğru itmeden önce elini tedirginlikle alnına götürüyor.

"Annemle babama git," diye tekrarlıyor.

"Ben çocuk değilim." Başımı sallayarak ağabeyimin kollarına giriyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. "Ayrıca, beni her zaman görmeye geleceksin. Süslü jetinle uçacaksın ve benimle kalacaksın."

"Elimden geldiğince sık," diye onaylıyor ve bana sarılıyor. "Ama kaçmak olanları silip atmıyor."

"New York'tan ayrılmayacak." Sesim hissettiğimden daha emin çıkıyor ama buna inanmam gerek. Çünkü eğer yanıyorsam, hiçbir yerde güvende olmayacağım. "Aslında bu yeni macera için heyecanlıyım. Yeni bir yerde yeni bir başlangıç yapmak, arkadaşlar edinmek, öğretmenlik yapmak."

Mik alay ediyor, hâlâ öfkeyle volta atıyor.

Rus arkadaşım çok sinirlidir.

"Sen git o zaman," diyor, kolunu dramatik bir şekilde bana doğru sallıyor ama bunu yaparken hâlâ çok zarif görünüyor. "Sen git *öğretmenlik* yap ve parçaları toplamak için beni burada bırak."

"Benim bir yedeğim var," diye hatırlatıyorum ona. "Ve o üç aydır benim yerimi dolduruyor."

Üç acımasız, ıstırap dolu ay. "O sen değilsin."

Mik yüzümü kocaman ellerinin arasına alıyor ve her zamanki gibi çok sevildiğimi hissediyorum. Bu inanılmaz adamlar benim arkamı kolluyor ve bu adamlar yanımda olduğu için şanslı olduğumu biliyorum.

"Ben de seni özleyeceğim, *a stór*."

Dudakları titriyor. "Connor kadar sık gidemem ama ziyarete geleceğim."

"Güzel." Ona sırtıtıyorum. "Benji'yi de yanında getir."

"Sanki onsuz gitmeme izin verecekmiş gibi." Mik başını sallıyor. Ne düşündüğünü biliyorum. Her zaman birbirimizin aklından geçenleri okuyabildik.

Bu bir dönemin sonu.

Ama eğer yaşayacaksam -ve *iyi bir hayat yaşama şansım* olacaksa- bunu yapmak zorundayım.

"Connor sizi oraya uçuracak mı?" Mik bize soruyor.

"Elbette," diye cevaplıyor
kardeşim. "Hayır."
"Bu konuda benimle tartışmayacaksın," diye ısrar ediyor
Connor. İç çekiyorum. "Peki. Beni uçuracaksın."
Yeni başlangıcıma. Güvenli yerime.
Lütfen, Tanrım, güvenli olsun.

Birinci Bölüm

''

"Şu anda ne yapıyorsun?"

Telefonumu kulağımla omzum arasına sıkıştırıp arabamın kapısını açıyorum ve Riley'i arka koltuğa oturtuyorum. Kocaman köpeğim için kocaman bir araba almak zorundaydım.

"Bir randevuya gidiyorum," diye kardeşime haber verdim. "Ne var Şu anda ne yapıyorsun?"

"Toplantılar arasındayım." Connor'ın sesindeki yorgunluğu duyabiliyorum. "Seni bir kontrol edeyim dedim. Haber var mı?"

"Hayır." Motoru çalıştırıyorum ve telefonumun arabaya bağlanmasını bekliyorum. "Aylardır bir şey duymadım, bu cesaret verici. Her gün beni arayıp sapığımın beni bulup bulmadığını sormak zorunda değilsin."

"Aramamın tek nedeni bu değil, bunu sen de biliyorsun."

"Ama bana sorduğunuz ilk şey bu. Merak etmeyin, gardımı düşürmedim ama biraz huzur ve sessizlik iyi geldi."

"Orada kendini güvende hissetmen beni rahatlattı. İstedğin buydu, elde ettiğin de bu ve önemli olan da bu. Gelecek hafta şehirde olacağım."

Ön camdan kaşlarımı çatıyorum. "Gerçekten mi? Nedenmiş o?"

"Potansiyel bir yatırım fırsatı. Ve en sevdiğim kız kardeşimi kontrol etmek için."

"Sadece kız kardeşim," diye hatırlatıyorum beni göremese de gülümseyerek. "Güzel, bahar resitalimiz için burada olacaksın. Sana bir koltuk ayıracağım."

"Gökyüzü-"

"Ah, ah, ah. Eğer şehre geliyorsan, resitalimi izleyeceksin. Sahip olduğun paranın hiçbir miktarı seni bundan kurtaramaz."

"Peki." Ağır ağır iç geçirir. "Kanama resitalini izleyeceğim. Ama karşılığında bana biraz etli börek borçlu olacaksın."

"Ben halledebilirim. Hangi gün burada olacaksın?"

"Bir iki gün içinde emin olacağım. Sizi haberdar edeceğim."

"Öyle yap. Gitsem iyi olacak ama sonra konuşuruz."

Telefon görüşmesini sonlandırıyoruz ve Riley ile beni sevimli evimizden alıp şehrin kenarındaki doktorun muayenehanesine götürüyorum.

İçeri girdiğimizde, Riley yakışıklı kırmızı hizmet köpeği koşumuyla yanımdaydı ve bizi bir gülümsemeyle karşıladı.

"Merhaba Skyla. Hepinizin kaydını yaptırdım. Oturabilirsiniz, kısa süre içinde biri sizin için dışarıda olacak."

"Teşekkür ederim." Başımı sallayarak Riley'yi yanıma uzanabilmesi için sıranın sonuna götürüyorum.

Dağlara ve sevdiğim mağaza ve restoranlarla dolu şirin bir şehir merkezine sahip olan Bitterroot Vadisi'ne takıntılıyım. Burada beni çok tatlı insanlar karşıladı. Benim de sevdiğim New York'tan daha farklı olamazdı ama bu küçük kasaba burada yaşadığım sekiz ay içinde hızla evim haline geldi. New York'taki bale ailemin dışında bulamayacağımından korktuğum arkadaşlarım ve aidiyet duygum var.

Ama onu burada buldum ve çok minnettarım.

"Skyla."

Hemşire sırtıyor ve onu takip etmemi işaret ediyor. Riley yanımda, benimle birlikte yürüyor.

"Bugün nasılsın?" diye soruyor. "Ben iyiyim. Peki sen nasılsın?"

"Şimdiye kadar buralarda güzel bir gün oldu." Göz kırıyor. "Hayati değerlerine bakalım."

Tartıldıktan, ateşim ve tansiyonum ölçüldükten sonra hemşire aceleyle dışarı çıkıyor ve Dr. Blackwell'in birazdan burada olacağını söylüyor.

Riley yerdeki yerinden bir huff sesi çıkardı.

"Seni duyuyorum."

Çok geçmeden Dr. Blackwell elinde dizüstü bilgisayarıyla odaya daldı. Önce bana sonra da köpeğime gülümsedi. Yakışıklı bir adam olduğu kesin. Benim yanımda dağ gibi kalır ama çoğu erkek öyledir. Boyum 1.80 ve yıllarca dans ettiğim için zayıfım, kendimi ufak tefek hissetmeye alışkınım. *Bazıları bundan faydalaniyor.* Doktor iri yarı ve kaslı, siyah saçlı ve koyu renk, nazik gözlü. Eminim kadın hastalarının çoğu onunla flört ediyordur.

durmadan. Bir kıvılcım yok ama ben buradayken ona bakmak kesinlikle güzel.

"İkinize de merhaba," diyor yanımdaki tabureye oturup klavyede bir şeyler yazarken.

"Merhaba, Dr. Blackwell."

"Bana Blake de. Ayak bileğin nasıl Skyla?" "Normal değil," diye cevap veriyorum.

Kaşlarını çattı. "Tamam, daha açık konuşabilir misin?"

Her zamanki hayal kırıklığı başlar. "Bu *normal* değil. Yaralanmadan önceki gibi değil."

Lanet kariyerimi bitirmeden önce.

"Bu alışılmadık bir durum değil. Ama sen her şeyi doğru yaptın. Gerekenden daha uzun süre PT yaptın ve geçen hafta çekilen MR'a bakılırsa sakatlığın tamamen iyileşmiş. Yapmak istediğin şey bu olsaydı sana şu anda dans etme izni verirdim."

"Ama *yapamam*." Başımı iki yana sallıyorum. "Elbette profesyonel kariyerime devam etmek için New York'a dönmeyi planlamıyorum. Bu mümkün değil. Ama stüdyomda zevk için dans ettiğimde bile aynı şey olmuyor. Hareket alanı, jet yaptığımda kaldırabildiği güç..."

Bir kaşını kaldırdı.

"Sıçradığımda ya da atladığımda," diye açıklıyorum, "ve üzerine indiğimde. Günde on dört saat antrenman ve prova yapmamın imkânı yok."

"Ve buna mecbur değilsin," diye hatırlatıyor bana nazikçe. "Anladığım kadarıyla bu tür zorlu günler artık yaşam tarzınızın bir parçası değil."

"Ama mecbur kalırsam yapabilmeliyim." Çenemi kaldırıyorum. "Bunun normal hissettirmemesinden nefret ediyorum."

Dr. Blackwell tüm dikkatini bana vermek için bilgisayarını bir kenara bıraktı.

"Skyla, ayak bileği burkulmaları bazen kırıklardan daha kötüdür. Yavaş iyileşirler ve bazen tam hareket açıklığı geri gelmez. Ama sen güçlü ve yetenekli bir sporcusun ve bence zamanla ve pratik yaptıkça kendini daha normal hissedeceksin."

"Balede ayak bilekleri önemlidir," diye mırıldandım.

"Biliyorum." Başını salladı ve gözlerini doktordan ayırmayan Riley'ye baktı. "Kuvvet antrenmanları, esneme hareketleri - PT'de yaptığınız tüm egzersizler yardımcı olacaktır."

Başımı sallıyorum, kendimi yeniden yenilmiş hissediyorum. "Tüm yapabileceğimiz bu mu?"

"Korkarım öyle. Dansçıların vücutları çok hırpalanır Skyla. Senin bundan daha fazla hırpalanmamış olmana şaşırdım."

"Ayaklarımı görmek bile istemiyorsun." Gülüyorum. "Güzel değiller."

Kıkırdıyor, bilgisayarına bazı notlar alıyor ve randevum bitiyor. Riley ve ben ofisten çıkıp arabaya doğru yürüyoruz ve o arka koltuğa atlıyor.

Eve gitmeye pek hazır değilim, bu yüzden yeni favori mekânım Billie's Books'ta duruyoruz. Sahibi Billie Blackwell ile iyi arkadaş olduk, kendisi Dr. Blackwell'in kız kardeşi. Aşk kitaplarına duyduğumuz sevgiyi paylaşıyoruz ve aylık kitap kulübümüz programının en önemli parçası.

"Hey, kızım." Bee bir müşterinin alışverişini kaydederken el sallıyor. "Yeni Monica Murphy kitabı şuradaki rafta."

Sırıtarak ciltsiz kitabı buluyorum ve göğsüme sarılıyorum. Monica Murphy favorilerimden biri ve bu kitabı bekliyordum. Elbette e-okuyucumda var ama ben aynı zamanda bir ciltsiz kitap koleksiyoncusuyum.

Misafir odalarımından birini kütüphaneye dönüştürdüm. *Güzel ve Çirkin*'deki Belle'inki kadar büyük olmayabilir ama o benim ve içini doldurmayı seviyorum.

Satın aldıklarımı tezgâha götürürken, arkadaşşıma gülümsüyorum. Bee, siyah saçları omuzlarının etrafında uzun, kumsal dalgaları şeklinde mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş muhteşem bir kız. Bugün şık gri bir takım elbise giymiş ve her *zamanki gibi* makyajı mükemmel.

Bu kadın modayı biliyor ve ben buna bayılıyorum. "Nasıl gidiyor?" Bee soruyor.

"Raflarımda bu güzelliğe sahip olduğum için şimdi daha iyiyim." Kartımı okutuyorum ve bana bir çanta uzattığında başımı sallıyorum. "Rahat sandalyelerinizden birine oturup biraz kitap okumamın sakıncası var mı?"

"Sandalyeler bunun için var," diye hatırlatıyor bana. "Burası sessiz olduğu için yan odaya gidip kahve alacağım. Sen de ister misin?"

"Sadece siyah bir Earl Grey çayı çok iyi olurdu. Teşekkür ."

"Tamamdır. Birazdan dönerim."

Riley ve ben en sevdiğimiz yere yerleşiyoruz. Mor sandalye derin ve rahat ve Bee yanına sadece Riley için bir köpek yatağı ekledi. Bir daire çizip yatıyor ama hâlâ tetikte.

"Aferin oğlum." Kitabı açmadan önce başını okşuyorum ve bu yetenekli yazarın kelimelerinin içine çekiliyorum.

Bee çayı bırakıp işe geri dönüyor. Pencere kenarında kitap okuyup dinlenerek geçirdiğim bir saatin tadını çıkarıyorum, ta ki sonunda

öğleden sonraki dersime hazırlanmak için. Bitterroot Vadisi'ne gelmek iyi bir seçimdi. Ayak bileğim tam hareket açıklığına sahip olmayabilir ama garip bir şekilde memnun ve huzurluyum.

Çok minnettarım.

İkinci Bölüm

”

Ustabaşım Brad, "Onu işe aldığını söyle bana" dedi.

az önce görüştüğüm adayı uğurladıktan sonra süt sağım ahırına girdim.

"Onu ben tuttum." Şapkamı alınımdan iterek başımı salladım. "Dünkü ikisini de ben işe aldım."

"Tam kadrolu bir ekiple ne yapacağımızı bilemeyiz." Sırıttıyor. "Ama bu konuda çok mutluyum. Biraz izne ihtiyacın var."

"Hepimizin izne ihtiyacı var," diye cevap veriyorum. "Ve kış boyunca fazladan mesai harcadığınız ve sıkı çalıştığınız için size minnettarım."

Brad, "Bize ikramiye verdiniz," diyor, "ama buna gerek yoktu. Umarım yaza yaklaştıkça yükümüz hafifler."

Başımı sallıyorum ama umutlu değilim. İşlerin yeni misafir çiftliği tarafı beni erken bir mezara gönderecek.

Misafir kulübeleri inşa etme fikrini ortaya attığımda birinin beni kırbaça dövmesi gerekirdi. Neredeyse yirmi dört saat çalışan mandıra işletmeleriyle yeterince uğraştım. Turistlerin ek işlerine ihtiyacım yoktu.

Çok saftım ve bu kadar muhtaç beklemiyordum.

"Öğleden sonra süt sağacağım." Brad beni başından savdı. "Ve temizlik."

"Ben gidip buzağları kontrol edeceğim. Jack ve Ham akşam için çalışacaklar. besleme."

Brad başını sallıyor ve biz de işlerimizi halletmeye gidiyoruz.

Gece için eve gitmeden önce süzme peyniri ve işleme ahırındaki diğer projeleri kontrol ediyorum ve tatmin olduğumda telefonumu çıkarıp kardeşlerime bir grup mesajı gönderiyorum.

Ben: Aslında bu akşam uygun bir saatte işim bitti ve bir biraya ihtiyacım var. Wolf Den'e gidelim. Akşam yemeği benden.

Büyüdüğüm çiftlik evine giriyorum, kirli botlarımı ve ceketimi çamurluğa bırakıyorum, sonra mutfaktan geçip yatak odama çıkan merdivenlere giderken bir muz atıştırıyorum.

Birkaç yıl önce Florida'ya emekli olduklarında çiftlik ailemden bana miras kaldı. Ben en büyük kardeş değilim, bu Brooks'un işi ama çocukluğumdan beri çiftlikte çalışan ve burayı seven benim.

Telefonum gelen mesajlarla titriyor.

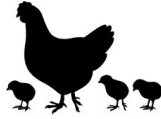
Brooks: Bir saat mi?

Blake: Ben de .

Bridger: Orada olacağım.

Sırıttıyorum ve cevaplıyorum.

Bir saat sonra görüşürüz.

Otoparkın yarısı bile dolu değil, bu da beni memnun ediyor. Yeni işim yoğun kış ve yaz turizm sezonlarında gelişiyor olsa da, en sevdiğim zaman her zaman ara sezon. Bitterroot Vadisi, muhteşem havası ve insanları meşgul edecek çok sayıda açık hava aktivitesiyle yazın koşuşturmacasından önce daha az kalabalık.

Şu anda toprak çamurlu, ağaçlar yeni tomurcuklanıyor ve güneş arada bir ortaya çıksa da hava hala soğuk.

Mükemmel.

Arabasını Blake'in yanına çekiyorum, o da iniyor ve beni aracının arkasında karşılıyor.

"Bu gece acil servis yok mu?" Kardeşime sordum.

Başını sallıyor. "Bugün klinikteydim. Görevim bitti ve bir bira içmeye hazırım. Ya da üç tane."

İtfaiye şefi Bridger arabayı çekip karşımıza park ediyor ve Brooks da birkaç blok ötedeki oto tamirhanesinin önünden yürüyerek bize katılıyor.

"Vay anasını, çiftlikten ayrılmışsın," diyor Bridger beni kucaklamak için çekerek. "Tatilden beri seni pek göremedik."

"İşler çok yoğun," diye cevap veriyorum. "Çiftlikten ayrılmak için zaman yok." Brooks, "Yardım için bizi ara," diyor. "Hepimiz orada büyüdük. Ne olduğunu biliyoruz.

yapıyoruz. Sizi temin ederim ki hiçbirimiz inek sağmayı ya da tavukları beslemeyi unutmadık."

Barın girişine doğru yürürken ona "Evet, hepinizin işi var," diye hatırlatıyorum. "Daha yeni birkaç adam daha işe aldım, yani yaz için işimiz hazır. İki inek daha eklememeliydim. Daha fazla inek daha fazla iş demek."

"gel." Blake omzuma vurdu. "Hadi biraz bira içelim.

Belki bir

hamburger."

"Ben alırım."

Wolf Den şehirdeki en sevdiğim yerlerden biri. Pub'da en iyi yemeklerden bazıları, muslukta yerel biralara, bir uçta bılardo masaları ve genel olarak eğlenceli bir atmosfer var.

Kapıdan içeri girerken gözlerimin karanlık odaya alışması için zaman tanıyor ve yüzleri tanıyorum. Yarisini tanıyorum.

Brooks bizi duvar boyunca uzanan bir masaya götürüyor ve oturduğumda Blake'i kaybettiğimizi fark ediyorum.

Blake'in sanki birini arıyormuş gibi odayı tararken iri siyah bir köpekle konuştuğunu görüyorum. Her zaman hayvanlara karşı bir zaafı olmuştur. Eğer insan doktoru olmasaydı, veteriner olurdu.

"O ne yapıyor?" Brooks soruyor.

Sunucu yaklaşp içki siparişlerimizi alırken gülererek "Flört ediyorum," diye cevap veriyorum. Blake'e benimkiyle aynı birayı sipariş ediyorum.

Eğer hoşlanmıyorsa, köpekle flört etmeye gitmemeliydi. Köpek şu anda Blake'i masamıza kadar takip ediyor ve yanımızdaki bankın üzerine atlıyor.

"Yeni flörtün kim Blake?" Ona sordum.

"Bu köpeği tanıyorum." Kardeşim savunmaya geçmiş gibi görünüyor, bu da beni sırtıtmaya itiyor. "O benim bir hastama ait."

"Sahibi nerede?" Bridger soruyor.

"Hiçbir fikrim yok ve bu garip çünkü bu adam bir hizmet köpeği."

Esprilerim kayboluyor ve köpeğe kaşlarımı çatıyorum. "Bu iyiye işaret değil." Blake endişeyle kaşlarını çatarak, "Hayır, değil," diye onaylıyor.

"Sen iyi bir çocuksun,

Riley. Annen nerede? Buralarda bir yerde mi?" "Sana bir bira söyledim," diyorum başıyla onaylayan kardeşime.

"Teşekkürler."

"Evlilik hayatı nasıl?" Bridger'a sordum. Uzun zamandır arkadaşımız olan Dani ile tatillerde evlendi. "Eve, onun yanına koşacağını düşünmüştüm."

"Oraya gittiğimde orada olacak." Göz kırıyor. "Ve evlilik hayatı çok güzel. Dani ve Birdie bu gece evi bahar için dekore ediyorlar, bu yüzden iyi bir zamanlama oldu."

"Ne yani, dekorasyona yardım etmek istemiyor musunuz?" Brooks soruyor ve hepimiz sırıtıyoruz.

"Bunu kızlarıma bırakıyorum," diye yanıtlıyor Bridger. "Sanırım sadece kendileri için bir şeyler yapmak hoşlarına gidiyor. Beni neredeyse evden kovdular ve eve geldiğimde sürpriz olacağını söylediler."

Bir hareketle sağıma baktım ve onu görünce nefesim kesildi. Aylar önce kitapçada gördüğüm o muhteşem kızıl saçlı. Yolumuzda yürüyor ve çarpıcı yüzündeki ifadeye bakılırsa, iyi ve kızgın olduğunu söyleyebilirim. Sonra o nefis küçük ağzını açtı ve beni şok etti.

"Burada ne haltlar dönüyor böyle? Köpeğimi kırdınız!"

Üçüncü Bölüm

''

İşte " diyor Blake Blackwell büyüleyici bir gülümsemeyle. "I Riley'i tek başına buldum ve endişelendim."

"Onu *eğitiyordum*." Gözlerimi kısıyorum ve ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. "Bu onun için bir egzersizdi."

"Tüh," diyor sakallı olan, yüzünü buruşturarak. "Her şeyi berbat ettin, kardeşim." "Özür dilerim Skyla," diyor Blake başını sallayarak.

"Seni buraya kadar takip mi etti?" Gözlerimin içine bakmayan Riley'ye bakıyorum çünkü başının büyük belada olduğunu biliyor.

"Evet," diyor Blake. "O yaptı."

"Seninle uzun bir konuşma yapacağız," diyorum mızızlanıp başını öne eğen köpeğe.

"Biliyor," diyor Beard sırtarak. "Merhaba, ben Beckett."

"Skyla," diye cevap veriyorum ve uzattığı eli kabul ediyorum. Temasla kolumda bir zonklama oluşuyor ve Beckett beni incelerken gözleri hafifçe kısılıyor. Etkileyici biri, hakkını vermeliyim. Oturuyor olmasına rağmen uzun boylu, kaslı, siyah saçlı ve gözlü olduğunu görebiliyorum ve sakalı çok uzun değil, güzelce kesilmiş ve çok iyi hissettirecek ...

Whoa, oraya gitmiyoruz.

Blake, masanın diğer tarafında oturan ve üzerinde Bitterroot Vadisi İtfaiye Departmanı tişörtü olan bir adamı göstererek, "Bu Bridger," diyor.

"Dani'nin kocası mı?" Ben soruyorum.

Bridger sırtarak, "O benim," diye yanıtlıyor. "Dani sürekli senden bahsediyor."

"Düğünü kaçırdığım için çok üzgünüm." Beckett uzanıp Riley'yi sevdiğinde ve Riley *de ona izin verdiği*nde kaşlarımı çatıyorum.

Bu köpeğin başı dertte.

"Fotoğraflar çok güzel ve adına da çok memnun oldum. Orada olamadığım için üzgünüm."

"Teşekkürler," diyor Bridger gülümseyerek. Arkadaşım haklı. Kocasını bayılıyor.

"Ve ben Brooks. En yaşlısı ve en yakışıklısı." Brooks ayağa kalkıp elimi sıkarak için uzanınca gülümsedim.

"Yani noktaları birleştirecek, siz Billie'nin kardeşlerisiniz, öyle mi?"

Riley'nin banktan kalkmasını sağlarken soruyorum. Hâlâ gözlerimin içine

bakmıyor ama itaatkâr bir şekilde yanımda oturuyor. Bu Blackwell'lerin inanılmaz derecede muhteşem genlere sahip kesin. Hepsi birbirine benziyor ve kardeşlerin hepsi de günah kadar yakışıklı.

Beckett sandalyesini bana doğru çevirip dikkatini bana verdiğinde, kadınsı organlarımın dikkatini çekiyor. Gerçekten de hepsi gülünç derecede yakışıklı ama bu sakallı adam vücudumu ateşe veriyor.

"Öyleyiz," diye yanıtlıyor Beckett, içimi ürperten o derin tınısıyla.

"Billie'den birkaç hikaye dinledim. Montana'daki çok iyi dostlarımdan biridir."

"Bize katılabilirsin." Blake Beckett'la arasındaki boş koltuğu işaret ediyor ama ben başımı sallıyorum. "Billie'yi arayıp onun da bize katılmasını sağlayabiliriz."

"Kardeşlerinizin gecesini bölmeyeceğim. Çok pahalı, sözde eğitilmiş köpeğimi kırdığın için minnettarım." Uzaklaşırken gülüyorum. "Sana iyi geceler."

Riley'e bir bakış attım.

"Topuk," diyorum ona ve o da beni itaatkâr bir şekilde bardan çıkıp arabama doğru takip ediyor. "Blake'le gittiğine inanmıyorum. Bundan daha iyisini biliyorsun Riley Gallagher. Yakışıklı erkeklerin peşinden öylece gidemezsin, biliyorsun. Connor Amca'ya da söyleyemeyiz, yoksa çok kızar."

Aniden duruyor ve dönerek arkamdaki ayak seslerini duymamı sağlıyor. Beckett'ın yaklaştığını görmek için döndüğümde alçak bir hırıltı çıkıyor. Tamam, köpeğim hâlâ işini yapıyor.

Beckett kısa keser ve ellerini kaldırır. "Her rağmen eğitilmiş."

"Gayet iyi," diye kabul ediyorum ve elimi kaldırarak Riley'ye durması için işaret veriyorum. Oğlum hemen hırlamayı kesiyor ve yanıma oturuyor. Akşamın nasıl bittiğine rağmen belki bu gece biraz eğitim alabiliriz.

"Seni korkutmak istememiştim." Gözleri elimi yanımda yumruk yaptığım yere düşüyor ve beni tekrar bakşlarına önce o kasları kasıtlı olarak gevşetiyorum. "Meraklı kardeşlerim dinlemiyorken telefon numaranı sormak istedim. Ben güzel bir kadını etkilemeye çalışırken onların beni izlemesini istemiyorum."

Kaşlarıım şaşkınlıkla kalkıyor. Beckett sadece yakııklı değil. Bu adam için çok sıkıcı bir kelime. O... güçlü. Sakalının altındaki çene çizgisi keskin ve koyu renk gözleri, otopark ışıklarının yumuşak parltısı altında neredeyse viski gibi daha açık görünüyor.

Ve bana gülümsediğinde, başımdan ayak parmaklarıma kadar pekmez gibi geçiyor. Bu glmsemelerden daha çok istiyorum. *Bu zevki tatmak için kendime izin vermeyeceğimi bilsem bile.*

Beckett Blackwell ne yazık ki uzak durmam gereken biri. Bir erkeğe karşı tekrar savunmasız kalmaya istekli olacağımdan tam olarak emin değilim.

En azından henüz değil.

"Sorduğun için teşekkür ederim," diyorum sonunda, ellerini ceplerine sokup beklemeye ve izlemeye başladığında. "Ama reddetmek zorundayım."

O viski gözleri bana dikiliyor ve neredeyse sözlerimi geri almak istiyorum.

"Kişisel bir şey değil," diye onu temin etmek için acele ediyorum. Başka biri olsaydım, böyle berbat bir geçmişim olmasaydı, Beckett Blackwell'le kesinlikle çıkardım. "Eminim çok hoş bir adamsın."

"Evet." Başını sallıyor, sonra kıkırdıyor ve elini saçlarında gezdiriyor. "Beni sık sık böyle tarif ederler. Çok hoş."

Ben de onunla birlikte gülüyorum ve omuz silkiyorum. "Piyasada değilim."

Tüm mizah yüzünü terk eder. "zr dilerim. Biri olduğunu fark etmemiştim."

"Oh, bilmiyorum." Başımı sallıyorum ve omuzlarının gevşediğini fark ediyorum. Harika, demek ki günah kadar seksi ve iyi bir insan. "Ve ben ... birini aramıyorum."

"Yeterince adil." Bir adım geri çekildi ve ben biraz daha rahat nefes aldım. "İyi akşamlar."

Bara geri döndüğünde, bir an için pişmanlık duyuyorum.

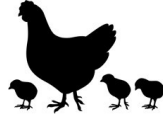
Belki de Beckett gibi birini tanımak güzel olurdu. Ondan etkilendiğimi inkar edemem. Bir kadının bu adamın yaydığı karizmayı ve seksapeli görmezden gelmesi için nabzının atmaması gerekir.

Ama aynı zamanda *gt heriften* de etkilenmiştim ve bu bir kabusla sonuçlandı.

Hafif bir melankoli ve kesin bir hayal kırıklığı hissederek *-bundan o kadar nefret ediyorum ki-* Beckett'ın içeri girip Riley'yi arabaya götürmesini izliyorum.

Kapıyı kapatıp sürücü koltuğuna oturmadan önce ikimize de "En iyisi bu," diyorum. Aracı çalıştırıp eve gitmek üzere kenara çektikten sonra aynadan köpeğe bakıyorum. "Şimdi, o eğitimde başarısız olduğunun farkındasın, değil mi? Blake'le gittiğine inanamıyorum. Bundan daha iyisini biliyorsun."

Riley oflayıp puflayarak uzanıyor, ben de başımı sallıyorum. "Bunu yakında tekrar deneyeceğiz."

Bu gece ayın en sevdiğim gecesi.

Baharatlı Kızlar Kitap Kulübü.

Bee kitapçısında ev sahipliği yapıyor ve şu anda yaklaşık on beş üyemiz var, bu da çok eğlenceli. Ama ben ilk üyelere daha yakın büyüdüm.

Bee ve Dani benim en yakın arkadaşlarım. Dani'nin ikiz kardeşi Alex ve yan taraftaki kafenin sahibi Millie Wild da harikadır.

Ama katılan tüm hanımlardan keyif alıyorum. Küçük bir kasabada yaşadıkları için birçoğu birbirlerini hayatları boyunca tanıyor, ancak bu beni nezaketle aralarına almalarını ve kendimi evimde hissetmemi sağlamalarını engellemedi.

The Sugar Studio'nun sahibi Jackie kapıdan girerken, "Çikolatalı kek getirdim," diye anons ediyor. "Ve bu sefer kitabı gerçekten okudum."

Hepimiz gülerken bu ayki kitap kulübü okumamız olan S.J. Tilly'nin *Aşk, Utley*'i hakkında konuşmak için bir araya geldik. Geçen kış aynı yazarın bir mafya serisini okumaya başladık ve o kadar sevdik ki devam etmeye karar verdik. İyi ki de öyle yapmışız.

"Bu kitap bir başyapıtı," diyorum gruba. "Aynı anda hem yürek burkucu hem de seksiydi. Ama en sevdiğim kısım kitabın başlarında, iş arkadaşlarıyla öğle yemeğinden sonra ufak bir kaza geçirdiği zamandı. Korkmuş ve bir an yaşıyor ve Maddox ona doğru bakmıyor bile. Sadece elini onunkine uzatıyor ve o da avucunu onunkinin içine kaydırıyor. Kalbim o anda öyle ağır bir iç çekti ki."

Diğerleri başlarını sallarken Bee, "Cehennem kadar ateşli," diye katılıyor. "Sorumluluk alan erkekleri severiz. Ne istediğini bilen ve saçma sapan oyunlar oynamayan."

Rızaya dayalı olduğu sürece, evet.

Ama bunu yüksek sesle söylemiyorum.

Sonraki bir saati kitabı tartışarak ve kek yiyerek geçirdik. Bu kızlarla vakit geçirmek her zaman çok güzel.

Her zaman olduğu gibi, diğer üyelerin çoğu ayrıldıktan sonra, grubumuz son dakika dedikoduları için kalır.

"Bazı haberlerim var." Herkesin dikkatini çektiğimi görünce gülümsüyorum.

"Anlat bize," diyor Alex bana doğru eğilerek. "Hiçbir şeyi atlama."

"Geçen gece ilginç bir karşılaşma yaşadım." Onlara Blackwell kardeşlerle tanışmamı kısaca anlattım. "Etkileyici bir ailen var, Bee."

"Hepsi de tam bir baş belası," diye yanıtlıyor Bee. "Hey, onlardan biri benim kocam," diye hatırlatıyor Dani ona.

"İfademin arkasındayım." Bee omuz silkiyor.

"Beckett numaramı istedi." Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve diğerleri beni izlerken yüzümün kızardığını hissedebiliyorum.

"Bunu ona sen mi verdin?" Millie soruyor. "Bir randevunuz var mı? Aman Tanrım, detaylara ihtiyacımız var."

"Hayır, onu reddettim." Hâlâ pişmanlığı göğsümde hissederek başımı sallıyorum.

"Neden?" Dani sorar.

Bu harika kadın grubu aylardır arkadaşım olmasına rağmen, New York'ta olanları onlara anlatmamıştım. Belki de şimdi birkaç ayrıntıyı paylaşmanın tam zamanıdır çünkü bazı tavsiyelere ihtiyacım var.

"Eskiden New York'ta dansçı olduğumu hepiniz biliyorsunuz." Bu kelimeleri kullanmak hala acı veriyor. *Eskiden*. "Bileğim yüzünden artık profesyonel olarak dans edemediğim doğru. Ama aynı zamanda ayrıldım çünkü bir durumum vardı."

"Ne tür bir durum?" Bee kaşlarını birbirine yaklaştırır.

"Bir sapık. Çok kısa bir süre çıktığım, akli dengesi yerinde olmayan bir adam. Ona ilişkimizin yürümeyeceğini söylediğimde hayır cevabını kabul etmedi. Dengesiz biri ama yasaları çiğnemeyecek kadar da zeki."

"Tanrı aşkına." Millie kaşlarını çattı. "Ne boktan bir şey."

"Evet, öyle. Buraya geldiğimden beri ondan tek kelime duymadım, umarım bu iyiye alamettir."

"Ama bunun Beckett'la ne ilgisi var?" Alex soruyor.

"Erkek seçme içgüdülerim bozuldu." Riley'i sevmek için uzanıyorum, o da elimi dürtüyor. "Belli ki kötü bir karakter yargıcıyım. O deneyim beni çok etkiledi, bu yüzden iyi erkekleri seçememenin yanı sıra, kimsenin benim yükümü almak isteyeceğini düşünemiyorum. Sizi burada sıkamak istemem ama söyleyeyim, her zaman ağırlık sınırının üzerinde olduğu için ekstra ücret ödemeniz gereken sert kenarlı bir bagaj."

Kabuslar ve karanlıkta kalma korkusunu da içeren bu yük, bana yardımcı olması için bir duygusal destek köpeğine ihtiyaç duymama neden oluyor.

Bir süre sessiz kaldılar, sonra Bee şöyle dedi: "Beck'in bir pislik olmadığından emin olabilirsiniz. Eğer ona hayır dersiniz, cevap hayır olur ve bu iş biter."

Diğerleri başarıyla onaylıyor.

"Sapık olmadığından eminim," diye cevap veriyorum. "Ama ben kendime güvenmiyorum. Ya da erkeklere, bu konuda. Orada bir çekim var, yanlış anlama. Yakışıklı ve bana karşı nazikti."

"Ama?" Bu, beni endişe dolu gözlerle izleyen Dani'den geliyor.

"Ama bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, her ne kadar üç yıldan beri *herhangi bir* şekilde etkilendiğim ilk erkek olsa da."

"O zaman cevabım hayır." Alex başını sallar. "Rahat olmalısın bebeğim. İşin bu."

"Duygularımı incitmiyor," diyor Bee, güzel saçlarını omzunun üzerinden iterek. "Erkek kardeşlerim alfa tarafında olma eğilimindedir. Otoriter. Sorumluluk alırlar."

Bunu o kadar da sorun edeceğimi sanmıyorum. Çok ileri gittiklerinde, rızaya dayalı olmadığına sorun yaşıyorum.

"Ama yine de," diye devam ediyor Bee, "alfa erkeklerinin iyi orgazm olduğunu gördüm."

"Geçen kışki yabancınız gibi mi?" Dani sırtarak soruyor ve hepimiz başımızı sallayarak bu hikâyenin tadını çıkarıyoruz. Bee geçen yıl yakışıklı bir turistle tek gecelik bir ilişki yaşamış. Onunla hiç isim alışverişinde bulunmamış, bu yüzden kim olduğunu bilmiyoruz ama bize anlattığına göre çok *ateşliymiş*.

Belli ki, çünkü hala aklında.

"Yani," diye ekliyor Bee, "oldukça sorumluluk sahibi ve alfa *biriydi* ve bu konuda hiçbir şikayetim yok."

"Beni dinlediğiniz için teşekkürler." Yeni arkadaşlarıma gülümsedim. "Bunu konuşmam gerekiyordu. Bir hata yaptığımı düşündüğüm için değil, ama bir an için

Beckett uzaklaşırken bir pişmanlık hissettim. Denemeyi kısmen de olsa düşündüğüm ilk erkek oydu, biliyor musun? Ama yapamadım."

Ona güvenmiştim. Beni şaşırtan da buydu. Evet, bir çekim vardı ama ben sadece ona güveniyordum.

"Nazik biriydi. Yakışıklıydı." *Baştan çıkarıcı.*

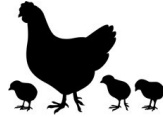
"O her ikisi de," diye katılıyor Millie. "Ama Alex haklı. Eğer sana doğru gelmiyorsa, o zaman doğru şeyi yapmışsın demektir. Ve işin güzel yanı, o burada yaşıyor, yani fikrini değiştirirsen, herhangi birimiz sana onun numarasını verebilir."

"Bunu hiç düşünmemiştim." Bu fikri düşünürken alt dudağımı ısırıyorum. "Her ihtimale karşı yedek plan olarak bulundurmak iyi olur. Ayrıca üç gün sonraki resitali de unutmayın. Çoğunuzun sizi orada görmek isteyecek küçük çocukları var."

"Bunu kaçırmayız," Millie. "*Seni ne zaman göreceğiz Dans mı?*"

Başımı salladım. "O günler geride kaldı. Ama belki bir ara eskiden ne yaptığımı gösterebilirim."

"Bunu çok isteriz," diyor Dani. "Lütfen yapın."

Riley ve ben eve vardığımızda garajımın önünde bir araba vardı. Renkli camları olan siyah bir SUV ve sürücü kapısının yanında duran silahlı bir adam, ellerini belinde kavuşturmuş, yüzünde boş bir ifade.

"Riley, Connor Amca !"

Şoför mahallinden atlayıp Riley'i dışarı çıkarıyorum ve yanından geçerken korumaya gülümsüyorum.

"Merhaba Miller," diyorum. "sen nasılsın?"

"İyiyim hanımefendi. Patron içeride."

Kapıyı itip içeri girdiğimde kapı kilitli değildi, oturma odasını geçip mutfığa koştum, ağabeyim adada oturmuş bir kase yahnimi yiyordu. siyah bir pantolon ve siyah bir elbise gömleği var, kolları kıvrılmış, en üst düğmesi boynunda açık. Takım elbise ceketi ve kravatı koltuğumun arkasına sarkıyor.

"Şehre geleceğini bilmiyordum."

"Gördüğüm kadarıyla benim için güveç hazırlamışsın." Ağzına bir kaşık atarken yeşil gözleri muziplikle dolu. Ona doğru düzgün sarılmak için koşuyorum. "Bu gece neredeydin, *a stór*?"

"Kitap kulübü toplantım," diye cevap veriyorum kendimden uzaklaşıp biraz su alırken. "Aylık ve hoşuma gidiyor."

"Güzel. Arkadaş edinmene sevindim." Güvecini bitirir ve kaseyi lavaboya koyar. "Alarm şifrenizin sıfırlanması gerekiyor."

"Neden?" Güveçten kendime küçük bir kepçe koyarken kaşlarımı çatarak ona bakıyorum.

"Çünkü şehre en son geldiğimde de aynıydı, bu yüzden değiştirilmesi gerekiyor."

"Çok patronluk taslıyorsun." Bir tabureye oturup yemek yiyorum. "Bunu yememeliydim. Kulüp toplantısında çikolatalı kek ."

"Artık ne istersen yiyebilirsin," diye hatırlatıyor bana.

"Artık belli bir kiloyu korumak yok," diye kabul ediyorum. "Artık aç kalmak yok. Ama Mik beni görseydi, 10 kilo vermeme söylerdi."

Connor telefonuna bir şeyler yazarken, "Mik'e de siktir olup gitmesini söyleyebilirsin," diye cevap veriyor kolayca.

"Mik'i seviyorsun."

"İstiyorum, evet. Hem de çok. Ama vücudunuzun patronu o değil."

"Biliyorum." Kilolarımla ilgili başımın etini yemesine rağmen arkadaşımı özlüyorum. On yıldır ilk kez birbirimizden ayrı kalıyoruz. Telefon görüşmeleri asla yeterli gelmiyor. "Her neyse, burada ne kadar kalacaksın? Resital yüzünden en az üç gün." Gözlerimi ona dikiyorum, resitali özleyeceğini söylemesi için cesaretlendiriyorum.

"Neden benim olmayan bir grup çocuğun dönüp durmasını görmek için resitale gitmek zorundayım?"

"Çünkü onlara o dönmeleri ve fırlatmaları öğreten senin kız kardeşin ve ben de orada olacağım. Ayrıca, sen bir yatırımcısın, bu yüzden orada ne yaptığımı görmelisin."

"Dans öğretiyorsun Skyla."

Sert ve dramatik bir iç geçirdim. "Connor."

"Tamam. Ben gidiyorum." Tezgâha yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Buraya Galway'den geldim. Annem ve babam sevgilerini yolladı."

"Orada her şey yolunda mı?"

"Onlar iyi. Sadece uğrayıp onları görmek istedim. Zaten Dublin'de işim vardı."

Kardeşim asla yerinde duramaz. "New York'taki çatı katının iini hiç *gördün* mü?"

Connor elini saçlarının arasından geçiriyor. Alışkanlıklarının söylenmesinden hoşlanmıyor ama ondan çok daha genç olmama rağmen onun için endişeleniyorum. "Üç aydan fazla süredir oraya gitmedim."

Çiğnemeyi bırakıp kaşlarımı çatıyorum. "Ne? Neden?"

"Çünkü meşguldüm."

Connor bir otelci, ailemizde Gallagher Hotels and Resorts'un başında bulunan üçüncü nesil. Bu nedenle, tadilatları veya yeni inşaatları denetlemek ve işlerin sorunsuz yürüdüğünden emin olmak için sürekli olarak bir yerden bir yere gidiyor. Ancak hiçbir yere kök salmamış olmasından, gerçekten bir *evi olmamasından* nefret ediyorum.

"Yaptığınız pek çok şey için birini işe alabilirsiniz. Yetki devretmeyi öğrenmelisiniz."

"Hayır." Çocukluğumuzdan beri yaptığı o inatçı şekilde başını sallıyor ve gözlüklerini burnuna doğru itiyor. "Ben uygulamalı bir CEO olmak istiyorum."

"Kelimenin tam anlamıyla hiç evde olmama pahasına

mı?" Omuz silkiyor. "Eve gitmek için neyim var ki?"

Ona göz kırpıyorum ve suçluluk hissediyorum.

"Hayır, sakın oraya gitmeye cüret etme," diyor, sonra nefesinin altında küfrediyor ve mutfağı adımıyor. "Senin yüzünden New York'a hiç gitmedim."

"Kısmen öyle," diye karşı çıkıyorum. "Çünkü genellikle gösterilerimi izlemek ve beni kontrol etmek için New York'ta zaman geçirirsin. Çünkü gerçekten yaşlısın ve beni hâlâ bir bebek olarak görüyorsun."

Gözleri kısılıyor ve dudakları karşı koyamadığı bir gülümsemeye dönüşerek beni güldürüyor. Ağabeyimi güldürmek en sevdiğim şey.

"Ben yaşlı değilim. Ayrıca o şehirde dört tatil köyüm var," diye hatırlatıyor bana. "Yani oraya gitmek için tek sebep sen değilsin."

Omuz silkiyorum. "Haklısın. Ama şimdi *eve* gitmek yerine beni kontrol etmek için buraya geliyorsun. Hey, telefonda bahsettiğin yatırım fırsatı neydi?"

Kardeşim başını sallıyor. "Bunun olacağından emin olana kadar bu konuyu tartışmak istemiyorum. Yakında öğreneceğim."

"Çok gizemli." Kasemi lavaboya koyuyorum ve Riley odanın köşesindeki yatağından başını kaldırıyor.

Connor'a Riley'nin geçen gece bardaki kaçamağından bahsetmeyeceğim. Bu onu sadece sinirlendirir ve bana Riley'nin

farklı bir köpek seçti.

"Nerede kalıyorsun? Burada mı? Misafir odam senin için hazır." "Bir yerim var."

Ona kaşlarını çatıyorum. "Nerede? Tatil köyü yandı." Gözlerim büyüdü. "Hey, tesisi yeniden mi inşa edeceksin? Kesinlikle *yapmalısın*. Bu harika olur Connor!"

Kayak merkezi geçen Şükran Günü'nde yandı ve o zamandan beri boştu. Eski sahipleri yeniden inşa etmek istemedi, bu yüzden kardeşimin bu projeyi üstlenmesi mantıklı olurdu. Böyle bir şey onun en tutkulu olduğu şeydir. Bu işin üstesinden gelir.

"Bunların hiçbirini yapacağımı söylemedim."

"Ben aptal değilim, biliyorsun."

"Bir ev aldım," diyor, benim aptal iddiam hakkında yorum yapmadan.

"Bir ev mi *aldın*? Connor Gallagher, o tesisi yeniden inşa edeceksin ve bunu yaparken de burada yaşayacaksın. Kabul et artık."

"Seni seviyorum, *a stór*." Beni başımdan öpüyor. "Sabah seni kahvaltıya götüreceğim."

"Bu konu hakkında konuşmamız bitmedi."

"Evet, öyleyiz. Şimdilik." Gitmek için ceketini alırken bana göz kırpmıyor.

"Miller ve diğer herkes için biraz güveç almak ister misin?"

Seninle mi?"

"Karınları doydu," diyor evime doğru yürürken. "İyi uykular. Alarm kodunu değiştir."

"Evet efendim," diye arkasından sesleniyorum ve kapıyı kapatırken kıkırdadığını duyabiliyorum.

Dördüncü Bölüm

LEWIS

Nam-ı diğeri "Pislik"

Bir yıldan uzun bir süredir ülke dışındaydım. Bu olamazdı.

kaçındım ve minik dansçımın yanında her dakikadan nefret ettim.

Benim küçük tatlı dansçım.

Ama artık evdeyim, telafî edeceğim. Beni gördüğü için çok heyecanlanacak. Beni kollarının arasına alıp sıkıca sarılırken o muhteşem yüzünün nasıl aydınlanacağını hayal edebiliyorum. Saçlarımdaki narin parmaklarını neredeyse hissedebiliyorum.

Bu sabah evde olduğumu ve yakında onu göreceğimi bildirmek için çiçek gönderdim. Pembe güller onun favorisidir.

Her gün ona göndereceğim.

Evimiz, onu ne kadar çok sevdiğimi hatırlatan güzel kokulu, narin çiçeklerle dolacak.

Ne kadar da mükemmel.

Dirseğimin dibindeki telefon gelen bir aramayla titriyor ve kabul ediyorum.

"Merhaba efendim, ben Manhattan'daki *Blooms*'tan Molly. Bunu yapmak zorunda olduğum için üzgünüm.

Siparişinizi teslim etmeye çalıştığımızı ancak Bayan Gallagher'ın artık New York Şehir Balesi'nde çalışmadığını öğrendiğimizi söylemek isterim. Başka bir yere teslim etmeyi denememizi ister misiniz?"

Masa sandalyemde arkama yaslanıyorum ve ofisimin Wall Street'e bakan pencerelerine kaşlarımı çatıyorum. "Bir yanlışlık olmalı."

"Hayır, efendim. Kendim gittim ve bir müdürle görüşmek istedim. Bana da aynı şey söylendi."

"Zahmetin için çiçekler sende kalsın," dedikten sonra telefonu baleyi kendim arıyorum.

"New York Şehir Balesi, telefonunuzu nasıl yönlendirebilirim?" diye bir kadın cevap verir. "Merhaba, Skyla Gallagher'ın provasını yarıda kesebilir miyim acaba?"

bir aile acil durumu için?"

"Üzgünüm, Skyla uzun süredir burada dans etmiyor. Tanrım, umarım ailesi iyidir."

"Evet, olacaklar. Sadece ona ulaşmam gerekiyor. Şehirde başka bir dans topluluğuna mı gitti?"

Daha tanınmış bir şirkete geçmiş olmalı. Minik dansçım ne kadar harika bir kadın. Onunla gurur duyuyorum.

"Biliyor musun, emin değilim. Dürüst olmak gerekirse onunla bağlantımı kaybettim. Buralar gerçekten çok yoğun, anlıyor musun?"

"Tamamen anlıyorum. Yardımlarınız için teşekkür ederim."

Telefonu kapattıktan sonra ayağa kalkıp pencerelere doğru yürüdüm, ellerimi ceplerime soktum ve kaşlarımı çattım.

Nerede benim kızım?

Bana ihtiyacı var. Bunca zaman bensiz başa çıkamazdı. Onu bulmak zorundayım.

Derhal.

Beşinci Bölüm

"J "Tanrım, insanlar çok pis." Yüzümü ekşiterek, tatil temizlemesi için tuttuğum Abbi Wild'a döndüm. Şey, onun şirketini tuttum. Genelde temizlik için başka ekipler gönderiyor ama o bugün geldi ve üç numaralı kulübenin durumundan o da benim kadar mutsuz.

"Bu sadece iki kişilik, değil mi?" diye soruyor.

"Bu doğru. Peki iki kişi iki gecelik bir konaklama sırasında nasıl bu kadar dağınıklık yarattı?" Çöplerin miktarını, kulübenin her tarafına saçılmış çarşafları ve yerdeki kırık camları incelerken başımı sallıyorum.

"En azından camlar kırık değil," diyor Abbi, sonra ben ona bakınca omuz silkiyor. "Ben de gördüm."

"Tanrım, neden bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki?"

"Bu iyi bir fikir," diye beni temin ediyor Abbi. "Bu kiralamalarda güvenlik ve temizlik depozitosu ne kadar?"

"Ben sadece temizlik ücreti alıyorum."

Abbi başını sallar. "*Hatırı sayılır* bir güvenlik depozitosu eklemeniz gerekiyor ve sanırım temizlik ücretini de artırmanız gerekiyor. İnsanların kaybedecek bir sürü parası varsa, böyle davranma olasılıkları azalır. Bir yöneticiye ihtiyacınız var."

"Biliyorum ve bir tanesini gözüme kestirdim ama birkaç ay daha müsait değil. Aspen'de bir kontratı bitiriyor, o yüzden bu süre zarfında bir yolunu bulmam gerekecek."

"Bunu yapabilirsin. Merak etmeyin, bu diğer kiralamalarda gördüğüm kadar kötü değil. Yine de burada bana yardım etmesi için başka bir ekip çağıracağım. Ayrıca, kira sözleşmenize, mülke zarar vermeleri halinde suç duyurusunda bulunacağınızı eklemeniz gerekir. Gerçekten *yapmayacak* olsanız bile, bunun tehdidi var."

"Hey, bunu sevdim. Ekleyeceğim. Teşekkürler, Abbi."

"Emin olabilirsiniz."

O yardım çağırmak için telefonunu cebinden çıkarırken, ben de bu sabah boşaltılan diğer iki kabine doğru ilerliyorum. Neyse ki onlarda da sıra dışı bir şey yok.

Kuşkusuz, ayda bir kez bunun gibi yıkık dökük kulübeler görüyorum, daha kötüsü de olabilirdi, ama yine de beni kızdırıyor ve insanlığa dair tüm umutlarımı yok ediyor.

Bu işi hallettikten sonra ana eve ve ahırlara geri dönüyorum. Ürettiğimiz dondurmaya bakmam ve bahar buzağılarını kontrol etmem gerekiyor.

Double B Ranch'te hiçbir zaman sıkıcı bir an yaşanmaz.

Tam işlem binasına girerken telefonum çalıyor ve Abbi'nin aradığını görüyorum.

"Ne kaçırdık?" Selam vererek soruyorum.

"Beckett, banyoda bir kedi var." Kaşlarımı

çatıyorum ve kör bir şekilde önüme

bakıyorum. "Ne?" "Bir kedi. Bir ahır kedisini

mi özlüyorsun?"

"Ben nereden bileyim? Tanrım, bırak dışarı çıksın. Üzgünüm, Abbi."

Telefonu kapatıyorum ve Brad'in enfeksiyon kapmış ineklerimizden biriyle ilgilendiği ahıra giriyorum.

"Ahır kedilerinden biri eksik mi?" Ona sordum.

"Morris'i birkaç gündür görmedim," diyor Brad. "Bir yerlerde avlanmaya gittiğini düşündüm."

"Üçüncü kabindeki pislikler onu yakaladı. *Lanet kabinde.*"

Brad gözlerini kırıştırır ve sonra güler. "Zavallı Morris. Hayatı boyunca ahırdan başka bir şeyin içine girmemiş. Muhtemelen ödünü koparmıştır."

"Umalım da öyle olmasın çünkü temizletmek için para ödemem gereken bir şey daha olacak."

Brad neredeyse gülmekten iki büklüm olmuştu ve ben de adama ters

ters baktım. "Hiç komik değil."

"Bu çok komik." Yanını tutuyor, nefes almaya çalışıyor. "Sadece o zavallı kedinin yüzündeki ifadeyi hayal ediyorum. *Çıkarın beni! Çıkarın beni!*"

Tamam, bu biraz komik.

Brad'i buzağıları beslemesi için kovdum ve Bessy'ye kendim baktım. Acı çektiğini söyleyebilirim.

"Özür dilerim kızım. Seni ."

Brad sağım ahırının kapısından omzunun üzerinden işaret ederek, "Kardeşin burada patron," diyor.

"Hangisi?"

"Ben." Blake ahıra girdi ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Gitmeye hazır değilsin."

"Nereye gitmeye hazırsın?"

"Birdie'nin dans resitaline, salak." Blake başını bana doğru salladı. "Git üstünü değiştir. Gitmemiz gerek."

"Blake, yapacak çok işim var-"

"Hayır," diyor Brad sırtarak. "Biz hallederiz. Git o bebeğin gösterisini izle. Gitmezsen üzülür, sonra da fıstığı hayal kırıklığına uğrattığın için hepimiz kışına tekme yi basarız."

Kelimenin tam anlamıyla ailemizle bağlantılı herkesin Bridger'ın kızı Birdie'ye karşı bir zaafı var. Onları kim suçlayabilir ki? O var olan en iyi çocuk.

"et," diye ekliyor Blake, yanımda eve doğru yürürken.

"Kıyafetlerimi değiştirmek için yardıma ihtiyacım yok," diye hatırlatıyorum ona.

Sırıttıyor. "Ve bunun için minnettarım. Verandada bekleyeceğim."

Yirmi dakika sonra şehre doğru gidiyorduk. "Çiftliğe kadar onca yolu beni almak için mi geldin?"

"Evet. Çünkü aksi takdirde gitmemek için bir bahane uyduracağımı . Adamının dediği gibi, bu yeğenimizi mahveder. Yani gidiyorsun." "Ben buradayım, değil mi?" Elimi yüzüme sürüyorum.

"Geçen gece Skyla'yı bardan çıkarken takip ettiğini gördüm."

İç çekiyorum, gözlerimi deviriyorum ve kardeşime bakıyorum. "Ciddi misin? Dedikodu mu yapmak istiyorsun?"

Hayatımda gördüğüm en seksi kadın tarafından geri çevrilmenin detaylarını konuşmak istemiyorum.

"Onu arayacak mısın yoksa ne yapacaksın?"

"Hayır. Bana numarasını vermedi." Sesimdeki hırıltıyı ben bile duyuyorum, ama kardeşim düğmelerime basmak konusunda iki kez düşünmüyor.

"Ciddi misin? İlginç."

"Eğer onunla çıkmak istiyorsan, onu ara." Bu fikir karşısında ellerim yumruk oldu.

"Kimseyle çıkmak istemiyorum," diye hatırlatıyor bana. "Doktorlar iyi bir bahis değil. Hiç evde olmuyorum."

"Ah evet, her zaman mükemmel bekar."

"Tanrım, bu gece tam bir pisliksin." Blake güler ve başını sallar. "Arabamda olması ne büyük keyif."

"Arabayı kendim kullanabilir ve akıl sağlığımı sorgudan kurtarabilirdim."

"Hey, sadece soruyordum. Skyla iyi bir kız. Güzel bir kız."

"Fark etmemiştim."

Blake başını arkaya atıp gülüyor, sonra da bana sırtıyor. "Doğru, konuştuğunda müzik gibi ses çıkaran ateşli kıvıllı saçlı kıvıllı fark etmedin mi? Tanrım, onu bardan çıkarken köpek yavrusu gibi takip ettin."

"Siktir git. Yapmadım."

Tamam, ben yaptım. Kimin umurunda?

Daha fazlasını söylemek ister gibi görünüyor ama çoktan Ana Cadde'nin bir sokak aşağısındaki dans stüdyosuna varmıştı. Blake'in şık arabasından atlıyorum, vücudumu ayağına kaldırıp dinlememe neden olan sese sahip muhteşem kıvıllı benimle hiçbir şey yapmak istemediğı gerçeğini aklımdan çıkarmaya hazırım.

Bütün hafta onu düşündüm. Onu aklımdan çıkaramıyorum ve bu da beni oldukça sinirlendiriyor. Bana çoktan hayır demiş bir kadını düşünecek vaktim yok. *Hiçbir* kadın için vaktim yok ama ilgilenmediğı belli olan bir kadın için mi? Kesinlikle yok.

"Hadi, huysuz herif." Blake kapıyı açık tutuyor ve ben geçerken omzuma vuruyor. "Hadi gidip Birdie'yi görelim. Bu seni neşelendirir."

Haklı, bu beni gülümsetecek. Ailemizin başına gelen en güzel şey o.

Gösteri sırasında ailelerin ve arkadaşların oturması için beyaz katlanır sandalyeler yerleştirilmişti ve ben kaşlarımı çatıyordum. Bu sandalyeler bizim boyutumuzdaki erkekler için uzun süre rahatsız edici olacaktır. Ama kaçıp gideceğimi söyleyemeden en sevdiğim sesi duyuyorum.

"Beck Amca!"

"Hey, fıstık." Yanına çömelıyorum ve yanağından öpüyorum. "Pembe tütünün içinde çok güzel değil misin?"

Hızlı bir dönüş yapıyor, yanakları mutluluktan pembeleşmiş. Topuz yaptığı siyah saçları ve heyecanla parlayan kahverengi gözleriyle o benim dünyamdaki en güzel şey. Günümü aydınlatmakta asla başarısız olmuyor.

"Burada olduğun için çok mutluyum," diyor ve bir anda, bu kıvıllı mutlu etmek için hayatımın sonuna kadar bu lanet sandalyede oturmaya razı oluyorum.

"Ben de. Annen ve baban nerede?"

Dani tatlı gülümsemesiyle "Buradayım," diyor ve ben de onu yanağından öpmek için ayağa kalkıyorum. "Bridger itfaiyeden geliyor."

"Çalışması gerekiyormuş," dedi Birdie. "Ama yine de geliyor."

"Tabii ki öyle," diye teminat veriyor Dani. "Aslında, az önce onu kamyonetini park ederken gördüm."

"Harika olacaksın," diyorum ona.

"Biliyorum. Rutini çok iyi biliyorum ve çok pratik yaptık." Ona sırtıtmaya başlayan Blake'e doğru ilerliyor.

"Sen hayatımda gördüğüm en güzel kızsın, tatlım."

Bee yanıma yaklaşırken "Çok sevimli," diyor ama odanın öbür ucunda bir şey gözüme çarpıyor ve kalbim duracak gibi oluyor. Skyla, Erin Wild ile konuşuyor, diğer kadının söylediği bir şeye gülüyor ve dünyam yan yatıyor. "İşte Skyla. Ben de tam onu arıyordum. Çok sakın ve aklı başında görünüyor."

"Çocuğu var mı?" Kız kardeşime soruyorum, kaybolmasından korktuğum için gözlerimi kadından ayırmaya cesaret edemiyorum. Keşke ne dediğini duyabilseydim. Kahretsin, alışveriş listesini ezbere okuyabilirdi ve ben de her kelimesine takılırdım.

"Hayır, neden?"

"Çocuğu yoksa neden burada olsun ki?" Gözlerimi ondan alamıyorum. Gülüyor, çarpıcı yüzü aydınlanıyor ve ben onu kıskanıyorum.

Kıskanıyorum çünkü o kahkahayı ben de istiyorum.

Benim neyim var böyle?

Bee ellerini kalçalarının üzerine koyar. "Gerçekten mi? Tanrı aşkına, beni *hiç* dinlemiyor musun? Sana bu dans okulunu Skyla'nın işlettiğini söyledim. Sahibi o. New York'ta çok uzun süre balerinlik yaptı Beckett. Ne dediğimi duymadığını bilmek bile istemiyorum. Lanet bir duvarla konuşmak gibi."

Bunu bana kız kardeşim söyledi de ben mi duymadım? Büyük ihtimalle. Bee sık sık pek çok şeyden bahseder. Çoğu zaman onu boğmaya alıştım.

Bunu ona söyleyeceğimden değil. Hayatıma değer veriyorum.

"Bana çok şey anlatıyorsun," diye cevap veriyorum ve Bee'nin yanımda gözlerini devirdiğini hissedebiliyorum.

Blake bugün gelmemi sağladığı için çok mutluyum.

Skyla'nın kızıl saçları yumuşak, zarif bukleler halinde omuzlarına dökülüyor. Neredeyse gözleriyle aynı renkte yeşil bir elbise giyiyor ve ben de ona doğru çekildiğimi hissediyorum.

Daha önce hiç kimseyle yaşamadığım şekilde.

Elbette ellerimi onun üzerinde gezdirmek, onu altımda hissetmek, içime çekmek istiyorum ama onunla konuşmak da istiyorum. Sesindeki o muhteşem tınıyı dinlemek. Sorular sormak ve bu inanılmaz kadını neyin harekete geçirdiğini öğrenmek. Ama aynı zamanda, New York City Balesi'nden bir dansçı nasıl oldu da bizim küçük kasabamıza geldi?

"Çok güzel," diyor Bee usulca. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum.

"Az bile söyledin." Kollarımı kavuşturup Skyla'nın tekrar gülmesini izliyorum ve bunu içimde hissediyorum. Şimdi onun bir dansçının kıvrak vücuduna sahip olduğunu görebiliyorum. Baş döndürücü. "Ama hayır dedi, yani cevabım hayır."

"Bana o söyledi."

Hâlâ arkadaşını izleyerek mırıldanan kız kardeşime ters ters bakıyorum. "Tavsiyeye ihtiyacı vardı. Sebepleri var Beck, ama senden hoşlandığını söyleyebilirim, o yüzden pes etme, tamam mı? Ona karşı sabırlı olmalısın."

Sonunda ödül o olacaksa sabırlı olabilirim.

Yerlerimizi alıyoruz ve biz sessizleşirken Skyla küçük sahnedeki yerini alıyor ve hepimize gülümsüyor. Sanki kafasının içindeki müziğe göre hareket ediyormuş gibi fark ettiğim şekilde ayaklarının üzerinde ileri geri sallanıyor.

Çok sevimli.

"Merhaba arkadaşlar," diye başlıyor. İnanılmaz bir gülümsemesi var. Gözleri kalabalığı tarayıp beni buluyor ve gülümsemesi hiç bozulmuyor ama bakışlarını kaçırmadan önce o yeşil gözbebeklerindeki şaşkınlığı görüyorum.

Sebepleri var Beck, ama senden hoşlandığını söyleyebilirim, o yüzden pes etme, tamam mı? Ona karşı sabırlı olmalısın.

Bana karşı başıslıklığı yok. Bununla çalışabilirim.

"Yılın ilk resitaline geldiğiniz için çok mutluyum. Minikleriniz bu bahar yeni rutinler, yeni adımlar ve müziği nasıl hissedeceklerini öğrenme konusunda çok iyi bir iş çıkardılar."

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor ve başını sallayarak sahne arkasına bakıyor.

"İlk numaramız için üç yaşındaki çocuklarımız sahne alacak ve sanırım sizler için hazırladığımız tatlılığı görmek kalplerinizi sevinçle dolduracak."

Derme çatma sahnenin kenarına geçmeden önce kıkırdıyor. Sekiz küçük kız, gözleri kocaman, dehşet içinde dışarı çıkar.

Ama çok tatlılar, hakkını vereyim.

Yan taraftan küçüklere koçluk yapan kadından gözlerimi alamıyorum. Sonunda sıra Birdie'ye geliyor, ben de dikkatimi yeğenime veriyorum, onun heyecanlı gülümsemesine ve sahnede ilerlerkenki saf özgüvenine kulaktan kulağa sırtıyorum. Birdie ilgi odağı olmayı seviyor, o yüzden bu tam ona göre.

Bir saat boyunca oturduk ve Birdie'nin dans beş dakika dışında gözlerimi Skyla'dan ayırmadım. Kalabalığa gizlice bakarken gözlerini benimkileri ararken yakaladım ve her seferinde dikkatini çocuklara vermeden önce kızardı.

Bee haklı. Benden
hoşlanıyor. Yani evet,
sabırlı olabilirim.

Altıncı Bölüm

Iaşk resitali gecesı.
Kabul etmek gerekir ki, hiçbir zaman dans etmekle kıyaslanabilecek bir şey olmayacak.

Mikhail'i aylar ve aylar süren yorucu bir çalışmanın ardından dünya standartlarında bir New York sahnesinde, kapalı gişe oynayan bir salonun önünde canlandırdım. Bu sonsuza kadar özleyeceğim ve son nefesimi verene kadar kalbimde yaşayacak bir şey.

Ancak tüm bu minik yavruları güzel kostümleri içinde sevdikleri için dans etmekten heyecan duyarken görmek ikinci sırada yer alıyor.

Bazıları sahnede donup kalıyor ve şey yapmıyor, bazıları ise -Bee'nin yeğeni Birdie gibi her bir adımı bilir ve kalabalığı büyüler.

Dürüst olmak gerekirse, gecenin nasıl geçeceğini asla bilemiyorum ama asla sıkıcı olmuyor.

Gösteri bittiğine göre, ebeveynler stüdyoda toplanmış, arkadaşlarıyla çocuklarının dansı, okulu ya da şehirde neler olup bittiği hakkında sohbet ediyorlar. Soruları yanıtlamak için zaman harcadım ama Riley'yi sahne arkasında kontrol etmek istiyorum.

Kardeşimi Riley'nin yanında bulduğumda Connor'a "Seyircilerle bile oturmadin," diyorum.

"Riley'nin arkadaşına ihtiyacı vardı." Omuz silkiyor. "Ve buradan her şeyi görebiliyordum. Bütün sandalyelerin dolu olduğundan bahsetmiyorum bile, ki bu iyi bir şey. İşler iyi demek."

Tamam, haklı olduğu bir nokta var. Tüm koltuklar doluydu ve bu beni mutlu etti. "Yine de. Arkada durmak seni öldürmezdi."

"Burası da bana ait, biliyorsun. İstedğim yerde durabilirim."

"Doğru." Gözlerimi deviriyorum. "Kanayan kapının üzerine binanın sahibi olduğunuzu ilan eden bir plaket ister misiniz?"

Başını yana eğiyor, düşünüyor. "Aslında, evet. Bunu isterim."

"Skyla, yola çıkmadan önce biraz sohbet etmek istedim-"

Bu Bee'nin sesi, ama ben arkadaşımı selamlamak için dönmeden önce Connor'ın gözleri gözlüklerinin arkasından kısılıyor ve arkamdaki kadını görüyor.

Arkamı döndüğümde Bee'nin bembeyaz olduğunu görüyorum.

Vay anasını, gizemli adamı gerçekten kardeşimdi. İçimde bir his vardı ama Connor birlikte geçirdikleri geceden önce şehri terk etmişti.

Ya da ben öyle sanıyordum.

Bilgiye ihtiyacım var.

"Bee..." Elini kendi elime alıp parmaklarımızı birleştiriyorum ama ela gözleri yuvarlak ve Connor'ın yüzüne yapışmış durumda. "Bu benim ağabeyim, Connor. Gösteriyi izlemek için İrlanda'dan geldi. Connor, bu Billie, benim çok iyi arkadaşım. Harika biridir."

"Connor." Yanakları kızardı ve şimdi gözleri şaşırmış gibi bakmıyor.

Biraz kızgın görünüyorlar.

"Merhaba," diyor Connor, sesini yumuşak tutarak. Ama onu ilk gördüğünde yüzünde beliren ifadeyi gördüğüm için etkilenmediğini biliyorum. "İzinle Skyla. Arkadaşınla biraz konuşmak istiyorum."

"Ben sadece-"

"Gel." Onu dirseğinden tutup arka kapıdan dışarı çıkarıyor.

Peşlerinden koşmadan arkamda birinin boğazını temizlediğini duyuyorum.

Ve bakışlarını hissedebiliyorum.

Onun.

Beckett'ın. Kendisi için çok küçük olan bir koltuğa oturup yüzündeki en tatlı, en yumuşak gülümsemeyle yeğenini izleyen, sonra da gösterinin geri kalanında beni izleyen adam. Üzerimdeki gözleri sıcak bir battaniye gibi hissettirdi, beni kucakladı, eğer o battaniye bir prize takılıysa ve kıvılcımlar çıkarıyorsa.

Dürüst olmak gerekirse, tüm hafta boyunca gündüz düşlerimde ve normal rüyalarımda yaşayan adam.

Dönüyorum ve gülümsemem kolay oluyor çünkü Beckett Blackwell şimdiye kadar sahip olduğum tüm kovboy fantezileri. Montana'ya taşınmadan önce kovboy fantezileri kurmayı pek düşünmüyordum. O da bana gülümsediğinde, bayılacağımdan korkuyorum. Tanrılara yemin ederim ki odadaki tüm oksijeni o çekti.

"Seni tekrar görmek güzel," diyor. Dilim damağıma yapışmış gibi görünüyor. Yaklaşıyor, sıcaklığını hissetmeme izin verecek kadar yakın değil ama yakışıklı yüzünü görebilmek için başımı arkaya eğmem gerekiyor.

Parmaklarımı bıyıklarının arasından geçirmek istiyorum. Yumuşak görünüyorlar ve tenim yüzünü hissetmek için kaşınıyor, ama ellerimi iki yanımda yumruk haline getiriyorum ve gülümsememi , meme uçlarımın aniden kanlı taş kadar sertleştiğini görmemesi için dua ederken profesyonel kalmaya çalışıyorum.

"Birdie'nin, arkadaşları ve onların aileleriyle birlikte tüm ailesinin gelmesinden heyecan duyduğunu biliyorum."

Beckett yavaşça başını sallıyor ve çenesini sıkıyor. "Bu beni tekrar görmenin iyi *olmadığı* anlamına mı geliyor?"

Tabii ki bana iltifat etti ve ben de yeğeni hakkında bir şeyler söyleyerek cevap verdim.

Bu işte iyi değilim.

Kaşlarımı çatarak bakışlarımı göz hizamda olan göğsüne indiriyorum ve kalbimin küt küt attığını hissediyorum. Adam tam bir tuğla duvar. Çok geniş ve sert ve eminim o siyah Henley'nin altındaki kaslar etkileyicidir.

Yumuşak pamuğun arasından dış hatlarını görebiliyorum ve ona dokunmak istiyorum.

Hiç bir erkeği *bu* kadar elime almak istememiştim.

Arsehole da seksiydi, seni aptal.

"Sizi görmek güzel," diye cevap veriyorum ve dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Seyirciler arasında seni gördüğümde çok mutlu oldum."

"Buranın size ait olduğunu öğrendiğimde gerçekten çok şaşırdım." Ellerini ceplerine soktu. "İyi bir sürpriz oldu. Birdie seni seviyor. Sürekli dans dersinden bahsediyor."

"Çok güzel bir kız," diye cevap veriyorum küçük bir kahkaha atarak. "Çok enerji dolu. Ondan çok hoşlanıyorum ve mükemmel bir dansçı."

"Burada konuşman gereken başka insanlar olduğunu biliyorum," diyor gözleri yüzümde bir gezintiye çıktıktan sonra, sanki beni ezberliyormuş gibi. "Zamanını tekeline almayacağım. Ama kendimi tekrar ortaya koyacağım ve numaranı isteyeceğim."

Beckett baştan çıkarıcı. Yakışıklı. Son derece seksi. Ve kendime karşı dürüst olursam, onunla vakit geçirmekten başka bir şey istemiyorum. Ama ...

"Ve sen hayır diyeceksin," diye devam ediyor ben cevap veremedim. "Güzel yüzünün her yerinde bunu görebiliyorum."

"Beckett, ben-"

Ben daha bu düşüncemi tamamlayamadan, Bee yüzü kızarmış ve gözleri parlamış bir şekilde hışımla içeri giriyor. Yanımızdan geçip stüdyoya girerken ve ön kapıdan çıkarken göz teması kurmuyor ya da tek kelime etmiyor.

"Gidip kız kardeşimin iyi olup olmadığına baksam iyi olacak." Beckett kaşlarını çatı. Sonra bakışları omzumun hemen üzerinden kayıyor ve gözleri kısılıyor. "Peki ya sen?"

"Connor." Kardeşimin elini sıkması için kenara çekiliyorum. "Skyla'nın kardeşi."

Beckett Connor'ın elini tutuyor ama çenesi gergin. "Kız kardeşimin yumruğunu duvara vurmaya hazır gibi görünmesinin sebebi sen misin?"

"Muhtemelen."

Bu da ne böyle?

"Seni yumruklamam mı gerekiyor?" Beckett soruyor.

"Duyarlılığınızı takdir ediyorum çünkü ben de sizin yerinizde olsam aynı şeyi hissederdim, ama hayır."

Beckett başını sallıyor ve gözleri benimkilere kayıyor. "Skyla." "Beckett."

Ve bununla birlikte, Bee'yi takip etmek için döner.

"Ne yaptın sen?" Hemen kardeşime dönüp göğsünü dürterek bana kaşlarını çatmasını sağlıyorum. "Bekle. Ne yaptığını biliyorum. Hikayeler duydum."

"Gerçekten mi? Anlat bakalım." Dudakları memnun bir sırıtişla kıvrılıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Kesinlikle olmaz çünkü artık *seninle* ilgili olduklarını biliyorum." Ugh. Bu biraz midemi bulandırdı. "Eğer o kadınla arkadaşlığımı mahvettiysen, seni asla affetmeyeceğim Connor Declan Gallagher. O iyi bir insan, bana karşı nazikti ve ona çok değer veriyorum."

"Hiçbir şey berbat değil," diye beni temin ediyor. "En azından ikinizin arasında."

"Sana inanamıyorum."

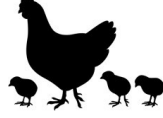
Connor başını sallıyor, görünüşe göre öfkeme aldırış etmiyor. "Git aileyle işini bitir de buradan çıkalım."

"Sen . Riley yanımda."

"Ve silahlı bir güvenlik ekibim var. Bu Riley'i gölgede bırakır. Bekleyeceğim."

Bir nefes veriyorum, sonra geri dönüp diğer velilerin arasına karışıyorum.

Hayır, bu kesinlikle sıkıcı bir resital gecesi değildi.

"İyi uçuşlar." Connor'a sarılıyorum, sonra kardeşimi havaalanına götürmek için bekleyen siyah cipin açık arka kapısında duran Miller'a el sallıyorum.

Riley'nin kulaklarının arkasını kaşıyor, sonra çantasını alıyor. Connor genellikle takım elbise olmasa da pantolon ve düğmeli bluz giyer ama bugün kot pantolon ve tişört giymiş, bu da beni biraz şaşırtıyor.

"Bu arada neden bu kadar rahatsızsınız?"

Bir kaşını kaldırdı. "Bu bir uçuş, yönetim kurulu toplantısı değil."

"Genelde bir yönetim kurulu toplantısına uygun kıyafetler giyersiniz."

Sırıttıyor. "Çünkü genellikle birinden geliyorum. Bugün sıradan." "Ve sen şehirden ayrılıyorsun, değil mi? En iyi arkadaşımı çırpmaya gitmiyorsun. bir arkadaş için.. Bu cümleyi tamamlayamıyorum bile."

"Ben gidiyorum." Gözlerini kısar. "Gerisi seni ilgilendirmez Skyla Maeve Gallagher."

"O-"

"Seni ilgilendirmez. Ciddiyim."

Öfkelenim ama o arabaya doğru yürüdü. Riley ve ben onun arabaya binişini izliyoruz ve araba uzaklaşırken el sallıyorum.

"Beni ilgilendirmez, kırımın kenarı," diye mırıldanıyorum beni anlamlı ve endişeli görünen gözleriyle izleyen Riley'ye. "O bizim bu şehirdeki en iyi arkadaşımız, yani bu beni ilgilendirir. Stüdyoya giderken kitapçıya uğrarız."

Bugün dans etmek istiyorum. Artık her zaman değil. Daha önce sadece her gün dans etmekle kalmıyor, aynı zamanda belirli bir performans için hazırlanırken günde sekiz ila on saat dans ediyordum.

Bugünlerde haftada birkaç kez dans ediyorum. Harika bir egzersiz ve kas hafızamın kaybolmadığından emin olmak istiyorum. Belirli bir şey için ona ihtiyacım olmadığını biliyorum, ama yine de benim, bu yüzden ayak bileğim işbirliği yapmak istemese bile elimden geldiğince uzun süre ona tutunacağım.

Yaralanmamla ilgili öfkemin geçmesine izin verecek miyim? Onu çevreleyen koşullar? Hala ruhumun derinliklerinde hissettiğim acı ve çaresizliği?

Bilmiyorum.

"Oyalanmayalım Riley." Çantamı aldım ve Connor'ın uygulamam için ısrar ettiği yeni kodu kullanarak evin alarm sistemini kurdum. Sonra Riley ve ben şehre doğru yola çıktık. Stüdyoma park ediyorum ve Bee'yi bulacağımdan emin olduğum kitapçıya doğru birkaç blok yürüyorum.

Ve tabii ki Catherine Cowles'ın yeni romanının kopyalarını rafa diziyor.

Gitmeden önce bunlardan bir tane alacağım.

Billie düşünceli görünüyor, kaşları çatık. Her zaman öldürücü bir randevuya ya da önemli bir toplantıya hazırmış gibi giyinir ve bugün üzerinde bir erkeği sakatlayabilecek siyah topuklu kırmızı bir elbise var. Saçlarını geriye örmüş ve göğüslerinin arasına düşen güzel bir kolye takmış.

Bu kadının göğüsleri için adam öldürürdüm. Billie'nin doğru yerlerde kıvrımları var, benimse balerin vücudum var. Acı verecek kadar zayıfım ve hiç memem yok.

"Merhaba," diyorum usulca ve yine de kitabı düşüren zavallı kadını ürkütmeyi başarıyorum, sonra kapağın büküldüğünü görünce irkiliyor. "Üzgünüm, o kopyayı alacağım. Zaten bir tane alacaktım."

"Hayır, dikkat etmemek benim hatam." Kitabı diğerleriyle birlikte rafa yerleştiriyor. "Bugün burası biraz durgundu, ben de sadece stokları dolduruyor ve ortalığı toparlıyorum."

"Ön kapının yanındaki yeni vitrini beğendim."

Başını sallıyor, sert bir nefes veriyor, sonra ellerini kıvrımlı kalçalarının üzerine koyuyor. "Aramızdaki şeylerin garip olmasını istemiyorum."

"Bunu söylediğinizi duyduğuma sevindim çünkü ben de bunu istemiyorum. Bu şimdiye kadarki en kötü şey olurdu. Onu evlatlıktan reddetmemi ister misin? Muhtemelen onu bir şekilde kızdırabilirim. En azından hayatı onun için zorlaştırabilirim."

Gülümsüyor ve omuzları rahatlatarak çöküyor. Sonra kocaman bir kahkaha atıyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor ve ben de her şeyin yoluna gireceğini biliyorum.

"Onu resitalde gördüğüm an belki de hayatımın en gerçeküstü anlarından biriydi," diye itiraf ediyor en sevdiğim sandalyelere doğru yürüyüp otururken. Riley yanımdaki köpek yatağına kıvrılıyor. "Yerin yarılıp beni yutmasını ister gibiydim."

"Sadece hayal edebilirim. Bize ilk anlattığında, onu tarif ediş şeklinden Connor olabileceğinden şüphelenmiştim ama sana yemin ederim Bee, bildiğim kadarıyla önceki öğleden sonra gitmişti."

"Sanırım gitmesi gerekiyordu ama sonra kar fırtınası çıktı ve bir gün daha kaldı." Alt dudağını ısırtıyor ve dışarıya bakıyor.

"Seni dışarı çekerken götlük mü yaptı?"

Hemen cevap vermiyor. Onun yerine önce ellerine, sonra bana bakıyor ve yanakları tekrar kızarıyor.

"Bunu bilmek istemiyorum, değil mi?"

Bee gülüyor. "Kardeşinle kesinlikle bir şey başlatmayacağım."

Buna sinirlenerek omuzlarımı dikleştirdim. "Şimdi, neden olmasın? Yakışıklı, başarılı ve seksin iyi olduğunu söylemiştin-"

"değil." Başını sallıyor. "Sanırım ruhumu vajinamdan çıkardı."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, sonra gülmekten iki büklüm oluyorum. "Bu bir resim çiziyor."

"Onu o küçük tek gecelik balonun içinde tutmayı seviyorum. Arada bir çıkarıp bakabileceğim ve sonra tekrar mutlu bir anı. Bir işim, bir ailem ve burada görmem gereken bir sürü şey var ve kardeşin anlattığın şeylerin hepsi olsa da *burada* değil."

Connor kayak merkezini yeniden inşa etmek için satın alıp almayacağını bana hiç doğrulamadı, bu yüzden arkadaşşıma sırası gelmeden bir şey söylemek istemiyorum.

"Burada değil," diye onaylıyorum.

"Artık kim olduğunu biliyorum." Omuz silkiyor ve konuyu değiştiriyor. "Şimdi bana sen ve Beck'ten bahset."

"Anlatacak bir şey yok."

"Peki kardeşimin nesi var?"

Beckett'in şehvet dolu gözlerinin ağzıma düştüğü bir görüntü zihnimi dolduruyor ve tıpkı daha önce milyonlarca kez düşündüğümde olduğu gibi omurgamdan aşağı zıplıyor.

"Onu hiç tanımıyorum ama görebildiğim kadarıyla hiçbir sorunu yok."

"Onu *çok* iyi tanıyorum," diyor. "Biraz -biraz derken, çok fazla demek istiyorum- alfa ve otoriter olmasının yanı sıra, o bir av. Yine de otoriter olmak zorunda çünkü çiftliğin sahibi, bir mandıra işletiyor ve misafir kulübeleri var. İşleri kontrol etme konusunda uzman olması iyi bir şey."

Başımı salladım, bunu anladım. "Bir süt çiftliği, öyle mi?" "Evet."

"Sabahın erken saatlerinde bir taburenin üzerinde otururken kalkıp inekleri sağıyor mu?"

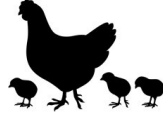
"Hayır." Bee buna gülüyor ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Süt sağım ekipmanlarıyla modern bir işletme. Ama herhangi bir nedenle bozulursa, süt sağımını elle yapıyor. Ya da çalışanlarına yaptırıyor. Millie'ye kahve dükkânı için tüm inek ve keçi sütünü sağlıyor ve yerel marketlerden dondurma, süzme peynir ve ekşi krema ile birlikte satın alabilirsiniz."

"Bu büyüleyici." Ciddiyim. Daha önce mandırası olan biriyle tanıştığımı sanmıyorum. "Peynir yok mu?"

"Peynir için yeterli inek yok. Ve daha büyük bir işleme sistemine ihtiyacı var." Billie bacaklarını açıp tekrar kavuşturdu. "Şimdi, Beck'i bir daha asla senin üzerine itmeyeceğim. Ama o senden hoşlanıyor."

Bana göz kırpmıyor ve yanaklarım kızarıyor.

Çünkü gerçek şu ki, ben de ondan hoşlanıyorum.

Dans etmem gerek. Öğleden sonraki ilk dersimden önce bir saatim var, bu yüzden Riley kapının yanındaki yatağında yatarken, *Giselle*'den en sevdiğim müziği açıyorum ve esnemeye başlıyorum. Barre kullanarak bir plié hareketine dalıyorum ve vücudum gevşediğinde iç çekiyorum. Kaslar sanki kendi akılları varmış gibi harekete geçiyor. Düzgün, dikey bir çizgi haline gelene kadar bacağımı yukarı çekiyorum, ayak parmaklarımı işaret ediyorum ve birkaç uzun saniye burada duruyorum.

Müziğe kendimi kaptırmış, aynada kendimi izleyerek hareket ediyorum. Çenemi kaldırmam ve sol kolumu biraz daha düzeltmem gerekiyor.

Pratikten çok uzağım.

Mik öğrenirdi.

Bu, beni kaldırdığı, kollarımın omuzlarına dolandığı ve ağızlarımızın sanki bir aşığın kucaklaşmasında olduğu gibi sadece birkaç santim aralıkta olduğu zamandır. Bu dans tutkulu ve samimidir.

Romantik.

O seyircilerden hiç kimse Mik'in beni binlerce güneşin ateşiyle sevmediğine inanmazdı. O çok yetenekli bir sanatçı.

Seyircilerden gelen alkışları, beni havaya kaldırdığında çıkan nefesi ve şarkı bitip kucaklaştığımızda bize geri yayılan duyguyu neredeyse duyabiliyorum.

Müziği geri sarıyorum ve gevşediğimi hissedene ve formum mükemmel olana kadar tekrar tekrar yapıyorum. Ayaklarım yeni kabarcıklardan hoşlanmıyor ama bu da sanatın bir parçası.

Önümüzdeki bir saat boyunca, çok sevdiğim bu parçamın içinde kaybolabilirim. Hâlâ bir baş balerinmişim, New York'ta yaşıyormuşum ve her gün Mik'i görüyormuşum gibi davranabilirim. En sevdiğim restoranlarda yemek yiyebilirim ve beni dehşete düşürmeye kararlı deli bir adamım .

Hareketin içine kaçtığımda her şey *eskisi* gibi. Tanrım, bayıldım.

Sarsılarak uyandım.

Bir şeyler doğru gelmiyor.

Dairede biri mi var? Connor Milan'da.

Telefonuma uzandım. "Kahretsin, nerede o?"

Slam.

"Oh Tanrım..."

Ve onu geri almak için her şeyi yaparım, sadece bir günlüğüne. Bir performans için.

Bir an için.

Yedinci Bölüm

BECKETT

Buna bir şans daha vereceğim çünkü Skyla Gallagher'ı ve onu daha iyi tanımak için elimden geleni yapmazsam pişman olacağımı hissediyorum.

O çekici gözler. O gür kızıl saçlar.

Derimin altına sızan ve beni içten dışı ısıtan o ses.

En azından denemeliyim çünkü içimden bir ses onun bu çabaya kesinlikle degeceğini söylüyor.

Paula's Poseys'in kapısının üstündeki zil çaldığında içeri giriyorum ve sahibi Summer Wild'ı ön tezgâhta bir buketle uğraşırken görüyorum.

"Selam Beckett," diyor gülümseyerek. "Bugün sana nasıl yardımcı olabilirim?" "Çiçeğe ihtiyacım var ama ne tür olduğundan emin değilim."

"Ben bunun için varım." Elindeki buketi bir kenara bırakıyor ve tüm dikkatini bana veriyor. "Kimin için bunlar?"

"Skyla Gallagher."

Kaşı kalkıyor ve dudakları bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. "Bu işin gidişatı hoşuma gitti. Bir fırsat için mi?"

Summer'a Skyla'nın ilk resitalini kutlamak için olduğunu söyleyebilirdim ama kabul edelim, burası küçük bir kasaba. Summer kız kardeşimin arkadaşı, bu yüzden tek seçenek dürüstlük.

Evet, *lütfen numaranızı verin de sizi dışarı çıkarayım.*"

Summer şimdi gülüyor ve başını sallıyor. "Bunu gerçekleştireceğiz dostum. Bana biraz araştırma yapmam için beş dakika ver, ben de güzel bir şey hazırlayayım."

"Al bakalım." Ona sırtıyorum ve kapının üstündeki zilin çaldığını duyuyorum. Chase içeri girerken karısına, "Selam sarışın," diyor.

"Beck."

"Merhaba, Chase." Adamın elini sıktım. Chase ve ben birbirimizi çocukluğumuzdan beri tanıyoruz ve onu iyi bir arkadaş olarak görüyorum. Çiftliklerimiz birbirinden çok uzak değil ve ailelerimiz her zaman yakın olmuştur. "Bugün rapor edilecek bir suç var mı?"

Ellerini polis kemerinin üzerine koyuyor ve omuz silkiyor. "Konuşacak bir şey yok. Süt işi nasıl gidiyor?"

"Şikayet edemem."

"Buldum!" Summer bir buket taşıyarak soğutucusundan dışarı fırlarken haykırıyor.

"Hızlısın."

Bana sırtıyor. "Çiçeklerimi tanıyorum. Tamam, Skyla İrlandalı. Burada hiç yonca ya da onun gibi bir şey yok ama düğün çiçeği ailesinin bir parçası olan ve İrlanda'da yetişen düğün çiçeğim var."

"Vay canına, ben sadece güzel çiçekler istemiştım, Summer."

Chase güler ve ellerini yüzünde gezdirir. "Hiçbir zaman *sadece* güzel çiçekler değildir, dostum."

"Sanırım hayır. Bunlar harika görünüyor ve eminim onları sevecektir."

"Umarım işe yararlar." Onları yeşil bir fiyonkla güzel bir kağıda sarıyor ve yüzüğümü takıyor. Ödemeyi yaptıktan sonra dükkândan çıkıp Skyla'nın stüdyosuna doğru birkaç blok yürüyorum.

Kapı kilitli değil, bu yüzden içeri giriyorum ve Riley canlandığında başını okşuyorum, ama ses çıkarmıyorum çünkü... kadın dans ediyor ve ciğerlerimdeki tüm hava çalınmış durumda.

Muhteşem bir kız.

Yaptığı şeyi vücudu nasıl yapabiliyor bilmiyorum. Parmak uçlarında, zahmetsizce havaya zıplıyor, bacakları başının çok üstünde.

Hiç böyle bir şey görmemiştım. Zarif ve kendinden emin. Çok güçlü. Kasları esniyor ve bu kadar esneklikle bu kadar iyi durumda olmak için çok çalıştığı açık. Çok yetenekli.

Skyla mükemmel. Hiçbir zaman mükemmel kadının nasıl olacağı konusunda hayal kuran biri olmadım, özellikle de benim için. Aklımın bir köşesinde, toprağı seven, küçük kasaba hayatını seven biriyle birlikte olacağımı düşündüm. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak güçlü biriyle. Çünkü kabul edelim, istemiyorum ya da buna ihtiyacım yok. Hiç . Ama Skyla Gallagher bir şekilde

bu düşünceleri ezip geçti ve beni tamamen büyüledi. *Onu hiç hayal etmemiş olmama rağmen bir rüyanın gerçekleşmesi gibi.*

Müzik kaybolduğunda Skyla olduğu yerde duruyor, zor nefes alıyor ve muhtemelen belimi tutup beni hastaneye gönderecek bir poz veriyor. Az önce gördüklerimden o kadar etkilendim ki büyüü bozmak istemiyorum.

Bunu mahvetmek istemiyorum.

"Alexa, müziği durdur," diyor ve Skyla'nın soluk soluğa nefesi dışında oda sessizliğe gömülüyor. Gözlerini açıyor ve aynada arkasında durduğumu görüyor ve eliyle göğsünü kapatmadan önce çığlık atıyor. "Lanet olsun, beni korkuttun."

"Özür dilerim, bunu yapmak istememiştim. Bölmek istemedim çünkü sanırım az önce hayatımda gördüğüm en güzel şeye tanık oldum."

Yüzü yumuşuyor ve dudaklarını yalıyor. Yanımdaki masada duran su şişesini fark edip getiriyorum ve ona götürüyorum, o da kabul ediyor. İçerken hızlı hızlı nefes alıyor, parlak gözleri bana bakıyor.

"Teşekkürler," diyor.

"Bunlar senin için." Ona çiçekleri uzatıyorum ve o da usulca gülümsüyor. "Summer bana yardım etti ve bence iyi bir iş çıkardı."

"Çok güzeller. Düğünçiçeğine bayılırım." Onları kabul ediyor ve bir çiçeğin üzerine eğiliyor. "Yapmamalıydın."

"Hayır, gerçekten yapmalıydım." Ellerim bomboş, onları ceplerime sokuyorum ve topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanıyorum. "Kişisel bir şeyi bölmüş gibi hissediyorum ama üzgün değilim çünkü seni dans ederken izlemek nefes kesici Skyla."

Cevap vermeden önce kaşlarını çatarak çiçeklere bakıyor. "Teşekkür ederim. Her zaman kişiseldir. Ama paylaşmaktan çekinmiyorum. Seyirciden keyif almayacak kadar uzun bir süre sahnede performans sergiledim."

Bir sürü soru sormak istiyorum. Bu kadın hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilmeliyim.

"Yine numaramı mı isteyeceksiniz, Bay Blackwell?"

Cazibemi konuşturmaya ya da komik olmaya çalışabilirim ama içimden bir ses bu kadının istediği ya da ihtiyaç duyduğu şeyin bu olmadığını söylüyor.

Ben de dürüstlüğü seçtim.

"Evet, Bayan Gallagher.

Öyleyim."

Kaşları çatılıyor ve ben uzanıp başparmağımı kaşlarının arasındaki çizgilerin üzerinde gezdirmek istiyorum ama ellerimi cebimde tutuyorum.

"Sadece inekler ve tavuklarla çok uzun zaman geçirdiğim için mi bu kadar pratikten uzağım ve bu işi bu kadar kötü beceriyorum?"

Sadece bir kaşını kaldırıyor, göğsü hala dansından dolayı kabarıyor. "İnekler. Bessy güzel, ama yetişkinlerin konuşmalarına hiç cevap vermiyor. o kadar iyi."

Bu bana bir gülümseme ve lanet olası bir burun kırıksıklığı kazandırdı. *Çok güzel.*

Bu kadına şimdiden kafayı taktım.

"Bir randevu, Skyla. Seni yemeğe götürmeme, sohbet etmeme ve bir akşam boyunca yanında olmama izin ver ve eğer benim tam bir aptal olduğuma karar verirsen, bir daha teklif etmeyeceğim."

O yosunlu gözler sanki bir bulmacayı çözmeye çalışıyormuş gibi bir an beni izliyor.

"Karakter referanslarım var," diye ekliyorum. "İsterseniz size bir geçmiş araştırması da verebilirim. On altı yaşımdayken matematik öğretmenimin evine tuvalet kağıdı yaparken yakalandığım zamanı saymazsanız, geçmişimde herhangi bir tutuklama yok. Babam bana ders olsun diye bir gece hapiste yatırmıştı."

"Peki işe yaradı mı?" diye soruyor.

"Evet, işe yaradı. Hapishane için biçilmiş kaftan değilim."

Tekrar gülüyor ve yumuşadığı anı görebiliyorum. "Akşam yemeği kulağa hoş geliyor."

"Bu akşam boş musun?" "Bu kadar çabuk mu?"

Ona sırtıyıyorum ve o muhteşem kıvılcık saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırmak için uzanmaktan kendimi alamıyorum. O geri çekilmiyor.

"Şansım döndü ve ben de bundan sonuna kadar faydalanacağım. Fikrini değiştirmeni ve kalbimi kırmanı istemiyorum."

"Hmm." Yutkunuyor ve duvardaki saate bakıyor. "On beş dakika sonra bir dersim var ve saat altıda işim bitmiş olacak."

"Seni yedide alayım mı?"

Skyla alt dudağını ısırıyor, sonra başını sallıyor. Yumruğumu sıkmamak için kendimi zor tutuyorum. "Yedi o zaman. Ama seninle buluşabilirim."

"Bu bir randevu değil Skyla. Ben bir centilmenim. Akşam bittiğinde seni alır ve bırakırım."

Bir kıkırdama çıkarıyor. "İtme konusunda iyisin, değil mi?"

"Ne istediğimi biliyorum. Bana adresini göndermen gerekiyor. Bunu yapmak için de bana numaranı vermelisin."

"Saldırgan kovboy," diye mırıldanarak bir masaya geçer, çiçekleri bırakır ve telefonunu alır. "Pekâlâ o zaman, benden alacağın numara benim, Beckett Blackwell."

Zamanı gelmişti.

Kilidini açtıktan sonra telefonumu ona verdim. "Devam et ve kendine mesaj at."

Öyle yapıyor ve telefonu bir bildirimle çaldığında bana telefonumu geri veriyor, telefonunu açıyor ve bana gösteriyor.

"İşte, bu kadar zor muydu?"

"Bunu sonra konuşuruz," diyor ve bakışlarını benimkilere kaldırıyor. Tanrım, onu kendime çekmek ve öpmek istiyorum. Ellerimi o gür saçlarına bastırmak ve ağzım onunkini ezberlerken sıkıca tutmak.

Onun içinde kendimi kaybetmek istiyorum. Onu öyle bir becermek istiyorum ki benden önce gelen herkesi unutsun, sonra günlerce onunla konuşmak istiyorum.

"Teşekkür ederim,"

diyorum. "Tam olarak

ne için?"

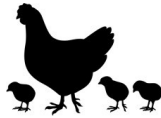
"Evet demek. Pişman olmayacağından emin olacağım."

Gülümsemesi tüm odayı aydınlatıyor, ama sonra ön tarafta bir arabanın kapısı çarpıyor, sınıfının ilk gelenini işaret ediyor ve benim gitme zamanımı işaret ediyor.

"Yedide görüşürüz." Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum ve yumuşak lavanta kokusunu içime çektikten sonra kapıya doğru yürüyorum.

Randevum için hazırlanmalıyım.

Çünkü *sonunda* evet dedi.

Saat tam yedide, pek de iyi bilmediğim bir mahalledeki evin önüne geliyorum. Daha büyük arsaları olan yeni bir alt bölge, bu yüzden komşularına yakın değil. Evin etrafını en az bir metre yüksekliğinde ferforje bir çit çevreliyor, hatta kapısı ve kameraları bile var. Güvenlik sistemi etkileyici.

Düğmeye bastığımda, Skyla cevap vermeden önce sadece hafif bir duraklama oluyor.

"Ben Beckett," diyorum ona.

"Devam et," diye cevap veriyor ve kapı açılarak geçmeme izin veriyor.

Ev çok büyük değil. Benim çiftlik evim muhtemelen daha fazla metrekareye sahip ama Skyla'nın evi daha yeni ve verandanın kenarında açan laleler ve mükemmel bakımlı çalıllıklarla iyi bakıldığını görebiliyorum.

Park ettikten sonra ön kapıya doğru yürüyorum ve zili çalıyorum. Riley'nin sanki insanına kapıda birinin olduğunu haber veriyormuş gibi sadece bir kez havladığını duyuyorum.

Ve kapı açıldığında, çenem düştü.

Skyla rahat giyinmiş ama bu öldürmek için giyinmediği anlamına gelmiyor.

Ve beni öldürebilir.

Kot pantolonu beline ve poposuna tam oturuyor ve yumuşak pembe kazağı bir omzundan düşüyor, bana kremsi beyaz tenini ve dilimle izlemek istediğim daha da fazla çilini gösteriyor.

Saçları gevşek ve düz, neredeyse beline kadar dökülüyor.

Ama şu anda vücudumda bir tur atan o çekici gözler beni hipnotize ediyor.

Ben.

"Çok güzelsin amına koyayım," diye nefes , kelimeleri tutamıyorum, ve Skyla'nın bakışları benimkilere takılıyor. Alt dudağını ısırırken yanakları kararıyor.

"Sen de öyle," diye fısıldıyor boğazını temizleyip dikkatini Riley'ye çevirmeden önce. "Onu almayı tercih ederim."

"Tabii ki." Dağ gibi köpeğini önceden düşündüğüme sevindim. "Önceden aradım ve bizimle gelebileceğinden emin oldum. Sadece Old Town Pizza'ya gideceğiz ve sahibi Heather bize katılmasının hiç sorun olmayacağını söyledi."

Skyla bana göz kırpmıyor. "Riley'i de mi rezervasyona dahil ettin?"

"Şey, evet. Onu her yere götürdüğünüzü ve bazen hizmet köpeği yeleği giydiğini fark ettim, bu yüzden onu yanınızda isteyebileceğinizi düşündüm."

"Vay canına, onu düşündüğün için teşekkür ederim."

"Sorun değil. Kamyonetimin arka koltuğuna sığar."

"Neden benim SUV'umu almıyoruz?" diye soruyor, garajı işaret ederek. "Onu sadece bu koca oğlanı ağırlamak için aldım. Merak etme, sen de kullanabilirsin, yani hâlâ uygun bir randevu gibi hissettiriyor."

Ona sırtıyorum ve başımı sallıyorum. "Yani seni gerçek randevu tarafına getirdim."

Skyla o bulaşıcı kahkahasını ve beni evinden geçirerek aracının bulunduğu garaja götürüyor. Riley'i yerleştirdik ve içine bindik, sonra ben çalıştırdım.

Uzun bacaklarıma yer açmak için koltuğu arkaya iterken, "Bu güzel bir araba," diye yorum yapıyorum.

"Bunu sevdim. Köpek olmadan bu kadar büyük bir şeye ihtiyacım yok ama oğlum yüz elli kilonun üzerinde ve rahat bir şeye ihtiyacı var."

Kapı bizim için açılıyor ve onun aracını sürerken bu kadar rahat hissetmeme şaşırarak bizi içeri sokuyorum. Bazı erkeklerin onun bu isteğine karşı çıkıp çıkmayacağını merak ediyorum ama bu kadının ihtiyaçlarını karşılamak için her şeyi yapabileceğimi çabucak anlıyorum.

Heather'ı Riley için aramak da dahil.

"Uzun zamandır yanında

mı?" "Riley mi?"

"Evet. O harika bir köpek."

"Teşekkür ederim." Kocaman köpeğe sırtarak bakıyor. "Yaklaşık bir yıldır benimle ve onsuz bir hayat düşünemiyorum. Çiftlikte hiç köpeğiniz var mı?"

"Şu anda bir köpeğim yok ama menajerim Brad'in Sadie adında bir labradoru var. Geçen yıl yavruları oldu."

"Sen bir tane kapmadın mı?" diye soruyor. "Tam bir köpek tipine benziyorsun. Riley senden hoşlanıyor."

Bu randevunun sonunda sahibinin de benden aynı şekilde etkilenmesini umuyorum.

"Şu anda bir köpek yavrusu için zaman yok. Umarım pizza seviyorsundur." Park ettikten sonra kaşlarını çatarak ona baktım. "Sormam gerekirdi."

"Pizzadan hoşlanmayan insanlar var mı?" Sırıttırıyor ve kapıyı açmak için hamle yapıyor ama ben onu durduruyorum.

"Beni bekle."

Arabadan iterek çıktım, etrafından dolaşıp kapısını açtım, kemerini çözmek için ona doğru uzandım ve uzun SUV'den çıkmasına yardım etmek için elinden tuttum.

Riley'nin tasmağını taktıktan sonra içeri giriyoruz ve hızlıca çatıdaki masamıza yönlendiriliyoruz.

Skyla, Riley'ye "Yat," der ve Riley masanın altına, ayaklarının dibine uzanır.

Köpekle ilgili çok fazla sorum var ama onları daha sonraya saklayacağım.

Bunun yerine, ikimiz için de Guinness olmak üzere içki sipariş ettik ve menüye yerleştik.

"Pizzanın üzerinde ne istersin?" Ben sorarım.

"On yıl boyunca New York'ta yaşadım, bu yüzden daha çok pepperoni seven bir kızım, ama önerilere açığım."

"Benim için çalışıyor."

"Bee bana bir süt iftliğiniz olduğunu söyledi" diyor, önüne konan birayı yudumlarken. "Ah, bunlardan yılda bir tane alıyorum ve harika bir şey."

"Sadece bir tane mi? Ve bunu benim üzerimde mi kullanıyorsun?"

Skyla kenarın üzerinden bana göz kırıyor. "yleyim. Şimdi bana iftliğinizden bahsedin."

"Bana neden yılda sadece bir bira iebildiğini söyle."

"nk çok fazla ekstra kalorisi var ve dansçılar bunlardan uzak duruyor. Belki artık profesyonel olarak dans etmediğim için yılda iki kez yaptırabilirim."

Evet, milyonlarca sorum var.

"iftlik mi?" diye soruyor.

"Evet, ailemden miras kalan bir süt iftliği iŐletiyorum. Ayrıca başımın belası olan oldukça yeni bir misafir iftliğim var."

"Evet, misafirler zor olabiliyor. Ailemin otelleri var."

Gallagher Tatil Köyleri. Sık seyahat etmeseler bile dünyadaki herkes bu ismi tanır. Hilton veya Ritz-Carlton kadar tanınır.

"Tatlım, ailenin bir imparatorluğu var."

Yanakları kararıyor ve bir omzunu silkiyor. "Evet, bu yeterince doğru. Dünyanın dört bir yanındaki otellerde büyüdüm ve size Şunu söyleyebilirim ki ister kk ister büyük bir işletme olun, patronlar zor olabilir."

"Aile işine girmek istemedin mi?"

SipariŐimizi alan garson sözümüzü kesiyor, ardından Skyla dirseklerini masaya dayıyor.

"Ailem için çalışmak istemedim, hayır. Yürüyecek yaŐa geldiğimden beri dansıyım. Henüz on altı yaŐındayken dans etmek için New York'a taŐındım."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Sanırım ailen de sizinle geldi?"

"Bir süre annem baktı. Sonra bir dadı ya da erkek kardeşimi gönderdiler. Her zaman yanımda yardım edecek biri olurdu ama ben işime o kadar odaklanmıŐtım ki yanımda kimin olduğu önemli değildi. Sonunda bir prima balerin pozisyonu elde edene kadar rtbelerimi yükseltmekle meşguldüm. Tek istediğim buydu. Ve bunun için kımı yırttım."

"Buna inanıyorum. Seni sadece birkaç dakika dans ederken gördüm ama saf sihirdi."

"Bunun zel bir an olması gerektiğini biliyorum, ama beni dans ederken gördüğün için mutluyum, böylece neye benzediği hakkında bir fikrin olur."

"Sanata benziyor."

"Ve bu bir sanat, evet. Çok sevdim." "Neden bıraktınız?"

Pizza konurken yüzünde bir gölge dolaşıyor.

Tekrar yalnız kaldığımızda, elini tutmak için masaya uzanıyorum.

"Hey, İrlandalı. Bu konuda konuşmak zorunda değilsin. Sorduğumu unut, tamam mı?"

"Sorun değil," diye itiraf ediyor ama elimi hemen bırakmıyor. "Ama belki yemekten sonra bu konuda daha fazla konuşuruz, tamam mı?"

"Elbette." İsteksizce elimi çekiyorum ve turta dilimlerini tabaklara koyup birer ısırık alıyoruz. "Mmm, çok güzel pizza."

Başını sallıyor, sonra peçeteyle ağzını siliyor. "Bana New York'ta en sevdiğim yerlerden birini hatırlatıyor. Her neyse, bana süt çiftliğinizden biraz daha bahsedin. Sizin için süt üreten kaç ineğiniz var?"

Bir lokma yutarken kaşlarımı çatıyorum. "Bu şeyleri gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Tabii ki. Yaptığınız şey bu, yaşadığınız yer. Bir randevunun amacı birbirimizi daha iyi tanımaktır. Her şeyi bilmek istiyorum."

Tecrübelerime göre kadınlar çiftliğimle ilgili hiçbir şey yapmak istemiyorlar, en azından çiftlik tarafıyla.

Tori oradan yeterince hızlı çıkamadı. Neredeyse kamçılanıyordum. "Altı tane sağmal ineğim var," diye açıklıyorum. "Günde iki kez sağılıyorlar." "Ama bir tabure ve iki elinle değil," diyor sırtarak. "Artık değil, hayır. Bunun için daha hızlı makinelerimiz var ama

Bazen bir ineğin elle sağılması gerekir. Biz küçük bir mandırayız, büyük bir şirket değiliz, dolayısıyla bir ineğin biraz ilgiye ihtiyacı varsa bunu ona verebiliriz."

"Bir inek sağdım, biliyorsun." Ekmeğini ısırırken gözleri parlıyor.

"Bana daha fazlasını anlat." Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Gözlerinin pazılarına kayması dikkatimden kaçmıyor. Neredeyse esneme isteği uyandırıyor. "Bir otel varisinin inek sağma fırsatı bulmuş olmasını şaşırtıcı buluyorum."

"Küçükken en iyi arkadaşım olan Bridget Mary O'Reilly'nin bir çiftliği vardı ve inekleri kendi sütleri için sağarlardı ve ne zaman orada vakit geçirsem inekleri benim sağmama izin verilirdi."

Kaşımı kaldırıyorum. "Bir taburenin üzerine çömelip inek mi sağdın?"

"Dürüst olmak gerekirse, ben küçük bir kızdım, bu yüzden çömelmek zorunda değildim. Oturdum." Sırıttırıyor ve beni taklit ederek arkasına yaslanıyor. "Ve şunu da bilmeni isterim ki

Bu işte oldukça iyiyim. Bir gün beni dışarı çıkaracak ve Bessy ile tanıştıracaksın, ben de sana neler yapabileceğimi göstereceğim."

Tanrım, onu hemen oraya götüreceğim ve orada tutacağım.

"Bir randevun var. İstedğin zaman dışarı çıkabilirsin ve hiçbir şey sağlamak zorunda değilsin."

Kıkırdıyor ve pizzasından bir ısırık alıyor. "Billie dondurma yaptığınızı söyledi. Hangi tatları sunuyorsunuz?"

Ona sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. "Dondurma hayranı mısın?"

"Bu bir zayıflık, ama sık sık şımartılmıyorum. Bana naneli dondurma yaptığınızı söyleyin, ben de sizi tatlı dille bir bardak dondurmaya ikna etmeye çalışayım."

"Tatillerde yapıyoruz. Çoğunlukla tipik vanilya, çikolata, huckleberry ve çilek konusunda uzmanız. Ancak farklı mevsimlerde bir ya da iki tat ekliyoruz."

"Henüz huckleberry dondurması yemedim," diyor peçetesiyle ağzını silerken. "Geçen yıl buraya taşınana kadar huckleberry'nin ne olduğunu bile bilmiyordum. Kendim toplamak için çok geç kalmıştım."

"Bu yaz çiftlikte bol miktarda yetiştireceğim. İstedğin kadar toplayabilirsin."

Gülümsemesi o kadar geniş ki piyango kazanmışım gibi hissediyorum. "İrlanda'ya ne sıklıkla dönüyorsun?" diye soruyorum.

"Genellikle yılda sadece bir kez, tatillerde. Belki artık dans etmediğim için yazın da birkaç haftalığına oraya gitmeye çalışabilirim."

"Özlüyor musun?"

Ekmeğini bitirirken sanki biraz düşünüyormuş gibi başını yana eğiyor. "Ailemi özleyorum ve evet, İrlanda'da seviyecek çok şey var ama Amerika'da yaşamaya iyi uyum sağladım. Çiftlik ne zamandan beri ailenize ait?"

"Brooks bebekken ailem orayı satın almış ve geri kalanımız da orada doğmuş. Evde doğum."

"Hâlâ yaşadığınız evde mi *doğdunuz*?" Bana şaşkınlıkla göz kırpmıyor. "Bu inanılmaz Beck. Ve bugünlerde oldukça sıra dışı."

"Annem hastanelerden korkardı," diye cevap veriyorum. "Çocuklarından birinin şimdi doktor olmasını ve zamanının çoğunu hastanede geçirmesini ironik buluyorum."

"Bu *çok* komik." Yemek yerken sohbet akmaya devam ediyor. Skyla sadece zekice sorular sormakla kalmıyor, aynı zamanda cevaplarla da ilgileniyor gibi görünüyor.

Yemeğimizi bitirdiğimizde ve sunucu yaklaştığında, bir saatten fazla süredir burada olduğumuzu görünce şaşırıyorum.

"İkinize tatlı getireyim mi?" diye soruyor garson ve başımızı sallıyoruz. Hesabı ödüyorum ve çenem geriliyor çünkü onu öylece bırakıp gitmek istemiyorum.

Hâlâ konuşacak çok şey var.

Ve kısa sürede onunla birlikte olmanın bağımlısı haline geldim.

"Riley'yi eve götürmeliyim," diyor Skyla sessizce.

Başımı sallayarak ayağa kalkıyorum ve ona elimi uzatarak ayağa kalkmasına yardım ediyorum. Onu bırakmadan önce parmaklarını dudaklarıma götürüyorum ve parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum.

Bana izin vereceğini bilsem ona dokunmayı asla bırakmazdım.

Onun evine dönerken sessizdik. Kapıya vardığımızda, ona doğru baktım.

İçeri girebilmemiz için bir kod girmem gerekiyor ve yumuşak bir sesle "Altı bir dokuz dört" demeden önce alt dudağını kaşıyor.

Bana kapısının şifresini söylemesinin onun için büyük bir olay olduğundan eminim ve bundan pişman olmasına izin vermeyeceğim.

Kapı açılıyor ve cipini daha önce kullandığı garaja park ediyorum. Ancak biz dışarı çıkamadan karanlıkta bana döndü.

"Neden içeri gelip biraz çay içmiyorsun?"

Tanrıya şükür.

Sekizinci Bölüm

Gerçek şu ki, onun gitmesine hazır değilim. Hiç böyle hissetmemiştim.

Hayatımdaki bir erkekle konuşurken rahatım. Kesinlikle etkilendiğim biriyle değil.

Connor ve Mik sayılmaz.

"Riley'yi hemen dışarı çıkaracağım, sonra da çaydanlığı koyacağım."

Beckett o yumuşak, sabırlı haliyle gülümsüyor ve bu da beni hemen rahatlatıyor. Bu kadar sakin ve sabırlı olmasını seviyorum. Ve o yüzü acıtıyor. Parmaklarımı bıyıklarının arasında gezdirmek istiyorum. "Su ısıtıcısını açabilirim," diyor ve elini omzumdan elime götürerek içimi ürpertiyor. "Oğluna iyi bak İrlandalı."

İrlandalı.

Bana ikinci kez böyle sesleniyor ve ben bundan nefret etmiyorum. Yıllar boyunca pek çok lakabım oldu ama hiçbirisi Beckett'ın bu basit kelimeyi söylemesi kadar kulağa seksi gelmiyor.

Başımı sallayarak Riley'ye beni arka kapıdan takip etmesini işaret ediyorum ve o da işini yapma vaktinin geldiğini anlıyor.

Eve dönüp baktığımda Beckett'ın mutfağında dolaştığını görüyorum. O çok seksi gri gömleğinin içindeki geniş omuzları bir kızı hamile bırakmaya yetebilir.

Kollarına hiç girmeyeyim bile. Pazuları, yukarı itilmiş kolları dolduruyor ve ön kolları esniyor ve hareket ediyor, araba kullanırken, yemek yerken ya da herhangi bir şey yaparken kaslarını ve damarlarını gösteriyor. Beckett Blackwell iri yarı, heybetli bir adam ama kendimi daha önce hiç bu kadar güvende hissettiğimi hatırlamıyorum.

Bu çok saçma çünkü onu çok az tanıyorum.

Ve içgüdülerim daha önce de yanılmıştı.

Ancak, kız kardeşini çok iyi tanıyorum ve yürekten inanıyorum ki, bu adamla ilgili fiziksel olarak endişelenecek bir şey olsaydı, Bee ve arkadaşlarımız beni uyarırdı.

Çünkü bana ailem kadar yakın oldular ve onlara güveniyorum. "Aferin oğluma," mırıldanıyorum Riley'ye, işi bitip de gittiğimizde Arka tarafa.

Beckett tezgahıma yaslanmış, ayak bileklerini kavuşturmuş ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak kollarını daha fazla gösteriyor.

Su ısıtıcısındaki su kaynarken Beckett'a "Earl Grey ya da İrlanda kahvaltı çayı var," diyorum. "Bir tercihiniz var mı?"

"Sen ne içiyorsan ben de ondan alayım," diyor, çayımızı hazırlarken beni izliyor. Tezgâhtaki pozisyonundan kıpırdamadı. "Gergin misin?"

Bu soruyu düşünürken başımı yana eğip çay poşetlerini indiriyorum ve her bardağa bir tane koyduktan sonra sıcak suyu döküyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, belki biraz."

"Her zaman dürüst ol," diyor ve balı uzattığımda başını sallıyor, sözsüz bir şekilde ona biraz isteyip istemediğini soruyor.

Ben de onunkini kendiminkiyle aynı şekilde hazırlıyorum, sonra kupalarımızı alıp oturma odasına geçiyoruz ve aşırı doldurulmuş kanepeme oturuyoruz.

Çayımı soğuması için kenara koyarken, "Senden rahatsız olduğum için gergin değilim," diyorum. "Ama kimseyle çıkmıyorum, bu yüzden evimde kardeşim ya da Mik dışında bir erkeğin olması tedirgin edici."

"Mik kim?" Çayını yudumluyor ama soruyu kıskanmış ya da kızmış gibi görünmüyor ki bu iyi bir şey. *Arsehole*'un Mik'e tüyler ürpertici bir saplantısı vardı ve bir daha başka bir adamın en sevdiğim arkadaşımı tehdit etmesine izin vermeyeceğim.

"Mikhail benim dans partnerimdi. On altı yaşımdan beri dans ettiğim her büyük gösteride eşim o oldu."

"Bu sıkı bir bağ," diye yanıtlıyor. "Bazen bu ilişkiler romantik ilişkilere dönüşür."

Fincanımın kenarından ona sırtarak çayımdan bir yudum alıyorum, sonra kenara koyup ayakkabılarımı çıkarıyorum, ama bacaklarımı altına çekmeden Beckett onları kucağına çekiyor ve elini kaval kemiğime koyuyor. Fiziksel temasa hiç aldırmiyorum. Aslında, dokunuşu hoş, içimde uzun zamandır uykuda olan bir şeyi ateşliyor.

"Bazen öyle oluyor, evet. Ama bizim için değil. O benim için bir kardeş gibi ve kocası Mik ile benim bir şeyler başlatmamı sorun edebilir."

"Ah." Beckett düşünceli bir şekilde başını sallar. "Sorularım bu gece burada ne kadar derinleşebilir İrlandalı?"

"Evimdesin, bacaklarıma tutunmuş çay içiyorsun. Bana istediğin her şeyi sorabileceğini söyleyebilirim."

Her soruyu tüm gerçekliğiyle yanıtlayıp yanıtlamayacağı mı zaman gösterecek. Bu adamın yanında kendimi güvende hissediyorum ve ona güveniyorum - birlikte çok az zaman geçirdiğimiz düşünüldüğünde şaşırtıcı bir şekilde.

Tüm sırlarımı bilmesini istiyor muyum? Sanırım bunun nasıl gideceğini göreceğim ve eğer ona söylersem, söylerim.

"Riley ve neden bir hizmet köpeğine ihtiyacınız olduğu hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum."

Başımı sallayarak çayımı bitiriyorum ve koltuğumda dönerek ona daha bakıyorum. "Buna cevap vermek için neden artık dans etmediğimi anlatmam gerekiyor, çünkü ikisi birbiriyle bağlantılı. Ama sizi uyarayım, bu uzun bir hikâye."

"Bütün gece benim. Aslında, bu düşünceni unutma."

Bir parmağını kaldırarak cebinden telefonunu çıkarıyor ve mesaj göndermek yerine ekrana dokunup hoparlörü açıyor ve birisi "Hey, patron" diye cevap veriyor.

"Selam Brad. Bir iyiliğe ihtiyacım var. Bu akşam her şeyle ilgilendiğini biliyorum ve bunu takdir ediyorum. Sabah da işlerle ilgilenecek birine ihtiyacım var. Zamanında dönebilirim ama acele etmek istemiyorum."

"Endişelenmeyin, biz hallederiz. İyi geceler patron."

"Teşekkürler." Telefonu kapatıyor, cebine geri koyuyor ve bana sırtlıyor. "İşte. *Şimdi* bütün gece benim."

"Görevlerini benim için mi bıraktın?"

"Senin için neler yapabileceğimin farkında olduğunu sanmıyorum Skyla. Ama bence öğreneceksin. Konuş benimle. Ne oldu?"

Connor dışında *kimseye* tüm hikayeyi anlatmadım. Mik bile her şeyi bilmiyor. Yeni kasabamdaki hiç kimse her gün nelerden endişe ettiğimi bilmiyor.

O güzel, nazik gözleriyle beni sabırla izliyor ve eli tenimde sıcacık.

"Senin için neler yapabileceğimin farkında olduğunu sanmıyorum Skyla."

Adam ciddi. Ve bunun sadece pantolonuma girmekle ilgili olmadığını biliyorum. Beni tanımak istiyor. En son ne zaman kendimi bu kadar saygıdeğer hissettim? İşte o zaman her şey yerine oturuyor. Eğer bu adamla çıkmayı seçersem, ki bunu istediğim acı verici bir şekilde netleşiyor, geçmişimin bu kısmını bilmesi gerekiyor.

Ve onunla konuşmak istiyorum.

Hiçbir şeyi istemiyorum.

Bu onun için çok fazlaysa, daha fazla zaman ayırmadan ve bağlanmadan önce bunu şimdi öğrenmek iyi olur. Çünkü bu seksi, tatlı adama bağlandığımı kesinlikle görebiliyorum.

"Neredeyse üç yıl önce bir adamla tanıştım."

Beckett'in gözleri kısılır. "Bu hikaye beni mı?"

"Muhtemelen. Bu beni her gün öfkeliyor. Ama bunu şekerle kaplamanın bir yolu yok, bu yüzden duymamayı tercih ediyorsanız, anlatmak zorunda değilim."

Elini bacağımdan kaldırıyor ve parmaklarımızı birleştiriyor.

"Lafı dolandırma ve bana her şeyi anlat."

"Tamam o zaman. Lewis'le yaklaşık üç yıl önce tanıştım -ve bu onun adını bir daha asla anmayacağım-. Birkaç performansına gelmişti, bazı torpilleri vardı ve sonunda kendini bana tanıtmak için sahne arkasına geldi. Çekici ve yakışıklıydı, ben de onunla çıkmayı kabul ettim. Birbirimizi yaklaşık bir ay boyunca gördük Beckett. Ciddi bir şey değildi ve onunla hiç yatmadım. Daireme girmesine asla izin vermedim ve onunla de gitmedim. Sadece akşam yemeği ya da içki randevularıydı. Bir kez Central Park'ta yürüyüşe çıktık, o kadar."

"Tamam, adamla çıkıyorum. ."

"Aynen öyle. Çok sıradan. O kadar meşguldüm ki herhangi bir romantik ilişkiyi geliştirmek için zaman ayırmak zordu. Ama doğru kişi için yapardım. Arsehole, artık sonsuza dek ona atıfta bulunacağım gibi, doğru kişi değildi."

"Şimdiye kadar tüm bunlar kulağa oldukça normal geliyor."

"Ve normallik burada bitiyor." Yanağıma kanepenin arkasına yaslıyorum, Beckett'in başparmağının parmak eklemlerimin arkasında daireler çizmesinin keyfini çıkarıyorum. Dokunulmak, bu yakışıklı adamın beni *dinlemesi* iyi hissettiriyor.

Gözlerinde herhangi bir yargılama olmadan.

"Dışarıdayken tuhaf, kontrolcü şeyler yapardı, örneğin menüye bakmama bile izin vermez, sadece benim için sipariş verirdi. Alerjim olup olmadığını ya da gerçekten bir şey *isteyip istemediğimi* sormazdı. Sadece benim adıma karar verirdi. Bundan hoşlanmıyordum."

"Yani o bir pislik."

Kıkırdıyorum ve başımı sallayarak onaylıyorum. "Kilom hakkında yorumlar yapardı."

Beckett'in gözleri tehditkâr bir şekilde kısılır.

"Bana *küçük* bir dansçı olduğumu ve sanki hayatımın büyük bölümünde profesyonel bir dansçı olmamışım ve gereken fiziksel şekli korumak için tam olarak neyin gerekli olduğunu bilmiyormuşum gibi belirli bir diyet yapmam gerektiğini hatırlatırdı. Küçümseyiciydi ve hiç de eğlenceli değildi. Bu yüzden parkta yürürken ona zaman ayırdığı için minnettar olduğumu ama bu işin benim için yürümeyeceğini söyledim ve ona iyi dileklerde bulundum."

Beckett koltukta kayıyor, hâlâ bana dönük, hâlâ elimi tutuyor. "Dur tahmin edeyim. Bundan hoşlanmadı."

"O anda sakindi, beni anladığını söyledi ve iyi dileklerini ilettiler. O öğleden sonra işten ayrılıp işe döndüğümde bu konu hakkında hiçbir şey düşünmedim. Olabildiğince iyi geçtiği için rahatlamıştım ve dürüst olmak gerekirse bunu unuttuğum. Yaklaşık iki hafta kadar. Ve işte o zaman her şey boka sardı."

Elini bırakıp ayağa kalkıyorum ve mutfığa gidip iki şişe su alıp geri dönüyorum ve bir tanesini ona uzatıyorum. Şişeyi aldığı anda, daha önce yere oturuyorum ve Beckett sanki bana dokunmak zorundaymış gibi tekrar elimi tutuyor ve ben de minnettar oluyorum.

Onun dokunuşundan hoşlanıyorum.

"Teknik olarak yasalara aykırı olan ya da yasalara aykırı olduğunu *kanıtlatabileceğim* hiçbir şey yapmadı."

Gözleri kısıyor, eli elimi sıkıyor ve hayatımda ilk kez bir erkeğin kucağına oturmak istiyorum. "Açıkla lütfen."

"Arardı ama durmadan değil. Bana çiçek gönderirdi. Pembe güller." Bunun üzerine ürperdim ve başımı salladım. "Eğer bir daha pembe gül göremezsem, çok erken olacak."

"Not edildi."

"Ona durmasını söylememe rağmen hayatıma girmeye devam etti. Ona cevap vermeyi kestiğimde de tedirgin oldu." "Bu ne kadar sürdü Skyla?"

Alt dudağımı çiğneyip hesap yapıyorum. "Neredeyse iki yıl."

Elini çekip öne doğru eğiliyor, kehribar rengi gözleri öfke dolu. "*İki lanet yıl mı?*"

Başımı salladım. "Evet. Hatırlayın, polisi arardım ve bana onun yanlış bir şey yapmadığını söylerlerdi. Beni takip ya da *taciz* sayılabilecek kadar rahatsız etmiyordu. Aylarca bana ulaşmadığı zamanlar da oldu. Ve tam kendimi güvende hissetmeye başladığımda, nihayet hayatına devam ettiğine , bir şey .

Bu durum beni sürekli endişe içinde tutmaya yetti ama onun başını belaya sokacak kadar değil."

"Lanet olası pislik."

"Oldukça, evet. Bir gece, gecenin bir yarısı uyandım ve *biliyordum ki* Yalnız değildim."

Beckett ayağa kalkar ve adım atmaya başlar, kadar kızgındır ki yerinde duramaz.

"Özür , sana anlatmayı bırakacağım. Riley'ye ulaşmak için bunu açıklamak zorundayım ve-"

"Duymak istiyorum," diyor başını sallayarak. "Ve aynı anda onu öldürmek istiyorum."

Ama oturuyor, elini yüzüne götürüyor, sonra bir kez daha elimi tutuyor.

"İyi misin?" Sorum bir ibaretti ve cevap vermek yerine beni kucağına çekti, kollarını bana doladı ve yüzünü boynuma gömdü. Hayatımda hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Midem titriyor, kadınsı organlarım tamamen uyanıyor ve Beckett'in kollarında olmanın en sevdiğim yer olduğunu anda ve burada açıkça anlıyorum. Eğer bu adam hakkında yanılıyorsam, bu beni mahvedecek çünkü vücudumdaki her molekül ona güvenebileceğimi haykırıyor.

Ve tanrılar, ona nasıl da güvenmek istiyorum.

"Böylesi daha iyi," diye mırıldanıyor, bir elini omurgamda gezdirerek. "Bu senin için sorun olur mu?"

"Evet." Kollarımı omuzlarına dolayarak parmaklarımı saçlarına geçiriyorum ve ona tutunuyorum. Bu konuda çok daha iyiyim. "Evet, bu çok güzel."

"Bir dakikaya ihtiyacımız var." Dudaklarını tenime, boynumun omzumla birleştiği yere bastırıyor ve ben derin bir nefes alarak bu anı içime çekiyorum.

Değer verilmek böyle bir şey olmalı. Ve beni öpmeyi bile.

"Tamam." Geri çekiliyor ve beni tutuşunu gevşetiyor ama kucağında tutmaya devam ediyor. "Devam et."

Bu adamı ilk gördüğüm andan beri sakalına dokunmak istiyorum. Eğer o beni kucağına çekebiliyorsa, ben de bunu yapabilirim.

Elim yüzünden aşağıya, bıyıklarına doğru kayıyor ve haklıydım. Yumuşacık ve avucumun içinde harika hissediyorum. Tırnaklarımla yanağını çizdiğimde inliyor.

"Böyle yapmaya devam edersen İrlandalı, bu konuşmanın sonunu getiremeyiz ve bence bunu bitirmeliyiz."

"Haklısın ama seni o barda gördüğümünden beri sana böyle dokunmak istiyordum."

Kaşları yukarı kalkıyor. "Bu doğru mu?" "Evet. Sakalın çok seksi."

"O zaman sakal bende kalsın." Elimi çekti ve avucumu öptü. "Şimdi, konuşmaya devam et, tatlım."

Dudaklarımı yalıyorum ve nerede hatırlamaya çalışarak kaşlarımı çatıyorum. "Gecenin bir yarısı. Yalnız değilsin," diye hatırlatıyor bana.

"Ah evet. Henüz Riley'im yoktu ama aynı zamanda çok iyi güvenliği olan bir binada yaşıyordum. Açlıktan ölmek üzere olan bir dansçı olarak görülebilirdim ama ailem kesinlikle açlıktan ölmüyordu, bu yüzden ailem bana güvenli bir binada harika bir daire aldı."

"Anlıyorum." Parmaklarını yüzümde gezdiriyor ve ben derin bir nefes alıyorum.

"Ben , sen de dokunamazsın. Kurallar böyle."

Elini bırakırken dudakları seğiriyor ve yüzüme dokunmak yerine kalçamı kavıyor.

"Panikledim." Kalbim bu anıyla yerinden fırlıyor ve Beckett'ın bana olan tutumu sıklaşıyor.

"İyisin İrlandalı."

Dudaklarımı yaladım. "Telefonum yatağın yanında değildi. Yeri değiştirilmişti. Ve bir araya getirdiğim kadarıyla, uyandığımda Kıç Deliği'ni korkutmuş çünkü ön kapımın kapandığını duydum. Yataktan fırlayıp düştüm ve bileğimi fena halde burktum. Gidip gitmediğinden emin değildim. Ama kim olduğunu biliyordum. Biliyordum."

"Elbette biliyordun."

"Süründüm-"

Buna hırlıyor. Gerçekten *hırlıyor*.

"Oturma odasına girdim ve telefonumu sehpanın üzerinde buldum. Kilidi açılmıştı ve onu karıştırıyordu. Bir şey bulacağından değil ama yine de özel hayatın ihlali sayılırdı. Connor ülke dışında, Milano'da bir oteldeydi, ben de Mik'i aradım, o ve Benji hemen geldiler. Beni bir acil kliniğine götürdüler ve orada bana bileğimi o kadar kötü burktuğumu, kırılırdı daha iyi olacağını söylediler. Daha kolay olurdu çünkü yırtılan bağların onarılması daha uzun sürerdi."

"Kahretsin." Bana tekrar dokunuyor, ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor, beni yatıştırıyor. "Çok üzgünüm Skyla."

"Dans edemiyordum tabii ki. Her zamanki doktorumu gördüğümde de lafi dolandırmadı. Muhtemelen artık profesyonel olarak dans edemeyecektim. Ama üç ay boyunca New York'ta bekledim. Fizik tedaviye gittim ve ikinci, sonra üçüncü bir görüş aldım. Kariyerimi kurtarmak için elimden gelen her şeyi yaptım ama bana bunun pek mümkün olmadığını söylediler."

"Sonra Arsehole'dan bir e-posta aldım, bir süreliğine ülkeden ayrılmak zorunda kalacağını ama endişelenmememi çünkü yakında eve döneceğini ve aşkımıza devam edeceğimizi bildiriyordu."

O e-posta retinama kazındı. Görmeden edemiyorum.

Beckett kaşlarını çatarak, "O kuruntulu bir sık kafalı," diyor.

"Kesinlikle, evet. Ama bundan da öte, sakın dış görünüşü beni korkutuyordu. Ne yapacağı belli olmazdı ve ben de tek başıma yaşamaktan korkmaya başlamıştım. O geceden sonra Connor'la kalmaya başladım. *Her şeyden* korkuyordum ve bundan çok nefret ediyordum. Bu yüzden taşınmaya karar verdim." Kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Öylece mi?"

"Aynen böyle. Uğruna hayatımı feda ettiğim her şeyi elimden aldı. Dans benim özümde Beckett. Hayatımın her unsuru o dünyaya ve o rutinelere bağlıydı. Dans etmeyi seviyordum. Ve o bunu elimden aldı. Kalamazdım... Kalamazdım. Eskiden sahip olduğum ve bir daha asla sahip olamayacağım şeylere bu kadar yakın yaşayamazdım. *O kazanmıştı.* Ama ben ona bu zaferi vermeyi reddettim. Beni hala bulabiliyorsa nasıl kalabilirdim?"

"Oh, İrlandalı. Tatlım, çok üzgünüm." Sesindeki acı çok açıktı. *Bu adam iyilerden biri.*

"Olma. Bu kasaba benim için bir merhem oldu. İyileşiyorum. Kendime güvenim yeniden artıyor."

"Buraya taşınmaya neden karar verdiniz?"

"Birkaç yıl önce bazı arkadaşlarımla kış kaçamağı için buraya gelmiştim. Kayak yapamadık çünkü sözleşmelerimizde kemik kırabilecek hiçbir şey yapamayacağımız yazıyordu ama karın tadını çıkarmak için gelmiştik ve burayı çok sevmiştim. Benimle kaldı. New York'tan ayrılmam gerektiğini anladığımda aklıma hemen Bitterroot Vadisi geldi."

"Connor İrlanda'ya geri dönmemi istedi, Mik ise hala inkar ediyor ve her an New York'a dönüp baş balerinliğe devam edeceğimi düşünüyor ama ikisi de yanılıyor. Olmak istediğim yer burası."

"Peki Riley?"

"Ah evet, neredeyse unuttuyordum. Gece yarısı olayından sonra Connor bana şu yüz binlerce dolarlık saldırı köpeklerinden bir tane almak istedi, hani şu evcil hayvan olarak kullanılmayan, sadece başkanlar ve benzerleri için kullanılan vahşi koruma köpeklerinden."

"Ben de aynı tepkiyi vermiş olabilirim," diye itiraf ediyor sırtarak.

"Ben bunu istemedim. Eğer evimde bir hayvan yaşıyorsa, onun aynı zamanda benim arkadaşım olmasını ve çocuklar ve diğer hayvanlar konusunda ona güvenebilmeyi istiyorum. Bu yüzden uzlaştık. Riley bir Bouvier. Alarm köpeği olarak çok iyi eğitildi, bu yüzden o gece bardan sonra yaptığınız gibi biri arkamdan yaklaşırsa beni uyaracak. Her zaman tetikte. Genelde insanların onu sevmesine izin vermiyorum çünkü çoğu insana güvenilmeyeceğinin farkında olması gerekiyor. Her gün onun eğitimi üzerinde çalışıyorum. Ama karşılığında, benim için tatlı ve iyi bir arkadaş ve güveniyoruz. Onu New York'tan taşınmadan hemen önce aldım."

"Ona sahip olduğun için mutluyum İrlandalı. Bu iyi bir karardı. Buraya geldiğinden beri Pislik sana ulaştı mı?" diye soruyor.

"Hayır. Ama e-posta adresimi, telefon numaramı, her şeyi değiştirdim. Bale şirketine ya da apartmanıma bir adres bırakmadım. Mik ya da Connor bana bir şey gönderilmesini sağlardı ve artık New York üzerinden bana hiçbir şey gelmeyecek kadar uzun zaman oldu. Burada saklanmıyorum. Adımı falan değiştirmedim ama birinin beni bulmasını da kolaylaştırmadım. Kim beni Montana'da aramayı düşünür ki? Hiç kimse."

"Burada olmana sevindim." Saçlarını kulağının arkasına tarıyor ve parmak uçları çene çizgimden boynuma doğru iniyor. "Ve şimdi neden bana numaranı vermek istemediğini biliyorum. Hayır cevabını kabul etmeyerek seni rahatsız ettiysem özür dilerim ve eğer gitmemi istersen giderim."

"Beni rahatsız etmedin. İnan bana, eğer kızmış ya da sinirlenmiş olsaydım, hiç düşünmeden sana defolup gitmeni söyledim. Bu konuda utangaç değilim, artık değilim."

"Aferin kızım," diye mırıldanıyor ve bu iki kelime yumurtalıklarımı patlatmış olabilir.

Riley'nin yatağında yattığı yere bakıyorum. Mışıl mışıl uyuyor, ki evde ikimizden başka biri varken bu onun için alışılmadık bir durum. *Köpekler insanlardan daha iyi görür, yüzden Riley bu adama güveniyorsa, ihtiyacım olan tek güvence bu.*

Beckett, "Görünüşe göre görevde değil," diyor.

"O her zaman görevinin başındadır. Kabus görürsem, ışıkları benim için açacağını bilir. Bu onun yapmak için eğitildiği şeylerden biri."

Çenemi parmaklarının arasına alıyor ve beni kendisine bakmam için çeviriyor. Gözleri kısık ve yoğun, zorlukla yutkunuyorum.

"Karanlıktan korkmak muhtemelen seksi değildir, değil mi?" "Seninle ilgili her şey seksi İrlandalı." "Kucağından ineyim mi?"

"Benim hesabıma değil." Ağzı yarım bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Ama seni öpmemi istemiyorsan, çekilmek isteyebilirsin."

Beni öpmesini istiyorum. Bir süredir beni öpmesini hayal ediyordum.

Hareket etmediğimde gözleri ağzıma kayıyor ve dudaklarımı yalıyor. Boynumu ve çenemi kavlıyor, başparmağı yanağımı okşuyor ve aramızdaki boşluğu kapatıp ağzımı ağzına alıyor.

Hayal ettiğimden çok daha fazlası.

Bıyıkları tenime sürtünüyor ve alt dudağımı yalayarak midemin titremesine neden oluyor. Ağzımı ona açtığımda, içeri dalıyor.

Bu adam beni sanki bunun için doğmuş gibi öpüyor ve bu ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey.

Ama çok çabuk bitti ve uzaklaştığında ikimiz de sert ve hızlı nefes alıyoruz.

"Vay canına," diye fısıldıyorum.

"Bu gece yapmayacağım iki şey var," diyor ve sertçe yutkunuyor.

", nedir bunlar?"

"Birincisi, seni becermeyeceğim. Vücudumun her zerresiyle istesem de, bu gece daha ileri gitmeyeceğim."

Çok yazık. "Peki ya ikincisi?"

"Ben de eve gitmiyorum. Burada kalacağım, konuşacağız ve uyuyana kadar sana sarılacağım. Tabii patron sen olduğun için beni kovmazsan İrlandalı."

"Seni kovmaktan yana değilim Beckett."

Dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırıyor, ama bu öpücük daha yumuşak. Daha nazik. Sonra geri çekiliyor ve beni kendisine yaslıyor, böylece başım göğsünde, çenesinin altında duruyor ve beni kendine yakın tutuyor.

Bu çok doğru geliyor.

Çok fazla yükü geldiğimi düşünerek kaçıp gidebilirdi. Yine de beni öptü ve bana rahat ve dostluk dolu bir gece vaat etti. *Onun* hakkında konuşmaktan dolayı kendimi biraz çığ hissetsem de, aynı zamanda memnun hissediyorum. Bir şekilde huzurluyum.

Bee ve Dani sayesinde Blackwell ailesi hakkında bazı şeyler biliyorum ama Beck'in bakış açısından daha fazlasını öğrenmek istiyorum. Şimdi ona sormanın tam zamanı.

"Ailen nerede?"

"Florida," diye cevap veriyor ve başımın üstünü öpüyor. "Emekli olduklarında oraya taşındılar ama sık sık geliyorlar. Birdie'nin hayatını çok fazla kaçırmak istemiyorlar. Sadece kardan nefret ediyorlar."

"Karı seviyorum." Beckett'ın kalp atışlarının kulağıma çarpmasını da seviyorum. "En büyük kardeş sen misin?"

"Hayır, o Brooks."

"Doğru, sizinle barda tanıştığım da bana bunu söylemişti. Sen hangi sıradasın?"

"Aslında Billie'den hemen önce ikinci en genç benim. Ama aramızda biraz fark var. O yirmi yedi yaşında, ben ise otuz bir. Billie mutlu bir sürpriz oldu."

"Bunu sevdim. Mutlu bir sürpriz. Connor neredeyse kırk yaşında ve ben de neredeyse yirmi sekiz yaşındayım. Ben de bir sürprizdim. Annem ve babam daha fazla çocuk sahibi olabileceklerini düşünmüyorlardı."

"Sen kesinlikle mutlu bir sürprizsin, tatlım." Başımın tepesini öpüyor ve ben onun içinde daha da eriyorum.

Sen de öylesin Beckett Blackwell. Sen de öylesin.

Dokuzuncu Bölüm

BECKETT

Yüzüme bastıran ıslak bir şey beni ölü uykumdan çekip çıkarıyor,

Gözümü açtığımda Riley'nin bana baktığını görüyorum.

Kanepede sırtüstü yatıyorum ve Skyla, bakmaya doyamadığım kadın, üzerime örtülmüş, başı göğsümde ve kolları bana sarılmış, tatlı tatlı uyuyor.

Riley küçük bir mızızlanmayla bana dışarı çıkması gerektiğini söylüyor, ben de kollarımdaki güzelliği nazikçe yana yatırıp göğsüne bir yastık . Hemen yastığın etrafına sarılıyor ve ben de ayağa kalkıp mutfığa gidiyorum.

Arka kapıyı açıp Riley'nin dışarı çıkmasına izin verdikten sonra kahve yapmak için işe koyuluyorum. Hâlâ erken olduğunu söyleyebilirim çünkü gökyüzü yeni yeni aydınlanmaya başlıyor ama güneş henüz doğmamış.

Muhtemelen saat altı değildir ve genellikle şimdiye kadar bir saattir ayaktayım ve çalışıyorum.

Riley insanını hep bu kadar erken mi kaldırır?

Tam kahve makinesine suyu koymuştum ki Riley tekrar kapıya geldi, ben de onu içeri aldım ve lavabonun başında durup kahvenin demlenmesini beklerken kollarımı kavuşturarak pencereden arka bahçeye baktım.

"O her zaman görevinin başındadır. Kabus görürsem, ışıkları benim için açacağını bilir. Bu onun eğitimini aldığı şeylerden biri."

Sikeyim. Kabuslarına tepki vermesi için eğitilmiş bir köpeği var ve bir şekilde bunun çekiciliğini azaltacağını düşündü. *Çok yanılıyor.* Skyla Gallagher tanıdığım en güçlü insanlardan biri. Hayatının gidişatını bu kadar değiştirmek zorunda kalmak... *Bu çok yanlış.* Hayalini kaybetti.

Şimdi kardeşi Connor'ın neden sert biri olduğunu daha iyi anlıyorum. O sadece zorba bir ağabey değil. Temkinli olmak için iyi bir nedeni var.

Skyla ile aramızdaki bu şey -her neyse- son yirmi dört saat içinde bir ton ilerleme kaydetti. Göz açıp kapayınca kadar *umarım bana numarasını verirden, sarılıp gece boyunca konuşmaya* geçtik.

Duygularım tek taraflı olmadığı için çok minnettarım. Dün gece bana dokunması, bana gülümsemesi ve bana güvenmesi, onun da benim kadar benden hoşlandığını gösteriyor.

Teşekkürler.

Dengesiz bir pisliğin, benimle ilgili konularda kendi içgüdülerine güvenmekten korktuğu için hayatımdaki en iyi şeyi neredeyse mahvedecek olması beni kızdırıyor. Bunu yüksek sesle söylemedi ama bunu görmek için psikolog olmaya gerek yok.

Aramızda ne olursa olsun, bir daha asla ona yaklaşamayacak. Bundan emin olacağım.

Kahvenin demlenmesi bitti ve buzdolabını kontrol ettiğimde biraz kahve kreması buldum ve ikimiz için de bir kupa hazırladım. Buzdolabında olduğu için kremayı aldığını varsayıyorum.

Oturma odasına döndüğümde Skyla ama oturmamıştı. Uykulu yosun yeşili gözleri ve dağınık saçlarıyla sabahları muhteşem oluyor. Bütün gece boyunca bana sarılmış olması cennetten bir parçaydı. Boyut olarak daha farklı olamazdık. Ben 1.80'den uzunum ve 200 kilodan fazlayım, bu fısıltı gibi kadın ise bir karış kısa ve 100 kilo daha hafif, ama bana eksik bir yapboz parçası gibi oturuyor.

"Kahvenin kokusunu aldım," diyor gerinirken sırtarak. "Ve paylaşacağını umdum."

"Her zaman, tatlım."

Doğrulup kupayı alıyor, kokluyor, gözlerini kapatıyor ve bir yudum alıyor. "Amerika'ya taşınana kadar hiç kahve içmezdim. Şimdi onsuz ne yapardım bilmiyorum."

Yanına oturup kendi kupamdan bir yudum alıyorum. "Riley'nin çıkmasına izin verdim."

"Bunu takdir ediyorum. Ayrıca, dün gece alarmı kurmayı unuttuğuma inanamıyorum. Güzel bir sohbetle meşgul olmalıydım çünkü alarmı *asla* unutmam. Connor çok kızardı."

"Hem Riley hem de ben buradaydık." Uzanıp saçlarını omzunun üzerinden düzelttim, sonra başparmağımın çıplak teninde gezinmesine izin verdim. "Güvendesin."

Bir yudum daha almadan önce kaşları hafifçe çatılıyor ve bardağı bir kenara bırakıp bacaklarını altına çekerek ulaşamayacağı bir yere kayıyor. Aynen böyle, bir duvar yükseliyor.

Siktir et.

"Sorun ne İrlandalı?"

Tatmayı en sevdiğim şey olduğunu öğrendiğim alt dudağını ısırıyor ve bir iç çekiyor.

"Dün gece çok fazla şey anlatmış olabilirim. Sana bir anda çok şey yükledim ve" -boğazını temizledi ve saçlarını kulağının arkasına itti- "seni rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Bir kaşımı kaldırıyorum ve ona dokunabilmek için yaklaşıyorum, elimi kalçasında gezdiriyorum. "Rahatsız mı görünüyorum?"

"Bunun senin rahatsız edici bakışın olup olmadığını bilecek kadar seni tanıdığımı sanmıyorum."

"Güven bana, değil. Senden bana söylemeni istemiştin, hatırladın mı?" Parmak eklemlerim yanağından aşağıya, çillerin üzerinden geçiyor. "Kaçmak istememe neden olacak hiçbir şey söylemedin. Öyle olsaydı kalmazdım Skyla."

Bir kez başını sallıyor ve ellerini gergin bir şekilde kucağında birleştiriyor ve bu hiç hoşuma gitmiyor. "Beckett... Ben çok şeyim."

"Bütün gece üzerimde uyudun, bu yüzden şimdi benden uzaklaşmayacaksın, eğer bana tamamen yanlış olduğumu ve dün gecenin seni beni etkilediği gibi etkilemediğini söylemiyorsan, bu durumda özür dileyeceğim ve seni bir daha rahatsız etmeyeceğim."

"Demek istediğim bu değil."

"Güzel." Ona uzanarak yanağını okşuyorum ve başparmağımı teninde gezdiriyorum. "Benim için çok fazla değilsin İrlandalı. Başına gerçekten boktan bir şey geldi ve güvende olduğundan emin olmak istiyorsun. *Ben* de senin güvende olduğundan emin olmak istiyorum. Bu çok fazla bir şey değil, ama öyle olsa bile, bana atacağın her şeyin üstesinden gelebilirim. Sırf Pislik yüzünden bu işi başlamadan bitirmeyelim. Onun bu işte hiçbir gücü yok."

Sertçe yutkunuyor ve gözlerini kapatıyor. Sonra bir bakıyorum, kucağıma tırmanmış ve neredeyse çaresizce bana sarılmış.

"Bu sabah aklının başına gelmesinden ve benim bu zahmete değmeyeceğime karar vermenden korkuyordum."

"Sen bir sürü belaya değersin." Bu onu kıkırdattı, ki istediğim de buydu. "Ama dün gece benimle paylaştığın şey sorun değil,

Tatlım. Bu basit bir dürüstlük."

"Tamam." Sakalımı öyle bir okşuyor ki sikim kalkıp yalvarıyor.

"Aç mısın?" diye sordum.

"Sabahları hep aç olurum." Bana gülümseyecek kadar geri çekildi.

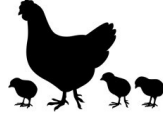
"Siktir et, çok güzelsin," diye fısıldıyorum dudaklarımı dudaklarına değdirmekten önce. "Bana her baktığında karnıma bir yumruk gibi iniyorsun."

"Çok güzel şeyler söylüyorsun, Beckett Blackwell."

"Sadece dürüst oluyorum. Şimdi, seni yatağa götürmeden önce kahvaltıya götüreyim çünkü bu randevuda bunu yapmayacağız."

Sikim bu açıklamadan yana *değil*, ama onunla acele edip her şeyi mahvetmeyeceğim.

Sabırlı olabilirim. Onun güvenini kazanabilirim.

Bir saat sonra, Skyla kıyafetlerini değiştirdikten ve bana kullanmam için bir diş fırçası verdikten sonra, uçümüz Kay's Diner'a girdik ve pencerelerin yanındaki bir kabine yönlendirildik.

Kay's kasabada daha yenidir ve eski rock- and-roll dekoru, siyah-beyaz kareli zeminleri ve kırmızı vinil koltuklarıyla tipik bir 1950'ler tarzı lokantadır. Sürekli müzik çalan bir müzik kutusu bile var. Bugün, eski bir Prince şarkısı gibi görünüyor.

Eğlenceli ve burada kahvaltı çok lezzetli.

"Buradaki kreplerden yedin mi?" Skyla koltuğunda dans ederken bana soruyor.

"Hayır, hanımefendi. Denemeniz gerekir mi?"

"Krep seviyorsanız bunları da seversiniz" diyor ve garson siparişlerimizi almak için geldiğinde ben krepleri seçiyorum.

Skyla pastırma ve yumurta sipariş eder.

"Sana krep yok mu?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

"İtiraf ediyorum, bir planım var." Sırıttıyor ve sanki bana bir sır verecekmiş gibi öne doğru eğiliyor. "Sen sipariş ettin, ben de seninkilerden bir ısırık alıp başka bir şey yiyebilirim. Her iki dünyanın da en iyisi."

"Peki ya paylaşmak istemezsem?"

Bana kirpiklerini fırlatıyor ve alt dudağını ısırtıyor - ve evet, bu kadına istediği her şeyi verirdim. Krep. Bir araba. Bir böbrek.

İsterse alır.

"Evet, tamam, kreplerimi paylaşacağım."

"Bu çok basitti." Bacaklarını altına doğru kıvrıyor ve servis elemanının bizim için bıraktığı kahveyi yudumluyor. "Pastırmamı seninle paylaşacağım."

"Sana izin vereceğim."

"Çiftliğinizde tavuk var mı?" "Bir düzine kadar, evet."

"Peki sizin için yumurta üretiyorlar mı?"

"Bolca. Eğer biraz istersen, bana haber ver."

"Kesinlikle istiyorum. Taze çiftlik yumurtaları en iyisidir."

"Ne zaman dışarı çıkabilirsin? Kendi yumurtalarını ve istediğin diğer her şeyi seçebilirsin."

"Çiftlikte alışveriş yapabilir miyim?" Bu fikir karşısında gözleri parlıyor ve ben de sanki bir ödül kazanmışım gibi hissediyorum. "Bunu kabul edeceğim. Bakalım, bu öğleden sonra derslerim var ve eminim son yirmi dört saatin büyük bir kısmını tekelime aldığım için yetişmen gereken bir sürü işin vardır."

Buna değer.

"Peki ya yarın?" diye soruyor. "Bu çok mu erken?"

"Çok erken değil. Riley hayvanların yanında iyi olacak mı?"

Skyla başını sallıyor ve yemeğimiz arkasına yaslanıyor. "Evet, iyi eğitilmiş ve ona verdiğim her komutu dinleyecektir. Meraklı olacaktır ama hiçbir hayvana saldırmayacaktır. Yine de onu evde bırakmamı tercih ederseniz, bırakırım."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Ama onu hep yanında ."

"Onu her zaman yanımda taşıdığım doğru ama..." Omuz silkiyor ve krepimden bir ısırık almak için uzanıyor ve bu beni sırttırıyor. Kahretsin evet, kahvaltımı onunla paylaşacağım. "Sanırım seninle çiftlikte güvendeyim."

"Benimle her yerde güvendesin İrlandalı." Pastırmasını kaldırıp bana bir ısırık uzattığında, alıp ona göz kırptıyorum. "Ama Riley sorun değil, eğer onu çiftlikte istiyorsan başımızın üstünde yeri var."

"O zaman yarın karar veririm." Bir parça meğin üzerine biraz yumurta koyuyor ve bir ısırık alıyor. Onun iştahına bayılıyorum. Yemek yemekten korkmuyor. "Bugün ne yapman gerekiyor? Merak ediyorum."

"Öğleden sonra süt sağma ve yemleme işini ben üstlenirim," diye cevap veriyorum. "Kiralık evleri kontrol etmem gerekiyor. Muhtemelen bir atı eyerleyeceğim ve onarılması ya da değiştirilmesi gereken bir şey olmadığından emin olmak için bazı çit hatlarını kontrol edeceğim. Her zaman yapılması gereken işlerin bir listesi vardır."

"Peki sabahları genellikle kaçta başlarsınız?"

Ona son krep lokmasını uzatıyorum, o da kabul ediyor ve mutlu bir iç çekişle ağzına atıyor.

"Beş civarı," diye cevap veriyorum. Yemeği boğazında düğümleniyor, sonra bir bardak suya uzanıyor. "Sabah insanı değil misin?"

"Beş mi? Bu çok erken. Eskiden dans antrenmanına yedide başlardım, bu yüzden altıda kalkardım ve sanki geçmiş hayatımda yaptığım bir şey için cezalandırılıyormuşum gibi hissederdim."

"Bu sabah erken kalkmıştın," diye hatırlatıyorum ona.

"Bir erkeğin üzerinde, kanepede uyuyordum, bu yüzden biraz farklıydı." Bunu düşünmek için durdu ve kıkırdadı. "Aslında çok farklıydı."

Çantasının içinden telefonu alıyor, kaşlarını çatıyor, dudaklarını yalıyor ve telefonu çantasından çıkarıyor.

"Üzgünüm, ben

Mik." "Al şunu."

Cevap veriyor ama masadan kalkmıyor. "Şu anda antrenmanda olacağından emindim. Ne yapıyorsun?"

Dinliyor ve gözlerini ondan alamıyorum. Gülümsemekte, kahkaha atmakta ve güzel sözler söylemekte çok hızlı. Sadece dışı değil, içi de çok güzel.

"Mik, bu harika. Tebrik ederim. Elbette bu performansı görmeyi çok isterdim ama yapamayacağımı biliyorsun-evet, biliyorum. Seninle çok gurur duyuyorum. Ben de seni seviyorum. Yakında beni görmeye gel. Hoşça kal."

İç çekerek telefonu çantasına geri bırakır.

"Yıllardır üzerinde çalıştığımız bir performansta başrolü garantiledi," diyor yumuşak bir sesle. "Ve onunla çok gurur duyuyorum. Bu rolü hak ediyor."

"Ve gelip izlemeni istiyor. Tabii ki istiyor. Gelmelisin." Skyla başını sallar.

"New York'a asla geri dönmeyeceğim. Dönemem işte. Ama filme çekilecek ve ben de buradan izleyeceğim."

"Bekle." Uzanıp elini elime alıyorum. "Performanslarınızdan bazıları internette izlenebiliyor mu?"

"Çoğu öyle, evet." Başını sallıyor ve burnunu kırııştırıyor. "Onları izlemek ister misin?"

"Evet, onları izlemek istiyorum."

"Onları benimle izleme," diye ısrar ediyor. "Çünkü sinir bozucu olurum ve sana istemediğin tüm yorumları yaparım. Ve kendimi durmadan eleştiririm. Kendim için iyi bir izleyici değilim."

"Davetli değilsin o zaman." Kaşlarını çatığında gülüyorum. "Az önce seninle izlememem gerektiğini söyledin."

"Bundan biraz daha fazla çaba göstereceğini düşünmüştüm."

"Tamam." Kartımı çıkardım ve sunucuya uzattım. "Seninle birlikte izlememe izin ver, böylece bana bir şeyler öğretebilirsin. Belki bana performansını sergilerken ne düşündüğünü söylersin."

"İkna konusunda iyi olduğumu biliyordum. Tamam o zaman, bir ara seninle izlerim."

Plan yapmaya devam etmemiz hoşuma gidiyor.

Skylla ve Riley'i eve bıraktıktan ve arabasını garaja yerleştirdikten sonra onunla birlikte eve doğru yürüyorum ve o da verandada bana katılıyor.

"Hayatımın en uzun randevusuydu," diyor saatini kontrol ederken. "On beş saat bir rekor kırdı."

Cevap olarak, çenesini parmaklarımın arasına alıyorum ve yüzünü yukarı doğru eğiyorum, böylece dudaklarına batmadan ve dilimi ağzının dikişi boyunca sürüklemeyen önce dudaklarını ısırabiliyorum. Benim için açılıyor ve elleri gömleğimi yumruklarken inliyor. Boştaki elimi kalçasının üzerinden geçirip kışına götürüyorum ve onu kendime doğru çekiyorum.

Dudaklarımı onunkilerden çektiğimde, zümrüt havuzlara bakıyorum ve kalbimin teklediğini hissediyorum. "Yarın görüşürüz. Seni alırım."

"zorunda değilsin-"

"Seni alacağım İrlandalı." Onu bir kez daha öpüyorum ve sonra onu kaldırıp içeri, doğruca yatak odasına götürmeden ve günün geri kalanında kendimi onun içinde kaybetmeden önce kendimi ayırıyorum. "İyi günler."

"Sen de." Kamyonetime binmemi izlerken parmakları dudaklarında ve tam uzaklaşmak üzereyken dikiz aynasında onu görüyorum, orada duruyor ve ona karşı koyamıyorum.

Kamyoneti park ettim, araçtan indim ve ona doğru yürüdüm. Ben yaklaşırken kollarını iki yana açıyor, sanki ne yapacağımı zaten biliyormuş gibi. Ellerimi kışına koyarak onu kaldırıyorum ve o güçlü bacaklarını belime doluyor, elleri sakalıma dalıyor ve ben de onu öpüyorum.

İnliyor ve aletim sertleşiyor. Tanrım, onu bir sonraki nefesimden daha çok istiyorum.

"Beck," diye fısıldıyor dudaklarıma.

"Evet, İrlandalı?"

"Yarın çok geliyor."

Sırıyorum ve dudaklarını bir kez daha ısıyorum, o da inliyor, uzun kollarını boynuma dolayarak bana daha da yaklaşıyor ve sıkıca sarılıyor. Ben de yüzümü boynuna gömüp ona sıkıca sarılıyorum.

"Biliyorum. Şimdiden beni öldürüyor. Derslerin ne zaman bitiyor?" "Dört," diyor tenime karşı.

"Üç elli beşte orada olacağım."

Skyla başını sallıyor ve ben de onu serbest bırakarak vücudumdan aşağıya, ayaklarına doğru kaymasına izin veriyorum.

Ona bastırduğım sertliğim karşısında kaşları çatılıyor.

"On beş saattir sana dokunuyorum," diye hatırlatıyorum ona. "Bu tam bir işkence ama buna değer."

Gülüyor ve göğsümü öpmek için eğiliyor, tam kalbimin üzerinden. "Dikkatli sürün, Bay Blackwell."

"İyi günler, Bayan Gallagher."

Kamyonetime dönüyorum ve evden uzaklaşıyorum, dikiz aynasına bakmamaya dikkat ediyorum, böylece onunla kalmak için cazip gelmiyorum. Çiftlikte yapacak çok işim var ve onsuz geçireceğim yirmi dört saatin çok uzun olacağını şimdiden söyleyebilirim.

Eve gitmeden önce traktör malzemeleri satan bir dükkâna uğruyorum ve eğer evimde önemli miktarda zaman geçirirlerse Riley için ihtiyaç duyacağım şeyleri yüklüyorum. Küstahça olabilir ama mümkün olduğunca çiftlikte benimle olmalarını istiyorum.

Ve böylece, Riley'nin ihtiyaç duyabileceği tüm teçhizatı kamyonu yükleyerek eve doğru yola çıktım.

Onuncu Bölüm

!!

Bu beklenmedik bir şey dostum." Riley'i içeri soktum ve arkamızdan kapıyı açıp alarmı kurdu. "Sanırım en iyi arkadaşımın erkek kardeşine büyük bir aşk besliyorum."

Bunun üzerine burnumu kırıştırıyorum, sonra da küçük bir kahkaha atıyorum. Riley de bunun komik olduğunu düşünüyormuş gibi ayaklarını yere vuruyor.

"Ondan hoşlanıyorsun. Onun yanındayken rahatsın ve bu çok anlamlı." Eğilip Riley'nin başının üstünü öpüyorum, sonra da kulaklarının arkasını kaşıyorum. "O restoranlarda çok uslu bir çocuktun. Bu da özel bir muamele göreceğin anlamına geliyor."

Bunun üzerine kulakları dikiliyor ve ben de heyecanlanmış gibi soluk soluğa kalıyorum.

"Evet, öyle. Ne iyi bir çocuksun." Riley beni kilere kadar takip ediyor ve ben de ona sevdiği çiğnemeliklerden alıyorum. Onu yemesi sadece on beş dakikasını alıyor ama yine de onları çok seviyor ve ağzında gururla çiğnerken, Riley en sevdiği yatağına doğru koşup ödülünün tadını çıkarıyor.

Aklımda düş alma düşünceleriyle koridordan yatak odama doğru yürüyorum ve Riley de beni takip ediyor, sonra da yatak odasındaki yatağına kıvrılıp çiğnemeye devam ediyor.

Her zaman bana yakın durması için eğitildi ve onun yanımda olmasını seviyorum. Güvenlik battaniyesi gibi.

Gömleğimi çıkarmadan önce telefonum çalıyor ve gülümsüyorum. "Neredesin ve orada saat kaç?" Connor'a soruyorum. "Paris'teyim ve geç oldu. Sen ne yapıyorsun?" Dudağımı ısıırıyorum, ona randevumdan bahsetsem mi diye düşünüyorum. "Skyla?"

"Ben de tam duş alacaktım. Dün gece -bugün- bir randevum vardı." Hattın  zerine sessizlik çökerken dudağını tekrar ısırıyorum.

"Kiminle?" diye sorar, sesi serttir.

"Kes şunu. Ben harikayım. Psikopat olmayan iyi bir adamla güzel akşam geçirdim, çok teşekkür ederim."

"Nereden biliyorsun?"

"Yattığınız kadınların psikopat olmadığını nereden biliyorsunuz?"

Tanrım, onunla yattığımdan değil. Ama ne demek istediğimi

anlıyorsun." "Skyla, hiç havamda değilim. Kim bu herif?"

"Tanrı aşkına Connor, o sadece Beckett Blackwell'di. Billie'nin kardeşi. Bok gibi davranmayı bırak ve beni neden Paris'ten aradığını söyle. Ayrıca, şu anda orası ne kadar güzel? Ağaçlar  i ek açıyor mu?"

"Evet,  yleler," diyor. "Bir dahaki sefere benimle gelmelisin."

"Burada bir işim var," diye hatırlatıyorum ona. "Bana ne hakkında olduğunu söyle."

"Kapılardaki kodları tekrar değiştirmenizi istiyorum ve eviniz için güvenlik görevlisi tutacağım."

"Hayır." Başımı sallıyorum ve yatağımın kenarına oturuyorum. Riley hemen yanıma koşuyor ve başını kucağıma koyuyor. Tedirgin olduğumu anlayabiliyor. "M lk m n etrafında yabancıların dolaşmasını istemiyorum Connor."

"Umurumda değil." "Buna ne oldu?"

"Arsehole Amerika'ya geri döndü, bir st r. Ve seni Google'da araştırıyor."

 ne doğru eğilip yüzümü Riley'nin boynuna gömüyorum.

"Ama o New Yorkta," diye cevap veriyorum, sesim biraz boğuk çıkıyor. "şimdilik evet."

"Ve nerede olduğumu bulamıyor. Bu ev şirkete ait. İşim, aileye hiçbir şekilde geri dönmeyen bir LLC'ye ait." Yüzümü kaldırdım ve i  çektim. "Burada g vendenyim Connor."

"Hâlâ kodu değiştirmeni istiyorum."

"Bunun ne faydası var?" Yatak odamı adımlamak için ayağa kalktığımda talep ediyorum. "Altı haneli bir alarm kodunu  zebiliyorsa, ne kadar sık değiştirdiğimin bir önemi olmamalı."

"Adamları işe almama izin ver," diyor, sesini yumuşatıyor çünkü talepkar olmazsa daha iyi tepki vereceğimi biliyor. "En azından ülkeyi tekrar terk edene kadar."

" lkeyi bir daha asla terk edemeyebilir," diye hatırlatıyorum ona.

"Evet, arayacak. Seni aramasından hoşlanmıyorum."

Birdenbire tüm bu saçmalıklardan bıktım. "Ben *iyiyim* Connor. Riley'im var, güvenli bir evim var ve küçük bir kasabadayım. Yabancıların mülkümün etrafında dolaşmasını istemiyorum, hepsi bu. New York'tan ayrılıp ayrılmadığını ve nereye gittiğini takip edeceğini biliyorum, o yüzden Batı'ya uçak bileti almadığı sürece her şeyi olduğu gibi bırakıyorum. Beni her zaman kilit altında tutamazsın. Hayatımı yaşayacağım."

Gerginlik telefonda çatırdıyor. "Bundan hoşlanmıyorum," diyor.

"Ben bir yetişkinim ve şimdilik böyle olacak. New York'tan ayrılıp bu tarafa gelirse, adamları işe alırız."

"İyi. Bu Blackwell'i daha fazla göreceksin?"

"Bunun seni ilgilendirmediğini söyleyeceğim çünkü *bana* söylediğin şey buydu.

ve bu beni hala kızdırıyor." "Bu aynı şey değil."

Gülüyorum ve Connor'ın dişlerini gıcırdatmasını neredeyse duyabiliyorum.

"Ah, kardeşim, tamamen aynı şey. Beckett ile herhangi bir tehlike içinde değilim."

"Geçmişini araştırıyorum."

"Tamam. Yap zaman. Bu arada, duş almam lazım. Seni seviyorum, *a stór*. Paris'in tadını çıkarın."

"Ben de seni seviyorum."

Connor aramayı sonlandırıyor ve ben bir nefes veriyorum ama Beckett'tan gelen mesajı görünce gülümsüyorum.

Beckett: *Bir ineğin fotoğrafını gönderir* Bu Bessy. Merhaba diyor.

Sırıtarak gömleğimi çıkarıp banyoya giriyorum, ısıtmak için duştaki spreyi açıyorum ve sonra diğer kıyafetlerimi çıkarırken telefonu yere bırakıyorum.

Ben: Bessy çok güzel. Sağılmış ve mutlu mu o zaman?

Saçlarımı başımın tepesinde topuz yaparken baloncuklar ekranımda zıplıyor.

Beckett: Bessy ve diğer hanımlar mutlu. Sen ne yapıyorsun?

Etrafıma bakıp bir havlu alıyorum ve etrafıma sarıyorum, sonra duş arka planda kalacak şekilde dönüyorum ve bir selfie çekiyorum.

Ben: *Selfie gönderir* Bu sıcak duşun tadını çıkarmak üzereyim.

Cevabını beklerken suyun akmasına izin veriyorum. Baloncuklar beliriyor ama sonra tekrar kayboluyor. Bu birkaç dakika sürüyor ve sonunda bir cevap geliyor.

Beckett: Lanet , İrlandalı.

Kıkırdamaya başlıyorum ama sonra telefonum Beckett'tan gelen bir görüntülü aramayla çalıyor.

"Senden hoşlanıyorum ama bir video görüşmesinde soyunmayacağım," diye onu bilgilendiriyorum.

"Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" diye sorar.

"Eğer sizi öldürürsem, sizden zevk alamam ve ben de sizden bol bol zevk almayı planlıyorum Bay Blackwell." Gözleri bana dikilince sırtıyırım. "Buradan ayrıldıktan hemen sonra beni neden arıyorsun?"

"Sana bir inek fotoğrafı gönderdim ve sen de *bununla* cevap verdin. Neden aradığımı sanıyorsun?"

Homurdanıyorum ve başımı sallıyorum. "Bütün sıcak su bitmeden duşa girmem lazım. Git başımdan."

"Sakın kapatma-"

Ama telefonu kapatıyorum ve duşa girip işimi yaparken telefonu tezgahın üzerine bırakıyorum. Başka bir aramayla vızıldadığını duyabiliyorum ama görmezden geliyorum çünkü su çok iyi hissettiriyor.

Dün gece hayal edebileceğimden çok daha iyiydi. Beckett'ın fiziksel olarak sevecen görünmesini seviyorum çünkü ben de öyleyim ve bu bir partnerde hiç sahip olmadığım bir şey.

Pek ciddi bir ilişkim olmadı. Hiç zamanım olmadı, sonra da Götveren oldu.

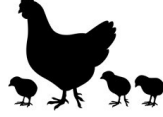
Beckett'ın güçlü kolları tarafından sarılmak, dudaklarını tenimde hissetmek ve hikâyemin onu ne kadar etkilediğini görmek içimi ısıttı.

Evet, Beckett'ı daha çok göreceğim.

Ve *evet*, Arsehole'un New York'a döneceği düşüncesi beni korkutuyor. Ama burada, Bitterroot Vadisi'nde güvende olmak için çok çalıştım. Burada bana ulaşamaz.

Ben güvendedeyim.

Üç bin mil uzakta ve New York'tan ayrılırsa Connor alarma geçecek.
bir şey yok.

Stüdyonun kapısı açıldığında Birdie, "Annem geldi," diyor ve Dani Blackwell içeri girip Birdie'yi kucaklayarak selamlıyor.

"Selam balkabağım. Dans nasıldı?"

"En iyisi," diye cevap veriyor Birdie ve kendimi iyi hissetmemi sağlıyor. Bu küçük kızın sınıfımı bu kadar çok sevmesini seviyorum.

"Peki sen nasılsın?" Dani'ye sordum.

"Bugünün Cuma olmasına sevindim," diye yanıtlıyor yorgun bir gülümsemeyle. "Hafta sonu planlarınız nedir?"

Ben cevap veremeden, Beckett'ın kendisi yoğun gözlerini bana dikerek içeri giriyor.

"Vay, vay, ," diye mırıldanıyor Dani, genişçe sırıtarak.

"Beck Amca," diye haykırıyor Birdie.

"Hey, fıstık," diye cevap veriyor Beckett ve onu başından öpüyor. Sonra doğruca bana doğru ilerliyor, yüzümü ellerinin arasına alıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak ayak parmaklarımin kıvrılmasına neden oluyor.

"Beck Amca Bayan Skyla'yı öpüyor," diyor Birdie yüksek sesle fısıldayarak ve beni Beck'in ağzına doğru güldürüyor.

Geri çekildiğinde, viski gözleri alev alev yanıyor ve boğazımı temizlemek zorunda kalıyorum.

"Sizi görmek de güzel."

Dani buna gülüyor ve Beckett sonunda gözlerini benden kaçırıyor.

Dani, Birdie'nin elini tutarak, "Görünüşe göre çocuğumu en son ben alacağım," diyor. "O yüzden eve gidiyoruz. Bu gece itfaiyeye yemek götüreceğiz."

"Babamı yemeğe götürüyoruz," diyor Birdie. "Bu ekstra özel. Bu gece taco gecesi."

"İyi eğlenceler," diyorum onları kapıya kadar geçirirken. Birdie koşup amcasına hızlıca sarılıyor, amcası da gözlerini kapatarak ona sıkı sıkı sarılıyor. *Bu koca adam küçük yeğenini nasıl da seviyor.*

"Hoşça kal Beck Amca," diyor

Birdie. "Sonra görüşürüz, fıstığım.

Kendine iyi bak."

"Ben *her zaman* iyiyim," diye cevap veriyor ve Dani'ye koşuyor.

Gittiklerinde arkalarından kapıyı kilitliyorum ve odanın diğer ucundan beni izleyen seksi adama dönüyorum. "Merhaba."

Dudakları seğiriyor ve ben yavaşça ona doğru yürüyüp onu içime çekiyorum. Sakalları dünden beri kesilmiş ama yine de parmaklarım için yalvarıyor. Kırmızı bir Henley giymiş, kollarını ön kollarına kadar çekmiş, dizlerimin bağını çözen kaslarını ve damarlarını gösteriyor.

Kot pantolonu kaslı kalçalarını mükemmel bir şekilde sarıyor ve ellerinin iki yanında yumruk olup bükülmesine ve beni izlerkenki ateşli bakışlarına bakılırsa, o seksi ellerini üzerimde gezdirmek istediğini söyleyebilirim.

Ben de ona hayır demezdim.

"Hafta sonu benimle çiftliğimde kal." Aramızdaki mesafeyi kapatıp parmaklarımı o sakalın içine sokarken sesi sertti.

"Gece çantam yok."

"Durup eşyalarını alacağız," diye cevap veriyor, ağzı benimkinin üzerinde gezinirken. "Evet de İrlandalı."

Bana böyle seslendiğinde her şeye evet derim. "Bu hoşumuza gider."

Dudaklarını bu kez nazikçe benimkilerin üzerinde gezdiriyor. Elleri omuzlarıma iniyor, sonra hayalet gibi yukarı çıkıp boynumu çevreliyor, parmakları saçlarımda ve tenimde küçük küçük havai fişekler patlıyor gibi hissediyorum.

"Gitsek iyi olacak," diye fısıldıyor dudaklarıma.

"Tamam."

Beck beni eve kadar takip ediyor ve Riley'nin ve benim eşyalarımı toplayabilmem için üçümüz birlikte içeri giriyoruz.

Yanıma sadece gündelik kıyafetler ve ahırlarda ve çiftlikte olacağımız için kirlenmesine aldırmayacağım birkaç şey alıyorum. Çantamı hazırladıktan sonra oturma odasına götürüp Beckett'a veriyorum.

"Sadece Riley'nin yemeğini yatağını toplamam gerekiyor." "Onu zaten orada tutuyorum," diye bilgi verdi.

"*Yemeğini* aldın mı?"

Omuz silkiyor. "Onu hangi markayla beslediğinizi fark ettim ve dün eve gelirken biraz aldım. Ayrıca ona bir yatak, kaplar ve oyuncaklar da aldım. Gitmek için iyi olmalı."

Ağzım açılıyor ama sonra tekrar kapanıyor çünkü ne bilemiyorum.

"Biliyorum, bu çok zorlama." Parmak eklemi yanağımdan aşağı kayıyor. "Ve eğer hafta sonu kötü geçerse, hepsini eve götürüp saklayabilirsin. Ama ben Umarım orada benimle iyi vakit geçirmek istersin." "İşlerin kötü gideceğini sanmıyorum."

Alnımdan öpüyor, vücudumda daha fazla havai fişek ateşliyor. "Ben de istemiyorum. Hadi ikiniz de gidin. Bu akşam yemek yapacağım."

Riley'ye bakıyorum ve beni takip etmesi için elimle komut veriyorum. "Riley için cipimi tekrar almak ister misin?" diye soruyorum.

"Gel de kamyona yaptığım şeyin işe yarayıp yaramayacağını gör," diye cevap veriyor Beck, kapıyı benim için açık tutarak.

Onu merdivenlerden aşağıya kadar takip ediyorum ve arka kapıyı açtığı anda midem sıkışıyor ve elimi ağzıma kapatırken gözlerim yaşlarla doluyor.

"Beck."

Kamyonun arka koltuklarını tamamen çıkardı ve onların yerine yan yana iki kalın, pelüş endüstriyel köpek yatağı yerleştirdi, böylece Riley'nin binmek için yumuşak bir yeri olacak.

"Bu işe yarayacak mı?"

Ben daha cevap veremedi Riley kamyonete atlıyor, bir daire çiziyor ve sonra memnun bir of çekerek boşluğun ortasına uzanıyor.

"Sanırım öyle olacak, evet." Başımı sallıyorum ve onun bakışlarına bakıyorum. "Teşekkür ederim."

"Adamımızın rahat olmasını istiyorum." Kapıyı kapatıyor, ama yolcu kapısını açmadan önce uzanıp başparmağını boynumda gezdiriyor. "*Senin* rahat olmanı istiyorum İrlandalı."

"Her geçen dakika daha da rahatlıyorum."

Göz kırpıyor ve kapımı açıyor, sonra da beni kamyona bindirmeye yardım ediyor. Kapıyı hemen kapatmıyor. Hayır, bu kovboy beni emniyet kemerine bağlıyor, yanağımdan öpüyor ve sonra kapıyı kapatıyor. Kaputun etrafında dönüyor ve sürücü koltuğuna oturuyor.

Karnımdaki keleklerin sakinleşmesini dileyerek uzun bir nefes aldım.

Omzumun üzerinden Riley'nin kamyonetin arkasında kıvrılmış, çoktan horlamaya başlamış olduğu yere bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Adamımızın rahat olmasını istiyorum."

Başımı sallıyorum. Bir randevu. Birlikte çok kısa bir zaman geçirdik ama kendimi güvende hissetmem için elinden geleni yaptı. Köpeğimin güvende hissetmesi ve hoş karşılanması. Bu gerçeküstü ve beklenmedik bir şey.

"Bu, birinin benim için yaptığı en güzel şey olabilir."

Elimi tutuyor ve dudaklarına götürüyor. Parmak eklemlerime yumuşak öpücükler kondururken bıyıklarının tenime verdiği hissi seviyorum.

"Riley ve ben dostuz," diyor. "göz kulak olmalıyız." Bizi kasabanın dışındaki arazisine götürürken elimi tutmasına izin veriyorum ve bir kod girmesi gerektiğinde ve bir kapının açılmasını beklediğimizde, bazı gerginlik omuzlarımdan ayrılıyor.

"Arsehole Amerika'ya geri döndü, bir stór. Ve seni Google'da araştırıyor."

"Güvenliğiniz var."

"Evet," diyor başını sallayarak. "Burada korumam gereken çok şey var. Bu seni daha rahat hissettiriyor mu?"

"Dürüst olmak gerekirse, evet."

"Güzel. Burada güvendesin. Hiçbir şey sana zarar veremez." Arabayı çakıllı bir yoldan aşağı sürer ve bir filmde görmeyi bekleyeceğiniz çarpıcı bir çiftlik evine yanaşır.

İki katlı bu büyüleyici ev, salıncaklar ve yumuşak minderlerde bütün bir yaz öğleden sonrasını uyuyarak geçirebileceğiniz gibi görünen mobilyalarla tamamlanmış derin, etrafı saran bir verandaya sahiptir.

"Beckett, bu çok güzel. Ev gibi. Bu verandada kaç kere kestirdin?"

Bana göz kırpmıyor. "Yok."

"Ne? Bu suç. Kestirmek için yalvarıyor."

Gülüyor ve elimi tekrar öpüyor. "Sık sık uyur musun?"

"Hayır, ama size şu anda söylüyorum, bu sundurma tembel yaz öğleden sonraları, soğuk bir içecek, bir kitap, bir esinti ve ferahlatıcı bir uyku için yapıldı."

Bakışlarını takip ediyor. "Böyle söyleyince gözümde canlandırabiliyorum. Hava kararmak üzere olduğu için yarın sana çiftliğin geri kalanını gez."

Kamyonetten atladım. Beck Riley'i dışarı çıkarıyor ve bizi verandanın basamaklarından ön kapıya götürüyor. Çift kanatlı kapının bir tarafını açıyor ve ben sırtımdan kendimi alamıyorum.

"Bunlar cama kazınmış inekler mi?" Kapıdaki buzlu cama başımı sallayarak soruyorum.

Başını sallıyor ve sırtıyor.

"Elbette. Hoş geldiniz," dedikten sonra çantamı aldı ve bizi içeri kadar takip etti. "Bu evdeki hiçbir şey size yasak değil, o yüzden kendinizi evinizde hissedin. Ciddiyim."

"Teşekkür ederim."

Çantamı merdivenin dibine bırakıyor, sonra elimi tutup beni mutfığa götürüyor. Ev çok güzel, vintage ve modern dokunuşlarla bir yuva gibi hissettiriyor.

Beck'in Riley'ye sadece mama almakla kalmayıp, mama ve su için büyük kapları olan yükseltilmiş bir yemlik de aldığını gördüğümde kalbim sıkışıyor.

Odanın diğer ucunda, kamyondakine benzer yeni bir yatak daha var ve Riley büyük bir bardak su içip yeri kirlettikten sonra yatağın üzerine kıvrılıyor.

"Riley kendini evinde hissetmiş." Gülüyorum ve köpeğimin pisliğini temizleyebilmek için tezgâhtan bir havlu alıyorum.

"Güzel. Planım buydu." Beckett kollarını arkamdan doluyor ve saçlarımı yana doğru tarayarak ağzını boynumun kıvrımına bastırıyor. "Burada olduğun için teşekkür ederim."

"Bizi davet ettiğiniz için teşekkür ederiz." Ona yaslanıyorum, gücünü ve sıcaklığını içime çekiyorum. O kadar iyi hissettiriyor ki, bütün gece burada böyle durabilirim. "Yemek yapmana yardım edebilir miyim?"

"Hayır, hanımefendi." Beni bir kez daha öpüyor, sonra adaya götürüyor, bir tabure çıkarıyor ve üzerine oturmama yardım ediyor. "Sen burada otur ve ben yemek yaparken benimle konuş."

"Ne yapıyorsun?"

Beckett lavabonun yanındaki çekmecedan temiz bir havlu alıp omzuna atıyor ve ardından bir bıçak çıkarıp buzdolabından sebze alıyor.

"Bekle, başlamadan önce, herhangi bir alerjin var mı?" Tezgâha yaslanmış, beni izliyor.

"Hayır. Alerjim yok. Midye sevmiyorum ama onun dışında hemen her şeyi yerim."

"Kuşkonmaz, havuç ve pilav ile kavrulmuş tavuk kulağa nasıl geliyor?"

"Sanki bir restorandaymışım gibi." Ona sırtıyorum. "Cidden, yardım etmek için ne yapabilirim? Ben de mutfakta fena değilimdir."

Gözlerini bana dikerek içimi ürpertiyor. Riley için cömertçe aldığı her şey, yumuşak öpücükleri ve şimdi gözlerinde hınzır bir parıltıyla beni çağırması arasında, ihtiyaç karmaşası içindeyim.

"Buraya gel İrlandalı."

Memnuniyetle, Beckett.

On Birinci Bölüm

BECKETT

Adanın etrafında dönüyor, dudakları küstah bir gülümsemeye kıvrılmış, sikim seğiriyor.

"Bana nasıl yardım edebileceğimi söyle. Orada oturup izlemek istemiyorum. Beni de işin içine katın."

Bir kaşımı kaldırıp parmaklarımı kalın, kızıl saçlarının arasından geçiriyorum. "Sana biraz aksiyon yaşatmayı planlıyorum İrlandalı."

Gülüyor, burnunu kırıştırıyor, sonra ayaklarının üzerinde zıplıyor. Ona karşı koyamıyorum, eğilip buzdolabına geçmeden önce onu başından öpüyorum.

"Tavuğu fırına hazırladım, o kısmı kolay." Hatta onu almak için şehre indiğimde fırını ısıtmıştım, böylece tencereyi buzdolabından çıkardım ve bekleyen fırına attım.

"Önceden plan yapan erkekleri severim."

"Eğer plan yapmazsam, yemek yemem. Çünkü çiftlikte tam gün çalıştıktan sonra döndüğümde hiçbir şey hazır olmaz. Şimdi tek yapmamız gereken sebzeleri ve pirinci pişirmek."

"Bıçakla aram iyidir."

"Tamam, sen kes o zaman." Bıçağı Skyla'ya uzatıyorum. Bıçağı benden alıp dolgun alt dudağını ısırırken parmaklarımız birbirine değiyor. "Bundan bir ısırık almak istiyorum."

"Ne-"

Eğilip onu öpüyorum, alt dudağını dişlerimin arasına alıyorum, sonra dilimle yatıştırıp biraz daha öpüyorum.

"Mmm, lezzetli." "Buna ne oldu?"

"Ben kıskanç bir adamım İrlandalı. O dudağı ısırдын ve benim payıma ihtiyacım vardı."

Gözleri benimkilerde, dilini o dudağın üzerinde gezdiriyor ve sanki hâlâ oradaki tadımı alabiliyormuş gibi mırıldanıyor.

Tanrım, bu gidişle akşam yemeğine yetişemeyeceğiz.

"Neden burada hiç müzik açmıyorsun?" diye soruyor ve dikkatini kuşkonmaz demetinin bağıını kesmeye veriyor.

"Müzik yapabiliriz ama hiç aklıma gelmiyor. Birdie birkaç hafta önce pencere kenarına bir Bluetooth hoparlör bıraktı. Kullanmaktan çekinmeyin."

"Yaparım," diyor ve telefonunu küçük hoparlörle eşleştirmekle meşgul oluyor. "Müzik tercihiniz var mı?"

"Misafirin seçimi." Ona göz kırpyorum ve tezgâha yaslanıyorum, kollarımı kavuşturuyorum, o telefonundan bir şey seçerken onu izliyorum ve sonra tanıdığım bir şarkı çalmaya başlıyor.

"P!nk'e bayılırım," diyor sırtarak ve kalçaları müzikle birlikte hareket etmeye başlıyor. "Bu kadını hiç konserde gördün mü?"

"Hayır, ya sen?"

"Evet, gördüm ve bu harika. O inanılmaz bir atlet. Dans ediyor, evet, ama aynı zamanda *uçuyor*. O bir havacı ve onu hareket halinde görmek inanılmaz. Ne zaman New York'a gelse, Mik ve ben mutlaka onu görmeye giderdik. Ayrıca inanılmaz derecede nazik biri. Bir keresinde onunla tanışacak kadar şanslıydım."

"Eminim her türden ilginç insanla tanışmışsınızdır."

Yanından geçerken elimi sırtının alt kısmına sürüyorum ve dokunuşumla kıvrılmasını memnuniyetle izliyorum. Tanrım, ellerimi kendime saklayamıyorum ve o buna aldırıyor gibi görünüyor.

"Pek çok" diye katılıyor. "Ünlüler, kraliyet ailesi ve politikacılar için dans ettik. Ve çoğu gösterilerden sonra bizimle tanışmak istiyor ki bu her zaman bir onurdur. Bunları yıkamam gerekiyor."

Kuşkonmazın saplarını çoktan kesmiş, lavaboya doğru dönerken duraklıyor ve kolumu tam pazımın üzerinden öpüyor, çünkü ulaşabildiği en yüksek yer orası ve bu beni hareketsiz kılıyor.

Onu kendime çekmek ve yutmak istiyorum.

"Özür dilerim," diyor kaşlarını çatarak. "Bunu yapmamalı mıydım? Sertleştin. Seni rahatsız etmek istemem ama bana dokunuyordun, ben de öyle sandım-"

"Vay be." Sebzeleri elinden alıp bir kenara koyuyorum, sonra Skyla'yı kaldırıp çalıştığımız yerin karşısındaki tezgâha koyuyorum. "Bana istediğin zaman, istediğin yerde dokunabilirsin. Senin için özgür bir oyunum, tatlım."

Doğruyu söylediğimden emin olmak için yüzümü arıyormuş gibi gözlerini kısıyor, ben de ellerini tutup göğsüme koyuyorum.

"Dokun bana."

Elleri hayalet gibi yüzüme, sakalıma uzanıyor ve ben ona sırtıyorum. "Sakalımı seviyorsun."

"Gerçekten istiyorum." Burnunu kırıstırıyor, ben de öpmek için eğiliyorum.

"Çok seksi."

Bu muhteşem kadının etrafımda olması anlamına geliyorsa, yaşadığım sürece asla tıraş olmayacağım.

"Beck."

"Öyle mi?"

"Sebzeleri yıkamam lazım. Ben aç bir kıyım."

Sırtarak ayağa kalkmasına yardım ediyorum. "O zaman seni beslesek iyi olur."

İşe dönüyoruz, yan yana ilerliyoruz ve bu çok... zahmetsiz görünüyor. Omzuyla kolumu okşuyor, ben de yanından geçerken başının üstünü öpüyorum. Müzik genellikle sessiz olan mutfığıma gürültü getiriyor ama Skyla hayat veriyor. Enerji.

Biriyle bu kadar çabuk bu kadar rahat hissetmek nasıl mümkün olabilir?

Skyla başka bir P!nk şarkısında dans etmeye başlıyor, ben de onu kollarıma alıp dans ediyorum ve yüzü aydınlanıyor.

"Hareketleriniz var, Bay Blackwell."

"Güzel kızları böyle elde edersin." Ona göz kırptıyorum, onu kendimden uzaklaştırıyorum ve sonra tekrar içeri sokuyorum, mutfağın etrafında dönüyoruz.

"Annem biz çocukken böyle dans etmekten hoşlanırdı."

"Ve bu şimdiye kadar duyduğum en tatlı şey olabilir."

Bir kahkaha atarak onu sırt üstü yatırıyorum ve fırının zili çalıyor.

"İyi zamanlama." Dudaklarına bir öpücük konduruyorum ve onu bırakıyorum.

Sanki yıllardır yapıyormuşuz gibi birlikte çalışıyoruz. O tabakları bulana kadar dolapları açıyor, ben de Riley'nin yemek kabına biraz yemek koyduktan sonra çatal bıçak takımlarını topluyorum.

Çok geçmeden masaya oturduk, tabaklarımız doluydu, mumlar yanıyordu ve ben kadehimi onunkine dokunduruyordum.

"Bugün derslerin nasıldı?" diye sordum.

"Harikaydılar. Sanırım kadınlar için bir barre dersi vermeye başlayacağım ve hatta kadınlar için bir modern dans dersi de başlatabilirim. Bazı anneler bana ilgileneceklerini söylediler ve bence bu eğlenceli olur."

"Yani yaptığınız sadece bale değil mi?"

Skyla başını sallıyor, sonra yemek yerken cevabını düşünüyormuş gibi başını iki yana sallıyor.

"Bale profesyonel olarak yaptığım tek dans," diyor. "Ama yıllar boyunca pek çok ders aldım. Caz, step, modern, aklınıza ne gelirse. Hepsi çok eğlenceli. Ama bale diğerlerinden farklı şekillerde titiz. Bu, diğerlerinin zor ya da güzel olmadığı anlamına gelmiyor."

"Anladım. Daha titiz derken neyi kastettiğinizi açıklayın."

Dudaklarını yalıyor ve kendi tabağında bir sürü olmasına rağmen tabağından bir havuç alıyor ve bu beni gülümsetiyor.

Paylaşmayı sever.

"Bir balerin olarak vücudumu doğal olmayan şekillerde bükme zorundayım. Gençken ayak sedyem vardı."

Bunun üzerine bir kaşımı kaldırdım.

"Evet, kulağa geldiği gibi. Ayaklarımızı nasıl kavislendirdiğimizi ve parmak uçlarımızda yürüdüğümüzü biliyor musun?"

"Elbette." Yemeğimden bir alıyorum ve tavuğumun bir parçasına uzandığında sırtıyorum. Şu andan itibaren tek tabakta yiyeceğiz.

"Ayaklarımın doğal olandan çok daha fazla kavis yapması gerekiyor." "Kulağa acı verici geliyor."

"Kesinlikle." Başını sallıyor ve kendi pilavını yiyor. "Acı verici ve hiç durmuyor. Her zaman çürük, yara ve acı içinde olmak alışılmadık bir şey değil. Ayaklarım korkunç."

"Çok güzel ayakların var."

"Onları sadece çorapla gördün," diye hatırlatıyor bana. "Ve eğer bana kalırsa, onları görmenin tek yolu bu olacak."

Gözlerimi ona diktim. "Hayır."

"Her gün dans ettiğimde kanıyorlardı ya da kanıyorlardı. Ayak tırnaklarım artık neredeyse tamamen yok oldu. Hiçbir zaman rahatça topuklu ayakkabı giyen bir kadın olamayacağım. Ve bu sorun değil."

"Bileğini nasıl hissediyorsun?"

Bu soru karşısında gözleri doluyor. "Aynı şey. Normal değil. Ama eğlenmek için dans edebiliyorum ve sanırım bu yeterince iyi olmalı. Yaşlandıkça sırtım ağrıyacak, dizlerim ağrıyacak. Bu bir dansçının ödediği bedeldir. Aslında Mik'in beni savurma şekli yüzünden olduğumdan daha fazla dayak yemediğim için şanslıyım. Hiç nazik değil."

Tabağıyı temizledikten sonra sandalyede arkama yaslanıyorum. "İstedğin nazikçe mi İrlandalı?"

"Ben kırılgan değilim," diyor kıkırdayarak. "Ve yemeğinin yarısını yedim."

"Benim için fark etmez. Daha ister misin?"

"Hayır, doydum ama benim aldıklarımı telafi etmek için ikinci bir porsiyona ihtiyacın olabilir. Bazı insanlar yemeklerini paylaşınca huysuzlaşıyor."

Kıkırdıyorum ama başımı sallıyorum. "İstemiyorum. Huysuzlanacak çok daha önemli şeyler var."

"Ne gibi?"

"Aç çocuklar. Zulüm. Sapıklar."

Homurdanıyor. "Bu konuda haksız değilsin. Ayrıca, ne mısır gevreği şirketlerinin ne de cips şirketlerinin Ziploc'çularla aynı yatağa giremeyeceği gerçeğine ne demeli? Bu basit bir telefon görüşmesi değil mi?"

Gülerek parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. "Birinin bunu gerçekleştirebileceğini düşünürsün."

"Temizlenme zamanı."

"Ben yapabilirim," diye cevap veriyorum ama o çoktan başını sallayıp ayağa kalkıyor. "Hayır, bu işi birlikte yaparsak daha hızlı hallederiz. Bu Lezzetli. Mükemmel bir aşçısı."

Temizlik yapmamasını tercih ederim. Beceriksiz olduğunu düşündüğüm için değil, rahatlamasını istediğim için. Son birkaç gündür bu kadın hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da hayır cevabını kabul etmeyeceği, bu yüzden masayı birlikte topluyoruz.

"Bu tişörtü sevdim," diyor elini kolumda omuzdan dirseğe doğru gezdirirken. "Seni tüm doğru yerlerinden sarıyor."

Bütün akşamki flörtleri, dokunuşları, lanet cazibesi kanımı kaynatmaya devam etti ve biz temizlenirken alay etmeye devam ediyor.

Ve ben *onu istiyorum*.

Lavaboda bulaşık makinesi için bulaşıkları yıkıyordu ve arkasından yaklaşıp saçlarını bir kenara taradım ve dudaklarımı boynuna, kulağının hemen altına yerleştirdim.

"Bu kalın, muhteşem saçlara kafayı takmış durumdayım İrlandalı."

"Mmm." Başını arkaya doğru eğip bana yaslanıyor. "Orada güzel bir yer bulmuşsun."

"Sesin," diye fısıldıyorum ona, "benim felaketim olacak." "Aksandan etkilenmek bir klişedir, bilirsin."

"Sadece o değil." Dudaklarımı omzuna götürüyorum ve kollarımı ona doluyorum. "Ses tonu. Biraz hırıltılı, sanki yataktan yeni kalkmışsın gibi

bir gece seviştikten sonra. Aksanını da ekleyince beni sürekli sertleştiriyorsun."

Nefesi kesiliyor ve elleri benimkileri kavıyor. Bulaşık makinesinin kapağını tekmeleyerek kapattıktan sonra Skyla'yı kollarımın arasında çevirip çarpıcı yüzüne bakıyorum ve parmak uçlarımı yanağında gezdiriyorum. Bir centilmen olmaya çalışıyorum ve hızı onun ayarlamasına izin veriyorum.

"Çelişkili görünüyorsun," diye fısıldıyor.

"Sakin olmaya çalışıyorum. Bu daha ikinci randevumuz, o yüzden misafir odasında yatmak istediğini söylersen bana uyar İrlandalı. Patron sensin, ama seni istemiyorsam siktir git."

Derin bir nefes alıyor ve gözleri ağızma kayınca dudağındaki yastığı ısırtıyor ve bu neredeyse benim felaketim oluyor.

"Beck." Dudaklarındaki ismim kaldırılabileceğim tek şey.

"Siktir et," diye homurdanıyorum ve yüzünü kavrayarak ağızını kendi ağızımla kapatıyorum. Kollarımı kavıyor, beni itmiyor ve ben çoktan onun tarafından tüketildim. Ellerimi kalçalarının üzerine koyarak onu kaldırıyorum. Uzun bacaklarını belime doluyor ve onu evin içinde kolayca taşıyorum. Merdivenlerden çıkmadan önce çantasını alıyorum.

"Çok güçlüsün," diyor dudaklarıma karşı.

"Sen küçüksün, bebeğim." Ağızının kenarını kemiriyorum. "Seni bütün gün böyle taşıyabilirim."

Yatak odasına ulaştığımda çantasını yere bırakıyorum ve onu yatağa taşıyorum.

"Bacaklar."

Beni serbest bırakıyor ve yatağın kenarına oturduğumda, bana sarılıyor ve parmaklarını sakallarımın arasından geçirerek beni doyasıya öpüyor. Göbeğini zaten sert olan sikime dayıyor, ileri geri sallanıyor.

Göz ucuyla Riley'nin odaya girdiğini ve onun için aldığım yatağa uzandığını görüyorum.

"Ona *başka bir* yatak mı aldın?"

"Yatak odası için bir tane lazım," diye cevap veriyorum, sonra onu kucağımdan kaldırıp ayağa kaldırıyorum, böylece onu soyabiliyorum. "Bunu istemiyorsan şimdi söyle İrlandalı."

"Eğer şimdi durursan, lastiklerini patlatırım Beck."

Kazağının eteklerini tutarak başından geçiriyorum, sonra bir kenara atıyorum ve çillerle dolu kremsi tenine karşı tayt ve güzel bir mavi dantel sütyenle kalıyor.

"Çok güzelsin."

Dudaklarını bir çizgi halinde bastırıyor ve yanakları kararıyor. Parmaklarını taytın içine sokup kalçalarından ve bacaklarından aşağıya doğru itiyorum ve çoraplarını üzerinde bırakarak tayttan çıkıyor.

Ama yakında gitmiş olacaklar.

"Her çili öpeceğim."

Kaşları yukarı kalkıyor. "Bir süre burada kalacağız, çünkü bir sürü var."

"Zamanım var." Öne doğru eğilerek göğüs kafesini öpüyorum.

göğüslerine, sonra göbeğine kadar. Elleri saçlarımın arasında dolaşıyor, ben kışını ve kalçalarını kavrarken tutunuyor, büyük ellerim tüm arka tarafını kaplıyor. Benim yanımda çok küçük kalıyor. "Seni incitmek istemiyorum."

"Kırılğan değil, unuttun mu?" Başımın üstünü öpüyor. "Bana zarar vermeyeceksin."

"Seni yiyip bitireceğim." Burnumu kasıklarının ön tarafına sürüyorum ve inliyor. "Çok güzel kokuyorsun, İrlandalı."

Ellerim her yerde. Her yerine dokunmak istiyorum, aynı anda ve her parçasının tadına bakmak. Sütyenini açıyorum, o da düşmesine izin veriyor. Ağzım sıkı bir meme ucunun etrafında kapanıyor ve onu tekrar inletiyor.

Göğüsleri.

Benim için yaratılmışlar. Küçük, canlı ve muhteşem.

"Bunları sevdim İrlandalı," diyorum saygıyla.

"Onlar dansçı göğüsleri," diye .

"Mükemmel, tatlım." *Ve bana inanana kadar ona göstermeye devam edeceğim.*

Parmaklarını külotuna sokup bacaklarından aşağı çekiyorum, ama külotunu çıkardığında bir kenara atmıyorum.

Yüzüme doğru kaldırıp içime çekiyorum.

"Vay anasını," diye fısıldıyor, hâlâ saçlarımı avucunun içinde tutuyor.

"Önünde diz çökeceğim ve nasıl nefes aldığını hatırlayamayana kadar seni yiyeceğim."

Bir yorum beklemeden dizlerimin üzerine çöküp bacağını omzuma kaldırıyorum. Onu sabit tutmak için bir kolumu beline doladım ve burnumu sinir demetinin üzerinde gezdirdim.

"Beck."

"Hmm?"

Kıvrımlarını hafifçe dillemeye başlıyorum, zaten çok ıslak ve benim için hazır, sadece tenine karşı gölgeleniyorum. Kalçaları hareket etmeye başlıyor, sessizce ona daha fazlasını vermem için yalvarıyor.

Ama bunu kalıcı kılmak istiyorum.

Onu çıldırtmak istiyorum.

Bir elimi kalçasına, diğerini beline koyarak onu kendime yaklaştırıyorum ve yüzümü onun sıcaklığına gömüyorum, açlıktan ölüyormuş gibi yiyorum.

"Beckett." Nefes alış verişi zorlaşıyor, sesi her zamankinden daha sert çıkıyor ve ağzımın altında titriyor. "Lütfen."

"Ne istiyorsunuz?"

"Lütfen."

Kalçasının iç kısmını öpüyorum ve öyle parlak gözlerine bakıyorum ki zümrüt olduklarına yemin edebilirim.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"İçimde. Parmaklar, dil, umurumda değil."

"Aferin kızıma." İki parmağımı içine sokmadan önce o yumuşak eti ısıyorum ve çığlık atıyor. Dilimi klitorisine bastırıp etrafında döndürürken kasları parmaklarımın etrafında kasılıyor ve beni nefessiz bırakan muhteşem bir dalgayla boşalıyor. "Tanrım, çok güzelsin."

Vücudunu öperek onu yatağa kaldırıyorum ama üzerine tırmanmak için hamle yaptığımda başını sallıyor.

"Soyunacaksın," diye talimat verdi.

"İrlandalı-"

"Beni *İrlandalı* yapma. O lanet gömleğin altındaki kasları görmem gerek Beck. Hemen şimdi."

Bir kaşımı kaldırıyorum ve işaret parmağını dişlerinin arasına sıkıştırıyor. "Lütfen."

Kıyafetlerini çıkarmadan üzerini örtüyorum ve yanağından ve çenesinden öpüyorum. Gözlerini kapattığında fısıldıyorum, "Gözlerini benden ayırma, güzel kız."

İtaat ettiğinde, elim yanından kalçasına doğru kayarken onu bir öpücükle ödüllendiriyorum.

"Kıbarca sorduğun için kıyafetlerimi çıkaracağım, ama bunu çarpıtmanı istemiyorum İrlandalı. Bu yatak odasında yetki bende."

"Baskın taraf çok mu?"

"Hiçbir fikriniz yok. Eğer bu bir sorunsa, bunu söylemeniz gerekir."

Sertçe yutkunuyor ama korkmuyor ve bu *tam da* istediğim tepki.

"Benim için sorun değil."

"Bir sorun *varsa* bana söyleyin. Senin sözlerini istiyorum." "Bunu yapabilirim."

Başımı sallayarak vücudunu öpüyorum, burnumu göbeğinin etrafında dolaştırıyorum ve sonra ayağa kalkıp tişörtümü çıkarmak için başımın üzerinden uzanmadan önce amına sert, emici bir öpücük konduruyorum.

Gözleri gövdemde gezinirken cam gibi oluyor, her santim kası ve saç telini içine çekiyor. O dikkatini dağıtırken, çoraplarını çıkarıyorum.

"Beck-"

"Hepinizi istiyorum," diye cevap veriyorum, bir ayağımı kaldırıp kemerin ortasına bir öpücük konduruyorum. Kesinlikle yılların sıkı çalışmasının izlerini gösteriyorlar ve utancın gözlerinden geçtiğini gördüğümde, ayak bileğini ve ardından kaval kemiğinin önünü öpüyorum. "Çok güzelsin bebeğim. Çok çalıştın ve ayakların bunun kanıtı. Onlar senin savaş yaraların ve ben onların her bir parçasını öpeceğim."

Burnunu kırıstırıyor ama artık utanmış görünmüyor. "Pantolonumu çıkarmamı mı istiyorsun?"

"Tabii ki, pantolonunu çıkarmanı istiyorum."

Sırtarak kot pantolonumun düğmelerini açtım, kalçalarımın altına ittim ve içinden çıktım. Sonra külotumu çıkarıp önünde duruyorum. Gözlerinin parlaması ve dudaklarını ısırması egomu müthiş bir şekilde yükseltiyor.

"Her şeye rağmen beni kırabilirsin," diyor, bakışları sikime sabitlenmiş halde. "Asla olmaz." Yumrukladım, çekiştirdim ve sonra yatağa geri süründüm.

onu. "Çok ıslaksın bebeğim, beni alacaksın. Ama acelemiz yok."

"Seni istemem dışında Beck. Yani evet, acelem var."

Dudaklarımı göğüs ucuna doluyorum, dişlerimle koparıyorum ve iki parmağımı içeri sokuyorum, o da inliyor.

"Biliyor musun," diye fısıldıyorum kulağına, "eskiden gülüşünün en sevdiğim ses olduğunu düşünürdüm. Ama sonra o muhteşem inlemeni keşfettim ve *bu* benim en sevdiğim ses oldu."

"Beni tüm erkekler için mahvedeceksin, değil mi?"

Sırıtırıyorum, boğazının kenarını yalıyorum ve kalçalarının arasına doğru ilerliyorum.

"Evet, aynen öyle yapacağım."

Çünkü cennete giden yolu buldum ve bunu asla bırakmak sanmıyorum.

On İkinci Bölüm

SKYLA

Hayatım boyunca hiç kimse bana Beckett'in baktığı gibi bakmadı.

Şu anda bana bakıyor. Sanki ben onun bedensel olarak sahip olduğu her arzuymuşum ve beni kalıcı olarak onun olarak işaretleyecekmişim gibi.

Ve evet, bu ikinci randevumuz olabilir, ama bu fikre hiç karşı değilim.

Onu zaten çekici ve seksi buluyordum, ama aynı zamanda beni yörüngesine çeken şey onun gerçek cömertliği oldu. Lanet köpeğime dört tane yatak aldı, Tanrı aşkına. Bunu kim yapar ki? Bana boş yatak odasını teklif etti... O çok iyi bir adam. Ve vücudumu saygıyla kontrol etmesi? Bu kadar dikkatle? Bu kadar seksi ve kibar olmanın mümkün olduğunu bilmiyordum. Şimdiye kadar sahip olduğum her fantezi. Ondan kurtulabilir miyim bilmiyorum.

"Vücudun çok güzel," diye mırıldanıyor boynumu ve göğsümü öperken. "Eğer fazla gelirse, söylemen yeterli. Ağırdan alırsınız."

İnliyorum, ama neredeyse bir sızlanma gibi geliyor çünkü ağırdan almak *istemiyorum*. Onun içimde olmasını, bir erkeğin yapması gerektiği gibi beni bu yatağın içine sokmasını istiyorum.

Ama ben sadece dudagımı

ısıırıyorum. "Söyle."

"Neden aklımı okuyabiliyorsun?"

Aletini eline alıp başını ıslaklığımda aşağı yukarı gezdirirken dudakları titriyor ve kalçalarımın da onunla birlikte hareket etmesini sağlıyor.

"Ne zaman bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum. Söyle. Her zaman söyle. Bana karşı kendini tutma İrlandalı."

"Yavaş gitmeni istemiyorum." Gözleri kısılıyor ve sertçe yutkunuyorum.

"Gördün mü? Bunu duymak istemezsin."

Ensemdeki saçları kavırıyor ve ben inliyorum. Sikiinin geniş ucunu içime , sonra öne eğilip kulağıma fısıldıyor.

"Sözlerini istiyorum," diyor beni heyecanlandırarak. "Bu her zaman istediğini alacağın anlamına gelmiyor, ben sana vermeye hazır olana kadar değil, ama neye ihtiyacın olduğunu bilmem gerekiyor çünkü benim için önemli olan tek şey senin zevkin. Bu ilk sefer için yavaş gitmeliyim bebeğim. Seni incitmek istemiyorum."

Beni usulca öpüyor ve ben yatağın içinde eriyorum. Öpücükleri sıcak bir yaz günü gibi ve dudaklarının her zaman üzerimde olmasından son derece memnun olurdum.

Yatağın başucundaki masadan bir prezervatif kapıyor ve hızla kendini kılıfına sokuyor. İleri doğru itmeye başladığında, ne kadar ıslak olduğuma rağmen beni girmesinin acısıyla keskin nefesimi kaçırmıyor.

"İşte bu yüzden," diye mırıldanıyor boynuma sokularak. "Güven bana, seni sert ve hızlı bir şekilde becermek istiyorum çünkü çok harika hissediyorsun, ama seni incitmeyi reddediyorum. Seni bana alıştırmalıyız bebeğim."

"İnanılmazsın." Parmaklarımı saçlarının arasından sakallarına doğru itiyorum ve ağzını kendime doğru yönlendiriyorum.

Öpücüklerine, bıyıklarının tenimde bıraktığı hisse doyamıyorum. Ve içime daha fazla battıkça, dilimi kendi diliyle fırçaladıkça, aşağıya doğru daha derine bastırıyor. Kaslarım gevşeyerek onun içeri girmesine izin veriyor, sonunda tamamen oturuyor ve ikimiz de nefes almakta zorlanıyoruz.

"Çok sıkısın." Alnını benimkine yaslarken sesi kalın ve sert.

"Çok *büyük*sün." Kıçını sertçe kavırıyorum. "Lütfen Beck."

"Anlat bana." Burnunu ileri geri benimkine sürtüyor. "Neye ihtiyacın var?"

"Lütfen *sik beni*."

Sırıttırıyor ve hareket etmeye başlıyor. Küçük darbeler değil, uzun, sert vuruşlar ve tepesi duvarlarıma masaj yapıyor. Bu şimdiye kadar hissettiğim en tatmin edici, büyüleyici his.

"Sen benim için mükemmelsin," diyor, hızını artırarak. Eliyle başımın yanındaki çarşafı yumrukluyor ve diğer eliyle bir kez daha saçlarımı itiyor. Lezzetli bir şekilde çekiştiriyor ve bu emredici. *Sahipleniyor*.

İhtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey var ve kaslarının üzerimde nasıl hareket edip kasıldığına bakamıyorum. Bronz tenini kaplayan o hafif ter parıltısıyla nasıl görüldüğüne. O kadar *muhteşem ki*.

Her santimi saf erkek mükemmelliği.

Aramıza uzanıyorum ve parmağımı klitorisime bastırıyorum, o da homurdanıyor. "Evet, bebeğim. Siktir, daha da sıkılaştın. Kendine dokun."

Biraz daha sert vurmaya devam ediyorum. Gözlerini kapatıp dişlerini gıcırdatıyor ve içimde şiştiğini hissedebiliyorum. Onun üzerinde bu etkiye sahip olduğumu bilmek beni güçlü hissettiriyor ve onu biraz daha sıkıyorum.

"Tanrım. Skyla."

"Beck."

"Benim için boşalmanı istiyorum. Bu sikin her yerine boşal İrlandalı. Ortalığı dağıt, tatlım."

Sözleri, sesi, saçlarımdaki eli ve aletin içimi doldurma şekli bana başka seçenek bırakmıyor. Sırtım yatağa doğru eğiliyor ve onun altında parçalanırken vücudumdaki her kas kasılıyor.

Beckett üstümde kükrüyor ve sonra boşalıyor, prezervatifi dolduruyor. Kalçalarını pompalıyor, beni topuklarımı kıkına gömdüğüm ve ayak parmaklarımla kıvrıldığı başka bir orgazma gönderiyor.

Omzunu ısırmadan önce " olsun," diye homurdandım.

Beni öpüyor. Boynumu, çenemi, göğsümü ve kollarını altıma sokmuş, beni öyle şefkatle tutuyor ki, az önce beni becerme şeklinin inanılmazlığıyla öyle tezat oluşturuyor ki, gözlerim yaşıyor.

"Kahretsin, seni incittim mi bebeğim?" Alnımdan yanağıma doğru öpüyor.

"Hayır." Başımı sallıyorum ve sakalına dokunuyorum. "Hayır, bana zarar vermedin. Sadece biraz yoğun olabilirdi, hepsi bu."

"Evet, çok yoğundu." Yüzümdeki bir tutam saçı fırçalıyor, sonra parmak eklemleriyle yanağımla okşuyor. "Sen iyi misin?"

"Ben harikayım Beck." Seks yapmayalı uzun zaman oldu. Ama bu? Hiçbir şey bu kadar harika hissettirmemişti.

"Güzel. Prezervatifi halledeceğim, sonra da seninle ilgileneceğim." Kaşlarımı çatıyorum, ama ben bir şey söyleyemeden beni öpüyor, sonra da banyoya girip gidiyor. Tuvaletin sifonunu duyuyorum, sonra su akıyor ve elinde bir bezle geri dönüyor. Tek kelime etmeden sıcak bezle beni temizliyor, sonra beni kaldırıp göğsüne bastırıyor ve yataktan yorganı sıyrılıyor. Yorganı yatağın ucundaki sandıktan temiz bir yorganla değiştiriyor, ben ona sarılmışken, çıplak beden çıplak bedene.

"Beni taşımak zorunda değilsin." Yanağına bir öpücük konduruyorum ve o sadece . O yüzden yatağı battaniyeyle örterken sessiz kalıyorum, sonra ikimizi de yatırıyor.

Altına girip beni kucakladı. "Bu çok güzel. Teşekkür ederim."

"Seni tekrar kontrol edeceğim ve bunu sık sık yapacağım. Bir dakika önce olanlardan çok daha yoğun olabilirim ve kendini güvende hissetmen ve önemsenmen benim için önemli. Nasıl hissediyorsun İrlandalı?"

İyi olduğumu duymak istemediğini biliyorum. Bu yüzden çıplak göğsüne sokuluyorum ve derin bir nefes alıp vücudumun durumunu değerlendiriyorum.

"Biraz ağrım olacak ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Cildim vızıldıyor gibi hissediyorum. Sonuç olarak, oldukça mutluyum."

Saçlarıma sırttığını hissediyorum ve bana daha sıkı sarılıyor.

"Bunlar iyi şeyler."

Yüzünü görebilmek için dirseğimin üzerinde yükseliyorum. "Yoğun ve sert seks benim için sorun değil. Gerçi daha önce yaşadığımı söyleyemem."

Gözlerini bana dikti.

"Bilmek istediğini sanmıyorum-"

"Bilmek istiyorum." Başparmağı dudaklarımin üzerinde geziniyor.

"Benim deneyimlerim oldukça vanilya. Yumuşak. Sanki kırılğanmışım gibi.

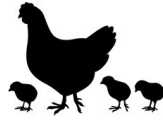
Ama değilim." Gülümsüyor ve dudaklarını yalıyor, acaba hâlâ benim tadımı mu diye merak ediyorum.

"Hayır. Kırılğan değilsin."

"Ama sizin için aynı şeyse size efendim demek istemiyorum."

Bu onu güldürüyor ve beni sırtüstü yatırıp parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Hayır, ben Dominant değilim. Sadece yatak odasında kontrolcü eğilimlerim var. Kontrolün bende olmasını seviyorum. Ve evet, bazen sertlikten hoşlanıyorum."

"Zekice."

Uyandım. Güneş henüz doğmadı ama Beckett arkamda hareket ediyor. Hâlâ bana sarılmış durumda, önü sırtıma dönük ve kaybolacağımdan korkuyormuş gibi bana sarılıyor ama uyanık.

Dudaklarını başımın arkasına değdiriyor, derin bir nefes alıyor ve kollarını sıkıca sarıp beni kucaklıyor.

Sonra da gitti.

Yuvarlanıp btişikteki banyoya giriyor ve ışık yanmadan önce kapıyı sessizce kapatıyor.

Saate bakıyorum ve beşten önce olduğunu görüyorum. Tanrım, gece boyunca ayaktaydık, konuşuyorduk ve her türlü yoğun, harika seks yapıyorduk, bu yüzden iç saati onu bu kadar erken nasıl uyandırdı, asla bilemeyeceğim.

Beckett'ın sabah rutinini yapmasını dinlemek huzur verici. Suyun aktığını, tuvaletin sifonunun çektiğini duyuyorum, sonra ışık sönüyor ve odayı geçip dolap olduğunu tahmin ettiğim yere gidiyor.

Pencerelerden gelen ay ışığından onu görebiliyorum ve birkaç dakika sonra kot pantolon ve temiz siyah bir tişörtle ortaya çıkıyor.

"Daha erken," diyorum. Olduğu yerde duruyor, sonra hemen arkamdaki yatağa tırmanıyor ve beni bir kez daha kollarıyla sıkıca sarıyor.

Tanrım, dünyada hiçbir şey bu kadar iyi hissettiremez. Böyle hissetmenin yasal olması gerektiğinden pek emin değilim.

"Bir süreliğine ahıra gitmem gerekiyor," diye fısıldıyor, dudaklarını kulağıma değdiriyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

"Fazla uyumamışsın."

"Her saniyeye değersin, bebeğim." Önce boynumu, sonra yanağımı öpüyor. "Bir süre uyumaya devam et. Döndüğümde kahvaltı hazırlayacağım. Birkaç saatten fazla sürmez."

Yüzünü görebilmek için dönüyorum ve kollarımı ona doluyorum.

"Yatağın rahatmış. Sanırım biraz daha uyuyabilirim."

"Güzel." Dudaklarıma tatlı bir öpücük konduruyor ve burnumu kendi burnuyla dürtüyor. "Dinlen. Rahatına bak. Birazdan görüşürüz."

Ama o gitmiyor. Başımı çenesinin altına sıkıştırıp bana sıkıca sarılıyor ve ben de Beckett bana sarılmışken bu sıcak yatakta olmanın ne kadar güzel bir his olduğunu düşünüp inlemekten kendimi alamıyorum.

"Çalışman gerektiğini sanıyordum."

Kıkırdıyor ve göğsü yanağıma çarparak titriyor. "İstiyorum. Ben gidiyorum."

Başıma son bir öpücük kondurduktan sonra yuvarlanıp kapıdan çıkıyor. Alt kattaki arka kapının açılıp kapandığını duyunca kalkıp tuvaleti kendim kullanıyorum, sonra da hemen yatağa dönüyorum. Riley peşimden geliyor, zıplıyor ve bana sarılıyor, ben de tekrar uykuya dalıyorum.

Tekrar uyandığımda güneş doğmuştu ve saati kontrol etmek için uzandım.

Bir buçuk saat daha uyudum.

"Kalkmalıyız," diyorum Riley'nin başını kaşırken. "Hadi koca oğlan. İyi uyudun mu? Kesin horlamışsındır."

Yataktan kalkıp temiz bir kot pantolon ve kazak giyiyorum, saçlarımı uzun bir örgü haline getiriyorum ve Riley'yi aşağıya indiriyorum.

İşini yapması için arka kapıdan çıkmasına izin verirken onu "Yakın dur," diye uyarıyorum. Onu yakından izliyorum, çok uzağa gitmediğinden ya da vahşi yaşam tarafından dikkatinin dağıtılmadığından emin oluyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı ama burası onun için yeni bir çevre.

Ama oğlum sağlam, tuvaletini yaptıktan sonra hemen yanıma geliyor ve mutfaka geri dönüyoruz.

"Beck'in işe erken gitmesi gerekti, o yüzden ona kahvaltı hazırlamalıyız," diye köpeğime bilgi verirken yemek kabını doldurup önüne koyuyorum. Sonra Beck'in buzdolabında ve kilerde neler olduğunu gözden geçiriyorum.

Adamda her şeyden biraz var. Burası sadece bira ve patates kızartması olan bir bekar mutfak değil. Belli ki kendisi için sık sık yemek yapıyor.

Böylece çiftlikten taze yumurtaları çıkardım -Riley'i dışarı çıkardığımda tavukların sesini duyabiliyordum ve onlarla daha sonra tanışmak için sabırsızlanıyorum- ve omlet için sebzeleri doğramaya başladım.

Amerika'ya gelmeden önce genellikle yediğim bir şey değildi ama cazibesini görebiliyorum. Sebzeler, yumurta ve peynirle dolu, protein ve besin açısından zengin doyurucu bir kahvaltı. Annem eskiden Şef'e bunu sosis, pastırma veya fasulye ve siyah puding ile birlikte değil de ayrı ayrı yaptırırdı, ancak ben bunu oldukça hızlı bir alternatif olarak benimsedim.

Mücver için patates rendelerken telefonum çalıyor ve beni korkutuyor. "Hey, Mik." Hoparlörü açtım ve geri döndüm. "Ve nasıl Bu güzel sabahta nasılsınız?"

Bir an sessiz kalıyor. "Peki seni bu hale getiren adam kim?"

Sırıtiyorum. "Neden bilmiyorum." "Seni tanıyorum ve bu sesi de tanıyorum. Anlat bana."

"Beni ziyarete gelmedin, bu yüzden onu tanımıyorsun," diye hatırlatıyorum Mik'e. "Ama o hayatımda yeni biri ve ben ondan çok etkilendim. Söyleyeceklerim bu kadar. Şimdi, sen neyle ilgilisin?"

"Konuşmamız gerek." Homurdanırken duraklıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Ne hakkında?"

"Beni dinlemeni, sözümü kesmemeni ve söyleyeceklerimi duyana kadar bana hayır dememeni istiyorum. Bana söz ver Skyla."

"Şimdi beni geriyorsun." "Söz veriyorum."

"Evet, tamam, söz veriyorum. Şimdi, anksiyete geçirmeden konuş."

Derin bir nefes alıyor ve ben dışarıya bakabileceğim lavaboya geçerken kaşlarımı çatıyorum. Dışarıda dağlar çok güzel görünüyor ve bahçede dolaşan tavukları görebiliyorum. *Beck'in bunları her gün görebildiğini düşününce.* Bu beni biraz kıskandırıyor.

"Kral Frederick'in taç giyme töreni için Londra'da *Giselle'in bir* gösterisinde dans etmemiz istendi."

Zavallı tavuklara kaşlarımı çatıyorum. "Bu çok saçma. Neden Londra Bale Topluluğu'ndan bunu yapması istenmiyor?"

"Çünkü biz en iyisiyiz, tabii ki. Çünkü bizi bir kez sahnede görmüş, çok beğenmiş ve bizi istiyor."

"*Biz*, yani sen ve ben mi?"

"Tabii ki. Başka kimse yok."

İç çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Mik. Seni çok seviyorum ve yalan söyleyip seninle dans etmeyi özlemediğimi söylemeyeceğim çünkü özlediğimi biliyorsun. Ama *yapamam*. Bileğim olması gereken yerde değil."

"Sakatlığının üzerinden neredeyse bir yıl geçti," diyor sesinde ağır bir hayal kırıklığıyla. "Hiçbir doktor sana dans edemeyeceğini söylemeyecek."

"Hayır, aslında dans etme iznim var ama bu eklemimin böyle bir performans için forma girmemi sağlayacak kadar güçlü olduğu anlamına gelmiyor. Mik, kilo aldım."

"Kaç kilo?" "10 pound."

"Psh, onu çıkarabilirsin. Sadece prova bile bunu senden alır, bunu biliyorsun. Diyetini sıkılaştır, Malishka."

Diyetimi tekrar kısıtlayacağım. Yine aç kalacağım. Fazladan her kilodan yeniden nefret etmek.

"Mik-"

"Hayır deme dedim. Bu sadece *bir* performans Skyla. Senden New York'a geri dönmeni ve kaldığın yerden devam etmeni istemiyorum. Sadece bir gece."

"Elbette, haftalarca çalışmamı gerektirecek bir gece ve seninle prova yapmak için şehre gitmeyeceğimi biliyorsun. Bunu yapmayacağım. Ben burada yaşıyorum. Benim işim burada."

"Ve senin adamın da orada," diye sözümü bitiriyor.

"Evet. Açıkçası, tüm hayatım burada ve eğer buraya taşınırsanız, hayatım tamamlanmış olacak."

Bununla alay ediyor. İkimiz de Mik'in New York'tan asla ayrılmayacağını biliyoruz.

"Ya prova için oraya gelirim?"

Gözlerimi kırıştırıp pencereden dışarı bakıyorum. "Bunu yapar mıydın?"

"Bu önemli. Hiç veda edemedik, Malishka. Son perde görüşmemizi, birlikte geçirdiğimiz anı hiç yaşayamadık."

Hayır, çünkü dün gecenin her şeyin sonu olacağını bilmiyorduk. Bilmemize imkan yoktu.

Titrek bir nefes alırken gözlerime su doluyor.

"On yılı aşkın bir süredir birlikte çalıştıktan sonra bunu hak ediyoruz. *İkimiz de* hak ediyorsun."

"Sana ne zaman haber vermem gerekiyor?"

"Ne kadar erken, o kadar iyi. Performans Haziran ayında olacak."

"*Mik.*" Başımı sallıyorum. "Provalara birkaç hafta içinde başlamamız gerekecek."

"Bu yüzden bana haber vermeniz gerekiyor. Bu konuda peşini bırakmayacağım. Bu oluyor."

"Bana hoşlanmadığımı biliyorsun, Mikhail."

"Evet, biliyorsun. Gitmek zorundayım. Ve cidden, Malishka, lütfen bunu düşün."

Buna ihtiyacımız var."

Telefonu kapatıyor ve ben tezgâha yaslanıp hâlâ dışarıya bakıyorum. "Bunu yapmalısın."

Nefes nefese dönüp elimi göğsüme bastırıyorum, sonra da kaşlarımı çatarak Riley'ye bakıyorum.

"Beni bu uyarman gerekiyordu."

"Oldukça derin düşüncelere dalmıştın," diyor Beck. Odanın karşısındaki duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, beni izliyor.

"Ne kadarını duydun?"

"," diye itiraf ediyor ve ben kahvaltı işine geri dönüyorum.

"Umarım mutfağınızı devralmamın sakıncası yoktur."

"Benim için hiç sorun değil." Odayı geçip karşıdaki adaya yaslanıyor ve son kalan patatesi rendelememi izliyor. "Bu konudaki tereddütlerin neler? Bunu konuşalım."

Nefesimi üfleyerek bir tavaya biraz yağ döküp ocağın üzerine koyuyorum. Ocağı yakıyorum, konuşurken ellerimle bir şeyler yapabileceğim için mutluyum.

"Başlangıç olarak bileğim."

"İyileştikten bahsetmiştin."

"Evet, ama dün gece de söylediğim gibi, aynı değil. Esneme hareketleri ve egzersizler yaptım ama asla eskisi kadar güçlü olmayacak. Jete bastığımda sanki altımdan çıkacakmış gibi hissediyorum. Bu beni tedirgin ediyor ve bir performansta buna yer yok."

"Tamam." Ben ocakla uğraşırken onun da adaya dönüp bana baktığını hissediyorum. "Başka ne var?"

"Bunu sana gerçekten itiraf etmek istemiyorum."

Sessizdi, ben de ona baktım ve kaşlarını kaldırmış beklediğini gördüm.

"Kilo aldım."

Bunu reddetmeye hazır bir şekilde başını sallıyor ama ben devam ediyorum.

"Bakın, zayıf bir kadın olduğumu biliyorum ama vücudum artık profesyonel dansçı olmaya hazır değil. Yediklerimi kısıtlamıyorum. Fazla kilolardan kurtulmak için aç kalmıyorum."

Eli sırtımın alt kısmında geziniyor ve bu basit dokunuş omuzlarımın düşmesini sağlayarak gerginliğimin bir kısmını alıyor.

"Gösteri dünyasında yeme bozuklukları yaygındır. Bu bir sır değil. Benimki hiçbir zaman olabileceği kadar kötü olmadı çünkü doğuştan uzun ve zayıfım ama bazı kadınlar balerin gibi olmak için *kendilerini öldürüyor*. İğrenç ama bu da işin bir parçası. Her neyse, Mik'in daha sonra beni kaldırmak zorunda kaldığında bunu hissedip hissetmeyeceği konusunda endişelenmeden çoğunlukla istediğim şeyi yemenin tadını çıkardım."

"10 pound," diyor ama ben yine başımı sallıyorum.

"Elli tane de olabilir." Patatesler pişmek üzereyken yumurtaları kırıp omlet için çırpıyorum. "Fiziksel olarak çok yorucu olacak. Duygusal olarak da zorlayıcı olacak. Kendimi tekrar bu duruma sokmak ister miyim bilmiyorum."

"Ama bir parçan bunu istiyor."

Başımı kaldırıp gözlerinin içine bakıyorum ve göğsümün ısındığını hissediyorum. "Onu çok özlüyorum."

"En azından denemelisin," diyor ve alnımdan öpmek için eğiliyor. "Çünkü o haklı. Çok sevdiğin bir şeye doğru düzgün veda edemedin. Bunu kendin için al. Al ve *kendi* şartlarınla git, Pislik tarafından sana verilenle değil."

Yumurtaları tavada pişirirken dudağımı ısırıyorum. "Bunu düşüneceğim. Eğer buraya gelmeye istekli değilse, hemen hayır diyeceğim."

"Ama o istekli." Eli ensemden omurgama, oradan da kıcıma doğru kayıyor. "Çünkü onun da buna ihtiyacı var. Ama bunu senden başka kimse için yapma. Bencilce, seni dans ederken görmek isterim."

Sırıyorum ve kollarını arkamdan bana doladığında mutlulukla iç çekiyorum. Beckett'in da beni dans ederken görmesini çok isterim. Bunu görmek için Londra'ya uçmak isteyeceği anlamına mı geliyor bu? Sahip olduğumuz şey çok yeni ve dediğim gibi, provalar tek başına zaman alıcı ve yorucu olacak. Bu yeni ilişkiye bunu da eklemek istiyor muyum? *Eğer buna böyle diyorsak?*

Ama sonra Mik'in savunmasını düşündüm. Kral Frederick'in önünde *Giselle*. Bu... büyük bir onur. Bunu yapma arzusunu anlıyorum. Ve nasıl bitirdiğimiz konusunda haksız değil. Yılların adanmışlığına, terine, gözyaşına ve neşesine veda edemedik. O da bizden çalındı.

Bir de Beckett'in içgörüsü var.

"Çünkü o haklı. Çok sevdiğin bir şeye doğru düzgün veda edemedin. Bunu kendin için al. Al ve kendi şartlarınla git ..."

Muhtemelen hiç deneyimi olmadığı bir konuda şaşırtıcı derecede bilge ve bu da sözlerini daha fazla takdir etmemi sağlıyor. Yine de düşünmem gerekiyor. Ek bir sakatlık riskinden korkuyorum ve profesyonel dansta belirsizliğe yer yok. Şimdilik yanımdaki güzel adamı beslemek istiyorum. *Bunu yapabilirim.*

"Kahvaltı hazır."

"Güzel. Açlıktan ölüyorum ve bugün göreceğ çok şeyimiz var."

On Üçüncü Bölüm

BECKETT

Birkaç saat sonra Skyla'yı at ahırına götürdüm.

çiftlik turu. Hemen atım Maverick'in yanına gidip burnunu okşayınca geri çekiliyorum.

"Adın ne senin?"

"Bu Maverick," dedim ona. "O benim atım."

"Kaç tane atınız var?"

"Yaklaşık on."

Hiçbir kadından *bu* kadından etkilendiğim kadar etkilenmemiştim. Bütün sabah heyecanlıydı, süt, işleme ve hayvanların kendileri hakkında zekice sorular sordu. Tavukları çok seviyor ve buraya her geldiğinde yumurta olup olmadığını kontrol edip edemeyeceğini sordu.

Ona hayır diyebileceğimi hiç sanmıyorum. Onu mutlu edecekse bütün gün yumurta avlayabilir.

"Hiç ata bindin mi?" diye sordum.

"Ben küçük bir kızken," diyor ve elini Maverick'in boynuna sürterken başını sallıyor. "Paslanmış olurdum. Kontratım varken ata binmeme ya da sakatlanmama neden olabilecek herhangi bir şey yapmama izin verilmezdi."

"Etrafta balonlu naylonla dolaşmanız konusunda ısrar etmemelerine şaşırdım."

Homurdanıyor ve burnunu kırıstırıyor ve ben artık ondan uzak duramıyorum, bu yüzden ona doğru geçiyorum ve saç örgüsünü tutuyorum, saçlarının avucumun altında ne kadar yumuşak hissettirdiğini seviyorum.

"Muhtemelen bu fikre bayılırlardı," diye onaylıyor ve dokunuşuma yaslanıyor.

"Çiftliğimde olman çok seksi, İrlandalı."

Attan uzaklaşıyor ve kollarını belime doluyor, mutlu gözleri ve içinde kendimi kaybedebileceğim dudaklarıyla bana bakıyor.

"Burada olmak hoşuma gidiyor," diyor usulca. "Muhtemelen eve dönüp Riley'yi kontrol etmeliyiz."

Köpeği evde bırakmamızı istedi, böylece onun için endişelenmek zorunda kalmayacak ve turun tadını çıkarabilecekti. Bu beni şaşırttı ve iyi hissettirdi çünkü bu onun güvenliğini bana emanet ettiği anlamına geliyordu.

"Bir dakika içinde. Önce, sanırım seni bu ahırda becereceğim."

Çenesi düşüyor, göz bebekleri büyüyor ve kolları tepki olarak bana sarılıyor.

"Bu fikirden nefret etmiyorsun, değil mi?"

"Hayır, nefret etmiyorum," diye itiraf ediyor, "ama biri içeri girebilir. Her yerde çalışanlarınız var."

Önümüzdeki bir saat boyunca herkesin bu ahırdan uzak durması için talimatlar verdim ama bunu ona söylemedim.

Onun yerine, ona sırtıyorum.

"O zaman sessiz olsan iyi olur İrlandalı."

Ağzımı onunkine doğru indirdiğimde boğazının derinliklerinde mırıldanıyor, dudakları zaten açık ve benim için hazır. Mırıldanıyor - lanet olası *mırıldanıyor* - ve yumruklarıyla gömleğimi kavrayıp kot pantolonumun ön tarafına doğru kaydırıyor, ben de iki elimi de avucumun içine alıp öpüyorum.

"Bana dokunursan," diye homurdanıyorum boynuna karşı, ellerini aramızda tutarken, "kontrolümü kaybederim ve burada kendimi bir arada tutmak için elimden geleni yapıyorum."

"Vay canına," diye fısıldıyor ve tenine karşı sırtıtmama neden oluyor. Nabız noktasını kemiriyorum ve dilimi kulağının kabuğuna doğru kaydırıyorum.

"Çok güzel kokuyorsun."

Skyla inliyor ve bu benim sikimin kotumun içinde seğirmesine neden oluyor.

"Seni çözeceğim. Sana daha önce hiç hissetmediğin şeyler hissettireceğim. Ellerini iki yanında tut."

Ellerini bırakıp onu öpebilmek için yüzünü çerçeveleyorum ama küçük tatlı elleri karnıma iniyor ve bu beni çılgına çeviriyor.

Tanrım, bu kadının tek bir dokunuşuyla onu en şehvetli, en lezzetli şekillerde mahvetmek istiyorum. Ama onu tepelere doğru koşturmak istemiyorum.

"Hayır." Ellerini bir kez daha çektikten sonra Skyla asıyor, alt dudağını dışarı çıkarıyor ve ben de ısııyorum. "Talimatlara uymadığın için,

Seni zapt edeceğim."

Tepkisini almak için şehvet dolu gözlerine bakıyorum ve gözleri genişlerken alt dudacağının yastığını ısırtıyor.

"Eğer durmamı istersen, söyle ve hemen .

Anladın mı?"

"Evet, Beckett."

Tanrı aşkına.

Kanım ısınırken gözlerim yavaşça kapanıyor ve kör bir şekilde deri bir at ipine uzanıp Skyla'yı odanın ortasındaki bir direğe doğru yönlendiriyorum.

"Direği tut."

Kaşlarını çatıyor, gözleri benimle kaba ahşap arasında gidip geliyor. "Nasıl?"

Arkasına geçip elimi kalçasının üzerinden yan tarafına doğru kaydırıyorum ve elimin altında titriyor. "Eğilmeni ve o direği benim için tutmanı istiyorum."

"Kotum hâlâ üzerimde."

Boynuna doğru sırtarak burnumu teninde ileri geri gezdiriyorum ve tüylerim diken diken oluyor.

"Umurumda değil İrlandalı."

Titrek bir nefes alarak öne doğru eğilir, mükemmel şeftali kıcını dışarı çıkarır ve direği yakalar.

"Seni oraya bağlayacağım," haber verdim. "Tamam mı?"

"Evet." Nefes nefese verdiği cevapta hiç tereddüt yok, bu yüzden ince deriyi direğin etrafına sabitlemeden önce bileklerine sekiz şeklinde sarıyorum. Hem kayarak çıkamayacağından hem de kan akışını kesmediğinden emin olmak için kontrol ediyorum.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyorum, eğilip omzunu öpüyorum. Onun kontrolünün bende olmasını seviyorum. İyiliğime karşılık vermesine hazır olana kadar onu memnun edip keyfini çıkarabiliyorum.

Sweatshirt'ü yukarı sıyrılarak sırtının alt kısmının pürüzsüz etini ortaya çıkarıyor ve oraya ıslak öpücükler kondurarak onu inletiyorum. Etrafına uzanarak kot pantolonunu çözüyorum ve kıcının üzerinden geçirip kalçasının ortasına kadar indiriyorum.

"Hava serin," diyor, sesi tahrikten kalınlaşmış.

"Seni ısıtacağım." Kıcının her iki yanağına daha ıslak öpücükler konduruyorum, sonra arkasına çömeliyorum, onu açıyorum ve yüzümü şimdiye kadar tattığım en tatlı amcığa sokuyorum.

"Oh kahretsin," diye inliyor, kalçaları bana doğru hareket ediyor.

"Kıpırdama," diye uyarıyorum onu ve kıpırdamayınca sırtıyorum. Onu klitorisinden tepesindeki o küçük büzülmüş kasa kadar yalıyorum ve tekrar aşağı iniyorum. Başı aşağı sarkıyor, parmak uçları direğe karşı bembeyaz. "Benim için çoktan ıslanmışsın İrlandalı."

"Biliyorum. Tanrım, Beck, hiç... Oh Tanrım." Dilim şimdi onun içinde, yalıyor ve itiyor.

"Hiç ne yapmadın?"

"Senin gibi bir şey hissetmedim."

"Mmm." Bir parmağımı içine sokuyorum, sert klitorisini emiyorum ve kalçaları tekrar hareket etmeye başlıyor, kıcının bir tarafına bir tokat kazanıyor. Acıtacak kadar sert değil ama dikkatini çekecek kadar sert.

Skyla nefes nefese kalıyor ve ben avucumla derisini yatıştırırken bana dönüp bakmaya çalışıyor.

"Beckett."

"Seni kıpırdamadan durman konusunda uyarmıştım," diye hatırlatıyorum ve amından gelen ıslaklığı hissederek onu emmeye devam ediyorum. "İnanılmazsın. Çok güzelsin. Vücudun benim için yaratılmış."

Ayağa kalkıyorum, iki parmağım içinde, böylece onu kontrol edebiliyorum. Dudağını ısıyor, gözleri kapalı ve o kadar muhteşem ki, kendimi daha fazla tutamayacağımı biliyorum.

Çabucak kot pantolonumun fermuarını açıp zaten sertleşmiş ve ağlamakta olan sikimi dışarı çıkarıyorum, sırlıklam kıvrımlarında aşağı yukarı gezdiriyorum ve o yine inliyor.

"Evet," diyor tekrar tekrar. "Evet. Lütfen."

"Bunu istemene bayılıyorum." Kalçalarını o kadar sıkı kavıyorum ki ileride morluklar oluşacak. Dibine kadar içine giriyorum ve ikimiz de zevkle inliyoruz. "Ne kadar mükemmel olduğunu biliyor musun?"

Bir iniltille başını tekrar eğiyor. "Bu çok iyi, Beck."

Sesi ve daracık amcığı dayanabileceğimden çok daha fazla. İçine o kadar sert ve hızlı girip çıkıyorum ki, direğin kırılıp ahırı çökertmemesine şaşıyorum. Yukarı uzanıp saç bağını çözüyorum ve saçlarını gevşetiyorum, sonra ensesindeki telleri avuçlayıp çekiştiriyorum ve ikimiz de inliyoruz.

"Saçına bayıldım."

"Daha sert," diye fısıldıyor, beni şaşırtarak.

"Seni daha sert becermemi mi istiyorsun İrlandalı?"

"Evet, daha sert sik beni." Aksan uyarılmışlığıyla daha da kalınlaşıyor ve beni doruk noktama yaklaştırıyor. Kahretsin, boşalmasına ihtiyacım var.

Bir elim hâlâ saçlarındayken, diğer elimle uzanıp parmak uçlarımı klitorisine bastırıyorum ve etrafımda titreyerek gözlerimin geri dönmesine neden oluyor.

"Aman Tanrım. Beck. Siktir, aynen böyle."

"Üzerime gel, bebeğim. Üzerine git. Bırak beni."

Tüm muhteşem vücudu sıkılaşıyor, etrafımda kenetleniyor ve duvarları sikimin etrafında dalgalanıyor. Tam doruk noktasından inerken, çekiliyorum, sikimi yumrukluyorum ve yüzüne doğru yürüyorum.

"O güzel küçük ağzını aç ve onu doldurmama izin ver."

Hiç tereddüt etmeden yönümü takip ediyor ve açgözlülükle muhteşem dudaklarını tacın etrafına sarıyor, emiyor ve taşaklarım kalkıp geriliyor. Bildiğim bir sonraki şey, ağzının içinde patlıyorum ve mutlu bir şekilde iniyor, her son damlayı boğazından aşağı alıyor.

"Sen çok iyi bir kızsın." Elim yine saçlarının arkasında, ama sertçe bastırıyorum. Onu boğmak istemiyorum.

Şaftımı yalarken, bir elimle onu çözüyorum ve serbest kaldığında hemen ellerini horozumun etrafına sarıyor. Yemin ederim, öldüm ve cennete gittim.

Parmak eklemimi çenesinin altına koyarak onu ayağa kaldırıyorum ve kot pantolonunu yukarı çekerek onu tüm gücümle öpüyorum.

"İnanılmazsın," diye fısıldıyorum dudaklarına.

"Ben de aynısını sana söylemek üzereydim." Kendimi pantolonumun içine sokup onunkini bağlamasına yardım ederken sırtıyor, şehvet dolu gözleri parlıyor. "Turu bitirmek için çok güzel bir yoldu."

Bileklerini ovuşturuyor, ben de nazıkçe ellerime alıyorum ve deriden kaynaklanan kırmızı izlere kaşlarımı çatarak bakıyorum.

"Hadi eve geri dönelim." Bileklerini nazıkçe öpüyorum ve onu kendime çekip kocaman sarılıyorum. "Seninle ilgilenmem gerek."

"Sanırım az önce yaptın."

Buna gülüyorum, sonra başının üstünü öpüyorum. "Seni duşa sokar ve bu izlere biraz merhem sürersem kendimi daha iyi hissedeceğim."

"O kadar da kötü değiller." Ona kaşlarımı çattığımda konuşmayı kesiyor.

"Tamam.

Lütfen bana iyi bak."

Parmaklarını sakalıma sokuyor, ben de ona doğru eğiliyorum.

"Buna *ihtiyacın var*, değil mi?" Bıyıklarımı kaşırken sesi nazik ve şimdi mırlamak isteyen benim.

"Ne?"

"Bakım sonrası kısmı."

"Evet, İrlandalı." Onu ahırdan çıkarmadan önce önce burnunu, sonra dudaklarını öpüyorum. "Ona ihtiyacım var."

Tam da istediğim gibi, çiftlik evine doğru giderken etrafta kimse yoktu. Riley yataklarından birinde uyuyor ama bizi arka kapıda karşılıyor.

"Onu hemen dışarı çıkaracağım," diyor Skyla ve köpek işini yaparken birlikte bekliyoruz. Yüzünü buruşturuyor. "Kafa derim terli. Ellerini sürdüğün için kendimi kötü hissediyorum."

"Seni bu şekilde yakaladım." Ona sırtıyorum ve başımı sallıyorum. "Bunun seksi olmayan bir yanı yok ama seni duşa sokup ikimizi de temizleyeceğiz."

Riley işini bitirdiğinde içeri giriyor ve ben de Skyla'yı yukarı çıkarıyorum. Riley yatağına uzanıyor, ben de ısınması için duşu başlatmak üzere banyoya giriyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" Yatak odasında ona katılırken Skyla'ya soruyorum. Eşofmanının eteğini tutup başının üzerinden çekiyorum.

"Ben harikayım. Ya sen?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Omzunun üstünü öpüyorum ve soyunmaya devam ediyorum.

On

u. "Artık sana dokunabilir miyim?"

Ona gülümseyerek başımı salladım ve o da gömleğimi çıkarmaya başladı. beni soyma iyiliğine karşılık veriyor. Beklemeyi ve sormayı bilmesini seviyorum. Onu asla küçük düşürmem ya da bu güvenden faydalanmam. Ve onun zevk almasını sağlamadığım sürece onu asla inkar etmem. En son ne zaman cinsel olarak bu kadar uyumlu birini buldum? *Dürüst olmak gerekirse, bulduğumdan şüpheliyim.*

Kıyafetlerimizi çıkardıktan sonra duşa giriyoruz ve ben işe koyuluyorum.

Onunla ilgilenmeliyim. Her zaman odak noktasının kendisi olduğunu bildiğinden emin olmalıyım. Onun ihtiyaçları. Onun zevki. Onun memnuniyeti.

Köpüklü bir bezi vücuduna sürerken iç çekerek "Ellerini çok iyi kullanıyorsun," diyor.

"Sana dokunuyorum," diye cevap veriyorum, bezi kullanarak kendimi hızlıca yıkıyorum. O zaman *gerçekten* yapmak istediğim şeye geçebilirim. "Şimdi spreye geri dön. Saçını yıkayacağım."

"Kulağa harika geliyor." Uzun kızıl saçlarını ıslatmak için başını arkaya yatırmakta tereddüt etmiyor.

Şampuanı kalın saç tellerine ve kafa derisine masaj yaparak yediriyorum. Ellerini yanlarıma koyuyor, sallanmaması için onu sabitliyor.

Dokunuşu sanki beni dağlıyormuş gibi beni ateşliyor.

"Tekrar söyleyeceğim çünkü tekrar etmeye değer. Sen *mükemmelsin*. ellerinle, Beck."

Eğilip çenesini öpüyorum, sonra saçındaki şampuanı durulayabilmek için onu tekrar geriye itiyorum. İşlemi saç kremi için de tekrarlıyorum. Uzun ve kalın saçlarında bu kadar çok sabun varken hepsini çıkarmak kolay değil.

İkimiz de temizlendikten sonra suyu kapatıyorum, sonra saçlarını sarmak için bir havlu alıyorum ve ikimizi de kurulamak için başka bir havlu kullanıyorum.

"Her şeyin bir ilki var," diye mırıldanıyorum, parmak uçlarımin altındaki teninin yumuşaklığını severek. " en rahat kıyafetleri giymeni istiyorum. Eğer benim bir gömleğimi ödünç alman gerekirse, bu da sorun değil."

"Ben olsam ."

Yatağın ucundaki çantaya gidip temiz iç çamaşırları ve taytlar giyiyor, ben de dolaba gidip eski tişörtlerimden birini alıyorum, muhteşem yüzündeki sevinç ifadesinden onu mutlu ettiğini söyleyebilirim. Tişörtü hemen başına geçiriyor ve sırtıyor.

"Yumuşak ve senin gibi kokuyor."

"Rahat mı?"

"Evet."

"Güzel. Hadi gel." Elini tutup parmaklarımızı birleştiriyorum ve onu banyoya geri götürüyorum. Yeğenim süslü olduğunu düşündüğü için sadece Birdie gece kalacağı zaman kullandığım tabureli bir makyaj masası var. Tabureyi çekiyorum ve Skyla'ya oturmasını işaret ediyorum. Sonra ecza dolabına gidip bilekleri için ihtiyacım olan merhemi alıyorum.

"Oh, buna ihtiyacım yok." Başını sallıyor. "Bunlar sabaha kadar gitmiş olacak. O kadar da sıkı değildi."

"Bununla daha iyi iyileşeceksin." Alnından öpüyorum ve parmaklarıma biraz merhem sürdükten sonra küçük sürtünme yanıklarını yatıştırıyorum. "Üzerinde iz bıraktığım için özür dilerim."

"Değilim." Dolgun alt dudağını ısıyor ve sırtıyor. "Hiç de değil. Bu çok ateşliydi."

Kıkırdarak merhemi bir kenara bıraktım, sonra yüzünü kaldırıp onu öptüm.

"Evet, çok sıcaktı. Henüz koşmaya hazır değil misin?" "Bunu neden yapayım ki? Tüm seksi eğlenceyi kaçırmış olurum."

Gözlerine bakıyorum, ama ciddi olduğunu görebiliyorum, bu yüzden omuzlarını ellerimin arasına alıyorum ve aynaya bakması için onu çeviriyorum.

Kulaklıkları, fön makinesini ve bir tarağı almam sadece bir dakikamı alıyor. Kulaklıkları kulaklarına sokuyorum ve bana şaşkınlıkla bakmasına neden oluyorum.

"Rahatlamalısın ve ne istersen dinlemelisin. Telefonumla eşleştirildi." Telefonu açıyorum ve ona veriyorum. "Canın ne istiyorsa onu çal. Müzik, podcast, video, umurumda değil."

"Beckett." Aynadan bana bakarken sessiz bir kelime.

"Devam et." O bakışlarını telefonuma indirip müzik uygulamasında gezinmeye başladığında, saçlarını havludan çıkarıp tarıyorum ve herhangi bir takılma olmadığından emin oluyorum. Ağırlığının yarısını başının üst kısmına tutturuyorum, sonra fön makinesini çalıştırıp alt kısmından başlıyorum.

Skyla'nın saçları *kalın*. Ağır. Ve kadar yumuşak ki, onun için kurutmanın her dakikasından zevk alacağım.

Dinlemek istediği bir şey bulmuş olmalı çünkü telefonu bırakıp sessizce oturuyor ve ben parmaklarımı dikkatlice saç tellerinde gezdirirken aynadan beni izliyor, daha fazla bölümü aşağı çekip aynı adımlara devam etmeden önce üfleyerek kurutuyor.

Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Elbette, Birdie bende kaldığında saçına fön çekmişliğim var ama bir ortağımın saçına fön çekmek isteyecek kadar ona bağlandığım hiç olmamıştı. *Neden Skyla?* Benden daha fazlasını istemesi için bu kadar hevesli olmama neden olan şey nedir?

Hiçbir fikrim yok ama onu burada tutmak istediğimi biliyorum ve bunu daha önce hiç hissetmemiştim. O benim için mükemmel. Bu çiftlik için. Bunu ona söylemeyeceğim, çünkü bunun onu kaçtıracığından eminim. Bunu şimdilik kendime saklayacağım.

Her şey bittiğinde Skyla kulaklıkları kulaklarından çıkarıp çantasına yerleştiriyor ve ayağa kalkıyor. Kollarını bana doluyor ve sıkıca sarılıyor. Ben hâlâ aynadan onu izliyorum. Bana tam olarak oturuyor, başı çenemle tam olarak buluşmuyor ve yanağı kalbimin hemen üzerinde duruyor.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor. "Bu *inanılmaz* hissettirdi. İstersen bunu her hafta saçımı yıkadığımda yapabilirsin."

"Saçını haftada bir kez mi yıkıyorsun?"

Bana karşı başını sallıyor. "Evet. Eğer yeni bir hobi istiyorsan, işte buldun."

Sırıtırıyorum ve dudaklarımı başının üstüne yerleştirip onu içime çekiyorum. Her hafta onu şımartmak için beni yeterince uzun süre yanında tutmaya niyetli olmasına bayılıyorum. "Aslında bunu çok isterim."

Sarsılarak geri çekildi ve kaşlarını çatarak bana baktı.

"Şaka yapıyordum. Tabii ki bunu her zaman yapmanı beklemiyorum." "Yine de yapacağım." Omuz silkiyorum ve dudaklarından öpüyorum. ", biraz yemek yapalım.

akşam yemeği, sonra da akşam için
kucaklaşmak." "Reality TV izleyebilir
miyiz?"

Banyodan benden önce çıkıyor ve ben de onu takip ederken gülüyorum.
"Kesinlikle olmaz. Bir aksiyon filminin nesi yanlış?"

"*Love is Blind*'ın her iki bölümü için bir aksiyon filmi."

Gözlerimi ona dikiyorum. "O da ne?"

"Güven bana, bayılacaksın."

Bölüm On Dört

SKYLA

Seçtiği film korkunç değil. Bir sürü gereksiz kan ve ama kahraman yakışıklı, o da var.

Dün akşamdan kalan yemeklerle lezzetli bir yemek daha yedik, basit tuttuk ve bir saatten uzun bir süredir yastık ve battaniyelerle onun seksiyonel kanepesine kıvrılmış televizyon izliyoruz. Dışarısı çoktan karardı ama Beckett panjurları kapattı, bu yüzden sıcacık bir kozadaymışız gibi hissediyoruz.

Saçlarımı benim için şefkatle yıkayıp kurutmasından dolayı kafa derim hala mutluluktan karıncalanıyor. Kuaföre gitmekten milyonlarca kat daha iyi hissettirdi ve bunu yaparken yüzündeki ifadeye bakılırsa, benden daha fazla keyif almış olabileceğini söyleyebilirim.

Bu da bir şey ifade ediyor çünkü bunu istediği kadar sık yapabileceğini söylediğimde şaka yapmıyordum.

Beck'in yanına daha da yaslanıyorum, göğsünü yanağıma yaslıyorum. Bana karşı bu kadar katı hissetmesini, bu kadar sıcak ve güçlü olmasını seviyorum ve *çok güzel* kokuyor.

Dudakları saçlarıma yapışıyor ve ekranda bir patlama oluyor, birden her şey kararıyor. Ani bir sessizlik ve karanlıkla örtülüyoruz ve panik sinirlerime yerleşirken kalbim yerinden fırlıyor.

Beckett, muhtemelen ne olduğunu kontrol etmek için ayağa kalkarken, "Kahretsin," diye mırıldanıyor.

Çok karanlık.

Göğsümde bir fil oturuyormuş gibi hissediyorum ve onun sıcaklığının olmadığı yan tarafım artık buz gibi. Titremeye başlıyorum ve nefesim ciğerlerimi terk ediyor.

Riley sızlanmaya başladı.

"Sorun yok oğlum," diyor Beck odanın öbür ucundan.

"Işıkları arıyor." Sertçe yutkunuyorum. Sesim titrek çıkıyor. "Işıkları açması gerektiğini düşünüyor."

"Onu yanına çağırabilir misin?" diye soruyor ve derin sesindeki endişeyi duyabiliyorum.

"Riley, gel."

Köpek kanepeye atlıyor ve kucağımı kaplıyor. Kocaman, ağır bir köpek ama şu anda ona ihtiyacım var çünkü bu mutlak karanlık ...

Yatakta dik duruyorum. Bu ses de ne? "Kahretsin, lanet telefonum nerede?"

Hiç ışık yok. Elimi yüzümün önünde göremiyorum ve iyi değilim. İhtiyacım var. Işığa.

Evimde biri mi var?

Beckett sesini sakınleştirerek, "Sorun yok İrlandalı," diyor. "Şu anda mumları alıyorum. Derin bir nefes al."

Ama yapamıyorum. Nefes alamıyorum ve ışığa ihtiyacım var. Görebilmem lazım.

Orada benimle birlikte biri var. Karanlığın içinde geziniyor. Tanrım, burada biri var. Bu koku. O kolonyayı biliyorum.

"Hey, konuş benimle," diyor Beck. Keşke onu görebilseydim.

"Yapamam." Havayı içime çekmeye çalışıyorum. Riley sızlanıyor ve başını göğsüme bastırıyor.

Sonunda bir çakmağın titreşimi duyuldu ve bir mum yakıldı. Beckett en az yarım düzine daha yakıyor ve onları odanın etrafına yerleştiriyor, yumuşak bir parlaltı yayıyor ve sonra bana dönüp yanıma oturuyor, ama beni kendine çekmiyor. Elimi avucunun içine alıp sıkıyor.

"Nefes almanı istiyorum İrlandalı." Gözlerini benimkilere dikti ve derin bir nefes aldı. Onu taklit etmem gerektiğini biliyorum ama ciğerlerim dolmak istemiyor. "Bana gördüğün üç şeyi söyle Skyla."

Kaşlarımı çatıyorum ama etrafıma bakıyorum.

"Yastık." "Güzel."

Dudaklarımı yalıyorum. "Şu bitki."

"Bir tane daha." Boştaki elini kolumda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Bir kitap."

"Güzel. Hissedebileceğin üç şey."

"Korkmak."

"Hayır bebeğim, fiziksel şeyler. Altındaki kanepeyi hissediyor musun?"

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. "Kanepe. Riley titriyor. Ellerin."
"Aferin kızıma." Eğildi ve yanağımdan öptü. "Nefes al, bebeğim. Bir nefes al.

Benim için derin bir nefes al, tamam mı?"

Sonunda ciğerlerimi titrek bir nefesle doldurabiliyorum. "İşte benim kızım. Bana duyabildiğin üç şey söyle."

Gözlerimi kapatıp dinliyorum. "Mumların fitilleri yanıyor. Dışarıdaki rüzgar. Tanrım, elektrikler bu yüzden mi kesik?"

"Bir şey daha, güzel kız. Bana bir şey daha söyle." "Sesin."

"Mükemmel. Benim için derin bir nefes daha."

Bu konuda gerçekten çok iyi. Beni . "Gözlerimin içine bak, Skyla."

Emirlerine uyarak gözlerinin içine bakıyorum ve gözlerim yaşlarla dolarken kalbimin yavaşlamaya başladığını hissediyorum.

"Hey, hey, hey." Beck yüzümü ellerinin arasına alıyor ve dudaklarını yanağıma bastırmak için eğiliyor, sadece beni orada tutuyor. "Sorun yok."

"Çok utandım."

"Şşş. Hayır, İrlandalı. Olma. Bunu bana zaten anlatmıştın. Çok iyi gidiyorsun."

"Berbat durumdayım."

"Harikasin." Parmaklarını saçlarımin arasından geçiriyor ve alnını alnıma yaslıyor. "Derin bir nefes daha al."

Bunu birlikte yapıyoruz, uzun uzun nefes alıyoruz ve nefesimi dışarı verdiğimde artık titremiyorum.

Riley'i ovuyorum ve Beckett biraz geri çekilirken onu kendime sarıyorum. Biraz.

"Sen iyi bir çocuksun." Riley'nin yanağını öpüyorum ve yanlarını ovuyorum. sakinleşir.

"Lanet olası bir jeneratör alıyorum," diyor Beckett, ben sakinleşirken sesi biraz daha sertleşiyor.

"zorunda değilsin-"

"Oluyor işte." Başını sallıyor ve Riley kucağımdan indiğinde Beckett beni kendine çekip sıkıca sarılıyor. "Korktuğun için çok üzgünüm." "Bu senin suçun değil." Parmak uçlarını bıyıklarının arasından geçirerek onu nazikçe öpüyorum, onun beni yatıştırdığı gibi ben de onu yatıştırmalıymışım gibi hissediyorum. "Bu benim korkunç, hayatımı değiştiren bir geceden kalma TSSB'm Beck. Bu o kadar kötü değildi olabilirdi."

Kollarını bana sıkıca sararken gözleri kapanıyor ve beni sakinleştiren bir sarılmayla kendine çekiyor.

Bu adamın bana dokunuşu olağanüstü. Birbirimizi daha yeni görmeye başladık ama kendimi ona o kadar bağlı hissediyorum ki burada böyle olmamayı hayal bile edemiyorum.

İlk görüşte aşk mı? Sadece cinsel kimya mı? Hiçbir fikrim yok ama minnettarım. Beckett'ın yaptığını çok az erkek yapardı. Çok az erkek panik atağın ortasında birine nasıl ulaşacağını bilir.

Çok az insan Beckett Blackwell gibidir.

"Tamam, televizyon izleyemeyiz," diyor Beck boynumu öperken. "İstersen sana kitap okuyabilirim. Ciltsiz kitap mı getirdin yoksa şu e-kitaplı zimbırtılardan mı?"

Geri çekilip şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Yapacak mısın?"

"Elbette. Neden olmasın?"

Omurgamı bir heyecan kaplıyor ve beklentiyle dudağımı ısıyorum. "Vay canına, tamam.

Bana kitap mı okuyacaksın?"

"Şimdi bakma ama sanırım bu seni tahrik ediyor İrlandalı."

"Oh, kesinlikle, hiç şüphesiz, beni tahrik ediyor. Kindle'ımı getirdim ve yukarıda çantamda duruyor."

Beni kanepeye yatırmadan önce öpüyor, sonra evin içinde koşarak merdivenleri çıkıyor ve ben derin bir nefes daha almak için bir saniye durmak zorunda kalıyorum. Mumlar, alevlerin titreşimiyle odayı romantik gösteriyor ve şimdi hiç de korkutucu görünmüyor. Tatlı ve yumuşak hissettiriyor ve Beckett'ın bana baharatlı bir kitap okuma vaadiyle tamamen memnunum.

Merdivenlerden inerken ayak seslerini duyuyorum ve elinde cihazla geri dönüyor. Ters çeviriyor ve arkasından sırtıyor.

"*Beg, Baby Girl,*" diyor, çıkartmalardan birini yüksek sesle okuyor ve sonra bir kaşını kaldırıp bana bakıyor.

Dudaklarımı birbirine bastırarak omuz silkiyorum. "Sana baharatlı kitapları sevdiğimi söylemiştim."

"Mm-hmm." Yanıma oturdu ve beni yanına çekti, sonra Kindle'ı bana uzattı, böylece onun için uyandırabilirim.

"İsterseniz bu kitaba en baştan başlayabilirsiniz, ama ben henüz çok ilerlemedim."

"Ben iyiyim. Bana şu ana olanlarla ilgili hızlı bir rapor ver. Ayrıca, bu ekranın yanması hoşuma gitti. Burayı senin için daha az karanlık yapıyor."

İçimde bir sıcaklık hissederken onun pazularını öpüyorum. İlgilenilmek iyi hissettiriyor.

"Adı *Dom*, yazar S.J. Tilly. Mafya romantizmi. Kahramanın adı Dominic, kadının ki ise Valentine. Kısaca Val. Havaalanında tanışmışlar, aynı uçağa binmişler ve yan yana oturmuşlar."

"Kullanışlı," diyor ve beni güldürüyor.

"Ve eğlenceli olduğunu da eklemeliyim. Tüm uçuş ön sevişmeyle geçti, cinsel gerilim çok *yüksekti* ve şimdi bir sonraki havaalanındalar ve adam onu bir emzirme bölmesine aldı."

Beckett kaşlarını çatarak bana bakıyor. "O bir anne mi?"

"Hayır." Dudağımı ısırıp başımı sallıyorum ve gülümsemek istiyorum çünkü tam olarak ne olacağını biliyorum.

"O zaman neden ... oh."

"Evet. En fazla bu kadarını yapabildim."

"İrlandalı, bana bir seks sahnesinin içine dalacağımı mı söylüyorsun?"

"Bilmiyorum, henüz okumadım." *Benimle dalga geçiyor olmalısın* diyen bakışlarını üzerime diktiğinde kıkırdıyorum. Boğazını temizliyor ve okumaya başlıyor.

Ana karakterler Dom ve Val kapsüle girerler ve birbirlerinden o kadar etkilenirler ki bu hissedilir. Kadın ona dokunması için izin veriyor. Bir araya geliyorlar, öpüşüyorlar ve öpüşüyorlar ve bu çok ateşli.

Beckett kıpırdanıyor ve tekrar boğazını temizlemek zorunda kalıyor, ben de yanağımı onun pazularına yaslayıp gözlerimi kapatarak bu samimi sahneyi hayal ediyorum. Beckett'ın sesi Dom için kafamda duyduğumdan çok daha seksi. Yüksek sesle okurken üzerimden ılık pekmez gibi kayıyor. *Onun bir kitap anlatıcısı olduğunu hayal edin. Kadınlar kitabı ellerinden bırakamazdı.*

Odanın içindeki bankı, Dom'a sarılmış çıplak vücudunu, Dom göğüs uçlarını emerken yaşadıklarını anlatışını dinlemek nefesimi kesmeye yetiyor. Dom, Beckett'ın göğüslerine gösterdiği ilgiyle ikisini de çılgına çevirirken kendimi orada hissediyorum. Beckett, dövmelerini görebilmek için Dom'un gömleğini açarken neredeyse hırıldayarak konuşuyor.

Kahraman çok *seksi*. Beckett okurken kafamda net bir şekilde görebildiğim dövmelerle kaplı. Ve sonra *gerçekten iyi* olmaya başlıyor ve Beck'in sesi sertleşiyor.

Dom bir parmağını yarığımın uzunluğunda gezdiriyor ama içeri itmiyor. "İçinde olmak için sabırsızlanıyorum." Parmağı tekrar uzunlamasına kayıyor. Kemerini tokasından çekip çıkarıyorum.

"Çok baştan çıktım..." Parmağının ilk santimi içime giriyor. Ama geri çekiyor.

Pantolonunun düğmesini açarken inliyorum.

"Ama şimdi başlarsam, elime boşalacaksın." Parmağını tekrar klitorisime doğru uzatıyor.

Fermuarını indiriyorum.

"Ve sikimin üzerine boşalmanı istiyorum."

Boxerının üstünü aşağı çekiyorum ve aleti serbest kalıyor.

O kadar büyük ve kalın ki, sert karnına duyulabilir bir şekilde tokat atıyor.

Beckett durdu ve bana baktı. "Gerçekten mi?"

"Hey, seninki şu kadar büyük," diye hatırlatıyorum ona. Gözlerini bana dikeyiyor ve çenesi geriliyor. Elimi dalgalı karın kaslarının üzerinde gezdiriyorum ve dokunuşumun altında gerildiklerini hissediyorum. "Ve senin karnın da sert."

Sırıttırıyor ve sonra devam ediyor.

Dom diğer elini sırtımdan aşağı, kıkımın kıvrımına doğru kaydırıyor ve parmak uçları altıma değene kadar devam ediyor. Bir eli önde, diğeri arkada.

Dom beni kaldırırken, "Sikimi sabit tut," diyor. Beni

kucağından kaldırdı.

"Hmm, güzel," diye mırıldanıyorum ve koltuğumda kıpırdanıyorum. "Güçlü erkekleri severiz." "Eğer böyle konuşmaya devam edersen, İrlandalı..."

"Oku." Pazularını öpüyorum ve o da dikkatini tekrar kitaba veriyor.

Kalçaları o kadar kalın ve ben o kadar kısayım ki, dizlerimin üzerindeyken bile aletini içime almak için ihtiyacım olan yüksekliği elde edemiyorum.

Yani beni kaldırıyor. Vajinamdan. Bir eli giriş yerimin iki yanında, beni açık tutuyor.

"Yeter." Beckett Kindle'ı bir kenara fırlatıyor. Beni kucağına çekip üzerine oturtuyor ve elleriyle kıkımı sıkıca kavrayıp beni kendisine doğru tutuyor.

içinde siki sertleşiyor ve kalçalarını yukarı itip ağzımda inlerken ben de ona sürtünüyorum.

"Bana okumayı daha sonra bitirmen gerekecek," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Eğer böyle olacaksa."

"Bana doğru bastırдыңın küçük tatlı bedeninin ve kıvrınma şeklin... ve dudaklarını yaladığımı duydum. Lanet olsun İrlandalı, sen bir azizi baştan çıkarırsın ve ben hiçbir zaman bir aziz olduğumu iddia etmedim. Senin içinde olmaya nefes almaktan daha çok ihtiyacım var."

Taytımı o kadar zahmetsizce yırtıyor ki nefesim kesiliyor.

"Sikimi çıkar, bebeğim."

Dudağımı ısıyorum ve bana söyleneni yapıyorum, eşofmanının lastiğini aşağı itiyorum ve sert, kalın horozunu ortaya çıkarıyorum. Gerçekten de sert karın kaslarına çarptığında kıkırdamaktan kendimi alamıyorum.

"Sana söylemiştim," diye mırıldanıyorum beni kaldırıp külotumu yana çekerek parmak uçlarını açıklığıma sürterken.

"Siktir, ıslanmışsın."

"Seni istiyorum. Bu basit," cevap veriyorum ama sonra altımdan küfrediyor. "Sorun nedir?"

"Burada prezervatifim yok."

Daha önce, sadece ağızıma boşalmıştı. Ve bu çok seksiydi. Bunu daha önce kimse yapmamıştı.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum," diyorum ve birden utanarak dudağımı ısıyorum. "Ve senden *yıllar* önceydi."

Doğruluyor ve yüzümü kavrayarak beni derinden öpüyor. "Emin misin, bebeğim?" "Evet, Beck."

Başka bir şey söylemeden sikini bana doğru bastırıyor ve ben o kadar ıslağım ki hemen içine kayıyor. Şimdi esneme çok lezzetli ve dün geceki gibi acıtmıyor ve ben onun üzerine batarken ağızımdan çıkan inlemeye engel olamıyorum.

"Tanrım, beni çok iyi alıyorsun," diye inliyor ve ben onun etrafında kenetleniyorum. "Çok sıkı."

Hareket etmeye başladım ve ilk kez birlikte olduğumuzu ve herhangi bir fiziksel kontrole sahip olduğumu fark ettim, bu yüzden bundan yararlanıyorum. Kalçalarımı döndürüyorum, kaldıraç için arkasındaki kanepeyi tutuyorum ve daha hızlı, yukarı ve aşağı hareket etmeye başlıyorum.

"Şunu dinle," diye mırıldanıyor gömleğimi kaldırıp bir kenara fırlatmadan önce, sonra da sıkı meme uçlarımdan birini yalıyor. "Çok lezzetlisin."

Bildiğim bir sonraki şey, kolunu belime doladığı ve sırtüstü yattığım, bacaklarımı yukarı kaldırdığım, dizlerimi göğsüme çektiğim, Beck'in yüzünün göbeğimde olduğu ve orgazmın *tam orada*, beni tüketmeye hazır olduğu.

"Beck!"

"öyle." Yalıyor ve emiyor, ben de başımı iki yana sallıyorum. "Tanrım, benim için çok ıslaksın. Tadın inanılmaz."

Onun ağızı benim felaketim olacak.

"Yüzüme gelmeyeceksin İrlandalı."

Bunu ona söylemekten nefret ediyorum, ama kesinlikle öyleymişim gibi hissediyorum. "Sikimin üstüne boşalacaksın."

"Beck."

Omuzlarını çekiştiriyorum, yukarı çıkmasını ve içime girmesini istiyorum. Dile getirmedığım isteğimi duyuyor ve vücudumda yukarı doğru öpücükler konduruyor. Bir meme ucumu ısıyor, sonra bacaklarımı omuzlarına alıyor ve tekrar içime girip beni öpüyor.

"Tadına bak. Ne kadar inanılmaz olduğunu tatmanı istiyorum bebeğim."

Bu çok fazla. Sözleri, siki ve kendi tadım beni boğuyor ve yemin ederim milyonlarca parçaya bölünüyorum, yıldızlar görüyorum ve parçalanıyormuşum gibi hissediyorum.

Beck bir kükremeye beni takip ediyor, doruk noktasına doğru sallanıyor ve sonra birbirine dolanmış, kabarmış, harcanmış güzel bir karmaşa haline geliyoruz.

Ve başını kaldırıp bana gülümsediğinde kalbim sıkışıyor.

"Eğer beni öldürmeye çalışıyorsan" -yutkunmak zorundayım- "bu işi iyi yapıyorsun, *a ghrá*."

Sırıttırıyor ve burnunu çene çizgimde gezdirerek beni ürpertiyor. "Bu ne anlama geliyor?"

Tekrar sertçe yutkundum ve kaşlarımı çattım. Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim. "Bu sadece İrlanda'ya özgü bir sevgi ifadesi."

Tenime karşı hırlıyor. "Tahrik olduğunda aksanının daha da ağırlaştığını biliyor muydun?"

İçimden bir ürperti daha geçerken sırtıttırıyorum ve ona sarılıyorum. "Beni şaşırtmadı."

"Üşüdün mü?" diye sorar.

"Hayır, bunlar orgazm sonrası titremeler."

Homurdanıyor ve boynumu emiyor ve bu sadece göbeğimin tekrar gerilmesine neden oluyor.

"Beck."

"Evet, İrlandalı?"

"Çok ağırsın."

Geri çekilmiyor, ama ağırlığının bir kısmını üzerimden almak için dirseklerine dayanıyor.

Ve sonra, sihir gibi, elektrikler tekrar geliyor. Mutfaktaki buzdolabının çalıştığını duyuyorum ve elektrik uğultusu etrafımıza yerleşiyor. Beck yüzünü kaldırıp bana bakıyor.

"Seksi balonumuz sona erdi," diye fısıldıyorum, parmaklarımı bıyıklarında gezdirirken hayal kırıklığına uğramış hissediyorum.

"İyi olduğun için mutluyum."

"Hiç bu kadar iyi olmuş muydum bilmiyorum, gerçek bu." Ama ben onun altında kıpırdanıyorum. "Yine de biraz suya ve tuvalete ihtiyacım var."

"Ne istersen alabilirsin."

Kendini üzerimden kaldırıyor, eşofmanımı yukarı çekiyor ve kalkmama yardım etmek için elimi tutuyor. Ve sonra, taytımın mahvolduğunu hatırlıyorum.

"Sanırım ben de kıyafetlerimi değiştirmeliyim." Gömleğini başıma geçirip içime çekiyorum, kokusunun beni sarmasının keyfini çıkarıyorum. "Bu pantolon mahvolduğuna ."

"Sana daha fazla alacağım."

Başımı sallıyorum ve merdivenlere doğru yürüyorum. "Çantamda daha fazlası var."

Merdivenleri çıkarken darmadağınık durumdayım ve kendimi ne kadar yapışkan ve kirli hissettiğimi düşünerek burnumu kırııştırıyorum. Dürüst olmak gerekirse, sadece durulanmak için hızlı bir duş daha alabilirdim, o yüzden bunu yapıyorum.

Banyodan temiz kıyafetlerle ve kendimi yenilenmiş hissederek çıktığımda Beck elinde bir bardak suyla beni bekliyor.

"Dağınıktım," diye bilgilendirdim onu.

"Üzgün değilim," diye kıkırdayarak cevap veriyor ve alnımdan öpüyor.

"Hadi, gidip şu filmi bitirelim."

"Ya da kitabımdaki o sahne."

Gözlerini bana diyor. "Bütün hafta sonu sürekli içinde olmamı mı istiyorsun İrlandalı?"

"Başıma gelen en kötü şey olmazdı." Ona kirpiklerimi kırııştırıyorum ve soğuk sudan bir yudum alıyorum. "Ayrıca, kitabı sevdiğini biliyorsun."

"Hadi o zaman. Gidip Dom ve Val'in nasıl bir belaya bulaştığını görelim."

On Beşinci Bölüm

Benim minik dansçım nerede?

New York'a döndüğümünden beri, sadece dans şirketinden ayrılmakla kalmadığını, aynı zamanda artık dairesinde de yaşamadığını öğrendim.

Bu kabul edilemez.

O daire şehirdeki en güvenli binada ve bunu bilmeliydim. Onunla tanışır tanışmaz o lanet binayı satın aldım. Onun güvende olmasına ihtiyacım var, özellikle de aylarca ülke dışında olduğumda. Ona yeni bir ev bulma nezaketini göstermeden taşınırken aklından ne geçiyordu?

Boşver onu. *Benim* evimde yaşamalı. *Bizim* evimizde.

Yatağımız.

Daha önce onu bulmakta hiç sorun yaşamamıştım. Kolay bir Google araması genellikle bana bir sonraki performansının ne zaman olacağını ve hatta prova programının ne olduğunu söylüyor.

Benim güzel kızım halka mal olmuş, başkalarının hayranlık duyduğu biri. Ve o tamamen benim.

Bizden bir adım geri çekilmesi gerektiğini söylediğinde bu beni rahatsız etmedi. Kariyerinin onun için önemli olduğunu biliyorum ve kendi programım da seyahatlerle bu kadar yoğunken ara vermek mantıklı geldi. Tabii ki ülkeden ayrılmadan önce onu görmeye gitmeliydim.

Minik dansçım uyuduğunda muhteşem oluyor.

Ama şimdi Google'da aradığımda yeni bir şey bulamıyorum. Son ya da gelecek performanslarda ondan hiç bahsedilmiyor.

"Nereye gittin aşkım?"

Yardım istemeyi tercih etmiyorum ama bu sefer seçeneğim yok gibi görünüyor. Eski dans partneri Mikhail'i arayacağım.

Ondan hiç hoşlanmadım. Kız arkadaşına bakışı dişlerimi kenetliyor, ama sonuçta onun arkadaşı ve bazı şeylere karşı hoşgörülü olmalıyım.

Tabii ki, kız gerçekten benim olduğunda, o da resmin dışında kalacak. Telefon çalmıyor ya da telesekretere düşmüyor.

Beni engelledi mi?

Sertçe yutkunup başka bir telefon görüşmesi yapmaya karar öfke boğazımı gıdıklıyor. Sadece acil durumlarda kullandığım bir telefon.

Sadece iki kez çaldıktan sonra çağrı cevaplanır. "Senin için bir işim var."

On Altıncı Bölüm

SKYLA

Beckett'a ve onun muhteşem oğluna veda edeli sadece iki gün oldu.

ama sanki haftalar geçmiş gibi geliyor.

Onu özlüyorum.

"Bu çok saçma değil mi?" Başını yatağından kaldırıp yana yatıran köpeğe soruyorum. "Sadece iki gün oldu ve beni meşgul edecek çok şeyim oldu, değil mi?"

Aslında şu anda, arka arkaya *çok iyi* geçen iki modern dans dersinden sonra stüdyomda yalnızım. Henüz reklamlarını bile yapmadım. Sadece provadan sonra birkaç anneye bahsettim ve onlar da hemen atladılar. Güldük, hareket ettik ve müziğin tadını çıkardık ve sanırım bu dersler haftamın en önemli olaylarından biri olacak.

"Vakit geçirecek çok şeyim var ve kanayan günün her dakikasında pis bir çiftçiyle birlikte olmak zorunda değilim."

Telefonum gelen bir mesajla çaldığında zıplıyorum.

Beckett: Seni düşünmeden duramıyorum.

Rahatlayarak sarktım. Tanrılara şükürler olsun ki böyle hisseden tek kişi ben değilim.

Ben: Şu anda ne yapıyorsun?

Beckett: Bu beni düşünmediğin anlamına mı geliyor?

Ben: Tabii ki, seni düşünüyorum. Bana mesaj atıyorsun.

Beckett: *pouty emoji*

Bilmen gerekiyorsa, ben de seni özledim. Aslında ben de tam Riley'e bundan bahsediyordum.

Beckett: Benden mi bahsediyorsun?

Gülerek su sebilime doğru yürüyorum ve başka bir mesaj gelirken şişemi dolduruyorum.

Beckett: *Tavukların fotoğrafı. Kızlardan yumurta topluyordum.

Ben: Peki kaç tane aldın?

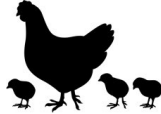
Beckett: Yaklaşık bir düzine. Günün nasıl geçiyor İrlandalı?

Bana her öyle dediğinde tüylerim diken diken oluyor.

Ben: Güzel bir gün oldu. Annelerle yeni dans dersleri! Zor egzersizler ama eğlenceli.

Güzel. Gidip hasta bir inekle ilgilenmeliyim, ama sonra konuşuruz.

Ben: *öpücük surat emoji*

Ben: Şu anda ne yapıyorsun?

Çarşamba gecesi. Akşam yemeğinden sonra bulaşıkları yerleştirmeyi yeni bitirdim ve yanımda Riley ile kanepeye kıvrılmış, daha fazla Dom okumaya hazırım ama Beckett'ı özleyorum. Beklediğimden daha hızlı cevap veriyor.

Beckett: *Gömleksiz, Dom'un ciltsiz bir kopyasını açmış ve yüzüstü yatarken çekilmiş fotoğrafı*

Bir nefesle telefonumu düşürdüm.
"Lanet olsun."

Ben: Cidden bana susuzluk tuzağı fotoğrafı mı gönderdin?

Beckett: Susuzluk tuzağı fotoğrafı nedir?

Ben: Aynen bana gönderdiğin şey! Tanrım, bir kızı uyar Beck.

Beckett: Yani benim ... kitabımı sevdiğini mi söylüyorsun?

Komik biri. Bir kahkaha atarak kanepeye daha da yerleşiyorum.

Ben: Evet, kitabını beğendim. Satın mı aldın?

Beckett: Evet, Bee'den. Hala okuyor musun?

Ben: Elbette. Hangi ?

Köpükler ekranımda zıplarken bir bardak maden suyu içiyorum.

Evlenmişler ve onun çatı katındalar. Ve ertesi sabah, kız yeni uyanmış.

Çok değil.

Zavallı Val. Onu kandırdı!

Beckett: Evet, bir çeşit pislik hareketi.

Sırıtiyorum ve biraz daha su yudumluyorum.

Ben: Uyuşturucu verdiğiniz için baygın yatan birine adınızı dövme olarak yaptırır mıydınız?

Beckett: ama o kadar da gergin değilim İrlandalı.

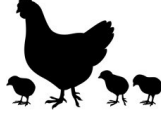
Şükürler olsun! Kırmızı bayraklardan bahsediyoruz. Yine de yoğunluk seviyeni sevdim.

Beckett: Bunu duyduğuma sevindim. En kısa zamanda size daha fazla yoğunluk göstereceğim.

Ben: Tamam, sen git oku, ben de okuyacağım.

Beckett: İyi geceler, güzelim.

Ben: İyi geceler.

"Ne kadar da mutlu görünüyorsun." Bee bana sırtarak dudağını ısırıyor ve ben yanaklarımın karardığını hissediyorum.

"O zaman neden mutlu olmayayım ki?"

"Eminim çok heyecanlanmışsındır, dostum. Beckett da onu gördüğümde halinden memnun görünüyordu."

"Onu gördün mü? Doğru ya, kitabı satın aldığında."

Bee duraksıyor, sonra bir kahkaha atıyor. "Evet, arkadaşımın ona tavsiye ettiği *baharatlı aşk kitabını* aldığında."

"İkimiz de okuyoruz." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyorum, ama bu çok önemli bir şey. Cebimdeki telefonum çalıyor ve hemen çıkarıp Beckett'tan gelen mesajı okuyorum.

Beckett: Bana iyi bir şey söyle.

Sırıyorum. Dom aynı mesajı kitaptaki Val'e de gönderiyor.

: Şu kız kardeşinle takılıyorum.

Kameramı açarken Bee'ye "Buraya gel," diyorum. "Selfie zamanı."

Kolunu omuzlarıma doluyor, başlarımızı birleştiriyoruz ve fotoğrafı çekiyorum.

"Bunu Beck'e gönderiyorum."

Ben mesajı yazarken o sessiz.

Ben: *Selfie gönderiyor* Selam söylüyor!

Kafamı kaldırdığımda Bee bana bakıyordu.

"Ne?"

"Yani siz artık kesinlikle bir şeysiniz, ha?"

Dudağımı ısırarak, tezgahın üzerine dizdiği çıkartmalarla oynuyorum. "Evet. Bana aramızda kesinlikle bir şeyler var. Geçen hafta sonunu onunla geçirdim." Başka bir mesaj geldiğinde kaşları kalkıyor.

Çok güzelsin, İrlandalı.

Ona mesajı gösteriyorum ve o da gülümsüyor.

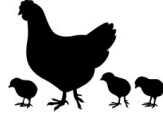
"Tamam, bu çok hoş."

"Biliyorum."

"Biliyor musun, kardeşim kızları çiftliğe davet etmez. Asla." "Hiç mi?"

"Hayır. Bir kez yaptı ve bu bir felakete dönüştü, bu yüzden her zaman bundan kaçındı. Seni oraya götürmüş olması onun için de ciddi bir şey olduğu anlamına geliyor." Kaşlarını oynatıyor. "Ve senin için baharatlı kitaplar okuyor."

"Geçen hafta sonu bana *kitap* okudu." "Şimdi senden nefret ediyorum."

Hafta sonunu birlikte geçiremeyeceğimiz için üzgünüm bebeğim.

İçimi çektim ve Kindle'ımı bir kenara bıraktım. Bugün Cuma geces, Beck'le birlikte onun evine gitmemizin üzerinden bir hafta geçmişti. Onu bütün hafta görmedim ve iş yüzünden zor zamanlar geçirdiğini biliyorum.

Ben: Her hafta sonu bir davet beklemiyorum.

Yapmalısın. Sanırım bu hasta inekle köşeyi döndüm. Onun için zor oldu.

Özür dilerim. Onunla otururken ne yapıyorsun?

Beckett: Okudum. Sana mesaj atarım. Evrak işlerini yap. Dom'un adamın göğsüne yumruk attığı bölüm.

Dur! o kadar ileri gitmedim! Benden önce okumuşsun.

Beckett: Oops. iyi olur, İrlandalı.

Birden telefon çaldı ama arayan Beckett değildi. Annemdi. "Alo?"

"Merhaba sevgilim," diyor. "Bu akşam ne yapacaksın?"

"Bekle. Senin için gecenin bir yarısı. Ne ? Babam iyi mi?"

"iyi ve yatağında horluyor. Uyuyamadım," diye itiraf ediyor yumuşak bir iç çekişle. "Gelecek hafta Los Angeles'taki yardım yemeğine hazır mısın?"

Kaşlarımı çatarak tozluğumdaki bir ipi çekiştiriyorum. "Yardım yemeğine gitmiyorum."

"Evet, . Baban bir ay önce bu konuda sana e-posta gönderdi."

"Anne, öylece gidemem. Bir işim var."

"Sadece iki günlüğüne, Skyla. Gitmen gerekiyor. Artık dans etmediğine göre, dahil olduğumuz hayır kurumlarında, özellikle de bu hayır kurumunda daha fazla varlık gösterebilirsin. Çocuklar için Hayaller en başta senin fikrindi, o yüzden orada olmalısın. Çok para toplayacağız."

"Gelecek hafta ne zaman?" Gözlerimi kapatıyorum, bunun için ayrılmak zorunda olduğumu kabulleniyorum. "Riley'i de götürebilir miyim?"

"Özel jette olacağız, yani tabii ki gelebilirsiniz. Gelecek Cuma gecesi. Cuma sabahı seni alacağız ve Cumartesi günü eve götüreceğiz. Connor da bizimle olacak elbette."

"Bunu düşüneceğim."

"Gideceksin. Senin için Dior'dan haute couture bir elbise aldım bile," diyor annem, tartışmaya yer bırakmadan ve itiraf ediyorum, özel bir elbise fikri içimi kıpır kıpır ediyor. "Ve kızımı görebildiğim için çok mutluyum. Çok uzun zaman oldu, sevgilim."

"Biliyorum. Ben de sizi özledim çocuklar. Git biraz uyu anne. Babamı benim için öp." "Deneyeceğim, deneyeceğim. Yakında görüşürüz, *a stór*."

Telefonu kapatıyor ve Beckett'tan yedi mesaj aldığımı görüyorum.

Beckett: Günün nasıldı?

Beckett: Uzaylılara inanıyor musun?

Beckett: Bu kitapta anlatılan bir pozisyon var ki en kısa zamanda denemek istiyorum. Bazı değişikliklerle tabii ki.

Beckett: İyiyse iki kez göz kırp.

İrlandalı, beni oraya getirtme.

Beckett: İyi misin? Aslında düşüp kafanı çarpmandan endişeleniyorum. Ya da beni hayaletle çevirmeye karar verdin.

Beckett: Bana cevap vermezsen kışına şaplak atarım.

Telefonum son mesajı okumayı henüz bitirmiştim. "Hey, bunun için üzgünüm. Seni hayalet olarak görmüyorum."

"İyi misin?"

"Evet, tam seninle mesajlaşırken annem aradı. Seni endişelendirmek istememişim."

"Tamam, güzel. Güvende olduğun sürece, önemli olan tek şey bu. Annen nasıl?"

"Uyuyamadığı için beni arıyordu. Sanırım önümüzdeki hafta Los Angeles'ta gitmem gereken bir hayır yemeği var."

Bir dakika sessiz kaldı.

"Seni kaybettim mi?"

"Hayır, sadece birkaç günlüğüne şehir dışında olacağınızı işliyorum."

Sırıyorum ve Riley'nin sırtını okşuyorum. "Bizimle gelebilirsin. Sadece bir gece."

Ve bu bir çocuk hayır kurumu için."

Yine sessizleşti ve ben de aptalın teki olduğumu fark ettim.

"Bunu söylediğimi unut. Tanrım, birbirimizi daha yeni görmeye başladık. Ailemle tanışmana ve benimle lanet bir yardım etkinliğine gelmene gerek yok. Şimdi gidip bir köprüden atlayacağım. Sizi tanımak güzeldi, Bay Blackwell."

Kulağıma gülüyor ve ben elimle yüzümü kapatıyorum. "Nefes al İrlandalı."

"Şimdi ölmek istiyorum."

"Eğer ölürsen, gelecek hafta süslü bir akşam yemeği için güzel bir randevum olmayacak."

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı. "Gerçekten benimle gelir misin?"

"Sana her konuda hayır diyebileceğimi mi sanıyorsun? Eğer beni orada istiyorsan, orada olacağım."

"Gitmeni çok isterim ama sadece kendini rahat hissedersen. Ve eğer çiftlikten uzaklaşabilirsen."

"Yapabilirim. Yeterince yardım aldım." Hattın diğerk ucunda iç geçiriyor.
"Seni özledim Skyla."

"İstersen oraya gelebilirim. Riley ve ben seni evde bekleyebiliriz."

"Bütün gece burada olacağım. Bessy ile gece vardiyam var. Ama yarın akşam seni yemeğe çıkarmak isterim."

"Ya Bessy kendini iyi hissetmiyorsa?"

"Bunu evrene yaymayacağız. O bir şampiyon gibi hissedecek ve ben de kız arkadaşım ile takılacağım."

Kızım benim.

"Evet, lütfen."

"Güzel. Seni altıda alırım."

"Beck, bir şeye ihtiyacın var mı? Zor bir hafta geçirdiğini biliyorum. Dışarıdan bir şeyler getirip sana bırakabilirim. Nasıl yardımcı olabilirim?"

İç çekiyor ve yorgunluğu duyabiliyorum. Ona sarılmak ve parmaklarımı bıyıklarının arasına sokmak istiyorum.

Onu rahatlatmak istiyorum.

"Yardım ediyorsun. Bu konuda bana güven, tamam mı?" "Tamam o zaman. Yarın görüşürüz." "İyi uykular, bebeğim."

On Yedinci Bölüm

BECKETT

"Merhaba patron," diyor Brad ahıra girerken. Neredeyse

Gün ağarıyor ve ben uyumaya hazırım. "Kızımız nasıl?"

Bessy'yi kontrol ederken, "Bu sabah çok daha iyi," diye cevap veriyorum. "Köşeyi döndü, bu iyi bir şey. Onu birkaç gün kaybedebileceğimizden korkuyordum."

"Ben de." Brad başını sallıyor ve Bessy'nin yanağını okşamak için uzanıyor. "Onu birkaç hafta antibiyotiklere bağlı tutacağız, bu da bir süre sütünü kullanamayacağımız anlamına geliyor."

"Hayır, onu atmak zorunda kalacaksın," diye kabul ediyorum. "Ama o iyi olacak ve önemli olan da bu. Birkaç saat uyuyacağım, sonra günün büyük bölümünde çiftlikten uzakta olacağım."

"Güzel. Burada her şeyi hallettik."

"Kendimi biraz suçlu hissediyorum." Elimi yüzümde gezdiriyorum ve Brad kaşlarını çatıyor.

Ben.

"Neden?"

"Çünkü son zamanlarda sizlerle her zamankinden çok daha fazla ilgileniyorum. Ben de daha az uygulamalı oldu."

"Şu anda tam bir ekibin var," diye hatırlatıyor bana. "Bunu yapmak bizim işimiz, böylece sen yapmak zorunda kalmazsın. Beck, senin de herkes gibi bir hayat yaşamaya hakkın var. Günün yirmi dört saati bu ahırda olmak sağlıklı değil."

"Sen benden daha çok ."

"Çoğu insan için sağlıklı değil," diye sırtarak yanıtlıyor. "Skyla gerçekten iyi birine benziyor. Çok güzel bir kız."

Gözlerimi ona dikiyorum, o da gülüyor ve ellerini teslimiyetle havaya kaldırıyor. "yapmıyorum, sadece bariz olanı söylüyorum. Ben tanıştığında

Geçen hafta sonu yaptığımız işle ilgileniyor gibiydi ve sana aya asılmışsın gibi baktı."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Onu bu kadar yakından izlemene çok sevindim."

Brad yine gülüyor ve omzuma vuruyor. "Git biraz uyu patron. Burada işleri hallettik. Yarın görüşürüz."

"Evet, tamam. Unutmadan, önümüzdeki hafta sonunda iki günlüğüne şehir dışında olacağım."

"Anladım. Sorun değil."

Ses tonundan bunu kastettiğini anlayabiliyorum ama bu, dışarıda olmam gerektiği kadar bulunmadığım duyduğum suçluluk duygusunu bastırmıyor.

"Tek kişilik bir gösteri değilsin," diyor, belli ki aklımdan geçenleri okumuş. "Patron sensin. Bu arada iyi bir patron. Şimdi git biraz uyu. Her şey kontrol altında."

"Teşekkürler, Brad."

Eve doğru yürürken cebimden telefonumu çıkarıyorum. *Çok* yorgunum ve altı saatlik sağlam bir uykuya ihtiyacım var ama aynı zamanda Skyla ile iletişim kurmam gerekiyor.

Onu bir haftadır görmedim. Mesajlar ve kısa aramalar yetmiyor. Onu görmek, ona sarılmak, kendimi onun içinde kaybetmek istiyorum.

Skyla söz konusu olduğunda sabırsız bir adam olduğum ortaya çıktı. Henüz erken, bu yüzden ona hızlıca bir mesaj yazıyorum.

Günaydın İrlandalı. Umarım iyi uyumuşsundur. Bu gece seni görmek için sabırsızlanıyorum. x

Arka basamakları tırmanıp eve girerken ayaklarım kurşun gibi. Yemek yemeliyim ama çok yorgunum.

İşte zaman anladım.

Tezgâhın kahverengi bir kâğıt torba ve yanında bir not var. Hevesle kâğıt parçasını kapıyorum ve güzel el yazısını tarıyorum.

Beck,

Umarım içeri girmeme aldırmazsınız. Arka kapın kilitli değildi. İstemeyeceğini biliyorum.

İşe git önce kendinize yiyecek bir şeyler bulmanız gerekiyor, bu yüzden size Swqt Shop'tan birkaç hamur işi aldım. Küçük bir seçki çünkü hangisini tercih edeceğinizi bilmiyorum. Lütfen, önce biraz yiyin.

Bu gece seninle görüşeceğim.

kalp İrlandalı

"Siktir git." Notu üç kez daha okuduktan sonra tezgâha bırakıp poşeti açıyorum. Bir muffin, bir çörek ve bir somun ekmeğe benzeyen bir şey var. Hiç düşünmeden çörekten bir ısırık aldım ve inledim.

Huckleberry limon. Çok güzel.

Keşke kalsaydı. Ancak, bu sabah dünyanın en güzel kadını mutfağında bulsaydım, asla uyuyamazdım çünkü tüm gün boyunca onu becerirdim.

Muhtemelen böylesi daha iyi.

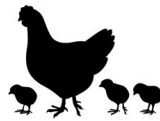
Merdivenlerden yatak odama çıkarken hızlıca bir mesaj daha yazıyorum.

Kahvaltı için teşekkürler. Mükemmeldi. Seni kaçırdığım için üzgünüm.

Kek dişlerimdeyken kıyafetlerimi çıkarıp banyoya giriyorum, duşu açıyorum ve iki ısırıkta daha bitiriyorum. Duş kısa ve tatlı, kurulandıktan sonra yatağa girmeden önce üzerime bir şey giyme zahmetine girmiyorum. Güneşin tam pencereden içeri girmesi umurumda bile değil.

Fark etmez.

Kızıl saçlı İrlandalı bir kız düşünerek uykuya dalıyorum.

Sağlam bir uykudan sonra kendimi yeniden insan gibi hissediyorum ve yataktan kalkıyorum. öğleden sonra, yani bütün gün uyumamışım. Skyla'yı almadan önce bolca zamanım var.

Brooks'u
aradım. "Yo,"
dedi.

"İş telefona cevap vermek için profesyonel bir yol." Sırıttım ve ayakkabımı bağladım.

"Cep telefonumu aradın, pislik. Ne ?"

"Kamyonetimin hızlı bir yağ değişimine ihtiyacı var. Bu öğleden sonra uğramam için vaktiniz var mı?"

"Aslında var. İçeri gir, ben " "Yakında orada
olurum."

Telefonu kapattım, ceketimi aldım ve kamyonete yöneldim. Brooks'u ya da ailemden herhangi birini bir haftadan uzun süredir görmemiştim. Genelde Pazar günleri çiftlikte aile günü yaparız ama Bessy hasta olduğu ve Skyla'yla vakit geçirdiğimiz için bunu planlamamıştık.

Belki gelecek hafta herkesi ve kızımı da çağırırım ve hepimiz aynı yerdeyken dışarıda olmanın nasıl bir şey olduğunu görebilir.

Eğer kaostan sağ çıkabilirse, her şeye hazırdır.

Brooks'un garajındaki kapılardan birinin arkasına yanaşıyorum ve kapı açılıyor. Brooks bana el sallayarak içeri girmemi ve ne zaman durmam gerektiğini söylüyor, ben de araçtan iniyorum.

Bir düğmeye basıyor ve kamyon havada yükselmeye başlıyor.

"Biliyor musun, o söz doğrudur," diyorum yanına yaklaştığımda. "Önemli olan ne bildiğin değil, kimi tanıdığındır."

"Şanslısınız, bu öğleden sonra başka bir projeyi bitirdim. Bir ay öncesinden doluyuz."

"Biliyorum." Sırıttıyorum ve geri çekilip Brooks'un rutin işlerini yapmasını izliyorum. "Sen nasılsın? Senin dünyanda neler var, dostum?"

"Ben iyiyim ve yeni bir şey yok." Brooks düşünceli bir piç kurusu. "Çok fazla çalışıyorum, hepsi bu."

"Kimseyle çıkmıyor musun?"

Kamyonetimin altından bana kaşlarını çatıyor. "Sırf sen bir kadın için heyecanlandın diye geri kalanımız da peşinden gidecek değil ya. Tanrım, Bridger gibi konuşuyorsun."

Tamam, Bridger'ın hayat boyu arkadaşımız olan Dani'ye aşık olmasının ve bana bir hayat kurmam gerektiğini söylemesinin üzerinden çok zaman geçmediğini kabul ediyorum.

Ama bu aynı şey değil.

"Sadece sohbet ediyorum, biliyorsun. Son zamanlarda Juliet'ten haber aldın mı?"

Tüm vücudu kaskatı kesiliyor ama bana bakmıyor. Sadece çalışmaya devam ediyor.

"Bu seni hiç . Beni kızdıracaksan git bekleme odasında otur."

"Seni kızdırmaya çalışmıyorum."

"Yine de oluyor."

"Bugün neden bu kadar alıngansın?"

"Tamam, sana şunu sorayım. Son zamanlarda *Tori*'den haber aldın mı?"

Kaşlarımı çatıyorum ve kardeşim başını sallıyor. O kâbusu ya da bana nasıl kazık attığını bir daha asla düşünmek istemiyorum.

"Aynen öyle. En son ne zaman yağ değiştirdin? Bu bok çamur gibi." "Sen benden daha iyi bilirsin."

"Tanrım, Beck."

"Biraz meşguldüm, biliyor musun?" Tezgâhına yaslanıyorum, bileklerimi çapraz yapıyorum ve ona Bessy'nin hasta olduğunu, kiralamalarla ilgili son karışıklığı ve bu hafta olan diğer tüm saçmalıkları anlatıyorum.

Ben hikâyemi tamamladığımda yağ değişimini bitirmiş ve kamyonu indiriyordu. Ellerini bir beze sildi ve yanıma geldi.

"Sana ne borcum var?"

"Paranı istemiyorum ama ne istediğimi söyleyeyim. Bana bir daha asla Juliet'in adını anma. Asla. Çünkü cevabım her zaman hayır , onunla konuşmadım."

"Brooks." İçimi çektim ama o başını salladı.

"Hayır. Bu tartışmaya açık bir konu değil. Onun adını ağzından uzak tut."

"Tanrım." Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum. "Tamam. Bu konuyu bir daha açmayacağım."

"Güzel. Şimdi, motorunuz bozulacakmış gibi görünmeden önce yağ değişimi için buraya gelin."

"Şimdi dramatik olmaya başladın. Böyle bir şey olmayacaktı."

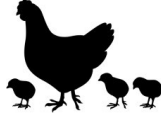
"Tam bir baş belasısın," diye yanıtlıyor. "Her zaman öyleydin. Her zaman da öyle olacak."

"Hey, en azından ben tutarlı biriyim." Ona sırtıyorum ve sonra onu kucaklamak için kendime çekiyorum, bu onu şaşırtıyor ama sırtımı sıvazlıyor.

"Bana kızgın kalma."

"Her neyse. Git ."

Sırıtarak kamyonete atladım ve el sallayarak garajdan çıktım.

Skyla ön kapısını açıyor ve dudaklarımı onunkilere yapıştırmak için içeri giriyorum. Küçük bir nefes veriyor, sonra elleri saçlarımda, beni kendine çekiyor, o uzun, zayıf vücudunu bana bastırıyor. Onu geriye doğru yürütüyorum ve kapıyı kapatıyorum.

Riley bir kez havlıyor ve bacağımı dürterek Skyla'yı güldürüyor. "Seni gördüğüne çok sevindi," diyor dudaklarıma karşı.

"Peki ya sen?" Burnum çene çizgisinde geziniyor, onu içime çekiyorum. "Siktir, çok güzel kokuyorsun bebeğim."

"Sen de öyle." Bana gülümseyebilmek için biraz geri çekiliyor ve yemin ederim ki gülümsemesi ciğerlerimden nefesimi çalıyor. "Sizi gördüğüme çok sevindim Bay Blackwell."

Skyla başparmağını dudaklarıma sürüyor.

"Ruj sürüyordum." Bana sırtıttı. "Tekrar sürmeye zahmet edeceğimi sanmıyorum."

"Zaman kaybı," diye kabul ediyorum ve sonra onu içeri alıyorum. Tek omzunun üzerinden düşen siyah bir üst ve bacaklarını bir mil uzunluğunda gösteren geniş paçalı mavi bir kot pantolon giyiyor. "Sen tam bir kalp kırıcısın, İrlandalı."

Sırıttırıyor ve uzaklaşmak için dönüyor, ama ben yanağını tutup onu kendime çekiyorum.

"Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin."

Gözleri yumuşuyor ve bana sarılmak için eğiliyor, kollarını etrafıma doluyor ve yüzünü göğsüme yaslıyor, sonra güzel, uzun bir nefes alıyor.

"Burada olmana çok sevindim," diyor. "Ve açlıktan ölüyorum. Akşam yemeği için nereye gidiyoruz?"

"Ciao, eğer İtalyanca ile aranız iyiye."

"Orası hakkında çok güzel şeyler duydum. Bayılırım. Riley'i bu gece burada bırakacağım. Karnı doyuruldu ve dışarı çıktı, bu yüzden birkaç saat iyi olacaktır."

Bir kaşımı kaldırdım. "Emin misin?"

"Senin yanında kendimi güvende hissediyorum."

Arkasını dönüyor ve ben göğsümü kalbime sürüyorum. *Bana güveniyor.* Yaşadığı onca şeyden ve Riley'ye sahip olma zorunluluğundan sonra bana güveniyor. Bunun onun için önemli bir şey olduğunu biliyorum. Sadece bu da değil, aynı zamanda bu sabah benimle pratik ve düşünceli bir şekilde ilgilendi. Benimle çıkmaya evet dediği için hâlâ biraz şaşkınım. Bir kadın hakkında hiç bu kadar güçlü şeyler hissetmemiştim... *hiç.*

Tanrım, bu kadına aşık oluyorum.

"Hey, çabuk buraya gel." Elini tutup tekrar kollarıma çekiyorum ve ikimiz de nefes nefese kalana kadar onu tekrar öpüyorum.

"Bu ne içindi?" diye soruyor.

"Kahvaltı sürprizim."

Gülümsemesi odayı aydınlatıyor. "Hoşuna gitmesine sevindim. Erken kalkmıştım ve uyuyamadım, bu yüzden Riley ile küçük bir maceraya atılmaya karar verdik. Bu sabah tavuklardan yumurta da aldığımı fark ettin mi?"

Kaşlarım saç çizgime doğru kalktı. "Hayır, bugün tavukları kontrol etmeyi unuttum."

"Pekâlâ, bitti." Çantasını alıp Riley'nin başına bir öpücük konduruyor ve Riley küçük bir mızmızlanma çıkarıyor. "Sorun yok koca adam. Ben iyi olacağım. Uzun sürmez."

Arkamızdaki evi kilitliyor, alarmı kuruyor ve ben de kamyonetin kapısını tutuyorum. İçeri girdikten sonra kemerini bağlıyorum, yanağına bir öpücük konduruyorum, sonra da kaputu çevirip sürücü tarafına geçiyorum.

"Yumurtalar için teşekkür ederim."

"Kabul ediyorum, tamamen bencilce nedenlerden dolayı. O tavukları seviyorum Beck. Onlardan bu kadar hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim ama çok sevimliler ve o yumurtalar için çok çalışıyorlar. Riley de benimle geldi ve hiç komiklik yapmaya çalışmadı."

"Şimdi bu macerayı kaçırdığım için çok kızgınım."

Gülüyor ve elimi okşamak için uzanıyor. "Merak etme, eminim tekrar olacak."

Sessizleştğinde ona bakıyorum ve yanaklarının kızardığını fark ediyorum. "Neyin var?"

"Yani, davet edilseydim tavuklarla vakit geçirirdim."

"Tamam, aramızdaki buzları eritelim İrlandalı. Çiftliğime her gün her dakika gelebilirsin. Gecenin köründe mi gelmek istiyorsun? Hadi gel, kapıda bekliyor olacağım. Sabah yumurta aramak için orada mı olmak istiyorsun? Geceyi burada geçir. Hiçbir zaman

evimde hoş karşılanmıyorsun. Kapının şifresi sende var, hatta sana anahtar bile veririm."

Tekrar ona doğru baktığımda, bana kocaman gözlerle bakıyor ve çenesi düşüyor.

"Bu her şeyi mu, bebeğim?"

"Yani bu ciddi bir şey."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Kalp krizi gibi."

"Biz... tek eşliyiz."

Hiç tereddüt etmeden kamyoneti şehrin yerleşim yerlerinden birinde yolun kenarına çekiyorum, ikimizin de kemerini çözüyorum ve kızımı kucağıma alıyorum. O kadar küçük ki, koltuğu geri koymama bile gerek kalmadı.

Gözleri şaşkınlıkla irileşiyor ve başparmağımı pürüzsüz teninde gezdirerek yanağını avuçluyorum.

"Senden başka kimse yok İrlandalı. Sen benim derimin altında ve kafamın içindesin ve başka biriyle olmayı hayal bile edemiyorum. Evet, biz ciddiyiz ve tek eşliyiz. Tabii bana gözünün başka birinde olduğunu söylemezsen, bu durumda onunla ben ilgilenirim."

Gözleri ağzıma düşerken sertçe yutkunuyor.

"Gözlerini benden ayırma, bebeğim."

"Hayır. Kastettiğim bu değildi Beck. Başka kimseden hoşlanmıyorum. Sanırım aynı fikirde olduğumuzdan emin olmak istedim, böylece bana bunun düşündüğüm ya da umduğum gibi olmadığını söylediğinde kendimi aptal yerine koymamış olurum."

"Güzel. Aynı sayfa o zaman." Koltuğuna dönmesine yardım etmeden önce onu çabucak öpüyorum. "Hadi yiyelim."

Eğer onu başka bir yere götürmeseydim, tam burada, Bayan Martin'in liseden kalma evinin önünde becerecektim ve bu hiç de iyi bir fikir değil.

Restorana vardığımızda masamıza yönlendiriliyoruz ve Kyle adında bir garson masayı kaplayan beyaz kağıda boya kalemiyle adını yazıyor.

"Merhaba millet, ben Kyle. Bu akşam garsonunuz ben olacağım. İçecek bir şeyle başlayabilir miyim?"

Skyla menüye bakarken "Benim için su," diyor.

"Aynen, teşekkürler."

"Tamam, ben suları getireyim. Sen menüye bakmaya devam et. Eğer tavsiye arıyorsanız, ben lazanya ve ravenna makarnasını tercih ederim. Ama menüdeki hiçbir şeyde yanlış yapamazsınız."

O uzaklaşıyor ve Skyla bana gülümsüyor. "Çok hevesli."

Sırıtarak uzanıp elini elime alıyorum, başparmağımı parmak eklemlerine sürüyorum ve menümü bir kenara bırakıyorum.

Ben lazanya alacağım.

"Bana gelecek haftaki hayır işinden bahset."

O bir şey söyleyemeden Kyle elinde su ve sarımsaklı ekmekle geri döndü, sonra siparişlerimizi aldı ve tekrar gitti.

Skyla ekmeğe bakarak, "Bunu yememeliyim bence," diyor. "Neden?"

"Çünkü duramayacağım."

Gülerek bir parça kesip ona uzatıyorum, sonra aynısını kendim için yapıp ısıtırıyorum.

"Tanrım, bu çok iyi."

"Bunu akşam yemeğinde yiyebilirdim." Çiğniyor ve inliyor ve aletim hemen dikkat kesiliyor ve onu daha önce becermediğim için beni azarlıyor. Onun içine girmeyeli bir hafta olduğunun *çok* farkında. *Kahretsin, onu özledim. Ve onun nefis vücudunu.* "Tamam, hayır kurumunun adı Çocuklar İçin Hayaller ve ailemin yaklaşık on yıl önce başlattığı bir şey. New York'ta çocuklar için bir yaz dans programında çalışıyordum ve birkaç kız ölümcül hastaydı ama normal gibi muamele görmek istiyorlardı. Sadece dans etmeyi öğrenmek, güzel kıyafetler giymek ve aileleri için gösteri yapmak istiyorlardı. Biz de bazı şeyleri değiştirdik ve bunu yapabilmelerini sağladık."

İnanılmaz biri.

"Ayrıcalığımı, hayal bile edemeyeceğim bir şeyle mücadele eden bu minikler için sihirli şey için kullanmaya karar verdim. Sanırım dilekleri yerine getirdiğimizi söyleyebiliriz. Küçük bir oğlan çocuğu spor kahramanıya ya da bir kız çocuğu bir pop yıldızıyla tanışmak isterse ya da her ne olursa olsun, ebeveynlere hiçbir ücret ödemeden bunu gerçekleştiriyoruz."

"Bu inanılmaz bir fikir."

"Tüm övgüyü ben alamam. Elbette, fikir benimdi ama vakıfla pek bir ilgim yok, çünkü her zaman işimle çok meşguldüm. Ama artık sahne almadığıma göre, en azından bağış toplama etkinliklerine gidebilir ve organizasyonun yüzü olabilirim. Açıkçası gitmekten . Sadece daha fazla haberim olmasını istedim."

"Bu bir son dakika yemeği mi?"

"Hayır, ama geçen ay babamın bu konudaki e-postasını okumadım." Dudaklarını birbirine bastırıyor, sonra bir omzunu silkiyor. "Her zaman beni işe daha fazla dahil etmeye çalışıyor ve ben bunu istemiyorum. Hayatımda yapmam gereken şey bu değil. Hepsi Connor'ın suçu. Bu yüzden Da profesyonel görünen bir şey gönderirse, hemen siliyorum ve günüme devam ediyorum."

Yemeklerimiz önümüze konurken gülmekten kendimi alamıyorum.

"Ve" diye devam ediyor, "şimdi sen gidiyorsun, bunun için heyecanlıyım."

"Güzel. Dört gözle bekliyorum." Lazanyadan bir ısırık alıyorum, gözlerim Yemeğini çiğnerken pembe dudaklarına yapışmış. Tanrım, bu hafta o dudakları özlemişim. Masanın öbür ucuna uzanıp lazanyamdan bir ısırık alıyor ve takdirle başını sallıyor. "Kitabı bitirdin mi?"

"Evet." Yüzüne bir gülümseme yayılırken gözleri parlıyor ve bana yemeğinden bir ısırık uzatıyor, ben de alıyorum. "Sen mi?"

"Tabii ki aldım. Şimdi en başa dönüp Bee'den birinci ve ikinci kitapları satın alacağım."

"değilsiniz. Hem ciltsiz kitaplarım hem de e-kitaplarım var çünkü takıntılıyım. Ödünç alabilirsin. Sadece sırtlarını kırmayın."

"Ben bir hayvan değilim. Tabii ki dikenlerini kırmayacağım."

Gülüyor ve tabağımdan bir ısırık daha alıyor. "Hikayenin geri kalanı hoşuna gitti mi?"

"Gerçekten beğendim. Aksiyon vardı, seks vardı, biraz duygusal şeyler vardı ama aksiyon bunu telafi etti. Sen ne düşünüyorsun?"

"Seçmek zor olsa da sanırım şu ana kadar serinin en sevdiğim kitabı . Tabağına bir parça daha eklemek koyuyor."

"Peki bu kitapların nesini bu kadar çok seviyorsunuz?"

Makarnasından bir ısırık alıyor ve gözlerini kısarak düşünüyor. Yutkunduktan sonra şöyle diyor: "Birkaç şey var. Evet, baharattan hoşlanıyorum ama karakterler arasındaki kimya ve bağ olmadan baharatın bir önemi yok. Bir ilişkinin kurulmasını izlemeyi seviyorum ve arkadaş gruplarının ya da bir karakteri kucaklayıp '*Sen artık bizden birisin*' diyen ailelerin dahil olmasını seviyorum. Şaka ve mizahtan hoşlanıyorum. Dom'da olduğu gibi, Val'in kardeşi ve arkadaşlarıyla dağ evine gittiklerinde ve çocuklar birlikte *çok komik* olduklarında, gülmekten yerlere yatıyordum."

"Yani genel olarak ilişkileri seviyorsunuz."

"Evet, istiyorum. Her şeyin ortaya çıkışını görmek istiyorum. Belki de meraklı biriyimdir." Çıplak omzunu silkiyor ve bir ısırık daha alıyor. "Nesini beğendin?"

Ona sırtıyorum. "Seks ve aksiyon."

Gülüyor ve su bardağını kaldırıyor. "Sekse ve aksiyona."

On Sekizinci Bölüm

"M iller beş dakika içinde gelip bizi alacak ve

Havaalanına," diye Beckett'ı bilgilendiriyorum. Yatak odamın köşesindeki sandalyede sakince oturuyor ve ben son dakikada ihtiyacım olabilecek her şeyi toparlamaya çalışırken beni izliyor. Onun burada olmasına seviniyorum çünkü midem sinirden kontrolden çıkmış durumda. "Saç maşamı aldım mı?"

"Evet, sonra da iki kez kontrol ettin," diyor kıkırdayarak. "Neden bu kadar gerginsin? Bu tek gecelik bir yolculuk."

"Gergin değilim," diye yalan söylüyorum, başımı sallıyorum, gözlerine bakamıyorum çünkü içimi görecektir. "Kahretsin, Riley'nin en sevdiği çiğnemeleri mi aldım?"

"Riley'nin tüm eşyaları hazır," diye onaylıyor Beck. Sandalyeden kalkıp geliyor, omuzlarımı ellerinin arasına alıyor ve alnımdan öpüyor. Bu adamın tek bir dokunuşunun bile sinir sistemimi yatıştırması inanılmaz. "Nefes al İrlandalı."

"Hiçbir şeyi unutmak istemiyorum."

"Los Angeles'a gidiyoruz, Sibirya'nın tundrasına değil. Bir şey unutursak, telefonlarımız ve cüzdanımız yanımızda olduğu sürece orada bulabiliriz."

"Biliyorum, ama-"

Dudaklarını dudaklarıma bastırarak beni susturuyor ve ben de onun içinde eriyorum. Güçlü kollarını etrafıma doluyor, beni öperken sarılıyor ve bu tam da şu anda ihtiyacım olan rahatlık.

"Konuş benimle, bebeğim. Neyin ? Neye ihtiyacın var?"

Alnımı göğüs kafesine dayayıp gözlerimi kapatıyorum. *Neye ihtiyacın var?* Bu adam inanılmaz. "Neden endişelendiğimi bilmiyorum."

Geçen yıl buraya taşındığımdan beri seyahat etmedim ve ailemle tanışacaksın, ya onları sevmezsen?"

"Ya *benden* hoşlanmazlarsa?"

Başımı arkaya eğiyorum ve sanki bu şimdiye kadar duyduğum en aptalca şeymiş gibi kaşlarımı çatıyorum. "Bu çok saçma. Seni sevecekler."

"O zaman sorun yok." Gülümsüyor ve dudaklarını tekrar dudaklarıma mühürlemeden önce yüzümü o büyük elleriyle çerçeveleyiyor ve ben onun ağzına karşı inliyorum. "Keşke seni o yatağın üzerinde domaltmak için zamanımız olsaydı."

"Bir saatten az bir süre önce içimdeydin."

"Çok uzun." Ellerini sırtımda gezdirirken burnunu burnuma sürüyor ve içime bir ürperti gönderiyor. "Başka ne için endişeleniyorsun bebeğim?"

"Riley." Dudağımı ısıriyorum ve bizi izleyen köpeğe bakıyorum. "Annemin asistanı da bize katılacak ve bağış kampanyası boyunca Riley ile otelde kalacak ama onu bir yabancıyla bırakmaktan nefret ediyorum."

"O harika olacak, İrlandalı. Ama sen çıldırırsan, o da çıldırır. Bunu biliyorsun. Annenin asistanıyla iyi olacağından hiç şüphem yok. Ondan ayrılmak seni bu kadar rahatsız ediyorsa, onu bizimle yemeğe götürürüz."

Kaşlarımı çatıyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır, o geride kalacak. Onun için çok fazla insan var ama bunu önermen hoşuma gitti. Teşekkür ederim."

Beck'in elleri ve derin sesi beni rahatlatıyor ve derin bir nefes alıp yavaşça bırakıyorum.

"Tamam, haklısın. İhtiyacım olan her şeye sahibim. Annem süslü elbisemi de yanında getiriyor, o yüzden bavulumla koyacak başka bir şeyim yok."

"Güzel." Miller garaj yolunda durduğu sırada bavulumu fermuarını çekip ön kapıya taşıyor. "Kapının şifresi onda mı?"

"Öyle, evet. Connor buradan istediği gibi gelip gidiyor ve Miller da onun şoförü ve kişisel güvenliği."

Beckett başıyla onaylayıp kapıyı açıyor ve valizlerimizi aracın arkasında eşyalarımızı yüklemeye hazır bekleyen Miller'a taşıyor. İki adam el sıkışıyor ve birbirlerini selamlıyorlar. Miller iri yarı bir adam - Beckett'tan daha iri - ve adamımın ne kadar uzun ve geniş olduğu düşünülürse bu çok şey ifade ediyor. Miller korkutucu olabiliyor, sanırım bütün mesele de bu, ama bana karşı her zaman nazik oldu ve onun yanında kendimi güvende hissediyorum.

Riley'nin eşyalarını aldıktan sonra evi kilitliyorum, alarmı kuruyorum ve hepimiz dev SUV'ye doluşuyoruz.

"Nasılsın Miller?" Evden uzaklaşırken sordum.

"Ben iyiyim hanımefendi. Ya siz?"

"İyiyim, teşekkür . Ailem nasıl? Herkes iyi mi?"

Miller bana baktı. Ben yolcu koltuğundayım, iki büyük oğlum da arkada.

"Herkes iyi görünüyor."

Beckett öne doğru eğiliyor ve eli aniden omzumda, beni topraklıyor. Dürüst olmak gerekirse, bugün neden bu kadar keyifsiz olduğumu bilmiyorum. Ailemi görmek istiyorum ve onları Beckett'la tanıştırmaktan memnunum. Birbirlerini seveceklerini düşünüyorum. Yani bu yolculukta beni rahatsız eden şey bu değil.

Gergin uçan biri değilim. Riley'nin bu gecenin bir kısmında bir yabancıyla yalnız kalacak olması hoşuma gitmese de annemin asistanı Sally ile güvende olacağını biliyorum. Ondan çok hoşlanıyorum.

Kaygımın iyi bir nedeni yok ama kendimi sakinleştiremiyorum.

Miller arabayı havaalanının arka yollarından sürüyor, sonra da aile jetinin kapısı açık bir şekilde bizi beklediği piste çıkıyor.

Miller başını sallayarak, "Eşyalarınızı getireyim," diyor ve uçağa önce arabanın ön tarafında Beckett ve Riley'ye katılıyorum.

Beck elini uzatıyor, ben de avucumu onunkinin içine kaydırıyorum.

"Harika olacak," diyor cesaretlendirici bir gülümsemeyle ve ben de onu Riley'nin çoktan uçağa binmiş olduğu basamaklara yönlendiriyorum.

"Aferin oğlum," diyor Connor ben içeri adım atarken. Gözlerim herkesi tarıyor ve ailemi gördükçe içimdeki endişe daha da artıyor. Sonra bakışlarım gülümseyen, kendini beğenmiş bir yüze takılıyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Mik!" Ortağımın kollarına koşuyorum ve o da beni yerden kaldırıp bir daire çizerek bana sarılıyor. "Buradasın! Burada ne işin var? Neden bana geleceğini söylemedin?"

"Sürpriz, malishka," diyor kulağıma, gözlerim mutluluk gözyaşlarıyla dolarken. "Çok uzun aylar oldu."

"Peki bu kim o zaman?" Annem soruyor ve ben de herkesi Beckett'la tanıştırmak için Mik'ten uzaklaşıyorum. "Burada yakışıklı bir misafiriniz var, *bir Stór*."

"Oh, çok özür dilerim. Bu Beckett Blackwell ve bu hafta sonu benim randevum. Beck, bu Mik, annem ve babam, Maeve ve Patrick ve tabii ki kardeşim Connor'la kısa bir süre önce tanıştınız."

Beck çoktan herkesin elini sıkmaya başlamıştı ve sade mavi düğmeli gömleği ve kot pantolonuyla ne kadar yakışıklı olduğu beni bir kez daha şaşırttı.

Kolları ön kollarına kadar kıvrılmıştı. Sakalını kesmişti ve geçen hafta saçlarını kestirmiş olmalıydı.

Seksi görünüyor, sanki bir ineği sağabilir ya da bir podyumda yürüyebilir.

"Daha fazla sürpriz," diyor annem erkeğime gülümserken. "Hem de mutlu bir sürpriz. Hoş geldin Beckett."

"Teşekkür ederim Bayan Gallagher," diyor Beck.

"Oh, burada resmi değiliz. Lütfen, ben Maeve."

Beck başını sallıyor ve ben de onun elini tutuyorum. Yan yana koltuklar bulduğumuzda elimi sıkıyor.

"Benji nerede?" Hepimiz kemerlerimizi bağlayıp kalkışa hazırlanırken Mik'e soruyorum.

Mik omuz silkerek, "Bu hafta sonu çalışması gerekti," diye cevap verdi. "Ama sevgilerini yolladı."

"Kendini dışlanmış hissetmesin diye onu görüntülü ararız," diye cevap veriyorum.

"Bileğin nasıl?" Mik mavi gözlerini kısarak soruyor. Onunla ilgili hiçbir şey değişmemiş. Hâlâ zayıf, formda ve güzel. Acı verecek kadar güzel. "kadar iyi," diye cevap veriyorum ve omuz silkiyorum. Biliyorum ki o Londra ve *Giselle* dansı hakkında ne cevap vereceğimi bilmek istiyor ama ben hâlâ emin değilim. Yine de onu görmek çok güzel.

Annem ve babam dinliyorlar ama el ele tutuşup bizi izlerken alışılmadık derecede sessizler. Connor her zaman yaptığı gibi telefonunda bir şeyler okuyor.

Miller ve Sally uçağın arkasında, Riley de ayaklarımın dibinde yatıyor.

Bu tam bir uçak.

Mik, artık beni rahatsız etmeyen o dürüst üslubuyla, "Formda değilsin," diyor.

Beckett'in elimi tutuşu sıkılaşıyor. Görünüşe göre Mik erkeğimi rahatsız ediyor. "Bence çok güzel görünüyorsun, *a stór*," diyor Da göz kırparak. "Çok güzel görünüyorsun.

mutlu."

"Teşekkürler, baba. Çok mutluyum. Ve hayır" -Mik'e dönüyorum- "Profesyonel dans formunda değilim. Arayıp bu gösteriyi seninle birlikte yapmamı istediğinde bunu sana zaten söylemiştim."

"Ne performansı?" Connor anlayışlı bakışlarını bize doğru kaldırarak soruyor. "Tek bir gece," diyor Mik ve bana aileme anlattıklarını özetliyor.

"New York'ta değil, Londra'da. Bir gösteri için. Ve evet, aldığın 15 kiloyu vermek zorunda kalacaksın, Malishka. On değil. On beş."

"Onunla böyle konuşmaya devam edersen seninle bir sorunumuz olacak," diyor Beckett, sesi hiç duymadığım kadar sert ve elimi bir kez daha onun elinin içinde sıkıyorum.

İki adam bakışırken Beckett'a "Haklı," diyorum. "Forma girmem gerekecek."

"Umarım yanımda getirdiğim elbise üzerime uyar," diyor annem kaşlarını çatarak. "Dans etmediğini göz önünde bulundurmadan eski ölçülerini kullandım. Eminim işe yaramasını sağlayabiliriz. Belki otelde dışarı çıkarabiliriz. Gerçi bu bir couture, o yüzden değiştirmek ayıp olur."

"Bu akşama kadar on beş kiloyu veremem," diye cevap veriyorum, alaycı ses tonum için hemen kendimi kötü hissediyorum. "Özür dilerim, eminim her yoluna girecek. Hâlâ aynı bedendeyim."

Mik, "Senin kostüm bedenlerin değil," diyor ve Connor gözlerini devirerek derin bir iç çekiyor.

"Kusura bakmayın ama," diyor Beckett anneme, koltuğunda öne doğru eğilirken, "hepinizin nesi var böyle? Skyla olduğu gibi kesinlikle göz kamaştırıcı."

"Beck," diyorum usulca, elimi omurgasında bir aşağı bir yukarı gezdirerek. "Her şey yolunda."

"Hayır." Başını iki yana sallayıp bana bakıyor, kara gözleri öfke dolu. "Kimsenin senin ya da bir başkasının bedeni hakkında yorum yapması doğru değil, İrlandalı."

"İrlandalı mı?" Connor soruyor ama hepimiz onu duymazdan geliyoruz.

"Onu havaya kaldırması gereken benim," diye ısrar ediyor Mik, inatçı yüzü kaşlarını çatmış bir halde.

"O zaman spor salonuna gitsen iyi olur çünkü onu kaldırmakta ve gitmek istediği yere taşımakta hiç zorlanmıyorum."

Babamın kaşları havaya kalkıyor. Annem dudaklarını birbirine bastırıyor, gülümsememeye çalışıyor.

Ve Connor gülüyor.

"Bu saçmalığı yıllardır söylüyorum," diyor kardeşim, elini yüzünde gezdirerek. "Sonunda biri benimle aynı fikirde."

İki adam birbirlerine ters ters bakarken Beckett Mik'e, "Yapman gereken bir iş olduğunu anlıyorum," diyor. Annem bana göz kırpmıyor. Adamımdan hoşlandığını söyleyebilirim. "Ama bu *onun* işi değil, artık değil. Sana sadık olduğu için aç kalmasına, kendini aç bırakmasına ya da muhteşem vücudunun herhangi bir santiminden nefret etmesine izin vermeyeceğim.

seninle son bir kez sahneye çıkmak zorunda. Ya onunla saygılı bir şekilde konuşursun ya da hiç konuşmazsın."

Mik Beckett'a ters ters bakarken uçak tamamen sessizleşiyor, sonra bana dönüyor. "Ondan hoşlandım."

Da gülüyor ve Beck'in omzuna vurmak için eğiliyor. "Evet, ben de öyle. Sen ne iş yapıyorsun Beckett?"

Beckett aileme süt ürünleri işletmesinden, misafir çiftliğinden ve ailesinin Bitterroot Vadisi'nde uzun süredir nasıl bir dayanak noktası olduğundan bahsediyor. Ailem ilgiyle dinliyor ve bir dakika bile Beckett'ın benim için yeterince iyi olmayabileceğini ima etmemeleri beni gururlandırıyor, çünkü Beckett ailemle aynı ekonomik geçmişten gelmiyor.

Beckett durakladığında Da, "Güçlü bir iş ahlakıyla desteklenen bir aile işletmesine saygı duyuyorum," diyor. "Bana kiraladığınız misafir evlerinden biraz daha bahsedin."

Connor bile eğilip dinliyor. Her zamanki iş adamı.

Ailemin yanında misafirperverlikten bahsedildiğinde, konuşmak istedikleri tek şey bu oluyor. Açıkçası umursamıyorum çünkü Beckett ile gurur duyuyorum.

"Bölmek zorundayım," diyorum ve Beckett'a döndüğümde başını sallıyor. "Beck bana onları gösterdi ve söylemeliyim ki tek kelimeyle mükemmeller. Sekiz küçük A-çerçevesi ev, dağların en muhteşem manzarasına bakıyor. Dürüst olmak gerekirse, eğer orada , başka aktiviteler yapmak için asla ayrılmazdım çünkü onları çok tatlı bir şekilde dekore etmiş, öyle ki rahat ve lüksler ve bu manzarayla, yanlış gidemez."

Beck şakağıma bir öpücük kondurmadan önce, "Tüm pazarlama işlerimden sen sorumlu olmalısın İrlandalı," diyor.

"Onları görmeyi çok isterim," diyor Ma. "Skyla'yı görmek için birkaç kez Bitterroot Vadisi'ne gittik elbette ama manzarayı görmek için dışarı çıkamadık. Belki de bir dahaki sefere bölgeye gittiğimizde o kulübelerden birini kiralamamız gerekecek."

Bu düşünce beni heyecanlandırıyor.

"Yapmalısın. Ve tavukları var."

Connor bana göz kırptı. "Ne olmuş yani?"

"Tavukları seviyorum."

Beckett yanımda gülüyor. "Çiftliğimdeki onca hayvan arasında tavukları bu kadar çok sevmen bence çok komik."

"Çok ," diye ısrar ediyorum çenemi kaldırarak. "Ve yumurtalar çok lezzetli."

Mik dinlerken gözlerini bana dikti. "Benim

Malishka'm artık bir şehir kızı değil."

Bir kaşımı kaldırarak başımı yana eğiyorum. "Hayır, sanırım değilim." "Ve

bir gün," diyor Da, "bize şehri terk etmeniz gerçek nedenini

söyleyeceksiniz. I

bunun sadece ayak bileğin yüzünden olmadığını biliyorsun, *a stór*."

Alt dudağımı kemirirken Beckett'ın gözlerini üzerimde hissediyorum.

"Dans ," diye omuz silkerek cevap verdim. "Ve şehirden bıkmıştım."

Pilot hoparlörlerden "Los Angeles'a doğru alçalmaya başlıyoruz," diyerek konuşmayı kesiyor ve üzerimdeki baskıyı azaltıyor.

Hayır, aileme asla Arsehole'dan bahsetmedim.

Endişelenmeleri için bir sebep yok. Çok uzaktaydılar ve yapabilecekleri hiçbir şey yoktu.

"Şimdi ne üzerinde çalışıyorsun Connor? Hâlâ Paris'teki rehabilitasyon projesinin ortasında mısın?"

"Bu iş bitiyor," diyor ağabeyim. "Yapmam gereken birkaç şey var. Bu seyahatten sonra birkaç hafta Miami'de olacağım, sonra da bir süreliğine Dublin'e döneceğim."

"Peki Bitterroot Vadisi'ndeki kayak merkezini ne zaman yeniden inşa edeceksiniz?" Kardeşimin gözleri bana dikilmişti ama ona parlak bir gülümseme gönderdim.

"Bunu yapacağımı asla söylemedim ve bunu sen de biliyorsun."

"Bana söylemene gerek yoktu. Seni tanıyorum. Bu tam da Gallagher Otelleri'nin üstleneceği türden bir proje. Ayrıca, tam bir pislik olmayacağına söz verdiğin sürece Billie ile çıkabilirsin. Kendi evini ve her şeyini aldın."

"Ne?" Connor homurdanıp elini yüzünde gezdirirken Beckett soruyor.

"Sadece gereken bir şey olduğunu söylüyorum."

"Billie kim o zaman?" Annem soruyor.

"Beckett'ın kız kardeşi ve benim en iyi arkadaşlarımdan biri," diye cevap veriyorum, hâlâ Connor'ın bakışlarını tutarak. "Çok güzel, akıllı ve sevimli biri ve yeni açılan kitapçının sahibi."

"Neden tek çocuk olamadım ki?" Connor annemle babama soruyor, ikisi de kıkırdayarak cevap veriyor.

"Şimdi, bunun neresi eğlenceli olabilir ki?" Annem saçlarını karıştırmak için uzanarak ona soruyor. Adamın neredeyse kırk yaşında olması umurunda değil.

"Öyle görünüyor ki

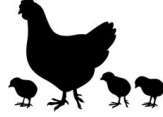
Montana'da daha fazla zaman geçir."

"Hayır," diyor Connor başını sallayarak. "Benim hesabıma değil." Gözlerimi ona dikiyorum ama o geri adım atmıyor.

Zaten yapmazdı da.

"Seninle konuşmama gerek var mı?" Beckett Connor'a sorar. "Hayır."

Sırıtarak, uçak inerken koltuğuma geri oturuyorum ve başımı Beckett'ın omzuna yaslıyorum. Neden endişelendiğimi bilmiyorum. Beckett hiç zorlanmadan hepsini kazandı. Bu şimdiden eğlenceli bir yolculuğa dönüşüyor.

Yapmam gereken tek şey elbiseyi giymek. Saçlarım yıkanmış, kurutulmuş ve iri dalgalar halinde kıvrılmış, sırtımdan aşağıya ve omuzlarımın üzerinden akıyor. Takma kirpiklerim de dahil olmak üzere tüm yüz makyajım mükemmel. Annem odama gelip beni hazırlamaları için bir glam ekibi tutmayı teklif etti ama ben bunu yaşamak için yapıyordum. Bir performans için hazırlanmam gerektiğinde kimse saçımı ve makyajımı yapmadı. Bu beni rahatlatıyor.

Ayrıca, Beck benim için aldığı küçük Bluetooth hoparlörü getirmeyi unutmadı, çünkü Birdie onunkini eve götürmüştü. Beni bu büyük banyoya müziğimle birlikte yerleştirdi, sonra da hazırlanmam için yanımdan ayrıldı.

Bu akşam ne giyeceğini görmek için sabırsızlanıyorum. O her zaman çok seksidir, ama onu takım elbise içinde görmek beni uçurabilir ve bu süitten ayrılmak istemem.

Annemin getirdiği elbiseye bir göz attım ve itiraf etmeliyim ki muhteşem. Yüksek yakalı ve kolsuz, şampanya rengi dantelden uzun, zarif bir sütun, elbise parıldıyor ve beni harika hissettirecek.

Uyduğu sürece.

Eğer , kot pantolon kazakla gideceğim.

"Beckett?" Kulağıma altın ve elmas bir küpe takarken sesleniyorum. "Bu elbise için bana yardım eder misin?"

Süitte yürüdüğünü duyabiliyorum ve kapı aralığını doldurduğunda nefesim kesiliyor.

Lanet olsun. Kesinlikle haklıydım.

Adam siyah takım elbisesini sanki bu onun lanet olası işiymiş gibi dolduruyor. Ve bakışlarını gözlerine tırmadığında, onu saf bir açlıkla bana bakarken buluyorum.

"Tanrı aşkına, beni uyarmalısın İrlandalı." "Seni neye karşı uyarayım?"

Bana doğru ilerliyor, kollarını kemerli otel bornozunun üzerinden belime doluyor ve dudaklarını alnıma bastırmak için indiriyor.

"Seni mahvetmek istemiyorum," diye fısıldıyor, "ama beni yandan becer, seni mahvetmek istiyorum."

Sırtarak ellerimin göğsünde, yakalarında gezinmesine izin verdim. "Bu takımın içinde çok yakışıklısın Beck."

"Kimse orada olduğumu bile bilmeyecek," diyor sırtarak. "Ve gece bitmeden hapse girmiş olacağım çünkü bu gece sana bakan her bir erkeği öldürmek zorunda kalacağım."

"Daha elbiseyi bile görmedin," diye hatırlatıyorum ona. "Şuna benzeyebilir-"

"Fark etmez." Başını sallıyor ve parmak uçları sırtımda bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Sen bir hayal gibisin, bebeğim. Tanrım, saçların hayatımda sahip olduğum tüm fanteziler gibi ve tek yapmak istediğim ellerimi saçlarına sokmak."

"Bu hale getirmek uzun zamanımı aldı," diye hatırlatıyorum ona. "Bu yüzden lütfen bir süreliğine kendini tutmaya çalış. Sonra hepsi senin olacak."

"Buraya döndüğümüzde" - bornozu çekip çıkarıyor ve dudaklarını çıplak omzuma bastırıyor - "seni yiyip bitireceğim."

"Whoa." Ellerimi tekrar göğsüne bastırıyorum. "Bu düşünceni unutma. Giyinmem gerek, yoksa hiç giyinmem ve hemen yola çıkmamız."

"Tamam."

Şimdiye kadar gördüklerini beğenmesinden memnun, sırtarak dolaba dönüyorum ve elbiseyi askıdan çekiyorum. Banyoya dönüyorum, bornozu çıkarıp elbisenin içine giriyorum ve kalçalarımın üzerinde oynatıyorum.

Beckett yardım etmek için arkamdan gelirken, "Umarım uyuyordur," diye mırıldanıyorum. "Rengi harika. Dior her zaman iyi bir fikirdir ve annem asla kaçırmaz ama-"

"Endişelenmeyi bırak," diye mırıldanıyor ve başımın arkasını öpüyor. "Tanrım, hepsi düğme. Fermuarı yok."

"Biliyorum."

Boynumun üstünden kırımın hemen üstüne kadar tüm sırt, bir sıra minik saten düğmeden oluşuyor.

"Parmaklarım bunun için çok büyük."

"Hayır, değiller, bir kanca var."

Elbisenin geldiği giysi çantasına koşup altındaki kancayı buluyorum ve ona geri dönüyorum.

"Bu yardımcı olur ve hızlandırır. Sen sadece-"

"Görüyorum," diye mırıldanıyor ve ben de aynada kaşlarının konsantrasyon içinde birbirine yaklaşmasını izliyorum. "Bu kanca olayını kim bulduysa çok zeki."

Düğmelerin ilmeklerini kığımın hemen üstünden çekmeye başladığını hissedebiliyorum. Parmak eklemlerini omurgamın üzerinde gezdirerek tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor ve *burası aniden sıcak geliyor*.

"Mmm." Sırtımı öpüyor ve ben kıvranıyorum. "Kıpırdama bebeğim. Sik beni, seni bu elbiseden çıkarmak için sabırsızlanıyorum."

"Seni o takım elbiseden çıkaracağım." Bir düğme daha iliklerken usulca gülümsüyorum, sonra bir öpücük daha konduruyorum. Sadece Beckett elbise konusunda bana yardım etmeyi seksi bir oyuna dönüştürebilir.

"Ayakkabılar üzerinde kalabilir," diyor, sanki beni çıldırtmıyormuş gibi neredeyse konuşarak. "Ve sakın bir an bile altının tamamen çıplak olduğunu fark etmediğimi düşünme."

"Sütyen ve külot çizgileri bozar," diye cevap veriyorum usulca. "Ve beni örtmek için stratejik olarak yerleştirilmiş malzemeler var."

Sırtıma kadar olan yolun sadece üçte birinde çünkü beni öpmek ve parmaklarını üzerimde gezdirmek için durup duruyor. Aklımı başımdan alıyor.

"Bu gece sana tapacağım." Tanrılar aşkına, sesinin böyle sertleşmesine bayılıyorum. Şimdiden ıslandım ve Beck'le birlikte odamıza dönüp kendimi ona kaptırmadan önce birkaç saat hayatta kalmam gerekiyor. "Az önce o güzel amciğinla ziyafet çekeceğim. Seni öpeceğim ve bacakların titreyene ve bu oteldeki herkes adımı öğrenene kadar seni becereceğim."

"Tanrı aşkına Beck." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, makyaj masasına yaslanıyorum. Buruşuk meme uçlarım elbisenin sert malzemesine sürtünüyor ve rahatsız edici derecede ıslağım. "Bütün gece böyle dolaşamam."

"Ne gibi, İrlandalı mı?"

"Islak, ağrıyan ve muhtaç."

Hırlıyor ve düğmeleri kapatmaya devam ederken boynumun kenarını yalıyor. "Seni tam olarak böyle istiyorum bebeğim. Benim için muhtaçsın."

Şimdi boynumda ve elbisenin üzerime oturmasından dolayı kısmen rahatlamış durumdayım ama o kadar tahrik olmuşum ki nefes alamıyorum.

"Lanet olsun, söylediğin şeyler."

"Harikasin," diyor kancayı makyaj masasına geçirirken ve aynada bakışlarımı yakalarken. Çok uzun boylu, arkamda çok geniş. Elleri belime dolanıyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Şimdi, bu pahalı elbiseyi vücudundan söküp atmadan gitsek iyi olacak."

"Sadece birkaç saat kalmamız gerekiyor," diye söz veriyorum ama başını sallayıp bana sırtıyıyor.

"Hayır, yapman gereken şey bitene kadar kalacağız. Ve sonra tamamen benimsin."

Ben zaten onunum.

On Dokuzuncu Bölüm

BECKETT

Bugünden önce de varlıklı insanların etrafında bulundum. Özel bir jetle .

Bugünden önce. Hayatımda arkadaşlarım arasında saydığım etkili insanlar olduğu için yeterince şanslıyım ve süslü etkinlikler için giyinmeye yabancı değilim.

Ama daha önce böyle bir şey gördüğümü sanmıyorum.

Sadece birkaç mil ötede kaldığımız otelin kardeş tesisi olan bu otelin balo salonu süper şık bir karnavala benzeyecek şekilde dönüştürülmüş. Yemek masaları karnaval yemek kamyonlarını andırıyor. Balonlar, oyunlar ve renkler her yerde.

Ve itiraf etmeliyim ki, bu sadece eğlenceli değil, aynı zamanda bir çocuk hayır kurumu için de uygun.

Eğlenceli yönüne rağmen, yine de çok süslü görünüyor. Ve güvenlik her yerde. Anladığım kadarıyla Miller işin başında ve Connor'ın önceliği olan Skyla'yı rahatlatmaya yardımcı olduğunu biliyorum. Kıyafetlerden bahsetmiyorum bile, bu odada dolaşan milyonlarca dolarlık mücevher düşünüldüğünde, güvenlik hiç de zor değil.

Ama en iyisi, Skyla kendi elementinde.

Bir saattir buradayız kadın gülümsemeyi ve konuşmayı bırakmadı, konukları eski dostlarıymış gibi karşılıyor. Odada sanki bunun için doğmuş gibi çalışıyor.

Ve sanırım öyleydi de. Sadece varlıklı bir aileden gelmekle kalmıyor, aynı zamanda bir düzine yıllık sahne deneyimine de sahip.

Benim kızım kalabalığı başka kimsede görmediğim kadar iyi idare eder.

Kristal avizelerin ışıltısı altında elbisesi parıldarken, elimizde henüz dokunmadığımız şampanya kadehlerini tutup kenara doğru ilerliyoruz

Sessiz müzayedenin yapılacağı odanın önünde.

"Hiçbir şeye teklif vermemem gerekiyor," diyor Skyla, sadece benim duyabileceğim şekilde eğilerek. "Ama hep cazip geliyor çünkü çok güzel şeyler teklif ediliyor. Bak, Colorado'da bir dağ evinde bir hafta sonu. Tıpkı okuduğumuz kitaptaki gibi."

Duraklıyor, sonra bana bakıyor ve elimi sıkıyor. Bu odaya girdiğimizden beri elimi bir kez bile bırakmamış olmasına *bayılıyorum*. Tüm bu insanların önünde bana yaslanmakta, ona dokunmama izin vermekte ve karşılığında bana dokunmakta hiçbir sorun görmüyor. Buradaki herkese benim olduğunu açıklamaktan çekinmiyor.

"Bir sorum var," diyor.

"Colorado için teklif vermemi ister misin? Kalbini oraya koyduysan yaparım." Tanrım, onun için her şeyi yaparım.

"Hayır." Kıkırdıyor ve başını sallıyor, kırmızı dalgaları omuzlarının etrafında hareket ediyor. Bardağımı yere bırakmadan duramıyorum, böylece boştaki elimle uzanıp o buklelerden birini parmağıma dolayabiliyorum. O kadar yumuşak ve tenime karşı o kadar güzel ki. "Açık artırmalarımızdan biri için çiftliğinizde kalmayı teklif edip etmeyeceğinizi merak ediyordum."

Şaşkınlıkla bir kaşımı kaldırdım. "Çiftliğim mi?"

"Tabii ki senin. Burası çok güzel bir yer Beck. Yüksek bir teklif getirecektir. Bir dağ kaçamağı arayan herkes buraya bayılır." Bana o kadar tatlı gülümsüyor ki kalbim . Tanrım, ona o kadar hızlı aşık oluyorum ki başım dönüyor ve bunu durdurmanın hiçbir yolu olmadığını biliyorum. Durdurmak istediğimden değil.

"Çiftliği teklif etmek istiyorsan İrlandalı, senindir." Parmak uçlarımı yumuşak yanağında gezdirirken yeşil gözleri büyüyor. "Ne istersen. Bunu biliyorsun."

"Bu senin için de iyi bir reklam olur." Muhteşem yosunlu gözleri dudaklarıma düşüyor ve devam etmeden önce kendi gözlerini yalıyor. "Çünkü kazanamayanlar da muhtemelen konaklama için rezervasyon yaptıracaklardır."

"Sen öyle diyorsan." Onu öpmek istiyorum. Onu çok fena öpmek istiyorum. Yanağını tutup eğildim ama dudaklarımı dudaklarına değdiremeden biri adımı söyledi.

"Beck? Sen misin?"

Dönüp arkama bakıyorum ve Ryan Wild'ın eşi Polly ile birlikte arkamızda durduğunu görünce afallıyorum.

"Ry?" Elini tutuyorum ve hızlıca sarılmak için onu kendime çekiyorum. "Vay anasını, burada birini tanıyorum."

"Aynen," diyor Polly, Skyla'ya sarılarak. "Oh, çok güzelsin. Bu Dior mu?"

"Evet," diyor Skyla utangaç bir gülümsemeyle, bakışları Polly'nin lacivert elbisesinde gezinirken. "Ve bu da Chanel. Oh, çok güzel, Polly."

"Teşekkürler." Polly kocasının omzuna bir öpücük konduruyor ve kocasının hiç umursamadığı bir ruj izi bırakıyor. "Sevgililer Günü'nde biri beni şımarttı."

"Kim olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok," diyor Ryan ama sonra karısına sırtıyor. "Bunu hak ettin."

Polly hepimizi güldürerek, "Biliyorum," diye cevap veriyor.

Skyla, kendisine el sallayan birine kaşlarını çatarken, "Çok özür dilerim," diyor. "Görünüşe göre annemin bana ihtiyacı var. Gidip ortama karışsam iyi olacak."

"Beni istiyor musun-"

"Hayır, kal." Önce bana, sonra da arkadaşlarımıza gülümsüyor. "Keşke ben de kalabilseydim. Bu çok hoş bir sürpriz oldu ve bunda ciddiylim. Geldiğiniz için ikinize de teşekkür ederim. Polly, gelecek hafta kitap kulübü toplantımızda görüşür müyüz?"

"Bunu kaçırmazdım," diye onaylıyor Polly, Skyla ortama karışmak için koşuşturmaya başlamadan önce. "Yani sen ve Skyla." Ryan viskisini yudumluyor. "Hoşuma gitti."

"Onu iyi tanıyor musun?" Ona sordum.

"İyi değil," diye yanıtlıyor başını sallayarak. "Polly onların kitap kulübüne gittiğinden söz edene kadar kasabamıza fark etmemiştim. Son birkaç yıldır otellere yatırım yaptığım için Connor'ı biraz tanıyorum. Buna davet edildiğimde, Polly ve ben birkaç günlüğüne uzaklaşmaya karar verdik. Kardeşini severim. Ailesi de bir bütün olarak iyi insanlara benziyor."

Başımı sallıyorum ve gözlerimi kalabalığın üzerinde gezdirerek sevgilimi arıyorum. Onu bir kadınla gülerken buluyorum ve bu beni kıskandırıyor.

Kahkahasını duymak
istiyorum. Lanet olsun,
yumuşadım.

"Söylemem gerek," diye ekliyor Polly sırtarak. "Ona bakışını beğendim Beck. Seni uzun zamandır tanıyorum ama bir kadına böyle baktığını hiç görmemişim. Tori'ye bile."

Polly ve ben birlikte büyüdük. Kardeşi Mac, Ryan'ın ve benim en yakın arkadaşlarımdan biri. Ve bir zamanlar eski sevgilimle çok yakındı.

"Peki Skyla'ya nasıl bakacağım?"

"Onu sevdiğin gibi." Yumuşakça gülümsüyor ve kolumu okşamak için uzanıyor. "Sana çok yakışıyor."

"Evet, sanırım bu hafta sonu bana dünyalarımızın oldukça farklı olduğunu öğretiyor."

Ryan başını sallayarak, "Siktir ," diyor. "Para sadece paradır." "Bunu tonla parası olan adam söylüyor."

"Bitterroot Vadisi'ne kendi başına geldi çünkü burayı seviyor. Kim olduğunun ailesinin yatırım portföyüyle pek alakası yok. Bu konuda aptallık etme. Onun tadını çıkarın. Eğer aradığınız kişi oysa," diye devam ediyor Ryan, "sevin onu."

Bir nefes veriyorum ve başımı sallıyorum.

Ryan bunu basit bir şeymiş gibi gösteriyor ama çok uzun zaman önce bekâr olduğu doğrulanmamıştı. Polly'nin de dediği gibi, aşk ona çok yakışıyor.

İstediyim bu mu? Skyla'yı sevmek ve onun da beni sevmesini sağlamak mı?

Siktir, evet.

"Gitmesine izin vermeyeceğim. Eğer isterse hayır işlerine katılırim, sonra da ineklerime geri dönerim. Çiftliği seviyor, bu da bir şeydir."

"Kim istemez ki?" Polly buna gülüyor. "Çok güzelmiş. Ayrıca bilginiz olsun, yakında havuzu açacağımız için düzenleyeceğimiz yaz partileri için dondurmaya ihtiyacım var."

"Seni bağlayacağım."

"Birkaç hafta içinde bir ev partisi veriyoruz," diye haber veriyor Ryan. "Kız arkadaşını da getir."

"Kulağa hoş geliyor, teşekkürler. Orada olacağız." Gözlerim yine etrafı tarıyor ve Skyla'yı babası ve babası yaşında görünen başka bir adamla konuşurken buluyorum. Vücudu rahat, ağzında bir gülümseme var. O iyi. "Hey, Wild River ve Lexington çiftlikleri arasındaki çiftlik birleşmesi nasıl gidiyor? Henüz sonuçlanmadı mı?"

Ryan'ın aile çiftliği Lexington çiftliğiyle sınır komşusu. Her zaman birbirlerine rakip aileler olmuşlardır, ancak Ryan'ın küçük kız kardeşi Millie geçen yıl Holden ile evlenmiş ve çiftlikleri birleştirmeye karar vererek Montana'daki en büyük sığır çiftliği haline gelmişlerdir.

Etkileyici.

"Öyle," diyor Ryan memnun bir sırıtışla. "Ve şu ana kadar harika. Herkes mutlu."

"Baban bile mi?" John Wild'ın Lexington'lardan ne kadar nefret ettiğini herkes bilir.

"Aklı başına geldi," diyor Ryan başını sallayarak. "Bu her iki aile için de iyi bir şey oldu."

"Buna sevindim. Holden'ın Millie için inşa ettiği evin temelini attığını duydum. Bana planları gösterdi. Harika bir ev olacak."

"Evet, hiç sıkıcı bir an olmuyor." Ryan gülüyor ve eğilip karısının başına bir öpücük konduruyor, ben de kalabalığın içinde Skyla'yı arıyorum. Biraz uzaklaşmış, neredeyse odanın diğer tarafına geçmiş, ama onu görür görmez hissedebiliyorum.

Doğru olmayan bir şeyler .

Omuzları aniden sertleşiyor, gözleri irileşiyor ve yüzündeki tüm renkler akıyor. Kadınımın böyle görünmesi gereken bir evren yok.

Ne oldu, İrlandalı?

Ona doğru ilerlerken "Affedersiniz," diye mırıldandım.

Kızımın yüzüne o korkuyu kim saldıysa cezasını çekecek.

Kalabalığın içinde hızla ilerliyorum ve Connor'ı gördüğümde elimi omzuna koyuyorum. "Benimle gel."

"Affedersiniz," diye mırıldanıyor, geçerek. "Ne ?" "Öğrenmek üzereyim."

Yirminci Bölüm

SKYLA

Zaten çok yorgunum ama bu gece çok iyi gidiyor. Herkes

Eğlenmek. Vakfa çok para kazandıracağımızı biliyorum ve en önemli şey de bu.

Adını hatırlayamadığım bir kadının yanından henüz uzaklaşmıştım ki, aniden birinin eli belimin altından geçerek beni okşadı.

Aman Tanrım. Hayır. .

Buz gibi bir korku vücuduma yayılıyor.

Tam olarak dönmeden dudaklarım kulağımın kabuğuna yapıştı.

"Seni görmek çok güzel, benim güzel, minik dansçım." *Beni* öpüyor - lanet olası *öpüyor!*- ve sonra kalabalığın arasından geçip gidiyor.

Nefes alamıyorum.

Dudaklarımı birbirine bastırıp kalabalığa bakarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve sonra onu görüyorum.

Beckett.

Tıklım tıklım dolu odada bana doğru ilerlerken yüzü öldürücü. Ayaklarım hareket etmiyor. *Vücudum* hareket etmiyor.

Ama buna gerek yok çünkü Beck burada ve boğazımdan bir hıçkırık dökülürken sıcak elleri yüzümü çevreliyor.

"Ne oldu bebeğim?" Dudaklarını alnıma bastırıyor ve sonra gözlerimin içine bakıyor. "Ne oldu?"

"O burada." Bu kaba fısıltı benim sesim mi?

"Kim o?" Bu Connor'ın sesi, ama bakışlarımı Beckett'ın gözlerinden ayıramıyorum.

"Ben-Göt deliği."

Beckett'ın tutuşu beni sıkılaştırıyor.

"Bana dokundu." Dudaklarımı yaladım. "Ve beni gördüğüne sevindiğini söyledi.

Bana minik dansçı dedi. Bu isimden nefret ediyorum."

Beck, çoktan başını sallayıp birine işaret eden Connor'a, "Buradan çıkmamız," diyor.

"Kalabilirim." Başımı sallıyorum ve nefes alıyorum. "Kendimi toparlamama izin ver."

"Hayır, gidiyoruz," diye ısrar ediyor Beckett. "Connor?"

"Efendim, oluyor?" Miller bize katıldı. Bana bir kez baktı ve yüzü taş kesildi.

"Bizi otele geri götür," diyor Beckett. "Ve kızımı korkutmaya devam eden o pisliği bul ki onunla konuşabileyim."

"Beck."

Miller, "Beni takip edin," diyor ve filmlerde gördüğünüz gibi bileğine konuşmaya başlıyor. Neden bilmiyorum ama bu beni güldürüyor.

"Şoka giriyor." Sanırım bu Connor'ın sesi. "El çantam."

"Lanet olası çantan bende," diyor Connor. Sesi o kadar *gür* ki sinirlendiğinde. "Ve buradaki her şeyi ben halledeceğim."

Derim ürperiyor ve titriyorum. Tanrım, kanlı elleri üzerimdeydi. *Ağzını*. Keşke uyuşmuş olsaydım. Keşke bu ürpertici his bir an önce yok olsaydı.

"Beck." Onun adını söylemeden duramıyorum.

"Yürüyebilir misin?" Beckett başparmakları yanaklarımda gezinip kimsenin görmesini istemediğim gözyaşlarımı yakalarken bana soruyor.

"Tamam."

Beck alçak bir sesle, "Gerekirse seni buradan taşıyım," diyor ve yanağını yanağıma bastırmak için eğiliyor, "ama buna daha fazla dikkat çekmek istemiyorum. Bu odadan çıkabilir misin İrlandalı?"

Başımı sallıyorum ama o daha sıkı sarılıyor. "Skyla. Yürüyebilir misin?"

"Evet. Yürüyebiliyorum."

Memnun olmuş gibi başını sallıyor ve elimi öyle sıkıca tutuyor ki, hiçbir şeyin onu benden koparabileceğini sanmıyorum.

Ve benim istediğim de tam olarak bu. Şu andan itibaren onunla birlikte, onun yanında olmak. Acaba bütün gün, her gün onunla birlikte inekleri sağmama izin verir mi?

Bu bende tekrar gülme isteği uyandırıyor, bu yüzden dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve kalabalık balo salonundan arka çıkışa doğru ilerlerken insanlara başımı sallıyorum.

Miller bizi bekleyen siyah bir SUV'ye götürüyor ve arka kapıyı bizim için açıyor. "Özür dilerim bayan," diyor ve ben durup gözlerinin içine bakıyorum.

O çok kızgın.

"Bu senin hatan değil."

Miller kulağımın dibinde "Evet, öyle," diye homurdanıyor. "Bir daha olmayacak."

Beck arka koltuğa geçmeme yardım ediyor. Elbise çok dar olduğu için bacağımı yeterince yukarı kaldırıp kendimi aracın içine atamıyorum. Sonra hemen yanıma geliyor ve otele doğru yola çıkıyoruz. O kadar titriyorum ki dişlerim takırdıyor ve Beckett bana tutunabilmek için yana kayıyor.

"Seni yakaladım," diye fısıldıyor ben titrerken.

Tanımadığım bir güvenlik görevlisi bizi götürürken sessiziz, telsizinden durum güncellemeleri yapıyor.

"Otele giriyorum," diyor ama ön girişte durmuyor.

Bizi bir otoparka götürüyor ve kaldığımız süit katına çıkan özel bir asansöre kadar eşlik ediyor.

Beckett bizi içeri sokarken başını sallayarak, "Ben hemen kapının önünde olacağım," dedi.

"Köpeğim." Güvenlik görevlisine dönüyorum. "Riley koridorun sonunda Sally'nin yanında. Onu benim için getirebilir misin?"

Beckett, "Bize yaklaşık otuz verin," diye ekliyor.

Güvenlik başını sallayıp kapıyı kapatıyor ve Beckett beni kendine doğru çekiyor, kollarını sımsıkı sarıyor ama ben kıpırdanınca kaşlarını çatıyor.

"Henüz değil. Duş almam lazım." Banyoya doğru yürürken başımı sallıyorum, vücudumun titremesini durdurmaya çalışıyorum. "Derim ürperiyor. Bana dokundu. *Bana dokundu.*"

Beck'i tam arkamda hissediyorum ve elbisemin düğmelerini açmak için arkama uzanmaya çalışıyorum ama nafile.

Hiç yolu yok. "Alın şunu üzerimden."

"Nazik olmamı ister misin, yoksa atayım mı?" "*Çıkar şunu üzerimden.*"

Kumaşı omurgamın iki yanından kavıyor ve bir çekişte düğmeler uçuşuyor, ben de kıpırdayarak çıkabiliyorum. Ayakkabılarımın bağcıkları için yardıma ihtiyacım var çünkü ellerim titremeye devam ediyor, sonra Beck duşun suyunu açıyor.

Ceketini ve ayakkabılarını ama ikimizi de sıcak spreyn altına sokmadan önce başka bir şey çıkarma zahmetine girmiyor. Adrenalinin etkisi geçmeye başladığı için cidden kendimi kaybediyorum.

Seni görmek çok güzel, benim güzel, minik dansçım.

"Bana ne yapacağımı söyle," diyor Beck, kelimelerinde acı var ve ben ağzımı ellerimle kapatıyorum, panikliyorum çünkü kusacağım.

Hemen harekete geçiyor, duştan çıkıp çöp kutusunu alıyor ve ben de içine kusuyorum, elinin üzerimde, dudaklarının kulağımda olmasının nasıl bir *his* olduğunu hatırladıkça midem kalkıyor.

Beck sırtımı okşuyor, sakinleştirici sözcükler mırıldanıyor, sonra da tenekeyi bir kenara bırakıyor.

"Tamam, bebeğim. Güvendesin. Ben buradayım. Sana hiçbir şey olmayacak, söz veriyorum." Başımı öpüyor ama henüz temiz hissetmiyorum.

"Kulağımı yıkamam lazım."

"Kulağın mı?" Kaşlarını çatarak bana bakıyor.

"Kulağımı öptü." Gözyaşlarım akmak istiyor ama onları yutuyorum.

Beckett azı dişlerini birbirine geçirirken çenesi seğiriyor ama beni suyun altına götürüp saçlarımı yıkamama yardım ederken bana karşı çok nazik davranıyor ve ben de sabunlu ellerimi kulağıma sürterek Kıç Deliği'ni üzerimden uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Sabun bittiğinde Beckett yaklaşır ve kendi dudaklarını oraya bastırır.

"Ben buradayım İrlandalı," diyor ve beni hemen yatıştırıyor. "Sadece ben varım. Güvendesin. Şu anda burada benim dudaklarım var ve bir daha burada olacak tek dudaklar da onlar olacak. Sadece ve sadece bunu düşün."

"Teşekkür ederim." Dokunuşuna doğru eğiliyorum, ellerimi beyaz gömleğinin sırlıslık kumaşına bastırıyorum, sözlerinin içime sızmasına izin veriyorum. *Bir daha burada olabilecek tek dudaklar.* Bunu mu demek istiyor, yoksa sadece beni yatıştırmaya mı çalışıyor? Her iki durumda da kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor. "Hâlâ giyiniksin Beck."

"Fark etmez. Önemli olan tek şey sensin bebeğim."

Tanrım, inanılmaz biri. "Bu harika, işte sen busun." Beni kendine çekerken yutkunuyorum ve ona sarılıyorum, yüzümü onun yüzüne gömüyorum.

ıslak göğüs. "Sen *her şeysin*. Ve gecemizi mahvettiğim için üzgünüm-"

"Hayır, bebeğim. Şşşt. Hiçbir şeyi mahvetmedin. Sadece iyi olduğundan ve güvende olduğunu bildiğinden emin olmam gerekiyor. Ancak bunu gerçekleştirmemiz gerekiyor."

Ona karşı başımı sallıyorum ama bırakmıyorum. "Bu çok fazla ve ilişkimiz çok yeni ve eğer bununla uğraşmak istemediğine karar verirsen anlarım."

"Benden kurtulamazsın. Sadece var olduğun için bir yük değilsin İrlandalı."

Sesi kızgın ya da sinirli gelmiyor. Sesi neredeyse ... bu yorumdan sıkılmış gibi geliyor, bu da içimi ısıtıyor.

"İçeri nasıl girdi?" Sonunda sordum.

"Öğreneceğiz," diye cevap veriyor ve dudaklarını ıslak saçlarıma gömüyor. "Kurulanmak ister misin, yoksa bir süre daha burada mı kalmak istersin?"

"Sırılsıklam olmuşsun ve bu iyi hissettirmiyor olmalı."

"Hey." Beni gözlerinin içine baktırdı ve orada gördüğüm tek şey... *aşktı*. Ve nefesimi kesiyor. "Benim için endişelenme. Ben iyiyim. Sana sarılıyorum, o yüzden bir an bile iyi olmadığımı düşünme."

"Belki kuruyabiliriz."

Başını sallıyor ve bana bir havlu vermeden önce duşu kapatıyor. Uzun boylu, güçlü bir adam olarak karşımda duruyor, iliklerine kadar ıslanmış ve hala bir ton ağırlığında olması gereken takım elbisesini giyiyor, ama onu çıkarmak yerine beni kuruyor, havlunun her fırçasıyla ve dudaklarının nemli tenime her dokunuşuyla beni rahatlatıyor.

"Git şu kabarık bornozun içine gir," diyor gömleğinin düğmelerini açıp başının üzerinden geçirirken ve gömlek karo zemine özensiz bir yığın halinde düşerken. "Ben hemen arkadayım. Bunları burada bırakacağım."

"Takım elbisen
mahvolmuş." "O
sadece bir takım,
İrlandalı."

Kollarımı bornozun içine sokarken dudağımı çiğniyorum ve Beck'in pantolonu bacaklarından aşağı sıyrmasını, ardından çoraplarını ve boxer külotunu çıkarmasını izliyorum. Sonunda çıplak, bir havluya uzanıyor ve dışarı çıkıp beni bir kez daha kendine çekmeden önce havlu bezi tenine sürüyor.

"Sana çay söyleyeceğim," diyor ve bu tatlı jest gözlerimin dolması için yeterli oluyor. "Çay istemiyor musun?"

"Evet. Bu çok hoş olurdu." Burnumu çekiyorum ve bir damla gözyaşımı siliyorum. Ona söylemek istediğim o kadar çok şey var ki. Onu sevdiğimi söylemek istiyorum.

Lanet olsun, onu seviyorum.

"Sadece kuru giysiler almam gerekiyor," diye mırıldanarak bitişikteki dolaba doğru ilerliyor. Çantasından bir pijama pantolonu ve tişört çıkarıyor ve yeni bir çift beyaz çorapla birlikte onları giyiyor. Döndüğünde giyinmiş ve çok rahat görünüyordu ve ben sadece ona sarılmak istiyorum.

Ama ben bunu yapamadan Beckett alnımdan öpüyor, beni ondan aynaya doğru çeviriyor ve tarağımı alıyor. Berbat görünüyorum. Saçlarım ıslak, makyajım yüzüme akıyor ama o aldırıyor gibi görünüyor.

"Kurutmana gerek yok," diye mırıldanıyorum o ıslak saçlarımda nazikçe ilerlerken. "Ben örerim."

"Nasıl istersen," diyor, sesi yatıştırıcı ve sessiz, aynada onu çalışırken izliyorum. "Müziğini ister misin?"

Tanrım, bu adam benimle ilgilenmekte çok iyi. "Hayır, şu an sessizliği seviyorum."

"Hmm." Aynada bana gülümsüyor ve çalışmaya devam ediyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Yerleşiyorum."

"Çok güçlüsün bebeğim."

Buna cevap veremiyorum. Islak saçlarımı düzenli bir şekilde tararken onu izliyorum ve işi bittiğinde saçlarımı kendim örmeme fırsat vermiyorum.

"Benim için başını arkaya doğru eğ," diyor ve ben hemen itaat ediyorum.

"Fransız usulü saç örmeyi nereden biliyorsun?" Saç tellerini ayırıp birbirine örmeye başladığında şaşırarak soruyorum.

"Birdie." Aynadan bana göz kırpmıyor. "Örgü örmeyi çok sever, Bridger bekârken ve çocuk bakıcısı yokken bazen ona ben bakardım. Billie hepimize nasıl örgü örüleceğini öğretti, böylece onun için yapabiliyorduk. Senin saçın daha kolay."

"Çok daha kalın."

"Evet, Birdie'nin saçları ince ve benim ellerim çok büyük. Senin saçın benim beceriksiz parmaklarım için daha kolay."

"Parmakların beceriksiz değil. Güven bana, biliyorum."

Nefes veriyor ve örgünün dibine ulaştığında ona tezgahın siyah bir kravat uzatıyorum. Bağladıktan sonra Beckett kollarını arkamdan doluyor ve kulağımı öpüyor.

"Sana aşık oldum İrlandalı."

Kalbim duruyor ve gözlerim camdan onunkilere kayıyor. O kadar sakın ki. Viski gözleri sıcaklık ve şefkatle dolu ve kalbim yeniden atmaya başlıyor, damarlarıma ateş gönderiyor. Sanki birkaç dakika önce aklımdan geçenleri okuyabiliyormuş gibi.

"Beck." Yüzüne bakmak için kollarında dönüyorum ve parmaklarım içgüdüsel olarak bıyıklarına uzanıyor. "Ben de seni seviyorum."

Beni makyaj masasının üzerine kaldırıyor ve dudakları gözlerimi yaşartacak kadar şefkatli bir öpücükle dudaklarımı buluyor. Ama öpücüğü derinleştirmek yerine geri çekiliyor ve parmaklarını yanaklarımda gezdiriyor.

"Makyaj mendillerin nerede?" diye sorarak kaşlarımı kaldırmama neden oluyor. "Şu çekmecedeyim." Solumu işaret ediyorum, o da çekmeceyi açıyor ve makyajımı temizlemek için birkaç mendil çıkardı. "Peki siz makyaj mendillerini nereden biliyorsunuz Bay Blackwell?"

Elimi ağzıma kapatıyorum. Tabii ki, ben onun ilk kız arkadaşı değilim.

"Bunu sorduğumu unut."

Başını sallayarak elimi yüzümden çekip öpüyor ve tekrar kucağıma koyuyor.

"Billie günün sonunda yüzünü silerek evin içinde dolaşırdı. Kız kardeşim kız gibi bir kız, bu yüzden her zaman onun makyaj mendillerini almak zorundaydık."

"Hmm." Kirpiklerime kaşlarını çatıyor, ben de ona sırtıyorum. "Onlar sahte. Onları soyman gerekecek."

Bir adım geri çekilerek ellerini teslimiyetle havaya kaldırır. "Bu benim maaş derecemi aşar. Kendi kirpiklerini soy, İrlandalı."

Süite döndüğümüzden beri ilk kez gülüyorum. Takma kirpikleri çıkardıktan sonra Beck yüzümü silmeye devam etmek için yanıma geliyor. Makyajımın temizlenmesi hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

"Birkaç soru sorabilir miyim?"

Mendili kaşımın üzerine fırçalıyor. Bunun bu kadar iyi hissettireceğini hiç bilmezdim.

"Ateş et," diye yanıtlıyor.

"Hiç bir kadınla yaşadın mı?"

Beck nefes alıyor ve hemen bir şey söylemeyerek bana cevabımı veriyor.

"Anladım."

"Bu bir hikâye," diyor, makyaj temizlerken dudaklarımı usulca öpmek için duraklıyor ve sonra burnunu benimkine değdiriyor. "Kısa bir süre biriyle yaşadım. Adı Tori ve insanların arada bir onun hakkında konuştuğunu duyacaksın, o yüzden bunu benden duymalısın. Benim hiç sırrım yok. Senden de yok."

Parmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor ve makyajımı silmeye devam ediyor. Bu konuda metodik davranıyor, bir diğerine önce her seferinde bir nokta üzerinde çalışıyor. Uzanıp ilk iki parmağımla pantolonunun kemerine sokuyorum ve kendimi ona sabitliyorum.

"Dinliyorum."

Alnıma bir öpücük daha konduruyor. Bu adamın dudakları her zaman üzerimde ve bu cennet gibi.

"Tori, Bitterroot Vadisi'nden. Kasabadaki çoğu insan gibi ben de onu uzun zamandır tanıyorum. Okulda benden birkaç yıl gerideydi ama üniversiteden sonra geri taşınana kadar onu gerçekten tanıımıyordum. Her neyse, tipik bir şeydi. Ortak arkadaşlarımız vardı, aynı insanlarla takılmaya başladık ve birbirimizi görmeye başladık."

Mendilleri atıyor, sonra musluğu açıyor ve bir bezi ıslatıyor. Yüzümü temizlemek için temizleyicimi kullanıyor, cildimin üzerinde küçük daireler çiziyor.

"Ne kadar süre çıktınız?"

"Aşağı yukarı bir yıl kadar." Omuz silkiyor ve bezi duruladıktan sonra temizleyiciyi cildimden çıkarıyor. "Onu çiftlikte benimle yaşaması için davet ettim."

Geri çekilip bileklerini tutuyorum, böylece artık yüzüme dokunmuyor ve kaşlarımı çatıyorum.

"Çiftlikte onunla birlikte mi yaşadın?"

lanet yatakta mı? Bunu kabul edemem.

"Hayır." Burnumu öpüyor ve gülümsemesi şefkate dönüşüyor. "Hayır İrlandalı, o çiftlik evinde hiç yaşamadı."

Bileklerini bırakıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Elimi tutup tekrar beline götürüyor ve ben de parmaklarımla bir kez daha kavıyorum.

"Tamam o zaman."

Başını yana eğiyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Bu fikri sevmiyorsun."

"Hayır ve bunun nedenini açıklayamam. Sadece hoşuma gitmiyor."

Belki de zaten evim gibi hissettirdiği içindir.

İşte benim adamım.

Onlar benim tavuklarım.

Benimkini.

Başını sallıyor ve yüzümü silme işine geri dönmeden önce bezi tekrar ısıtıyor.

"Yeterince adil. Her neyse, çiftlikte yaşamak istemedi. Şehirde olmak istedi, biz de bir eve taşındık, ben de gidip geldim."

"Yaşamak için ne yapıyordu?" Kaşlarımı çatarak sordum. Neden çiftlikte yaşamak istemesin ki?

"O bir hemşire. Hastanede vardiyalı çalışıyordu, bu yüzden gecenin bir yarısı arabayla gidip gelmek istemediğini düşündüm ve onu suçlayamazdım. Bunu yapmasını ben de istemezdim. Ama uzun saatler çalışıyordum, bu yüzden sabah beşten çok önce çıkıyordum ve ona kadar eve gelmiyordum. Bazen daha geç. Şu anda sahip olduğum personele sahip değildim."

Bezi bir kenara atıp nemlendiricime uzanıyor ama ben ona önce kullandığım gül suyu spreyini uzatıyorum ve o bunu cildime sıkarken kapatıyorum.

"Şimdi de bu mu?" diye soruyor ve parmağını tencereye daldırırken başını sallıyorum. "Birbirimizi hiç görmedik. Her gün kasabaya gitmekten nefret ediyordum ve o da asla bir çiftlik kızı olamayacağını açıkça belirtmişti. Hayvanları sevmiyordu ve dürüst olmak gerekirse, sanırım başarılı bir mandıra işlettiğim için benim daha zengin olduğumu varsayıyordu."

"Ne demek istiyorsun?"

"Ona işini bırakmasını söylememi istedi. Ne isterse yapmasını. Ne isterse almasını. Ben de ona işini bırakırsa çiftlikte yaşamak zorunda kalacağımızı söyledim."

"Ve bu onun hoşuna gitmedi."

"Hayır." Başını sallıyor ve omuz silkiyor. "Çok geçmeden, çiftlikte geçirdiğim uzun bir günün ardından evimize girdim ve onu barda tavladığı bir turistle yatakta buldum."

Ona bakarken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Biri *Beckett*'a nasıl böyle bir şey yapabilirdi?

"Onunla bir daha hiç konuşmadım," diye devam ediyor. "Ve bu muhtemelen kalbimi gerçekten kırmadığını gösteriyor. kızdırdı, yanlış anlamayın ama incitmedi. yürümeyeceğini biliyordum. Çok istiyorduk

Bu yüzden eşyalarımı bir çantaya tıktırıp o gece oradan ayrılmak gerçekten iyi hissettirdi."

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve onu öpebilmek için kendime çekiyorum. "Bu İrlandalı kız için iyi oldu."

Dudaklarıma karşı gülüyor. "Bence harika oldu. Peki ya sen? Yaşayan var mı?"

"Hayır. Bilmem gereken bir çocuğunuz var mı?" Beckett'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "kadarıyla yok." "Hey, asla bilemezsin. Bir kız sormalı."

"Senin için çocuk var mı?"

Buna gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır. Yıllarca hiç regl olmadım. Kusura bakma, bu biraz abartılı olabilir."

"Hayır, değil. Neden?"

"Çünkü bir kadın düşük kilolu ve yoğun stres altında olduğunda, vücudu hayatta kalma moduna geçer ve adetler düzensizleşir ya da tamamen ortadan kalkar. Sporcularda, özellikle de dansçılarda yaygındır. Jimnastikçilerde de. Yoğun diyet kısıtlamalarım vardı Beckett. Diyetimin ne kadar katı olduğunu yeterince açıklayabileceğimi sanmıyorum ve vücudumu çok zorladım. Bu yüzden uzun süre hamile kalmam mümkün olmazdı. Ama dansla o kadar meşguldüm ki seks gerçekten endişelendiğim bir şey değildi."

"Bu sohbeti oturma odasına taşıyalım ve Riley'i alalım," diye öneriyor ve ben de başımı sallayıp makyaj masasından kalkıyorum, kendimi çok daha iyi hissediyorum.

"Değişmek mi istiyorsun? Ailen yakında buraya düşecek." "Evet, bu daha iyi olur."

Başını sallayıp bana tayt ve gömleklerinden birini buluyor.

"Uçakta giydiğin gömleği alabilir miyim?" diye sordum. Şaşırmış görünüyor, ben de alt dudağımı ısırıyorum. "Daha çok senin gibi kokar."

Gözleri yumuşuyor, başparmağını yanağıma değdiriyor ve sonra dolaba gidip uçaktan getirdiği mavi düğmeli bluzu giyiyor. Düğmelerini ilikliyorum, sonra tozluklarımı giyiyorum ve Beck'i süitin oturma alanına kadar takip ediyorum, tam o sırada kapı çalınıyor.

"Kim o?" Beckett sorar.

"Sanders, Bayan Gallagher'ın güvenliği. Riley elimde."

"İyi zamanlama," diyor Beck kapıyı açarken. Riley, dili ağzından mutlulukla dışarı sarkmış bir halde hızla içeri giriyor ve beni görünce koşarak yanıma geliyor.

"Hey, güzel çocuk." Başını öpüyorum ve yanımda olduğu için kendimi çok rahatlamış hissediyorum. "Sally için iyi miydin? Seni özledim."

Sanki iyi olmadığımı hissetmiş gibi başını karnıma bastırarak beni yatıştırmaya çalışıyor.

"Sorun . Biz iyiyiz."

Kanepede oturup Beckett'ın sesini dinliyorum. Ön kapı kapanıyor ve sonra başka biriyle konuşuyor. Muhtemelen oda servisi.

Pislik beni bulduğu için hâlâ şokta olsam da - bağış gecesinde olacağımı nereden biliyordu ki? - Beckett'ın burada olması, beni yatıştırmaya ve benimle ilgilenmeye kararlı olması her şeyi korkunç olmaktan çok gerçeküstü yaptı. Miller'ın bunu çözeceğinden hiç şüphem yok ve Connor da tüm detaylar ortaya çıkana kadar rahat etmeyecek. Peki Beckett'ın beni sevdiğini bilmek? Hiçbir şey bu kadar harika hissettirmemişti. *Onu* gördüğüm için artan öfkeme rağmen ve özellikle Riley yanımda olduğu için, iyi olacağımı biliyorum.

O erimeden nefret ama yalnız değilim. Bu sefer yalnız değilim.

Beck yanıma gelmek için odaya girdiğinde beni kucağına alıp kanepenin köşesine oturuyor ve beni kucağına oturtuyor, ben de kollarımı boynuna dolayarak ona sarılıyorum. Riley'nin kanepenin yanındaki yatağına uzandığını hissediyorum ve iç çekiyorum, Pislik elini üzerime koyduğu andan beri gerçekten tamamen memnun hissediyorum.

"Yani," diyor Beck, parmak uçları gömleğimin altında, tenimin üzerinde lezzetli bir şekilde geziniyor ve bende mırıldanma isteği uyandırıyor. "Seks artık daha öncelikli bir konu."

Boynuna doğru sırtıyorum, burnuna sokuluyorum ve onu içime çekiyorum. "Kesinlikle, seninle olduğu sürece."

"Eğer başka biriyle olursa, bir sorunumuz olacak, İrlandalı." Kıkırdıyor ve kulağımı ısıyor.

"Seni seviyorum."

"Tekrar söyle," diye fısıldıyor, kollarını bana dolayarak. "Seni seviyorum, Beckett Blackwell."

Geri çekiliyor ve saçlarımı kulağımın arkasına doğru tarıyor. "Ben de seni seviyorum İrlandalı."

Bir sırtışla dudaklarımı onunkilere öyle nazikçe bastırıyorum ki, o içeri girip öpücüğü derinleştirene ve diliyle ağzımı aralayana kadar neredeyse hiç öpüşmüyoruz.

Bu öpücükle beni sahipleniyor, daha önce de yaptığı gibi, ama bu aidiyet hissinde hata yok.

Mülkiyetin.

İkimizden de.

Kapı çalıyor ve Riley havlıyor ama Beck hemen geri ekilmiyor. Burnunu benimkine sürtüyor ve beni yanındaki mindere yatırmadan önce i çekiyor, sonra da kapıyı açmak için ilerliyor. Oda servisi gümüş bir çay setiyle kaplı bir masa getiriyor. Masanın kenarlarını kaldırıp yuvarlak hale getiriyorlar ve altından sıcak tabaklar çıkartıyorlar.

"ayı doldurmamı ister misiniz, efendim?"

Beck başını sallayarak, "Hayır, teşekkürler," diyor. "Biz halledebiliriz."

Adamı kapıya kadar götürüyor, bahşış veriyor, sonra bana dönüyor.

"Bir şeyler yemek istersin diye sana çorba getirdim," diyor ben ayağı kalkarken. "Izgara peynirli sandvile birlikte."

"Beni idare mi , Bay Blackwell?"

"Kızım ile ilgileniyorum," diye cevap veriyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor.

"Ne istersin?"

"Şimdilik ay, ama ısıtma kubbelerini diğerklerinin üzerinde tutun çünkü muhtemelen birazdan onları da isteyeceğim."

Başını sallıyor ve çayımı sevdiğimi bildiğı şekilde yapıyor, sonra kanepede bana katılıyor.

Bir yudum aldıktan sonra bardağı kenara koyuyorum, sonra elini elime alıp parmaklarımızı birbirine geçiriyorum.

"Aşk ilanı için çok mu erken?" Sormadan edemiyorum.

Beck kaşlarını çatar ve başını sallar. "Zamanın bir önemi yok. Kahretsin, aylar önce seni kitapçıda gördüğüm gün benim için o kişi olduğunu biliyordum."

"Hangi gün?" ne doğru oturuyorum, bunu duymak ilgimi çekiyor. "Seni kitapçıda gördüğümü hatırlamıyorum."

"Beni görmedin." Sırıttıyor ve beni tekrar kendine çekiyor, ben de mutlulukla kucağına oturuyorum. "Acelem vardı ve sen oradaydın, bir kitabın arkasını okuyordun ve o kadar muhteşemdin ki dünyanın eksenini kaydıldın."

"Bu ne zaman oldu?"

"Geçen kiş."

Ona göz kırıpıyorum. "Kış mı? Ama daha yeni tanıştık-"

"Daha bu bahar tanıştık," diye onaylıyor. "Ama seni bundan aylar önce gördüm. Sonra benimle ıkman için uğraşmak zorunda kaldım."

Gülerek ona yaslanıyorum, başımı çenesinin altına sokuyorum.

"Sanırım alışkan olman iyi bir şey. Bu çok güzel. Sence diğerkleri ne zaman gelir?"

"geldiğince abuk. Telefonumu kontrol etmeliydim."
Üzerinden kalkmak için hareket etmiyorum. "Çok yorgunum Beck."

"Sen yatağına gidebilirsin, gerisini ben hallederim."

"Hayır." Başımı sallıyorum ve parmak uçlarımı kolunda aşağı yukarı sürüklüyorum, kaslarının dokunuşum altında verdiği hissin tadını çıkarıyorum. "Öyle demek istemedim. *Onunla* uğraşmaktan çok yoruldum. Çok uzun sürdü."

"Bunu çözeceğiz İrlandalı. Söz veriyorum. Bu, o şerefsizin sana herhangi bir sıfatla son yaklaşması olacak."

Sadece ona inanmak istemiyorum, inanıyorum. Çünkü Beckett'ın bana bir şey olmasına izin vermeyeceğini biliyorum.

Üç yıldır hiç bu kadar güvende hissetmemiştim.

Bölüm Yirmi Bir

LEWIS

A.K.A. Göt deliği

Bu gece, planlamanın, stratejinin ve harcanan paranın her anına değdi.

gerçekleşmesi için gereken. Tanrım, onun parlak teninin kokusu ve yumuşaklığı. Parmaklarımın altındaki ince vücudunun hissi. Mutlak cennet. Benim ondan uzak kalmaktan nefret ettiğim kadar onun da benim dokunuşumdan uzak kalmaktan nefret ettiğine şüphe yok.

Ama uzun sürmez.

Bütün akşam onu izledim, odanın içinde dolaştı, gülümsedi. Gülüyordu. Zarafeti ve sofistikeliği çok zahmetsiz.

Bir adamla birlikteydi ama sonunda yalnız kaldığında hamlemi yaptım ve umduğum her şey oldu. Kilo aldı ve tabii ki vermesi gerekecek.

Benim minik dansçım belli bir şekilde görünmek zorunda.

Ama elbisesi çok güzeldi ve merhaba demek için eğilip dudaklarımı kulağına götürdüğümde, yemin ederim şehvetle nefesini tuttuğunu duydum.

Onu görmek beni ne kadar heyecanlandırdıysa, beni görmek de onu o kadar heyecanlandırdı.

Aceleyle erkekler tuvaletine gidip kendimi bir kabine kilitlemek ve elime boşalana kadar kendimi okşamak zorunda kaldım. Ona olan çekimim çok yoğun. Keşke onu da yanıma davet edecek, duvara yaslayacak ve onu boşalmamla doldurana kadar içime alacak zamanım olsaydı.

Bir dahaki sefere.

Ve bir dahaki sefere olacak.

Minik dansçımın nerede saklandığını öğrenir öğrenmez, onu benim yapacağım.

Bölüm Yirmi İki

BECKETT

Dudaklarımı Skyla'nın nemli saçlarına gömdüm, sessizce öfkeyle kaynıyorum.

Bu gece nazik olmama, onunla ilgilenmeme, onu sevmeme ihtiyacı vardı ve bunu onun için yapmaktan mutluluk duyuyorum, ama birini parçalamaya hazırım.

Belirli biri.

Kapı zili çaldığında Skyla irkiliyor ve elimi omurgasında gezdirip tekrar yukarı kaldırıyorum.

"Bunlar onlar," diye fısıldayıp altından sıyrılıyorum, sonra kapıya doğru ilerleyip açıyorum ve Skyla'nın anne babasını, Connor'ı ve Mik'i buluyorum, hepsi de hâlâ şık giyinmiş, yanımdan geçip süite girerken yüzlerinde endişeli bir ifade var.

"Biri bana neler döndüğünü anlatacak," diye ısrar ediyor Patrick, elleri iki yanında yumruk olmuş.

Ailesinin Pislik'i bilmediğine hâlâ inanamıyorum. Bunu onlardan nasıl saklayabildi, hem de bunca zaman?

Mik, Skyla'nın yanına gider ve ona sarılır, sonra geri çekilir ve yüzünü ellerinin arasına alır.

"Sana zarar verdi mi, Malishka?" Mik sorar.

"Hayır," diyor Skyla başını sallayarak. "Hayır, ürktüm ama iyiyim. Babam felç geçirmeden önce aileme söylemem gerek."

Maeve, Skyla'nın yanındaki sandalyenin kenarına otururken ellerini sıkıyor.

"Beni korkutuyorsun, *a stór*."

Skyla'nın gözleri benimkileri buluyor ve içlerindeki sıkıntıyı görüyorum, bu yüzden ona geri dönüp kanepede yanına oturuyorum. Bana doğru eğiliyor ve bu ilişkiye başladığımızda bana anlattığı hikâyeyi onlara da anlatmaya başlıyor.

Gözlerimi, kaşlarını çatmaktan korkuya, dehşete ve tekrar öfkeye dönen Patrick ve Maeve'den ayırmıyorum. Maeve ağlamaya başlıyor ama Patrick birini öldürmek istiyormuş gibi görünüyor. Yüzü kıpkırmızı ve elleri yumruk olmuş.

Ve onun nasıl hissettiğini biliyorum.

"Bana adamlarının onu bulduğunu söyle," diyorum Connor'a. Elleri cebinde geride durmuş, dişlerini gıcırdatıyordu.

"Hayır," diyor sessizce ve Skyl'a'nın eli benimkinin etrafında sıkışıyor. "En azından henüz değil."

"*Buradaydı*," diyor Maeve başını sallayarak. "Bu gece mi? Ama paranın satın alabileceği en iyi güvenliğe sahibiz. Davetli listesinde olmayan hiç kimse içeri giremezdi."

"Bir iç soruşturma yürütüyoruz," diyor Connor, telefonu çaldığında elini yüzüne götürüyor ve telefonu açıyor.

"Bu hikâyeyi neden şimdi duyduğumu bilmek istiyorum," diyor Patrick. Şakağında bir damar çıkıntı yapıyor ve yüzü öfkeden sertleşmiş. "Eğer lanet olası *kızım* zamandır lanet olası bir sapıkla uğraşıyorsa, tüm azizler adına neden bana haber verilmedi?"

"Çünkü ben olmamanı istedim," diyor Skyl'a. "Çünkü yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

"Yapabileceğim bir şey yok mu?" diye kükrer. "Beni dinle. Ben lanet olası Patrick Gallagher'ım ve senin hayal bile edemeyeceğin bağlantılarım var, *mo mhuirnin*. Elli milyar avrodan fazla değerim var ve o bok parçasını yeryüzünden silebilirim ve kimse de bunu sorgulamaz."

Güzel. Onun öfkesi benimkiyle eşleşiyor.

"Yasadışı bir şey yaptığını kanıtlayamam," diye devam ediyor Skyl'a. "Polis bana onun en kötü ihtimalle bir baş belası olduğunu ve onu görmezden gelmem gerektiğini söyledi. Eskiden her seferinde aylarca ortadan kaybolurdu. Montana'ya taşındığımdan beri ilk kez böyle bir şey oldu. Bu konuda yalan söylemiyorum, Da. Sonunda ilgisini kaybettiğini umuyordum."

"Ama New York'ta olmamanın nedeni o," diyor Maeve. "Ve o yüzden dans edemiyorsun."

"Bulduğum yerde mutluyum," diye ısrar ediyor Skyl'a annesinin eline uzanırken. "Hayır, bu şekilde ayrılmayı seçmezdim ama dolu dolu bir hayatım var ve *mutluyum*. Sadece durmasını istiyorum."

"Benim hatırım için bunu söylemek zorunda değilsin," diyorum ama bana dönüp başını sallıyor.

"Gerçek bu Beckett Blackwell. Bitterroot Vadisi benim evim. Arkadaşlarım, bir evim ve bir işim var. Ve hepsinden önemlisi, sen varsın. New Yorku istemiyorum. Sadece durmasını istiyorum. Onun lanet ellerini üzerimde istemiyorum."

"Sana dokundu mu?" Patrick soruyor, sesi şimdi ürkütücü bir şekilde sessiz ve kariyerinin başlarında rakiplerini korkutmuş olması gereken şeyin *bu olduğunu* görebiliyorum. Patrick Gallagher karşısına çıkmak isteyeceğiniz bir adam değil. "Bu gece. Sana elini mi sürdü?"

"Sırtıma dokundu," diye fısıldıyor Skyla ve elini bırakıp kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. "Kulağıma fısıldadı, tüylerim diken diken oldu ve onu üzerimden yıkamak zorunda kaldım."

Patrick adım atarken "O ölü bir adam," diyor.

Mik de kızgın bir ağabey gibi odada volta atıyor.

Connor odanın öbür ucundan telefonla konuşuyor ve kaşlarını çatıyor, sonra telefonu kapatıyor ve gözlüklerini burnunun üstüne doğru itiyor.

Connor hâlâ telefonuna bakarken, "Evinize yirmi dört saat boyunca dört kişilik bir ekip yerleştiriyorum," diye duyurdu. "Dış cepheye de daha fazla kamera ekleyeceğiz."

"Hayır."

Tüm gözler yanımdaki ateşli İrlandalı kıza

çevrildi. "Ne?" Connor kaşlarını çatarak soruyor.

"Hayır, size daha önce de söyledim, mülkümün etrafında yabancı insanların dolaşmasını istemiyorum. Burası benim *evim* ve buna izin vermeyeceğim.

Kendimi tutsak gibi hissetmeyeceğim." Connor, "Bu seni içeride tutmak için değil," diyor daha duygusal bir ifadeyle.

Ondan daha önce de görmüştüm. "O psikopatı *dışarıda* tutmak için. Bu tartışmaya açık değil Skyla Maeve."

"Tüm soyadımı kullanabileceğini ve beni küçük bir kızmışım gibi katlayabileceğini sanma," diye cevap veriyor, koltukta öne doğru oturup kollarımdan çekilirken şimdi ısınıyor.

Tanrım, kızdığı zaman muhteşem oluyor.

Conner, "Sana söyleneni yapacaksın," diye karşılık veriyor ve sanırım az önce kızımın kulaklarından buhar çıktığını gördüm.

Mik ilk kez konuşarak, "O haklı," diye araya girdi. "Malishka, inatçı ve dikkatsiz olamazsın."

"Dikkatsiz mi?" Skyla ayağa kalkıyor ve başını sallayarak odanın diğer ucuna doğru yürüyor. "Benim *dikkatsiz* olduğumu mu düşünüyorsun? O şerefsiz seni tehdit ettiği için tüm hayatımı taşıdım. tüm seni tehdit etti. Ben ortadan kayboldum."

Herkesi güvende tutmak için bildiğim ve sevdiğim her şeyi bıraktım ve o *sonunda* gitti. Herhangi bir temas olmadan neredeyse bir yıl geçti ve bu uzun zamandır geçirdiğim en iyi yıl oldu. Sonunda her şey yeniden normal hissetmeye başlamıştı. Eğer iyi eğitilmiş bir saldırı köpeğiyle Fort Knox gibi bir yerde yaşamaya *normal* diyorsanız."

"Geri çekil," diyor Connor. "Kim kimi tehdit etti?"

Skyla'nın duygu dolu yosunlu gözleri genişliyor ve dudaklarını kapatıyor.

Tanrım, ona sarılmak istiyorum.

"Neden , *bir stór* mu?" Maeve soruyor. "Fark etmez."

"Evet, ," diye cevap veriyorum başkası söyleyemeden. "Her şey önemli İrlandalı."

İç çekiyor ve çok yorgun görünüyor, ama sonra omuzlarını dikleştiriyor ve o güzel çenesini kaldırıyor. "Hayatımdaki diğer herkesten kurtulacağını açıkça belirtti, böylece sadece o ve ben kaldık."

"Ne oluyor lan?" Mik sorar. "Bana söylemedin mi? Malishka, senin ailen ve benim ailem arasında, biz sadece ona bakıyoruz."

"Doğru, çünkü Rus mafyasını işimde istiyorum," diyor Skyla oflayarak.

"Bunların hiçbirinin önemi yok," diye araya giriyor Connor. "Korunacaksın ve bu böyle olacak."

Skyla başını sallıyor ve ben de ona doğru geçerek yüzünü ellerimin arasına alıyorum.

"Bebeğim." Sesim sert ama bağırıyorum ya da ses tonumu yükseltmiyorum. "Şu anda beni yüksek sesle ve net bir şekilde duymanı istiyorum. Buradaki herkes seni seviyor. Güvende olmanı istiyoruz." Bana bakarken gözleri doluyor ve çenesi sallanıyor.

"Bu benim mahremiyetimin ihlali ve bunu vermeyeceğim" diyor, sesi duygu yüklü.

"Anlıyorum. Yani bunun tek bir çözümü var."

"Ne?" Gözünün kenarından bir damla yaş düşüyor ve başparmağımla yakalıyorum.

"Benim yanıma taşınacaksın."

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Kiralık evlerden birinde mi?"

"Siktir, hayır." Tanrım, çok sevimli. Ağzımdan kaçan kahkahaya engel olamıyorum. "Hayır İrlandalı, benimle yaşayacaksın. Benim çiftliğimde. Tavuklar artık senin sorumluluğunda."

Alt dudağındaki yastığı dişlerinin arasında yakalıyor ve herkes buraya beri ilk kez omuzları düşüyor ve bütün akşam tuttuğu nefesini dışarı veriyor.

"O tavukları seviyorum."

"Biliyorum."

"Ama seni sevdiğim kadar değil."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Neler oluyor böyle?" Connor odanın geneline sorar. "Birbirinizi iki dakikadır tanıyorsunuz."

"Daha çok üç buçuk gibi," diye cevap veriyorum kızımdan gözümü ayırmadan. "Benimle güvende olacak. Mülkümde güvenliğim var ve kimse onu oraya bağlayamaz."

Kolumu Skyla'ya dolayarak onu yanıma yatırıyorum ve odadaki diğer insanlara bakabilmek için dönüyorum.

Benimle bir sorunları varsa, şimdi konuşmaları gerekir.

"Sevmiyorum," diye itiraf ediyor Patrick. "Stüdyonu kapatman gerekecek."

"Bunu yapmam için cehennemde soğuk, lanet bir gün olması gerek," diye karşılık veriyor Skyla ve ben de ona daha sıkı sarılıyorum. "Öğrencilerim var. Bunu yapamam."

Connor, "Miller sana işe gidip gelirken eşlik edecek o zaman," diye teklif ediyor ama Skyla çoktan başını sallıyor.

"Gerek yok," diye araya giriyor Mik. "Stüdyoda onunla birlikte olacağım."

"Ne?" Kız arkadaşım başını sallıyor. "New Yorkta bir hayatın var."

"Prova yapmamız gerekiyor," diyor Mik omuz silkerek. "Montana'ya birkaç hafta erken de gelebilirim. Böylece avantajlı bir başlangıç yaparız."

"Peki ya Benji? Kocanızın ülkenin öbür ucunda yaşamanızı sorun etmeyeceğini mi söylüyorsunuz?"

"Zamanın bir kısmında benimle gelecek. Bu alabileceğin en iyi teklif, Malishka. Kabul et ya da etme."

Şakağını öpmeden önce "Ben olsam alırdım," diye mırıldandım.

"Sevdiklerimin rahatsız edilmesinden hoşnut değilim," diye hayıflanarak itiraf ediyor. *Çok sevimli.* "Ama hepinizi çok seviyorum ve size sahip olduğum için minnettarım. Ben çiftlikte yaşayacağım, Mik de stüdyoda bana katılabilir. İlk hafta birbirimizi öldürebiliriz."

"Bütün gün, her gün benimle olmayı seviyorsun," diyor Mik memnun bir sırıtişla. "Sabırsızlanıyorsun."

Kendisini dinleyen ve gözyaşlarıyla mücadele eden Maeve odayı geçer ve kızını kollarına alır.

"Canım bebeğim."

Geri çekiliyorum ve Connor'a beni odadan takip etmesi için işaret ediyorum. Kapı kapandığında ona döndüm ve sonunda öfkemi gösterdim.

"Bazı lanet cevaplar istiyorum."

"Evet, ben de öyle. Kız kardeşimle aranızda tam olarak neler oluyor?"

"Ona aşışım. Bana izin verir vermez, onunla evleneceğim. Ve şu anda, neden bunu üç yıldır bildiğinizi ve o orospu çocuğunun hala nefes aldığını bilmek istiyorum."

Connor'ın burun delikleri alevlenir, ama cevap veremeden asansörün sesi duyulur ve Miller yüzü taştan bir maskeye dönüşmüş halde uzaklaşır.

Miller yaklaşırken Connor, "Rapor ver," diyor.

Miller, "Onu güvenlik kayıtlarına aldık," diyor. "Kapıya geldiğinde elinde bir davetiye vardı. Hangi isim altında, henüz bilmiyoruz. Bütün gece odanın kenarlarına yakın durarak ortama karıştı ve Skyla'yı izlediğini görebiliyorum."

Ellerimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Hiçbir zaman şiddet yanlısı bir adam olmadım ama şu lanet duvara bir delik açmak istiyorum.

"Adam kadına yaklaşıyor ve her şey kadının söylediği gibi oluyor.

Sonra da gider."

"Hangi cehenneme gitti?" diye sordum.

"Önce tuvalete gitti, sonra partiye döndü, Skyla'yı aradı ve onu bulamayınca uzaklaştı."

"Ön kapıdan," diye mırıldanıyorum başımı sallayarak. "Ama o isimsiz değil. *Kim* olduğunu biliyorsun. O yüzden onu New York'a kadar takip et ve icabına bak."

Connor kaşlarını kaldırdı. "Cinayet işlememi mi istiyorsun?" "Tabii ki hayır. Onunla konuş. Onu tehdit et."

"Bunu denemediğimi mi sanıyorsun?" Connor talep ediyor. "Kız kardeşimin ne sorduğuna bakmaksızın, *elbette* bunu yaptım. Polislerle konuştum. Onu takip etmesi için özel bir dedektif tuttum. Hâlâ takip ediyor ama nasıl olduysa o orospu çocuğu buraya gelirken kuyruğumu kaybetti. Kaypak biri ve bağlantıları var."

"Kime?"

"Politikacılar. New York polis şefi. Diğer tarafa bakacak kadar çok insan."

"Onu öldürene kadar."

Önümdeki iki adam da çenelerini sıkıyor.

"Haklı olduğumu biliyorsun. O bir kadını terörize ederken ve potansiyel olarak ona zarar verirken hepsi başka tarafa bakıyor. Çünkü tüm bunların sonundaki amacı ne?"

"Skyla'nın kendisine ait olduğuna inanıyor."

"Evet, çok fena yanılıyor." Başımı sallıyorum. "Bunu sen çözemiyorsan, çözebilecek başka bağlantılarım var. Tanıdığım ya da bağlantılarım olan tek milyarder sen değilsin."

"Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Hiç de değil. Aslında senden hoşlanıyorum, o yüzden doğruyu söylüyorum. Bu pisliği canını yakacak şekilde vurmanın bir yolunu bul. Tüm parasını kaybetmesini sağla. Evini. Vergi dairesine ilginç bir şey ihbar et. Ne yapıyor? Onu da mahvet."

Miller Connor'a "Ondan hoşlanıyorum," diyor ve Connor ona ters ters bakınca boğazını temizliyor. "Efendim."

"Bir adamı öldürmeden de yok etmenin yolları vardır. Ama emin olun, onunla işimiz bittiğinde ölmüş olmayı dileyecek."

Connor nefesini dışarı üflüyor. "Neredeyse bir yıl oldu. Neden şimdi geri döndü?"

"Önemli değil. O geri döndü. Ve şimdi işi bitti."

Yirmi Üçüncü Bölüm

SKYLA

Eve dönmek istedim. Gece Los Angeles'ta kalmak istemedim. Tek istediğim Beckett ve Riley ile Montana'ya dönmek, rahat ve güvende olduğumu bildiğim bir yerde olmaktı.

Hepimiz uçağa atladık ve Montana'ya geldik.

Mik şehirdeki evimde. Connor ve ailem de henüz görmediğim ama en kısa zamanda ziyaret etmeye kararlı olduğum yeni evindeler.

Beck ve ben çiftlik evine girdik.

Ona döndüğümde gözlerindeki yorgunluğu görebiliyorum ve hemen pişmanlık duyuyorum. Uçakta uyumadı ama uyuyup uyuyamayayım diye bana sarıldı.

"Los Angeles'ta kalmalıydık," diye mırıldandım. "Herkesi gece boyunca ayakta tuttuğum için çok üzgünüm."

"Hayır, üzülme. Diğerleri muhtemelen şimdiye kadar yatmışlardır." Beni kendine çekiyor ve başımın üstünü öpüyor. O güçlü kollarını bana doluyor ve bağımlısı olduğum bir sarılmayla beni kucaklıyor. "Eve gelmek istemen çok hoşuma gitti."

Göğsüne yaslanıp sırtıtıyorum, sonra birden kollarına giriyorum, merdivenlerden yukarı taşıyorum, Riley önümüzde koşuyor, nereye gideceğimizi şimdiden tahmin ediyor. Beckett evin içinde ilerlerken ışıkları kapatıyor ve sonra başucu lambasının yumuşak ışığıyla yatak odasındayız.

"Şehirden ayrılmadan önce onu açık mı bıraktın?" Ben sordum.

"Hayır, bu gece eve geleceğimizi söylediğimde Billie durdu ve ışıkları yaktı."

Beni yatağa yatırdıktan sonra kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Ama geç oldu."

"O benim kız kardeşim." Uçuşta giydiği tişört ve kot pantolondan sıyrılırken sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor.

Otelde duştan sonra giydiğim tayt ve onun düğmeli bluzuyla kaldım.

"Ve benim kızım karanlıktan hoşlanmaz, bu yüzden eve karanlık bir eve gelmeyeceksin. Asla."

Gözlerim yaşla doluyor. Elimde değil. Belki yorgunluktan, ama sanırım bu adamın bana zahmetsizce gösterdiği saf sevgiden. Sanki hayattaki tek görevi buymuş gibi.

Tamamen çıplak kaldığında beni ayağa kaldırıyor ve benim giysilerimi de çıkarıyor, sonra yatağa tırmanıp birbirimize sarılıyoruz. Beck sırt üstü yatıyor, benim önüm onun yan tarafına dönük, bir bacağım onun üzerinde ve kolum göğsünde.

Ve o göt heriğın elini üzerimde hissettiğimden beri ilk kez uzun, derin bir nefes alıyorum.

"Sözümü geri alıyorum," diye fısıldıyorum tenine karşı, kollarındayken beni rahatsız etmeyen karanlığa. "Üzgün değilim. İhtiyacım olan şey buydu. Tam burada, seninle, bu yatakta."

Dudaklarını saçlarımda hissediyorum ve sonra çenemi yukarı kaldırarak ağzımı kendi dudaklarıyla kapatıyor. Dudaklarının ve dilinin o basit okşamasıyla, sıcaklık yavaş, lezzetli dalgalar halinde içimde hareket ediyor.

"Artık o kadar da yorgun değilim," diye fısıldıyorum ağzına karşı ve ben onun üzerinde hareket edip göğsüne yaslanırken sırtıyor çünkü ağzımı onunkinden ayıramıyorum. Ağzının benimkine verdiği hissin içinde kayboluyorum.

"Tanrım, ellerimi sana hiç sürmemiş gibi hissediyorum. Bu şekilde değil."

"Bir günden az," diye mırıldanıyorum ağzının kenarını ısırırken, bıyıklarının tenimde bıraktığı his hoşuma gidiyor.

"Çok uzun." Parmak uçları sırtımda bir aşağı bir yukarı geziniyor ve tenimde tüylerim diken diken oluyor.

Bir süreliğine kontrolün bende olmasını istiyorum. Sanırım daha önce olanlardan sonra buna ihtiyacım var. Bu yüzden önce göğsünü, sonra da sert, dalgalı karnını öpüyorum ve pürüzsüz teninin verdiği hissin tadını çıkarıyorum. O kadar büyük ki. Her yeri.

"Vücudun harika, Beck."

Dilimi sert kas çizgilerinin arasından geçirip kalçasındaki V'ye doğru öptüğümde kıkırdaması bir iniltiye dönüşüyor.

"Buradaki şey yasadışı olmalı. Ya da en azından bir uyarı etiketiyle birlikte gelmeli."

"İrlandalı, seni ters çevirmek üzereyim-"

"İzin ver." Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve gözlerimin bir süreliğine liderlik etmeme izin vermesi için ona yalvardığını biliyorum. "Lütfen, *a ghrá*."

Başparmağı alt dudağımın üzerinde geziniyor ama beni durdurmuyor, ben de keşfime devam ediyorum ve elimi zaten sert olan sikiğin üzerinde, ucundan dibine kadar kaydırıyorum.

Elimi kaldırıp öyle vahşi bir hırıltıyla itiyor ki, dudaklarımı tacın etrafına sarıp zaten orada olan özünü tatmadan hemen önce sırtımama neden oluyor.

"Tanrım, İrlandalı," diye homurdanıyor, çarşafları yumrukluyor. Ön kolları esniyor, damarları patlıyor ve Kutsal Meryem, içim arzuyla dolup taşıyor.

Bir an keşke saçımı ördürmeseydim de ellerini oraya sokabilseydi diye düşündüm.

Bacaklarının arasına diz çöküyorum ve tek yapmak istediğim onu boğazımın derinliklerine alıp çıldırtmak.

"Küçük güzel ağzın sikimin üzerinde çok güzel görünüyor."

Sert nefes alıyor, altımda hareket ediyor ve kendimi hiç bu kadar güçlü hissetmemiştim. Gözlerimde yaşlar oluşana ve bayılana kadar boğulacağımdan emin olana kadar onu derinlere, boğazımın arkasından geçebildiğim kadar uzağa götürüyorum.

Ama benim yok.

Yavaşıyorum, nefesimi tutuyorum, sonra tekrar yapıyorum.

"Fuuuuck," diye homurdanıyor. "Kontrolümü kaybedip seni almadan önce üç saniye daha var bebeğim."

Tatmin olmuş bir şekilde yukarı çekiyorum, dudaklarımı onun etrafında sıkıyorum ve tekrar aşağı iniyorum, ama bu sefer sık tutuyorum ve mırıldanarak tepesini yalıyorum.

"İşte bu "

Beckett doğrulup sırtüstü yatmamız için bizi döndürüyor ve sanki hayatı buna bağılıymış gibi beni sert ve derin bir şekilde öpüyor. Büyük eli gövdemden aşağı iniyor, sonra parmakları zaten ıslak olan amıma giriyor ve dudaklarına karşı haykırıyorum.

"Benim için çok ıslaksın. Sikimi emmek seni ıslatıyor mu bebeğim?" Başımı salladığımda çene çizgimden kulağıma doğru öpüyor. "Sen harikasin. Her santimin. Ve sen benimsin. Duydun mu İrlandalı?"

Tekrar başımı sallıyorum çünkü tüm kelimelerimin binayı terk ettiğinden oldukça eminim, ama kulak mememi ısıırıyor.

"Anlat bana."

"Senin." Sesim nefesli, biraz dalgalı. "Ben seninim, *a ghrá*." "Bu doğru."

Bacaklarımın arasına doğru ilerliyor ve sonra *orada*.

Davet edercesine kalçalarımı kaldırıyorum. "Siktir, sıcacıksın."

İçime giriyor, beni dolduruyor, ikimizi de inletiyor.

"Ve sıkı. Çok sıkı. Canını yakıyor muyum, bebeğim?"

"Asla." Yanağını avuçlayarak parmaklarımı yumuşak bıyıklarında gezdiriyorum. "Bana asla zarar vermezsin. Tanrım, bu çok güzel, *bir ghrá*."

Beni öpmeden önce gülümsüyor ve kalçalarını bir daire şeklinde hareket ettiriyor. Ruhumun bedenimi terk ettiğinden oldukça eminim.

Meme ucumu ağzına alıyor ve aynı ilgiyi göstermek için diğer tarafa geçmeden önce sert ucu yalıyor. Vücudum bu adam için *yanıyor*.

"Yaklaşmam gerek," diye mırıldanıyor boynuma karşı. "Asla yeterince ."

"Bacağımı yukarı çek," diye fısıldıyorum. Çekiyor ama sadece dirseğine doluyor, bu da beni çok daha geniş açıyor. Daha derine inebiliyor ama kastettiğim bu değildi. "Daha fazla."

Bana kaşlarını çatıyor ve bu beni sırtıtmaya itiyor.

"Dizimi omzuma doğru it, Beck."

Başını sallıyor. "istemiyorum." "Oturmak zorunda değilsin."

Beni incitmek istememesini seviyorum ama ben bir balerinim.

Ben de ona gösterdim. Bacağımı kendim yukarı çekiyorum ve gözleri kocaman oluyor. "Şimdi içime it, *a ghrá*."

Yapıyor ve şimdi dibe vurdu ve ağzımı kendi ağzıyla kapatmadan önce inliyor.

", çok ." "İşin avantajı."

Kıs kıs gülüyor, sonra bir kez daha hareket ediyor ve ikimiz de gülmüyoruz.

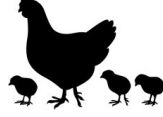
"Siktir İrlandalı, oraya gitmen lazım."

"Geldim." Kasılmaların başladığını hissediyorum. Sıcaklık içimde yuvarlanıyor ve sanki vücudum milyonlarca parçaya ayrılıyor ve Beckett her birini toplayıp beni tekrar bir araya getirmek için *orada*. Bu kükreme kulaklarımdaki kanımın sesi mi, yoksa Beck'in benimle birlikte düşmesi mi? Sanırım ikincisi ve bir sonraki bildiğim şey, pozisyonlarımızı tekrar tersine çevirdiği ve ben

onun üstünde yatıyorum. Hâlâ içimde ve sanki hayatı buna bağılmış gibi bana sarılıyor.

"Seni seviyorum," diyor yanaklarımdan dökülen saçlarımı tarayıp yüzümü .
"Tanrım, seni çok seviyorum. Uyumanı istiyorum bebeğim."

"Ben de seni seviyorum."

"Sen aklını kaçırmışsın."

Sırt üstü uzanmış, dizlerimi bükmüş, nefes almaya çalışırken bir yandan da stüdyomun tavanına bakıyorum.

"Tembellik ediyorsun." Mik başımda dikiliyor, kaşlarını çatıyor.

"Ben tembel *değilim*, Mikhail." Lanet olsun, neden nefes alamıyorum? "Sen bir zorbasın."

"Tekrar."

"Hayır, ölene kadar burada yatacağım."

"*Tekrar*, Malishka. Kalk."

Elimi karnımdan çekip alıyor ve beni ağrıyan ayaklarıma doğru çekiyor. Haykırmak istiyorum ama ona bu zevki tattırmayacağım.

Tırnaklarım yine çıkıyor, su topluyor ve bu hafta üçüncü kez ayak parmağıma ayakkabı giyiyorum.

Ve sadece dokuz gündür antrenman yapıyoruz.

"Eskiden hiç bu kadar zor olmamıştı." Başımı eğiyorum ve biraz kestirmek istiyorum. "Ya da bu kadar acımamıştı."

"Evet, öyleydi ve öyle de oldu," diyor ama sesini yumuşatmıyor. Mik her zaman tam bir baş belası olmuştur. "Ama o kadar uzun zamandır uzaktaydın ki unuttun."

"Unutmaya devam etmek istiyorum."

Başını sallıyor ve sahnenin başından başlayabilmemiz için zeminin ortasına dönmemi işaret ediyor.

Elbette kral, yemin töreni için tüm gösterinin en duygusal, en zor sahnesini görmek istiyor. On dakikalık bir işkence.

"Ara vermem lazım," dedim ona.

"Hayır. Devam etmelisin."

"Tanrım, bebeğim, ona bir mola ver."

Mik'in kafası Benji'nin durduğu kapıya doğru dönerken gülümsemesine izin veriyorum. Beck hemen arkasında. Benji'nin bugün uçakla geleceğini biliyordum ve Beck onu havaalanından alıp Mik'e stüdyoda sürpriz yapmayı teklif etti.

Zamanlama daha iyi olamazdı. Gerçekten bir molaya ihtiyacım *var*.

Mik erkeğine doğru koşuyor ve kucaklaşıyorlar. Sanki aylardır birbirlerini görmemişler gibi öpüşürken romantik kalbim iç çekiyor.

"Tamam, tiran, kenara çekil. Adamını uzun zamandır görmedim ve sarılmaya ihtiyacım var."

Mik'i yolumdan itiyorum ve Benji'nin kucağında yutuluyorum. Uzun boylu, zayıf ve üzerinde bir gram bile yağ olmayan bir adam. Gözlük takıyor ve yakışıklı yüzünde saat beş yönünde başlayan bir gölge var.

"Hey, güzel kız," diye mırıldanıyor ve başımı öpüyor. "Onu hizada tutuyor musun?"

"Beni istismar ediyor. Yaptığı şey bu," diyorum Mik'e şeytani bir sırıtış atarak. "Bana çok kötü davranıyor, Benji. Bunu ona ödet. Seks yok. Sarılmak yok. Cinayet belgeselleri yok."

"Vay canına, bana da ödeteceksin, ha?" Benji gitmeme izin vermeden önce beni bir kez daha sıkıyor ve birden etrafım beni arkamdan kucaklayan erkeğim tarafından sarılıyor.

"Sürpriz," diyorum adamına bir kez daha sarılan Mik'e. "*Şimdi* beni rahat bırakacak mısın?"

"Buna yarın geri döneceğiz." Gözlerini bana dikti. "Esnemen ve ayaklarını ıslatman gerek. Buralarda tökezliyor ve topallıyorsun."

"Egom için bu kadar iyi olduğun için minnettarım, Mikhail." Gözlerimi deviriyorum. "Siz ikiniz bu akşam yemeğe çıkmak ister misiniz?"

"Hayır," diyorlar hep bir ağızdan ve beni kıkırdatıyorlar.

"Ew. Tamam o zaman. Ne zamandır buradasın, Benji?"

Mik'in alnından öperek, "Öyle olduğu sürece," diye cevap verir. "Ben buradan çalışacağım. Senin evinde yaşamamızı istediğinden emin misin?"

"Beckett'la birlikte çiftlikteyim, yani evet, lütfen benim evimde yaşayın. Orada kendinizi evinizde gibi hissedin ve bir şeye ihtiyacınız olursa bize haber verin."

"Biz gidiyoruz," diye duyurdu Mik ayakkabılarını çekerek. "Sabah görüşürüz."

"Bir şey değil," diye sesleniyorum Mik'e. O da bana el sallamakla yetiniyor, dönüp bakmıyor bile. "Ben de seni seviyorum!"

Kapı kapanırken gülüyorum, sonra dönüp Beck'e sarılıyorum.

"İyi gitti."

"Benji iyi birine benziyor," diyor Beck, parmak uçlarını yanağımda gezdirirken.

"Mik'ten çok daha iyi biri." Bir kahkaha atarak geri çekiliyorum ve yere oturup her hareketimde yüzümü buruşturan ayakkabılarımın bağcıklarını çözüyorum. "Benji, Mik'in huysuzluğuna karşı güneş ışığıdır. Birlikte çok iyiler."

"Ne zamandır evliler?" Beck ellerini ceplerine sokuyor ama ayağımın durumunu görünce çenesi sıkılıyor. "Lanet olsun, İrlandalı."

"Biliyorum, çok kötüler." İç çekiyorum ve zavallı ayak parmaklarımı oynatırken yüzümü buruşturuyorum. "Aşağı yukarı beş yıldır evliler ama neredeyse on yıldır birlikteler. Benji tam bir inek. O bir kitap editörü, yani ben de bir kitapsever olduğum için onunla bir sürü ortak noktamız var. Mik okumaktan nefret eder. Ortak arkadaşları sayesinde tanıştılar. Mik sonunda cesaretini toplayıp Benji'ye çıkma teklif etti ve o zamandan beri birbirlerine çok bağlılar. Bu muhtemelen ayrı kaldıkları en uzun süre, bu yüzden Benji'nin burada çalışabilmesine çok sevindim."

Diğer ayakkabıyı çıkarıyorum ve orta parmaklarımdan sızan kana bakarak inliyorum.

"O ayaklara ayakkabı giymeyeceksin Skyla."

"Etrafta yalınayak dolaşamam."

"Tam olarak yapacağın şey bu." Gözlerindeki bakış tartışmaya yer olmadığını söylüyor. "Seni eve götüreceğim ve ayaklarını ıslatacağız."

Tamam, ben de tam olarak bunu yapmayı umuyordum, o yüzden onunla tartışmayacağım. "Hâlâ eve gitmem gerekiyor," diye hatırlatıyorum ona. "Ama yanımda parmak arası terliklerim var. Yatırım yapmıştım ama toplum içinde giymeyi reddediyorum çünkü sadece

beni bu şekilde görmeye iznin var."

"Seni taşıyacağım."

Ona sırtıyıyorum.

", ışıkları kapatmak ve için beş saniyeye ihtiyacım var. Ve gerçekten esnemem gerekiyor."

"Kal." Beni işaret ediyor ve arka tarafa doğru yürüyor. Etrafta hışırdadığını duyabiliyorum ve sonra tepedeki ışıklar sönüyor. Beck etrafta dolanırken ben de hızlıca esneme hareketleri yapıyorum.

Riley bile Beck'in bana dönüp çantamı uzatmasını dikkatle izliyor.

"Teşekkürler."

"Bir değil."

Bana elini uzatıyor ama beni ayağa kaldırmak yerine omzuna kaldırıyor ve Riley'ye bizi takip etmesi için komut veriyor.

Kapı kilitlendiğinde beni kamyonetine taşıdı, Riley için arkayı açtı, sonra beni yolcu koltuğuna oturttu.

"Şey, bu... mide bulandırıcıydı." Bir kahkaha attım. "Omuzda taşımayı sevdiğimi sanmıyorum. Merhaba, hareket hastalığı."

"Not edildi." Kemerimi bağladı, yanağıma bir öpücük kondurdu ve şoför mahalline yürüdü.

Çiftliğe kadar elimi tutuyor ve evin önüne park ettikten sonra Riley'yi dışarı çıkarıyor, o da hemen çimlere uzanıyor. Beck beni içeri taşıyor ve merdivenlerden yatak odasına çıkarıyor.

"Ben Epsom tuzlarını getireyim," diyor beni makyaj masasına yatırırken. "Ayaklarını ıslatmanı istiyorum."

"Yapacağım. Kulağa hoş geliyor aslında. O zaman işe dönmek zorunda mısın?"

"Hayır, seninle kalacağım."

Lavabodaki suyu açar ve istediği sıcaklığa geldiğinde, suyu içeride tutmak için tıpayı çeker ve bir avuç tuz döker.

Ayaklarımı bu şekilde ıslatmayı tercih ediyorum. Ayaklarım lavabonun içindeyken banyo tezgahının üzerinde oturuyorum. En kolay bu.

Ve zavallı ayaklarımı yavaşça ılık suya indirdiğimde iç çekiyorum. Önce acıyor ama sonra yatışmaya başlıyor.

"Bu gösteri bitene kadar böyle mi olacak?" Beckett tezgâha yaslanıp beni kendine çekerken soruyor, beni kucaklıyor ve dudaklarını başımın üstünde gezdiriyor.

"Daha iyi olacak. Artık hiç nasırım yok. Ayaklarım alıştığında performans zamanı gelecek ve her şey bitecek."

"Hmm." Şakağımı öpüyor. "Sana ne ikram edebilirim?"

Ona yaslanırken bu tatlı anın gözeneklerime işlemesine izin veriyorum. Beckett'in sevgi dilinin hizmet etmek olduğuna inanıyorum. Sürekli benimle ilgileniyor ve beni şımartıyor. Sevişmeyi bitirdikten sonra yaptığı bakım bir üst seviye. Her zaman rahat olduğumdan ve asla aç olmadığımıdan emin oluyorum.

Ona bu kadar çabuk aşık olmama şaşmamalı.

"Muhtemelen bir protein smoothie ve biraz tavuk almalıyım." "Ne istiyorsun, bebeğim?" Hâlâ başımı öpücöklere boğuyor.

"Çizburger." Ona karşı gülüyorum ve o da kollarını bana doluyor. "Ama bunu yapamam. Çok sıkı çalışıyorum. Protein benim için iyi. Belki akşam yemeğinde makarna yiyebiliriz. Ben de karbonhidrat alabilirim. Şu anda çok fazla kalori yakıyorum."

"Ne istersen alabilirsin."

"Bunu bana sık sık söylüyorsunuz, Bay Blackwell."

"Çünkü bu doğru." Dudaklarını saçlarıma gömüyor. "Burada işin bittiğinde neden bir süre kitap okumuyoruz?"

"Vay canına, bugün beni gerçekten şımartıyorsun." "Alış buna, bebeğim."

Kesinlikle alışmaya başlıyorum. Şımartılmanın, burada çiftlikte yaşamının üzerinden dokuz gün geçti ve birkaç kötü rüya ve Pislik'in bana yaptığı her şey yüzünden soğuk terler içinde uyanmak dışında, çoğunlukla huzurlu hissettim. Hepsi bu adam yüzünden.

Buna alışkın değilim. Yapacağım son şey olsa onu tutacağım.

Bölüm Yirmi Dört

BECKETT

''

Yürüyeblirim Beck." Skyla'nın kolları boynuma dolanmıştı.
onu banyodan çıkardı.

"Hayır." Şakağını öptükten sonra okuma cihazını komodinin üzerinden alıp kızımı aşağıya, oturma odasına götürüyorum.

Birlikte kitap okumak için koltuğun köşesine kıvrılmayı seviyoruz. Akşamları bir rutin haline geldi, onunla yapmayı en sevdiğim şeylerden biri.

Hikâyeler hoşuma gidiyor ama en çok *onunla* birlikte olmayı seviyorum. Hayallerimin kadınıyla, yanıma kıvrılmış, birbirimize kitap okurken bana sarılıyor.

Kardeşlerimin için bana bok atacağını biliyorum ama siktir et. Ben seviyorum. Görünüşe göre Bridger haklıymış. Bunu ona söyleyeceğimden değil.

Skyla'yı battaniyenin altına yerleştirdikten sonra başını öpüyorum. "Çay ister misin?"

"Hayır." Başını sallıyor. "Benimle oturmanı istiyorum." "O zaman sana su getireyim."

Riley beni mutfığa kadar takip ediyor ve dışarı çıkmak istediğini söylüyor, ben de kapıyı açıyorum ve o da işini yapmak için dışarı çıkıyor. Skyla suyunu limonlu tercih ediyor, bu yüzden bir bardağı buz, su ve taze limonla doldurduğumda Riley içeri girmeye hazırды.

Bardağı ona uzattığımda "Bir şişe su iyi olurdu," diyor ve Riley yatağına kıvrılıyor.

"Bu şekilde seviyorsun, o yüzden bu şekilde olacak." Çenesini parmaklarımın arasına alıyorum ve tatlı dudaklarını öpüyorum. "Okumaya hazır mısın?"

"Hmm." Cihazı uyandırıyor ve bana uzatıyor, bu da dudaklarımın gülümsemeye kıvrılmasına neden oluyor. Genellikle sırayla okuyor olsak da, o

Ona okuduğumda çok hoşuna gidiyor. Dün gece bir motosiklet kulübü başkanı ve aptal erkek arkadaşı tarafından terk edildikten sonra memleketine yeni taşınan bir kız hakkında bir kitaba başladık.

Mafyadan motosiklet kulüplerine. Bunun benim hayatım olacağını kim bilebilirdi?

Çok geçmeden başkan kızı tek başına, yatak odasında ve duvara dayamış halde bulur.

Aşağı bakıyorum ve Skyla alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış. Eli pazumu sıkıyor ve ben de biraz eğlenmeye karar veriyorum.

"Al, İrlandalı. Okuma sırası sende."

Kızım kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Şimdiden yoruldun mu?"

"Yorgun değilim." Başımı sallıyorum ve cihazı alması için ısrar ediyorum. "Sadece okumaya devam et."

"Eğer tuvalete gitmen gerekiyorsa, bekleyebilirim-"

Ağzımı onunkine dayayarak sözünü kestim. "Sadece oku, bebeğim."

Omuz silkiyor, sayfayı gözden geçiriyor, sonra ben bacaklarının arasında yere diz çökerken kaldığım yerden devam ediyor. Parmaklarımı taytının kemerine sokup kalçalarından, bacaklarından aşağıya çekiyorum ve sonra tamamen çıkarıp külotuyla birlikte bir kenara atıyorum. Skyla nefes nefese beni izliyor.

"Oku." Sesim sert ve göz bebekleri bu komutla irileşiyor ama beni izlemeye devam ediyor, ben de kalkıp yüzünü ellerimin arasına alıyorum, onu sertçe öpüyorum ve geri çekiliyorum. "Oku bana, güzelim. Sakın durma. Okumayı bırakırsan, boşalamazsın."

"Beckett."

"Hayır, sanırım adı Wolf." Güneye dönmeden önce sırtıyor ve boynundan öpüyorum. "Yap hadi."

Dudaklarını yalıyor, boğazını temizliyor ve ben işe tekrar okumaya başlıyor.

"Tanrım, az önce ona *Muhteşem Gatsby*'den alıntı yaptı," diyor Skyla, sonra kalçasının içini öptüğümde iç çekiyor. "Beck-"

"Hayır. Ben bu işi hallettim. Sen oku."

Kitaptaki adam kadının boğazını sıkıyor ve bu Skyla'nın sesinin nefes nefese çıkmasına neden oluyor. Öyle olmalı çünkü henüz onu tanıyamadım.

Elim bacağından yukarıya, tişörtünün üzerinden gövdesine doğru kayıyor ve boğazını gevşekçe tutuyorum ve kelimeleri durma noktasına getiriyor.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Teoride." Dudaklarını yalıyor, gözlerini kitaptan ayırmıyor. "Ama saçımı çekmeni daha çok seviyorum."

Hay sikeyim.

"İşte benim kızım."

Boğazını temizleyip okumaya devam ediyor ve ben de parmağımın ucunu zaten ıslak olan yarığından geçirerek kekeleymesine neden oluyorum.

Ama durmuyor.

Ve onu klitorisinin üzerinde hafif bir yalamayla ödüllendiriyorum. "Oh, kahretsin," diye fısıldıyor.

"Bu kitapta var mı?"

Başını sallıyor, ben de geri çekiliyorum ve hayal kırıklığı içinde inliyor.

"Eğer durursan ne olacağı konusunda seni uyarmıştım."

Bana ters ters bakıyor ama tekrar okumaya başlıyor ve ben de elimdeki işe dönüyorum. Kokusu çoktan uyarılmayla şişmişti ve ona karşı koyamıyorum. Eğilerek yüzümü içine gömüyorum, alıştırıyorum ve kemiriyorum, kalçalarını döndürüyorum ve sesini titretiyorum.

Ama durmuyor.

Ayakları ağrıyor ve sırtıma ya da mindere gömülmesini istemiyorum, bu yüzden bacaklarını kollarımın üzerinden geçiriyorum, böylece ayakları yana sarkıyor. Onu daha geniş açıyorum, hâlâ göbeğini öpüyorum.

Kız arkadaşım hiç ara vermeden okumaya devam ediyor ama tişörtünü başının üzerinden geçirmeyi başarıyor ve bir kenara atıyor. Kendi tenime değen kıyafetler çok fazla ve tişörtümü çekip çıkaracak, kot pantolonumu çözecek ve ağrıyan aletimi serbest bırakacak kadar uzun süre geri çekiliyorum. Onun için o kadar sertleştiğim için fermuarımdan şaftıma kalıcı bir iz kalmamasına şaşırıyorum.

Skyla, onu aşağı çekip kanepenin koltuğuna doğru eğilmesi için ters çevirdiğimde şaşkın bir nefes veriyor. Örgüsünün ucundaki bağı çekiyorum, yumuşak kırmızı tellerini gevşetiyorum, böylece parmaklarımı içine sokabiliyorum. İnliyor, alnını koltuğa bırakıyor ve ben geri çekiliyorum.

"Beckett!"

"Sana okumayı bırakabilirsin demedim İrlandalı."

İnliyor ama sonra dirseklerinin üzerine kalkıp cihazı kapıyor. Okurken sesi dumanlı, şehvet ve ihtiyaç dolu; eğilip sırtına ve seksi çillerinin üzerine öpücükler konduruyorum ve tekrar inlemesine neden oluyorum.

Ama durmuyor.

Arkadan, iki orta parmağımı ona bastırıyorum ve etrafımda sıkıldığını hissediyorum.

"Çok ıslak amına koyayım," diye homurdanıyorum kürek kemiğine karşı, başparmağım sert klitorisinin üzerinde gezinirken, kalçalarını elime doğru savuruyor.

Ve okumayı bırakmıyor.

Kulağına kadar öpüp ısıyorum, dudaklarımı o muhteşem, çilli kulağın bastırıyorum ve fısıldıyorum, "Aferin kızıma."

Amı parmaklarımın etrafında kenetleniyor ve beni kıkırdatıyor.

Ama o durmuyor.

Bıyıklarımı omurgasından aşağı doğru sürüklüyorum ve kıcının üst kısmını, o küçük buruşuk kasın hemen üstünü öperken tüyleri diken diken oluyor. Sağ bacağına yukarı kaldırıp dizini minderine üzerine koyuyorum.

Bu kadar esnek olmasına bayılıyorum.

Kitaptaki kadın doruğa ulaştığında parmaklarımı amından çıkarıp yalayarak temizliyorum ve sikimi içine sokuyorum. Kendimi taşaklarına kadar gömüyorum ve elimi o muhteşem saçlarına sokup başını geriye doğru çekiyorum.

"Beck."

Duraklıyorum ama konuşmasına

izin veriyorum. "Lütfen."

"Lütfen ne, İrlandalı?"

"Lütfen, durabilir

miyim?"

Sırıtarak, ondan çok memnun bir şekilde, parmak ucumu sert, titreşen klitorisine bastırmak için uzanıyorum.

"Evet bebeğim, artık durabilirsin."

"Tanrıya şükür," diye mırıldanıyor ve başını öne eğiyor, ama saçlarını tutmam kanepeye yığılmasını engelliyor. "Aman Tanrım, ben hiç-"

Tatlı, dar amına tekrar tekrar sertçe bastırırken cümlesini tamamlayamıyor.

"Asla ne?" Talep ediyorum.

Başını sallamaya çalışıyor ama ben . "Ne asla

İrlandalı? Bir daha sormayacağım."

"Hiç böyle bir şey hissetmemiştim." Kasılmaları başladığında inliyor ve ben onun *tam orada* olduğunu biliyorum.

"Gel, güzelim. Her gel. Tanrım, çok güzel bir karmaşa yaratıyorsun. Buna bayılıyorum."

"Beckett," haykırarak beni itiyor. "Daha sert."

Şaşkınlıkla bir kaşımı kaldırıyorum ama tekrarlamasına gerek kalmıyor. Saçındaki elim sıkılaşıyor ve ona çarpıyorum, o da bağırıyor ve dağılıyor.

Amcığı beni öyle bir sağıyor ki, elimde olmadan onu takip ediyorum ve yemin ederim bayılmış olmalıyım çünkü bir sonraki bildiğim şey, sırtına katlanmış, nefes nefese, omuzlarını öpüyorum.

"İsa, Meryem ve Yusuf, o zaman beni öldürmeye mi çalışıyorsunuz?" diye soruyor sesindeki kahkahayla.

"Tanrım, bebeğim." Yumuşacık tenine dokunmadan duramıyorum. Elim omurgasının uzun kıvrımında geziniyor ve o mırıldanıyor. "Sen her fantezinin hayata geçirilmiş halisin."

"Bu sensin." Başını sallıyor ve saçlarını bıraktığımda kanepeye düşüp nefes almaya çalışıyor.

Ondan ayrıldım ve yaptığımız dağınlığa baktım - abartmıyordum. Tam bir *karmaşa* yaratmıştı ve ben de siktir etmeye karar verdim. Onu kollarımın arasına aldım, kucağıma oturttum ve suyuna uzanıp ona ikram ettim.

"Buna ihtiyacın var İrlandalı."

Göz kapakları ağır ve çok mutlu görünüyor. Bu beni gururlandırıyor.

"Teşekkürler."

İki elini bardağın etrafına sarar ve yudumlar.

"Bir dakika içinde bizi temizleyeceğim." Alnından öperim. "İyi misin?"

"Beynimin uyuşmuş olması dışında mı?" Gülümsemesi yumuşaktı ve ben Parmaklarını bıyıklarına sürterken burnunu kırıştırmasına bayılıyorum. "Ben , *a ghrá*. sen nasılsın? Senin için ne yapabilirim?"

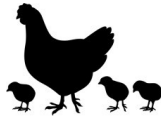
"Bana *bir ghrá*'nın ne anlama geldiğini söyleyebilirsin."

Dudakları yumuşak bir gülümsemeye dönüşüyor ve parmak uçlarını yüzümde ve bıyıklarımda gezdiriyor.

"Bu *benim aşkım* demek."

Beni her gün şaşırtıyor. Böyle kollarımdayken ondan hiçbir şey istemiyorum. Hiçbir şeye.

"Bu. Benim için yapman gereken tek şey bu, gerisini ben hallederim." İç çekiyor. "Benimle ilgilenme şeklinizi seviyorum, Bay Blackwell."

Arabayı sürerken Connor'a "Kiraladığım evlerin mandıradan ve evimden istenmeyen ziyaretçilerin gelmeyeceği kadar uzakta olmasını istedim," diyorum.

Kabinlere giden yolda yan yana yürüyorlar. "Arada sırada gezintiye çıkanlar oluyor ama hemen olmaları gereken yere geri yönlendiriliyorlar. Konuklar için araziye ayrı bir kapılı giriş var."

Etrafımızdaki manzarayı seyrederek başını sallıyor.

Bugün Pazar, yani tüm kardeşlerim oyun oynamak ya da çalışmak, her ne yapmak istiyorlarsa o gün için buradalar. Connor, Mik ve Benji'yi de dışarı davet ettik ve teklifimizi kabul ettiler. Skyla, Mik ve Benji'yi at ahırına .

Connor misafir kabinlerini gezmek istedi, bu da hiçbirini şaşırtmadı.

Bi

z. "Yemek için kalacak yeriniz var mı?" diye soruyor.

"Hayır, mutfak ya da uzanmak için ortak bir alanım yok. Her biri Kulübenin kendi mutfağı var. Tek kişilik odalar ya da sütler ve ticari bir mutfak içeren pansiyon tipi bir bina eklemeyi düşündüm, böylece daha çok bir yatak ve kahvaltı gibi olacak, ancak şimdilik tek kişilik bir şovum var ve bunun için çok daha fazla personele ihtiyacım var, paradan bahsetmiyorum bile."

Tekrar başını sallar. "Kız kardeşim haklıymış. Burası çok güzel Beckett."

"Tüm bu bölge harika," diye katılıyorum. "Ama bu mülkte ekstra özel bir şeyler olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor. Kulübelerin manzarası buradaki en iyi manzara. Ailem emekli olmadan ve ben çiftlik evini devralmadan önce burada kendi evimi inşa etmeyi düşündüm. Bunu yapmama gerek kalmadığında, bunun yerine özel bir şey yapmak istedim. Güneş batarken şu dağlardaki alp ışıltısını görmelisiniz. Gülünç bir şey."

Patikadaki virajı dönüyorum ve ağaçlar sihirli bir şekilde ayrılarak muhteşem bir dağ silsilesini ve kır çiçekleriyle dolu bir merayı gösteriyor. Elli metre kadar ötede bir geyik ailesinin toplanması beni çok sevindiriyor.

"Lanet olsun," diye nefes alıyor Connor ve ben ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve her şeyi kavradığı için ağzı açık kalmıştı. "O geyiklere burada olmaları için para mı verdin?"

"Keşke bu kadar kolay olsaydı. Her sabah kapılarının önünde boz ayılar olacağını düşünen ama öyle olmayan ve bu yüzden bana bir yıldız bırakan misafirlerin şikayetlerini duymalısınız."

"Bekle. Bir boz ayının onları beklemesini mi *istediler*?"

"Onlar aptal, dostum." Omuz silkiyorum ve boş kamaralardan birinin önüne yanaşıp motoru durduruyorum. "Bu temiz ve boş. Bir göz atalım."

Ama arkamı döndüğümde Connor sırtı bana dönük, elleri kalçalarında, dağlara bakıyordu. Geyiğe. Meraya.

Bekliyorum.

Çünkü anlıyorum. Montana hiç beklemediğiniz bir anda boğazınıza sarılacak ve sizi sıkacaktır.

Sonunda derin bir nefes alıyor ve başını sallayarak bana dönüyor.

Kapının şifresini girdikten sonra kapıyı açıp kenara çekiliyorum ve ona önümden girmesini işaret ediyorum.

Bir dakikalığına ona katılmıyorum. Ona ben olmadan bakması için zaman tanıyorum, ama gerçek şu ki, çok gerginim.

Connor'ı severim ama o üçüncü nesil bir otelci. Misafirperverlik onun kanında var. Benim sadece manzaralı sekiz kiralık kulübem var.

"Sorularım var" dedi, ben de içeri girdim.

"Ateş et."

"Bunların hepsi aynı boyutta mı?" diye soruyor.

"Hayır. Bu dört kişilik. İki kişilik birkaç tane ve altı kişilik bir tane var."

Başını sallıyor ve adanın mermer tezgahına yaslanıyor.

"Bunlara ne kadar yatırım yaptınız?"

Gözlerimi ona dikiyorum.

"Sadece merak ediyorum."

"Yaklaşık iki milyon."

Yavaşça başını sallıyor. "Bunlarla iyi iş çıkardın Beckett. Skyla haklıydı. Lüks hissettiriyorlar ve toplumun her kesiminden müşteri çekebilirler."

"Burada kalır mısın?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak soruyorum. "Her kesimden diyorsun ama bana bir milyarderin burayı kiralayacağını mı söylüyorsun?"

"Konaklama olanakları nedeniyle tereddüt etmezdim," diye yanıtlıyor. "Ama burada kalmazdım çünkü oda servisi ve konsiyerj hizmetleri sunan bir pansiyonunuz yok. Örneğin kamp yapmak istediğimde bu kulübede kalmak benim için gayet kabul edilebilir olurdu."

Bir kahkaha attım, o da omuz silkti.

"Şaka yapmıyorum. *Bu* benim için kamp yapmak gibi bir şey olurdu, ya da ona en çok yaklaşmak istediğim şey. Ama yine de, bu sadece benim. Bunu gözünü kırpmadan kapacak bir sürü varlıklı insan tanıyorum çünkü oda servisi umurlarında bile değil. Yalnız bırakılmayı tercih ederler. Onlar için mutfağı doldurmanızı isteyebilirler ama o kadar."

Düşünerek sallıyorum. "Mantıklı."

Cebimdeki telefonum çalıyor ve ekrana baktığımda kaşlarımı çatıyorum.

"Üzgünüm, buna bakmam gerekiyor."

"Sorun değil."

Dışarı çıktım ve aramayı kabul ettim. "Alo?"

"Merhaba Beckett, ben Juliet. Brooks'un eski sevgilisi."

Ne be? Neden kardeşimin eski kız arkadaşı beni arıyor?

"Tabii ki kim olduğunu biliyorum Jules. Senden haber aldığıma şaşırmadım desem yalan söylemiş olurum."

Brooks'a söylediğimde çılgına dönecek.

"Evet, biliyorum ve umarım bunu çok garip hale getirmiyorumdur ama size birkaç sorum var."

"Tamam." Boştaki elimi cebime sokuyorum ve hâlâ tarlada duran geyiğe bakıyorum. "Ne oldu?"

Beni neden aradığına dair hiçbir fikrim yok. Brooks'la birlikteyken pek yakın değildik ve ayrıldıklarında sadakatimizin nerede olduğuna dair hiçbir soru işareti yoktu.

Ve onunla değildi.

"Bitterroot Vadisi'nde yeni bir restoran açacağım ve uzmanlık alanım çiftlikten masaya yemek olacak. Organik, glütensiz, temiz bir mutfak."

"Bütün mutfakların temiz olması gerekmez mi? Yani, restoran uzmanı değilim ama-"

Kıkırdıyor. "Çölyak hastalığı gibi gıda hassasiyetleri olan insanlar için güvenli olacağını kastediyorum."

Bu ilgimi çekti. Birdie'ye bu yılın başlarında çölyak teşhisi konulduğunu biliyor mu?

"Mümkün olduğunca çok yerel gıda kullanmak istiyorum" diye devam ediyor. "Ve satın alacağım satıcıların bir listesini yapıyorum. Tüm süt ürünlerimi sizden almak istiyorum."

"Bunun neden sorun olacağını anlamıyorum." Elimde her zaman yeni müşteriler için yeterli miktarda bulunur ve yeterince haber veririm, buna göre ayarlama yapabilirim.

Bir an sessiz kalıyor, sonra sert bir iç çekiyor. "Restoranımda Blackwell Süt Ürünleri servis edilirse Brooks'un çıldıracağını düşünmüyor musun?"

"Brooks yetişkin bir adam, Jules."

Bir duraklama daha oldu.

"O nasıl Beck?"

Ondan bahsettiğimde Brooks'un garajında ne kadar sinirlendiğini hatırlıyorum.

Onun adını ağzından uzak tutacaksın.

Onunla ilgili olarak iyi değil ama bu benim anlatacağım bir hikaye değil.

"Brooks harika biri," diye cevap veriyorum çünkü geçenleri bir kenara bırakırsak, bu bir yalan değil. "Ama ona selam söylediğini söylemeyeceğim. Şehre ne zaman dönüyorsun?"

"Birkaç ay içinde. Eve dönmem gerek."

"Yeni işinde iyi şanslar. Mümkün olduğunda buluşalım ve miktarları, teslimat programlarını ve tüm bu şeyleri çalışalım. Tahminimce ihtiyacınız olan her şeyi elimde bulundurabilmem için yaklaşık otuz gün önceden haber vermeniz gerekecek. Ama yaklaştığımızda bu konuda ince ayar yapabiliriz."

"Bunu yapabilirim. Teşekkürler Beckett. Sonra görüşürüz." "Güle güle, Jules."

Telefonu kapattım ve bir nefes verdim. Tanrım, Brooks bu konuda bir pislik gibi davranacak ama ona haber vermeliyim.

Bugün.

Yemekte. Harika.

"Jules da kim?" Connor arkamdaki kulübeden çıkarken soruyor. "Ve bacaklarını kırmak zorunda mıyım?"

Başımı sallıyorum ve telefonumu cebime sokuyorum. "Siktir, hayır. Jules kardeşimin eski sevgilisi ve şehirde yeni bir restoran açacak. Süt ürünlerini benden alıp alamayacağını öğrenmek istedi. Bunda bir sorun görmüyorum ama Brooks'a söylemem gerekecek."

"Anladığım kadarıyla arkadaş olarak bitmemişler."

"Yılın yetersiz ifadesi. Mutlu olmayacak. Söylediğin şeye gelince, İrlandalılarla dalga geçmem konusunda endişelenmene gerek yok. Bu benim tarzım değil."

Başını sallıyor ve ellerini ceplerine sokarak beni taklit ediyor.

"Onu sevdiğinizi görebiliyorum. Eviniz sanki Riley yavruluğundan beri orada yaşıyormuş gibi bir köpek için donatılmış."

"O köpeği seviyor," diye cevap veriyorum. "Ben de öyle. O iyi bir çocuk. O da bizim kadar rahat olmalı. Kız kardeşinle *ilgili niyetimin* ne olduğunu merak ediyorsan, sana Los Angeles'ta da söylediğim gibi, onunla evleneceğim. Hayatımın geri kalanında ona tapacağım çünkü benim için başka kimse yok. O bu dünyada iyi olan her şey ve bunun kulağa ... her neyse gibi gelmesi umurumda değil. Onu seviyorum."

"Güzel." Omzuma vurdu. "Sakın etme."

Gülerek yan yana duran arabaya doğru ilerliyorum. "Geri dönsek iyi olur."

Eve doğru giderken diğer adama tekrar bakıyorum.

"Diğerlerinin yanına gitmeden önce, Pislik'ten haber var mı?" Connor nefesini üfler. "New York'tan ayrıldığına dair hiçbir kanıt yok."

York'a. Onun adına ticari ya da özel hiçbir uçuş rezervasyonu yapılmamış." "Bunu nasıl başardı?"

Connor başını sallıyor. "O kadar pis ki, kim bilir."

"Mafyayla bağlantısı var mı?" Ona soruyorum ve bana kaşlarını çatarken kafasını sallıyor. "Ben ciddiym. Var mı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır."

"O dünya hakkında hiçbir şey bilmiyorum," diye devam ediyorum, "ama bana öyle geliyor ki sıradan bir zengin için cebinde çok fazla insan ve kolunda sihirli numaralar var."

Connor'ın elleri yumruk oldu.

"Birkaç yeri arayacağım," diyor sessizce ve bu konuşmayı etkili bir şekilde sonlandırıyor. Zaten artık evdeyiz.

İçeri girdiğimizde herkesin çoktan burada olduğunu görüyorum. Dani ve Skyla, Blake ve Birdie ile birlikte mutfaktalar ve diğer herkes adanın uzak tarafında ya da kahvaltı köşesinde toplanmış, sohbet edip gülüşüyorlar.

Bunun gibi toplantılar için bu ev inşa edildi. Sadece benim için çok büyük ama aile toplantıları için mükemmel. Ve gözlerim Skyla'yı bulduğunda, sanki ondan uzak duramıyorlarmış gibi, içimi bir memnuniyet kaplıyor. Bu evin her gün eve gelmek için daha da iyi bir yer haline gelmesinin nedeni o. Connor'ın dediği gibi, Riley yavruluğundan beri burada yaşıyor gibi görünüyor. Ama o bu duvarları neredeyse hiç çaba harcamadan bir yuva haline getirdi.

"Beck Amca," diyor Birdie mutfaktan el sallayarak. "Köfteli s'getti yapıyoruz."

"Yemek için yeterince iyi görünüyor." Yüzümü Birdie'nin boynuna gömüyorum ve ahududu üfleyerek kıkırdamasını sağlıyorum. "Nasılsın, fıstık? İyi hissediyor musun?"

"Evet. Benim için glütensiz eriştelerimiz var," diyor gülümseyerek. "Tadı da o kadar kötü değil."

"Peki, güzel. İstersen seninle birlikte yerim."

"Hayır, onlar *benim* için."

"İyi, sende kalsın o zaman." Bana sırttan Skyla'ya dönüyorum ve kollarımı omuzlarına dolayıp onu öpüyorum, tam burada, gözlerinin önünde

Herkes.

Blake yanından geçerken, "Bir oda tutun," diyor.

Kardeşime bakmadan " başımdan," diye cevap veriyorum. "Nasılsın İrlandalı?"

"Burada olduğun için mutluyum."

Yirmi Beşinci Bölüm

SKYLA

Beckett beni tekrar öpmeden önce, **"Ben** de seni gördüğüme

sevindim," diyor.

"Brooks, seninle konuşmam gerek."

Beni sıkıyor, sonra bırakıp en büyük kardeşine dönüyor ve Brooks'un kaşının merakla kalktığını görüyorum.

Brooks, "Tamam, konuşalım," diyor ve şarküteri tabağından bir zeytin koparıp ağzına atıyor.

Beck, "Bunu özel olarak yapmalıyız," diyor ve Brooks başını sallıyor.

Brooks, Mik, Benji ve Connor'la birlikte benim de burada olduğumu umursamadan, "Bizim sırlarımız yok," diye cevap veriyor. "Sadece bana söyleyeceklerini söyle."

"Juliet beni aradı."

Oda sessizliğe gömülür. Dışarıdan taze yumurtalarla odaya giren Bee tökezleyerek durur.

"Juliet?" Bee sorar.

Brooks hemen kaşlarını çatar.

En iyi arkadaşıma yanaştım. "Juliet kim?" Fısıldıyorum.

"Brooks'un eski sevgilisi," diye fısıldıyor.

"Dedi ki-"

Brooks başını sallayarak, "Bilmek istemiyorum," diye cevap veriyor, yüzü asık. "Belki de önemlidir," diyor Blake, ama inatçı yüz ifadesinden bunu ben bile anlayabiliyorum.

Brooks'un yüzündeki ifadeye bakılırsa yerinden

. "Hayati tehlikesi yok. O sadece-"

"Hayır." Brooks'un sesi sert ve kararlıdır ve Beck teslim olmak için ellerini kaldırır.

"Tamam. Söylediklerimi unut. Burası çok güzel kokuyor. Tatlı olarak ne var?"

"Biraz turtta yaptım," diyor Dani, getirdiği turtaları göstererek. "Şeftalili ve yaban mersinli, çünkü dondurucuda hâlâ geçen yıldan kalma yaban mersinlerim vardı ve onların kullanılması gerekiyordu. Ama hamurları glütensiz, yani Birdie de biraz yiyebilir."

"Nefis," diyor Benji, kirpiklerini ona fırlatan Birdie'ye göz kırparak.

Bu küçük kız tam bir çapkın. Ve hepimizi parmağında oynatıyor.

"Büyük gösteri ne zaman?" Blake soruyor, ben de Mik ve Benji'nin yakındaki kahvaltı masasında oturdukları yere bakıyorum.

"Yaklaşık bir ay içinde," diye yanıtlıyorum.

"Bileğini nasıl hissediyorsun?" Blake soruyor. "Dürüst ol Skyla. Sadece *iyi* deme."

"Vermek istediğini hissettiğim anlar oluyor ama duruşumu ya da iniş şeklimi ayarlamayı öğrendim ve şu ana kadar iyi hissettiriyor."

Blake başını sallıyor. "Destek takıyor musun?" "İhtiyacım olmadı."

"Bu iyi haber."

"Nerede dans edeceksin?" Birdie bilmek istiyor.

"Londra," diyor Mik ona. Mik bile Birdie'yi sever ve genellikle çocuklardan uzak durur. "Yeni kral ve kraliçe için gösteri yapacağız."

Birdie'nin gözleri dönüyor. "Vay canına. Gidip izlemek istiyorum."

Bridger başını sallayarak, "Londra çok uzakta, fıstık," diyor. "Ve biz davet edilmedik."

"Hepiniz gitmek istiyorsanız," diyor Connor, başka kimse konuşmadan, "sizi jetle götüreceğim. Herkes için yer var."

Kardeşimi *seviyorum*. Karamsar ve gergin biri olduğunu biliyorum ama aynı zamanda cömert biri ve bu aileyi Londra'ya götürmeyi teklif etmesi bana onları kabul ettiğini gösteriyor. Ve bu benim için dünyalara bedel.

"Emin misiniz?" Bridger kaşlarını çatarak sorar. "Bu çok fazla Connor." Ama kardeşim sadece başını sallıyor. "Önemli bir şey değil."

Billie kaşlarını çatarak, "Bir şey değil," diye cevap verdi. "İnatçı bir eşek olma ve insanların arada bir sana teşekkür etmesine izin ver."

Connor'ın gözleri Bee'ye odaklanıyor ama diğer herkes çoktan Avrupa'ya seyahat planlarından bahsediyor ve ben de kısa süre içinde Dani'nin kucağına atıyorum.

"bir şeyde ne giyebilirim ki? Polly'yi aramam gerekecek," diyor.

"Oh, evet, Polly'de harika bir şeyler olacak," diye başımı sallayarak cevap veriyorum. Polly Wild'ın şehir merkezindeki elbise mağazasına kesinlikle bayılıyorum ve pek çok şeyimi oradan aldım.

"Bu senin için sorun olur mu?" Beckett kollarını belime dolayarak beni kendine çekerken ağzı kulağıma yakın bir şekilde soruyor. "Herkesin gelmesiyle mi? Birkaç kişiye indirebiliriz İrlandalı. Bizden çok var."

"Eğer gelmek isterseniz hepinizi orada istiyorum." Dudağımı ısırtıyorum ve ona bakıyorum. "Bu performans için gerginim ve sizden gelmenizi istemedim ama-"

"Bunu kaçırmazdım," diye cevap veriyor, göğsü bana karşı gürlüyor. "Seninle çok gurur duyuyorum." Uzaklaşmadan önce beni öpüyor ve ben de bir anlığına tüm bunları içime çekiyorum. Görünüşe göre Beckett ve ailesi pazar günlerinin çoğunu böyle geçiriyor. Hep birlikte, burada, çiftlikte. Buna kesinlikle bayılıyorum.

Umarım bunu sık sık yapmaya devam ederiz çünkü bu muhteşem çiftlik evinin buna ihtiyacı var. *Ailece. Kahkahalar.* Bu bana Amerika'ya gitmeden önce İrlanda'daki evimi hatırlatıyor. Ailemizde sadece Connor ve ben olmamıza rağmen, ebeveynlerimiz geniş ailelerden geliyor ve düzenli olarak birinin doğum günü, Paskalya ya da kutlanacak herhangi bir şey için bir araya geliyorlar. Bu ana kadar geniş bir ailenin özünü ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. Bridger ve Brooks'un Benji ve Mik ile sanki eski arkadaşlarmış gibi sohbet etmelerini seviyorum. Beckett şimdi Birdie'yle oturuyor, kucağında Birdie varken telefonundan bir şeyler izliyor ve gülüyor. Dani ve Blake'le birlikte mutfakta tüm bu harika insanlar için yemek yapıyor olmamı.

Aile gibi
hissettiriyor. Ev
gibi hissettiriyor.

Connor ve Bee'nin nereye gittiğini merak ederek etrafıma bakıyorum. Tam aramaya başlayacaktım ki Bee odaya giriyor, saçları dağılmış, dudakları biraz pembe ve şişmiş, güzel ela gözleri ıslık ıslık.

Kardeşim onun hemen arkasından içeri giriyor, sakın ve soğukkanlı görünüyor ama yanından geçerken elinin Bee'nin sırtının alt kısmında kaldığını ve yanaklarının kızardığını fark ediyorum.

Şuna bak. Belki de bu ikisi sonunda birbirlerine ulaşırlar.

Blake'in telefonu çalar ve Birdie kaşlarını çatır.

"Hastaneye mi çağrılıyorsunuz?" diye soruyor küçük kız, belli ki bu fikirden hoşnut değil.

Blake aramayı reddedip bir mesaj gönderirken "Hayır, fıstık," diye yanıtlar. Bir saniye sonra cevap vermiş olmalılar çünkü gülümsüyor. "Ama daha sonra bir randevum var."

"*Randevu* mu?" diye soruyor Bee, elleri kalçalarında, ağabeyimle her ne yapıyorlarsa onu atlatmış olduğu belli. "Kiminle? Biriyle görüştüğünü bilmiyordum."

Blake yeğenine bakarak, "Çok meraklısın," dedi. "Onu tanıımıyorsun bile."

"Eminim bu koca bir yalandır, Blake Adam Blackwell," diyor Bee. "Bu kasabadaki herkesi tanırım. O kim?"

"Skyla'nın buraya neden bu kadar iyi uyum sağladığını şimdi anlıyorum," diyor Mik hepimizin duyabileceği kadar yüksek sesle. "O da en az Billie kadar işgüzar biri."

"Hey." En iyi arkadaşına sert bir erişte fırlatıyorum, alnına çarpıyor ve kahkahalarla kükremesine neden oluyorum ki Mik bunu yapmıyor. Hayatında hiç *kükremedi*. "Kibar ol."

"Kim olduğu önemli değil," diyor Blake omuz silkerek ve telefonunu cebine atıp sosu karıştırmaya devam ediyor. Beckett'ıma deliler gibi aşık olabilirim ama kör değilim ve bu kardeşlerin hepsi *yakışıklı*. Büyük H ile. "Uzun süre buralarda olmayacak."

"O çok romantik," diyor Bee başını sallayarak. "Onun playboy tavırlarıyla gurur duyuyorum."

Connor bunun üzerine sırtıyor ve ben de ona göz kırpıyorum. Kardeşim pek gülmez. Her zaman çok ciddidir. Blackwell'lerin hepimizin içindeki mizahı ortaya çıkarmasını seviyorum. Bize iyi geliyorlar.

"Peki kulübeler hakkında ne düşünüyorsun Connor?" Ona sordum.

"Haklıymışsın, çok güzeller. Bu manzara.. inanılmaz.

Ve bir fikir üzerinde düşünüyordum."

Beckett'ın kaşları kalktı. "Tamam."

"Siz de Skyla da yıkıcı ve can sıkıcı misafirlerle uğraşmanın sizin için kolay olmadığını söylediniz. Bu hep olacak ama eminim sadece birkaç kiracınız olduğu için daha zor hissediyorsunuzdur."

Beck kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Devam et," diye yanıtlıyor.

"Dreams for Kids ile yapmak istediğimiz şeylerden biri de, dürüst olmak gerekirse, ailelerin rahatlamak için gelebilecekleri böyle bir yere sahip olmaktı. Oyun oynamak için. Birlikte vakit geçirmek ve normalde yapamayacakları bir şeyin tadını çıkarmak, özellikle de küçük çocukları vefat etmeden önce."

Kalbim küt küt atıyor. Burası bu fikir için mükemmel bir yer olurdu.

"Kabinlerinizi herkese kiralamaya devam etmek yerine, Dreams for Kids ve benzeri hayır kurumlarıyla sözleşme yapmanız nasıl olur?"

Beckett kaşlarını çatıyor, elini sakalının üzerinde gezdiriyor, açıkça düşünüyor.

"Dürüst olmak gerekirse onları bedavaya vermeye gücüm yetmez. Yılda birkaç hafta, elbette, ancak bu birimlerden elde ettiğim gelire bağlıyım."

Connor başını sallayarak, "Özür dilerim," diye cevap veriyor. "Onları bedavaya sunmanızı önermiyorum. Vakıflar size gecelik ücretleri ödeyecek. Aileler için ücretsiz olur ama size yine de ödeme yapılır."

"Ve bunu yıl boyunca yapabilir mi?" Billie parmağıyla dudaklarına dokunarak soruyor. "Sence o kadar çok ilgi olur mu?"

Connor, Billie'nin bakışlarını gereğinden birkaç saniye daha uzun süre tutarak, "Bekleme listeniz olacağını garanti edebilirim," diye yanıtlıyor.

Burası biraz sıcak mı, yoksa bana mı öyle geliyor?

Sadece ben değilim çünkü Bee'nin de kızardığını fark ettim.

"Eğer bunlar hasta çocuklarsa," diye araya giriyor Blake, tezgâha yaslanarak, "buradayken tıbbi bakıma ihtiyaçları olabilir. Bunun için bir ekibiniz var mı? Onlarla birlikte seyahat eden darülaceze doktorları ve hemşireleri var mı?"

Beck'in tüm ailesinin bu soruları sormak için burada olmasını seviyorum ve biliyorum ki daha fazlası da olacak ama cevaplamak için kardeşimden daha iyisi yok.

Connor, "Bazıları kendi bakım ekipleriyle seyahat ediyor," diye yanıtlıyor. Kardeşim bugün kot pantolon ve tişört giymiş, *son derece* rahat ve onu görmek hoşuma gidiyor. Nadir bir durum. "Bazılarının burada acil bakıma ihtiyacı olabilir ama şehirde bir hastane var."

Blake mırıldanıyor ve kafasında dönen çarkları görebiliyorum.

"Bu, ortaya atmak istediğim bir fikirdi." Connor omuz silkiyor. "İşlerin misafir tarafını pek sevmediğini biliyorum Beckett. Bu buna bir cevap olabilir."

"Bunun üzerinde kesinlikle daha fazla düşünmek istiyorum." Beckett başını sallıyor. "Çünkü harika bir şey olabilir. Muhtemelen ata binmeleri için birkaç adam tutabiliriz ve aileler ilgilenirse onlara mandıra tarafını."

"Beckett, bu en başından beri olması gereken şey olabilir." Fikir zihnimde kök saldıkça başımı sallıyorum. "Hayatlarında umutsuzca mutlu bir şeye ihtiyaç duyan insanlara sunulacak ne kadar özel bir şey. Bu manzara gibisi yok."

Bana o özel gülümsemesiyle başını sallamaya başladı bile. "Evet. Konuşuruz, İrlandalı."

"Connor," diyorum tezgaha yaslanarak, "bu sefer ne kadarlığına şehirdesin?"

"Miami ve Dublin'deki işleri bitirdikten sonra mı? Süresiz olarak."

Benim çenem düşüyor ama Billie'nin beti benzi atıyor ve vücudu şaşkınlıkla sarsılıyor.

"Gerçekten mi? Bermuda'da denetlemeniz gereken mülkleriniz falan yok mu?" diye sordum.

"Şu anda değil." Ağabeyim başını sallıyor. "Satış gerçekleştiğine göre, kayak merkezini satın aldığımı söyleyebilirim. Her şeyi yıkıp sıfırdan inşa edeceğiz. Bir Gallagher tesisi olacak."

Ellerimi çırpıyorum, bu haber beni çok heyecanlandırıyor. "Bu *harika*. Senin için mükemmel olacağını biliyordum. Yani tüm inşaatı denetlemek için burada mı olacaksın?"

"Evet, öyle yapacağım," diyor başını sallayarak ve buradaki herkesin bu haberden mutlu görüldüğünü görmek beni memnun ediyor. "Ve kulübelerin hakkında konuşabilirim Beckett."

Bee dışında herkesin mutlu görüldüğünü söylemeliyim.

"Sence inşaat ne kadar sürer?" Gözlerimi en iyi arkadaşımdan ayırmadan Connor'a soruyorum.

Connor, "Baştan sona, muhtemelen iki yıl," diyor ve Bee yavaşça başını sallıyor. "Burası büyük bir tatil köyü ve lüks konusunda en üst seviyede olacak."

"İki yıl," diye fısıldıyor Billie, sonra bir nefes alıyor.

Connor'ın bakışları onunkileri bulur ve daralır. Billie ayaklarının üzerinde bir ileri bir geri kayıyor, dudağını ısırıyor ve sonunda bakışlarını Connor'dan ayırıyor. O kadar çok cinsel kimya var ki bıçakla kesebilirsiniz.

Ama Billie sonunda kaşlarını çattı, başını salladı ve bana döndü. "Bana bir iş ver. Ne yapabilirim?"

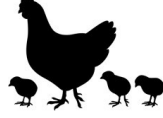
Hızlıca etrafıma bakındım. "Salatayı yapabilirsin."

"Tamamdır."

Connor bir şey söylemek ister gibi görünüyor ama çenesini sıkıyor ve alışılmadık şekilde sessiz kalıyor. *Tanrım, bu zor bir durum olabilir.*

Ve bunun için buradayım.

Mutfak köşesindeki grubun hala gevezelik ettiğini ve akşam yemeğinin hazır olduğunu fark ettim, bu yüzden boşverdim. Ama keşke aralarında neler olduğunu bilseydim.

"Ayaklarımın biraz nasırlaşması ve vücudumun bunu nasıl doğru yapacağını hatırlaması sadece bir ay sürdü." Riley'nin tasmaşı bende, Mik'le birlikte patikadan aşağıya, stüdyomdan uzaklaşıp kafeye doğru yürüyoruz. Provayı erken bitirmeye ve güneş ışığında yürüyüş yapmaya karar verdik.

Montana'da bahar patladı ve bu çok güzel bir şey. Bana İrlanda'yı hatırlatıyor; yemyeşil ağaçlar, sepetlerden dökülen çiçekler ve o kadar güzel kokan bir hava ki, tadına doyamıyorum.

"Selam Skyla," diyor The Sugar Studio'nun sahibi Jackie, yanından geçerken el sallayarak.

"Çok güzel bir gün Jackie," diye gülümseyerek cevap veriyorum.

"Sen de bu topluluğun bir parçası oldun," diyor Mik sessizce.

"Evet, oldum. Ve bunu seviyorum, Mik."

"Ama Malishka, burada yeteneğini boşa harcıyorsun. Artık forma girdiğine ve paslanmadığına göre, eskisi kadar iyisin. Belki daha da güçlüsün. Geri dönüp benimle dans etmelisin."

"Seni seviyorum." Elini tutuyorum ve sıkıca sarılıyorum. "Ve seni *her zaman* seveceğim Mik, ama benim hayatım artık burada. Bu insanları ve dağları seviyorum ve küçük stüdyomdan keyif alıyorum. Çocuklarımın derslerinin eğlenceli olduğunu sen bile söyledin."

"Katlanılabilirler," diye homurdanıyor.

"Tam olarak *'Bu düşündüğümünden daha eğlenceli'*. Gördünüz mü? Eğlence."

Dükkânının önündeki küçük panosuna bir şeyler yazmak için dışarı çıkan Polly'ye el sallıyorum.

Mik beni durduruyor ve Riley kalçamda duruyor. Mik omuzlarımı ellerinin arasına alıyor.

"Ben de seni seviyorum, Malishka'm. Ben bencilim ve bunu biliyorum. Ama seni özlüyorum. Kimse benimle senin gibi dans etmiyor. Hiç kimse yapamayacak. Bu tek performans benim için yeterli olmayacak."

"Biliyorum." Yüzümü ellerinin arasına alıyor, ben de ona doğru eğiliyorum. "Biliyorum, benim tatlı Rus'um. Ve seni terk ettiğim için üzgünüm, özellikle de bu şekilde

Bunun olduğunu. İkimiz de çok daha iyisini hak ediyorduk. Ben de seni özledim. Her gün ve bu konuda yalan söylemiyorum Mik."

Gözleri, o güzel gözleri, beni izlerken azap dolu. "Ama bana geri dönmeyeceksin."

"Hayır." Bu bir fısıltı ve boğazımı temizliyorum. "Yapamam. Burası artık benim evim. Belki bir gün emekli olduğunda Benji'yle burada yaşayabilirsiniz."

"Kardan nefret ederim," diyor.

"Ama beni seviyorsun ve ben senin ailenim."

Nefes nefese kalıyor ve alnından öpmek için eğiliyor. "Benji burayı çok seviyor. Ben de Blackwell'lerden hoşlanmaya başladım. Onlar iyi insanlar. Senin Beckett büyük ihtimalle seninle evlenecek."

Bu düşünceyle kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum.

"Bu hoşuma giderdi."

"Sen çok özelsin Malishka, sadece dansın için değil. Gerçi senin gibi başka bir dansçı görmedim."

Yanaklarıma süzülen gözyaşlarımı tutamıyorum.

"Ama senin kalbin yüzünden. Tatlılığın. Beni daha iyi bir insan yapıyorsun çünkü sen benim en iyi arkadaşımsın. Seni sevdiğim için, dansımı bitirip yüz yaşşıma geldiğimde Kuzey Amerika'nın donmuş Sibirya'sına taşınmayı düşünmeyeceğim."

Gülüyorum ve kollarımı ona dolayarak sıkıca sarılıyorum. "Güzel. Bu arada, projeler arasında beni ziyaret edebilirsin."

"Evet, evet. Şimdi, bana kahve al."

Elini bir kez daha elime koyarak kafeye giriyoruz, ama Mik tezgâha doğru yürümek yerine beni Billie'nin Kitapları'na giden kemerli geçide götürüyor.

"Kahve istediğini sanıyordum-" Sersemlemiş bir halde kestim. Mik ve ben yan yana durduk ve sonunda homurdandım. "Hey, Benji."

Mik'in kocası gözlüklerinin arkasından göz kırpmıyor. Dişlerinin arasında sıkı bir kalem var. Sarı saçları sanki parmaklarını milyonlarca kez gezdirmiş gibi diken diken. Ama en güzel yanı, önündeki küçük masada duran ve çoğu boş olan içkiler. Yedi tane var; bazıları buzlu kahve, bazıları sıcak. Bir şişe su ve dibindeki çay poşeti dışında boş bir fincan var.

"Selam. Selam." Benji biraz daha göz kırpmıyor ve gözlerini ovuşturmak için gözlüklerini çıkarıyor.

"Ne yapıyorsun?" Mik soruyor.

"Ev çok sessizdi," diye yanıtlıyor Benji. "Gürültülü bir şehre alışkınım, bu yüzden gelip burada çalışmaya karar verdim. Billie beni ayarladı ve Millie bana içki getirip durdu."

Mik'le bakışlarımızı paylaşıyoruz, sonra kocasının elini tutup ayağa kaldırıyor ve Benji'nin alnına bir öpücük konduruyor.

"Seni eve götürelim, ben de karnını doyurayım."

"Evet." Benji sırtlıyor ve Mik'in yanağını şefkatle okşuyor. Onların sevgisini çok seviyorum. "Sanırım acıktım. Siz ikiniz bugün nasıldınız?"

"İyi bir provaydı," diye cevap veriyorum. "Gelecek hafta için hazırız."

Hiç hazır olamayacağımızı düşünüyordum. Provalar ve tekrar forma girmek hatırladığımdan çok daha zordu. Ama Mik'le yeniden dans etmek de büyüleyiciydi, bu yüzden her anın tadını çıkardım.

Her şey bittiğinde ben de en az onun kadar üzgün olacağım.

"Tabii ki öylesiniz," diyor Benji boşları atarken. "Siz ikiniz en iyisisiniz. Komşudan bir şey ister misiniz?"

"Evet, buzlu kahve istiyorum," diye cevap veriyorum ve müşteri saymakla meşgul olan Billie'ye el sallıyorum. Bugün burası çok kalabalık.

Mik ve ben buzlu bir Americano sipariş ettikten sonra üçümüz Riley hâlâ yanımdayken stüdyoya geri dönüyoruz. Telefonum çaldı.

"Ben Beckett," diye cevap veriyorum. "Merhaba yakışıklı." "Selam . Çok üzgünüm ama seni için şehre gelemem.

Bir çitin yıkıldığını keşfettik ve bir boz ayıyla uğraşıyorum."

Kaşlarım havaya kalktı. "Bekle, *şu anda* bir boz ayıyla mı uğraşıyorsun?"

"Hayır, Balık ve Vahşi Yaşam'a bir çağrı yaptım. Normalde büyük bir sorun olmazdı ama kulübelerime çok yakın ve kimsenin zarar görmesini istemiyorum. Bu yüzden kaçamam bebeğim."

" yok." Çocuklara döndüm. "Siz ikiniz beni eve bırakabilir misiniz?"

"Elbette," diye yanıtlıyor Benji.

"Beni bırakacak biri var. Sen dışarıda ne yap, birazdan görüşürüz."

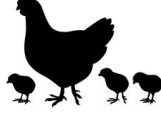
"Teşekkürler bebeğim. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Telefonu kapattım ve iki çocuğun da beni izlediğini gördüm. "Ne?"

"Çok aşıksın." Benji başını sallıyor.

"Merhaba. nasıl baktığınızı görüyor musunuz? Çoğu zaman iğrençlik sınırında."

"Touché." Benji gülüyor. ", eşyalarını alalım ve seni eve götürelim."

Bir saat sonra ahıra girdiğimde Brad, "Merhaba Bayan Gallagher," dedi. Eve döndükten sonra üstümü değiştirdim, Riley'ye yemek ısmarladım ve erkeğimi bulup bulamayacağıma bakmaya karar verdim.

Ayı değil.

"Merhaba Brad. Beckett henüz dönmedi sanırım?"

"Hayır, hanımefendi." Köpeği Sadie, Riley'ye merhaba demek için aceleyle yanına geldiğinde sırıtıyor. "Bu ikisi iyi arkadaşlar. Riley'ye göz kulak olacak birine ihtiyacınız olursa seve seve yaparım."

Şaşkınlıktan çenem düştü. Hâlâ bu küçük kasaba misafirperverliğine alışmaya çalışıyorum.

"Gerçekten mi?"

"Elbette. Riley tanıdığım en iyi eğitilmiş köpek ve Sadie onu çok seviyor. Evimize hoş geldi."

"Biliyorsun, önümüzdeki hafta taç giyme töreni için hepimiz Londra'ya gidiyoruz ve Riley'yi götürmemeyi tercih ederim. Onun için zor bir yolculuk olacak."

Brad başını sallayarak, " merak etme," diyor. "O burada bizimle olacak."

Omuzlarımdan taşıdığının farkında olmadığım bir yük kalktı. "Çok teşekkür ederim."

"Beck birazdan döner. Yaklaşık on dakika önce bu tarafa doğru geliyordu." Bana gülümsüyor, sonra Sadie'ye onu takip etmesi için ısıklık çalıyor ve altın labrador sahibini takip ediyor ama Riley hüzünlü kahverengi gözlerle bana bakıyor.

"Arkadaşın eve gitmek zorunda mı kaldı?" Kulaklarının arkasını ovuyorum ve onu öpmek için eğiliyorum. "Sorun değil. Onu yakında göreceksin."

Atların nal seslerini duyuyorum ve Beckett'ın bu tarafa doğru geldiğini görüyorum. Lanet olsun, at üstünde çok iyi görünüyor. Kot pantolonunun üzerine binici zırhı giymiş, kahverengi deri eldivenleri ve kovboy şapkası var ve içim daralıyor.

"Kahretsin, Riley. Göze batıyor, değil mi? Şu kotun içini nasıl doldurduğuna baksana." Beckett attan inerek bize kışını gösteriyor ve ben dudağımı ısırıyorum. "Aman Tanrım, şu popo. Ve omuzlar. Hiç bu kadar... *büyük* bir adam gördün mü? Adam kocaman, Riley."

Yüzümü köpeğin boynuna gömdüm ve konuşurken ona sarıldım. "O pis ağzını çok seviyorum."

Geri çekilmiyorum. Riley'ye gülümsüyorum ve küçük bir kıkırdama çıkarıyorum. Sonra elleri üzerimde, bana sarılabilmesi için beni yukarı ve kendisine doğru çekiyor.

"Umarım benden bahsediyorsundur," diye homurdanıyor kulağıma doğru, eli saçlarımda gezinirken.

"Tanıdığım tek seksi kovboy sensin."

Beckett önce şakağımı, sonra alnımı öpüyor. "İyi cevap. Şehre gelemediğim için üzgünüm İrlandalı."

"Hey, meşgulsün. Anlıyorum. Çocuklar beni bırakmakta bir sakınca görmediler. Şimdi." Şapkasını başından alıp kendi şapkamın üzerine yerleştirdim. "Bence seni içeri sokup doğrudan duşa girmeliyiz. Kirlenmişsin."

Yavaş ve seksi gülümsemesi meme uçlarımdan sertleşmesine neden oluyor. "Bu doğru mu?"

"Öyle, Bay Blackwell."

"Tüm köşe ve bucaklara ulaşmak için biraz yardıma ihtiyacım olabilir."

"Ben yetenekli bir duş görevlisiyim," diyorum ve beni kolayca kollarına aldığı anda şaşkınlıkla ciyaklıyorum. Riley havlıyor ve peşimizden koşuyor. "Beni neden taşıyorsun?"

"Ben de seni kirlletmek zorundayım İrlandalı. Adil olan bu."

Bölüm Yirmi Altı

LEWIS A.K.A. GÖT HERİF

Montana'da mı?

Kaşlarımı çatarak ekranımdaki fotoğraflara bakıyorum. Elbette, hayatımın aşkı, minik dansçım asla barbar Montana'da yaşamazdı.

Bu düşünülemez.

Bu çok saçma.

Ama haberi okudukça, doğru olduğunu anladım. Minik dansçım Montana'ya taşınmış ve bir *dans okulu* mu açmış?

Hayır.

Başımı sallayıp arkama yaslanıyorum, bir videoyu oynatırken ve kızımı bir binanın ön penceresinden küçük veletlere dans öğretirken izlerken inanamayarak bakıyorum.

"Beni *bunun* için mi terk etti?"

Başka görüntüler de var. Skyla bir kitapçada, bir kafede ve market alışverişinde. Ama sondan bir önceki görüntü kanımı kaynatıyor ve gözlerimi öfkenin kızıl sisi kaplıyor.

Yardım yemeğindeki adamın kollarında. Gülüyor ve sanki ayı asmış gibi ona bakıyor.

Ve en son görüntüde, onu öpüyor. "Hayır."

Dizüstü bilgisayarı kapatıp parmaklarımla üzerine vurduktan sonra çekip duvara fırlatıyorum ve ortadan ikiye ayırıyorum.

Onun için yaptığım onca şeyden sonra şey bu mu? Ayağa kalkıp pencereye doğru ilerliyorum, ellerimi ceplerime sokuyorum ve dışarıya bakıyorum.

Görünüşe göre Montana'ya gideceğim.

Ve benim küçük dansçım aramıza koyduğu her kilometrenin bedelini
ödeyecek. Onsuz geçirdiğim her dakikanın bedelini ödeyecek.
Ve ellerini onun üzerinde tutan o pislik ölecek.

Yirmi Yedinci Bölüm

''

Londra'ya gitme geldiğine inanamıyorum." Erin Wild

küçük kızı Holly, arkadaşlarıyla birlikte benim katımda dönüp dururken söylüyor. "Geçen ay *uçup* gitti."

"Zamanın ne kadar hızlı inanamıyorum," diye katılıyorum ve bize katılan Dani'ye gülümsüyorum. Kolunu belime doluyor ve bana küçük bir sarılma yapıyor. "Biliyor musun, bir gösteriden önce nadiren gergin olurum ama bu sefer korktuğumu itiraf edebilirim."

"," diyor Erin elini sırtımda aşağı yukarı gezdirirken. Evet, kendimi içinde bulduğum bu topluluğu seviyorum. "Sen harika bir sanatçısın. Seni bir keresinde ailemle tatile gittiğimde New York'ta görmüştüm."

Şaşkınlıkla ona göz kırpıyorum. "Bunu bana hiç söylememiştin."

"Tuhafleştirmek istemedim." Omuz silkiyor. "Ünlü bir aileden geliyorum ve bazen insanların garip şeyler söylediğini biliyorum. Ama şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki seni iş başında gördüm ve endişelenmene gerek *yok* dostum."

Bitterroot Vadisi'nin bir parçası olmanın ve burada edindiğim dostların ne kadar harika olduğunu neredeyse her gün hatırlıyorum.

"Teşekkür ." Derin bir nefes alıyorum. "Yarın yola çıkıyoruz."

"Dani tüm ailenin gideceğini mi söyledi?" Erin soruyor ve Dani başını sallıyor. "Evet, gidiyorlar. Dürüst olmak gerekirse, bunu onlara sormaya korkuyordum. I

Beck'i orada istediğimi biliyordum. Ailesinin geri kalanının da orada olması bir hayal olurdu ama bunu onlardan istemek bir dayatma gibi geldi."

"Evet, delicesine yetenekli arkadaşımın *kral ve kraliçe* için dans etmesini izlemek için Avrupa'ya gitmek başımıza büyük bir bela." Dani başını sallıyor

Bana. "Tatlım, seni seviyoruz. Artık bizim bir parçamızsın. Eğer Beckett aklını kaçıtır ve seni bırakırsa, *seni* tutacağız ve onu meraya göndereceğiz."

Tamam, bu beni kıkırdattı.

"Ben de hepinizi seviyorum," diye cevap veriyorum ve eğilip yanağından öpüyorum. "Beck'le işler nasıl gidiyor?" Erin soruyor.

"İnanılmazlar. Birbirimize aşığız. Birlikte olmam gereken adamı bulmak için Montana'ya kadar taşınmak zorunda kalacağımı asla tahmin edemezdim ama öyle oldu."

"Çok romantik," diye yanıtlıyor Erin. "Ve senin adına çok mutluyum. Seni burada izleyeceğiz, söz veriyorum. Hepimiz seni destekliyoruz. Stres yapma, harika olacak. Ve eve döndüğünde, kutlamak için büyük bir parti vereceğiz."

Evde. Eve gittiğimde.

Çünkü Bitterroot Vadisi kesinlikle benim evim. "Teşekkür ederim."

Erin gülümser ve sonra kızını toplar ve ikisi birlikte giderler.

Dani, "Birdie ve ben de yola çıkıyoruz," diyor. "Eşyalarımı toplamayı bitirmeliyim."

Saat sekizde havaalanında buluşacak mıyız?"

"Son duyduğuma göre, evet."

"Daha önce hiç özel bir uçakla uçmamıştım. Bizi Londra'ya kadar götürebilir mi?"

"Filodaki en büyük uçak," diye cevap veriyorum. "O kadar büyük ki, yakıt almak için bir yerde durmamıza bile gerek kalmayacak."

"Çılgınca," diyor başını sallayarak. "Bizi de dahil ettiğiniz için tekrar teşekkür ederim. Seninle arkadaş olduğumu ve seni insan olduğun için *sevdiğimi* açıkça belirtmek isterim Skyla. Bunun paranla ya da bu seyahatle kesinlikle hiçbir ilgisi yok."

Oluşmak isteyen gözyaşlarımı kırıştırıyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. "Biliyorum."

"Eminim insanlar seni kullanmaya çalışmış ya da manipülatif davranmışlardır-" "Hey." Geri çekiliyorum ve elimi onun güzel siyah saçlarına sürüyorum. "Evet,

Bunların hepsini yaptılar ama ben hayatıma girecek doğru insanları seçmekte iyiyimdir. Şehre geldiğimden beri arkadaşımsın ve kimse benim hakkımda hiçbir şey bilmiyordu. Beni arkadaş grubuna kabul ettin ve buraya ait olduğumu hissettirdin."

"Sen buraya aitsin," diye ısrar ediyor Dani.

"Londra'ya gelmeni istiyorum çünkü sen benim destek sistemimsin. Sen ve Bee benim dünyadaki en iyi arkadaşlarımsınız. Mik'e söyleme."

Dani buna gülüyor.

"Ailemin Tanrı'nın kendisinden bile daha fazla paraya sahip olması ve hepinizin benimle birlikte olması için tek yapmam gerekenin bir kelime söylemek olması çok kullanışlı. Şanslı bir kız olduğumu biliyorum. Ve geldiğiniz için çok minnettarım çünkü gösteriden önce bir moral konuşmasına ihtiyacım olacak."

"Sana ihtiyacın olan tüm moral konuşmalarını yapacağım. Elimde atıştırmalıklar ve bu durum için hazırlanmış bir Taylor Swift ve P!nk çalma listesi olacak. Bu iş bizde, bebeğim."

"Gördün mü? Beni anladın, Dani Blackwell."

Belki bir gün Dani ve Bee benim baldızlarım olurlar. Bu çok güzel olurdu.

İnanılmaz.

"Seni kesinlikle anlıyorum."

"Anne, acıktım," diyor Birdie, elini annesinin elinin içine sokarak.

"Biliyorum, balkabağım. Biz gidiyoruz." Dani yanağına bir öpücük kondurdu. "Yemekhanede görüşürüz."

Sabah. Daha sonra ne paketlediğimi gözden geçirmek için sana FaceTime atabilirim."

"Yapın. Her şeyi görmek istiyorum ve bu sayede aklım gerginlikten başka bir şeyle meşgul olacak." Onları kapıya kadar geçiriyorum ve sonra sadece Riley ve ben kaldığımızda iç çekiyorum.

Bu geceden sonra, stüdyom önümüzdeki on gün boyunca kapalı olacak.

Yarın Londra'da olacağız ama performans ondan beş gün sonra. Mik ve ben performansımızdan önce jet lag'i atlattığımızdan ve en iyi durumda olduğumuzdan emin olmak istiyoruz, ardından eve dönmeden önce birkaç gün dinleneceğiz.

Gergin olduğum doğru olsa da aynı zamanda heyecanlıyım. Ailem bizimle orada buluşacak ve bu dünyada en çok değer verdiğim herkes on gün boyunca benimle birlikte olacak. Partnerimle dans edeceğimden bahsetmiyorum bile. Provalar çok zorlu geçti ama hazırız ve bir kez daha birlikte dans etme fırsatına sahip olduğumuz için çok minnettarım. Kariyerimizi kendi şartlarımızda birlikte bitirmek için.

"Eğlenceli olacak Riley, Brad ve Sadie ile harika vakit geçireceğine söz veriyorum. Gittiğimin farkına bile varmayacaksın." Riley yatağında uzanmış, dikkatle beni izliyor. "Beck birazdan burada olur. Hadi arka tarafa gidip her şeyi kapatmaya başlayalım."

Riley benim komutumla yatağından kalkıyor ve arka odaya geçiyoruz, böylece bilgisayarına bazı notlar yazabiliyor, birkaç e-postayı yanıtlatabiliyor ve

tuvaleti kullan.

Kaşlarımı çatarak saati kontrol ettim. Beck şimdiye kadar burada olmalıydı.

Ön kapının üstündeki zil çalarken Riley'ye "Herhalde zamanın nasıl geçtiğini anlamadı," diyorum. "İşte geldi. Hemen geliyorum!"

Çantamı ve bu akşam için getirdiğim hafif kazağımı almak için dönüyorum. Bahar günleri ılık geçti ama güneş battıktan sonra hava hâlâ serin.

Birden Riley hırlamaya başladı.

"Hey, sana ne oldu böyle?" Boynunu ovuyorum ama o durmuyor. "Sadece Beckett, bebeğim. Hadi, gidelim."

Ama ofisi stüdyodan ayıran duvara adımımı attığımda duruyorum ve kanım donuyor.

Riley havlıyor.

Lewis'in bakışları köpeğime kaydı, sonra tekrar bana döndü. Sahte, yapmacık bir gülümseme takındı.

"Merhaba, minik dansçı." *Oh Tanrım. Beni nasıl buldu? Neden burada?*

Boğazımın arkasındaki safra yükseliyor. Tanrım, bu isimden nefret ediyorum.

Riley şimdi hırlıyor, dişlerini gıcırdatıyor. Ona bir işaret vermeme bile gerek kalmadı. Sanki *biliyor* gibi.

Ama ona gözdağı vermek için işaret veriyorum. "Sustur onu," diye hırlıyor Lewis.

Sadece başımı sallıyorum ve Beckett'ın neredeyse burada olması için dua ediyorum. Neden gardımı düşürdüm? Neden Dani'nin arkasından kapıyı kilitlemedim?

Lewis bir adım ileri atıyor ve Riley aklını kaybediyor. Her zaman o kadar yumuşak ve tatlı ki, vahşi bir yanı olduğunu unutuyorum. *Tanrılara şükürler olsun ki çok iyi eğitilmiş ve gerekirse beni canı pahasına koruyacağını biliyor.*

, Beck. Lütfen hemen buraya gel. Lütfen.

Lewis aniden cebinden bir silah çıkarıp köpeğime doğrulttu ve ben de "Hayır!" diye bağırdım.

"Onu öldürmemi istemiyorsan, çenesini kapat Skyla." "Riley."

Sesim titriyor ama zor. "Sakin ol."

Emrime uyuyor ama mızızlanıyor ve tedirginlik içinde ayaklarının ileri geri sallanıyor. Bu durumun doğru olmadığını *biliyor*.

"Şimdi köpeği bırak ve benimle gel."

"Lewis." Tanrım, bu ismi söylemekten nefret ediyorum. "Seninle gelemem."

"Yapabilirsin ve yapacaksın da. O kadar yer varken *buraya* taşınarak neyi kanıtlamaya çalıştığını bilmiyorum ama seni ait olduğun yere, evine götürüyorum."

"Ben geldim." Yüzü kıpkırmızı olduğunda sertçe yutkundum. Bu adamın yakışıklı olduğunu nasıl düşünebildim? "Ben *geldim* Lewis."

"Hayır." Başını sallayıp bana doğru adım atıyor ve bu Riley'yi tekrar heyecanlandırıyor, havlamasına, hırlamasına ve Lewis'e saldırmasına neden oluyor. Lewis silahının kabzasıyla Riley'nin kafasına vurarak zavallı oğlumu bayılttı. "Riley!"

Yanında dizlerimin üzerine çöküyorum, kalbim parçalanıyor. *Hayır. Riley olmaz.* Çok fazla kan var. Onu kaybedemem.

"Ah, bebeğim."

"Yeter," diye tersliyor Lewis. Üst kolumu kavırıyor ve beni ayağa kaldırıyor, neredeyse kolumu yuvasından çıkaracak. Acı içinde haykırıyorum ama beni binadan çıkarıp kaldırma park etmiş siyah bir Mercedes'e doğru çekerken fark etmemiş gibi görünüyor.

O arabaya kesinlikle binmemem gerektiğini kesinlikle biliyorum.

"Yardım edin!" Çığlık atıyorum ama o anda eli ağzımı kapatıyor. Beni ayaklarımdan kaldırıp arabanın arka koltuğuna fırlatıyor, sonra da koşarak sürücü koltuğuna tırmanıp uzaklaşıyor.

"Sana söyleneni yapmayı öğreneceksin, minik dansçı."

"Bana öyle deme." Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı ve Lewis dikiz aynasından bana baktı.

"Sana ne istersem onu derim. Şu anda sana *fahişe* demek istiyorum. Beni o cahil kovboyu aldatmaya nasıl cüret edersin? Fotoğrafları gördüm Skyla. Sana elini sürdüğünü biliyorum ve sadakatsizliğe müsamaha göstermeyeceğim. Bunu sana asla yapmam."

Tanrım, düşündüğümde daha deli.

"Lewis, bu işe yaramayacak." "Kapa çeneni."

"Sen ve ben, birbirimiz için yaratılmamışız. Bence sen çok hoş bir adamsın." Bu yalanla ortaya çıkan safrayı yutmak ve daha fazla kelime için paniğin yükselmesini engellemeye çalışmak zorundayım. "Ve senin başka biri için mükemmel olduğunu biliyorum. Ben o kişi değilim."

"Kapa çeneni dedim!" Direksiyonu o kadar sıkı kavırıyor ki eklemleri bembeyaz olmuş.

"Lewis, birkaç gün kasabada kalmalısın. Burası gerçekten çok güzel bir yer. Bence burayı seversin."

"Bunu bana söylediğini unutacağım," diyor ve şimdi sesi sakın olduğu için beni daha da korkutuyor. Tanrım, ne yapacak? "Sen benimle birlikte şehre aitsin. Biz ruh eşiyiz."

Aynı anda hem kusmak hem de ağlamak istiyorum.

"Şehri başka bir zaman ziyaret edebilirim ama-"

"Bu arabadan iner inmez o amcık ağzını sikimle kapatacağım, minik dansçı."

Bir köşeyi dönüyor ve zaten soğuk olan kanım da soğuyor.

Çünkü az önce havaalanına döndü ve özel bir uçağa doğru gidiyor. *Aman Tanrım. Olamaz.*

Yirmi Sekizinci Bölüm

BECKETT

!!

Gitmem gerek Brad. Skyla beni bekliyor."

"Üzgünüm patron, gitmeden önce bunu halletmem gerekiyordu. Bir şey daha-"

"Hayır, sorun olursa beni ara ama bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. *Gitmek* zorundayım."

Başını sallıyor ve ben de el sallayarak aceleyle kamyonetime doğru gidiyorum. Son ders on beş dakika içinde bitiyor ve oraya varmam en az o kadar sürecek. Kızımın bir dakika bile yalnız kalmasını istemiyorum. Pisliğin Manhattan'dan ayrıldığına dair bir kanıt yok, ama onun güvenliğini riske atamam.

Geçtiğimiz ay boyunca her gün, ben olmasam da birileri onu dans stüdyosundan aldı. Ben meşgul olduğumda aile üyeleri devreye girdi ya da hiçbirimizin müsait olmadığı nadir günlerde Benji onu eve bıraktı. O herifin nerede olduğunu ya da amacının ne olduğunu bilmemekten nefret ediyorum. Kızın nerede olduğunu biliyor mu? Umarım bilmiyordur ama tetikte olmaya devam ediyoruz ve bu gecikme beni geriyor.

Bir kazaya rastladığımda ve durana kadar sürünene kadar yavaşlamak zorunda kaldığımda şehre doğru iyi bir zaman yapıyorum.

Chase Wild bir elini kaldırıyor, sonra benim pencereme doğru gidiyor, ben de camı indiriyorum.

"Ne var yok?" Ona sordum.

"Ölüm," diyor acımasızca. "Virajda çok hızlı gidiyorlardı.

Bir geyiğe çarptım."

"Kahretsin." Elimi direksiyonda sıkıyorum. "Tanıdığımız biri var mı?"

"Hayır. Turist. Ambulansın oradan çıkarılması ve aracın hareket ettirilmesi yaklaşık on dakika daha sürecek."

"Skyla stüdyoda yalnız," diye cevap veriyorum tedirginlikle. "Bu beni geriyor."

"Onu ara ve kontrol et," diye tavsiye ediyor. Connor, Los Angeles'taki olaydan sonra herhangi bir sürprizle karşılaşma ihtimaline karşı Bitterroot Valley Polis Departmanı'na ulaştı ve iyi ki de ulaşmış. Chase'i hayatım boyunca tanıdım ve ona güvenim sonsuz. "Elimden geldiğince çabuk seni buradan geçireceğim."

Başımı sallayarak telefonumu açıp numarasını çeviriyorum ama dördüncü çalıştan sonra telesekretere düşüyor.

Kaşlarımı çatarak arama düğmesine tekrar basıyorum ama aynı sonucu alıyorum.

"Siktir," diye . Muhtemelen tuvalete gitmiştir ya da dersten sonra zil sesini açmayı ihmal etmiştir ama midemde kötü bir his var.

Ben de Connor'ı
aradım. "Gallagher,"
dedi.

"Ben Beck. Otoyolda bir kazanın arkasına takıldım ve Skyla'ya ulaşmakta geciktim. Telefonuna cevap vermiyor. Stüdyodan ne kadar uzaktasın?"

"Senden daha yakın. Ben oraya gidiyorum."

"Minnettarım," diye cevap veriyorum ve aramayı sonlandırıyor. Onun iyi olduğunu bilmem gerekiyor. Onu almakta geç kalmaktan nefret ediyorum. Bu çok sık olmuyor ve bugünden sonra bir daha olmayacağından emin olacağım.

Hiçbir şey İrlandalılardan daha önemli değildir.

Sonunda ambulans olay yerinden ayrılıyor ve Chase bana elini sallayarak geçmemi işaret ediyor. Rahatlamış bir iç çekişle öyle yapıyorum ve yanından geçerken arkadaşşıma başımla selam veriyorum.

Enkazı atlattığıma emin olduğumda, yere bırakıyorum.

Stüdyoya yanaştım ve Connor'ı burada yendiğimi gördüm. Tam onu arayıp her şeyin kontrolüm altında olduğunu söylemek üzereydim ki gözlerim stüdyonun zemininde siyah bir kütle gördü.

Riley.

Doğru olmayan bir şeyler var.

Kamyonetimden koşarak çıktım, kapıyı ittim ve kızımın adını haykırdım.

"Skyla! Bebeğim, ?"

Cevap yok. Her odayı kontrol ederken stüdyo sessiz, ama onu bulamayacağımı biliyorum.

O burada değil.

Ve Riley'i asla terk etmeyecekti.

Köpeğin yanında dizlerimin üzerine çöküyorum, kalbim boğazıma düğümleniyor ve elimi onun yanına bastırırken kan beynime sıçırıyor.

Nefes alıyor.

Ama o yaralı.

Kafasında kan var ve gözleri arkaya kaymış. Connor içeri girerken zil çalıyor.

"Ne oluyor lan?"

"O burada değil. Riley yaralı ve yardıma ihtiyacı var." Tanrım, ne yapacağımı bilmiyorum. "Onu yakaladı. Riley'yi böyle bırakmasının tek yolu bu."

Connor cebinden telefonunu çıkarırken, "Ona yardım etmesi için kız kardeşini ara," diyor. "Miller."

Güvenlik görevlisiyle konuşuyor, ben de

Bee'yi arıyorum. "Hey," dedi.

"Sana stüdyoda ihtiyacım var. Riley yaralandı. Veteriner ya da başka bir şey çağır. Skyla'nın nerede olduğunu bilmiyoruz."

Son altı kelime beni neredeyse

öldürüyor. "Tamamdır," diye yanıtlıyor

ve aramayı sonlandırıyor.

Saatler sonra Bee aceleyle içeri giriyor ve koşarak yanıma gelip dizlerinin üzerine .

"Veteriner yolda," diyor ve sesini sakın tutmaya çalıştığı belli oluyor. "Bu işi hallettim. Nerede o?"

Dehşet beni ele geçirmek isterken başımı sallıyorum ama Bee elini omzuma koyuyor.

"Durun. Panik yok. Beni duyuyor musun? Hayır. Panik yok."

Yutkunuyorum, dehşeti geri itiyorum ve başımı sallıyorum. "Bilmiyoruz. O gitmişti ve ben Riley'i bu halde buldum."

Daha fazla insan içeri koşuyor. Veteriner, daha fazla güvenlik. Chase bile, gözlerini bana dikmiş, belli belirsiz bir soru soruyor.

Ne oluyor lan?

Başımı sallıyorum. Neler olduğunu bilmiyorum ve bu beni içten içe parçalıyor.

"Git," diyor Bee, ellerini köpeğin üzerine koyarak. "Onu yakaladım. Sen kızını bul."

Tam Connor'a doğru ilerlerken Miller içeri itiyor, yüzü asık.

"Havaalanı," diyor hepimiz dışarı koşup Miller'ın bekleyen siyah cipine binmeden önce. Chase , arabasının ışıkları ve sireni açık,

ve sonra daha fazla polis arabası bize katılıyor. Aksiyon filmlerinden fırlamış gibi görünüyor.

"Neler oluyor lan?" Connor talep ediyor.

"Lewis'in New York'tan ayrıldığına dair bir kayıt yok ama bu sabah buraya indiğine dair bir kayıt *var*. Özel bir jeti var ve beklemede. Motorlar çalışıyor, patron."

Connor, "New York'tan ayrıldığını neden bilmediğini açıkla," diye hırlıyor.

"Kelimenin tam anlamıyla uçuş kaydı yoktu," diye yanıtlıyor Miller. "Uçuş kayıtlarıyla oynamış. Ya da hiç kayıt tutulmamıştı ama burada aynı şeyi yapması için para verdiği kimse yok."

"Onu *götürmeye* mi çalışıyor?" Başımı sallıyorum ve Bee'nin adını gördüğümde telefonuma cevap veriyorum.

"Riley ," diyor hemen. "Onu röntgen çektmek için hastaneye götürüyoruz ama veteriner iyileşeceğini söylüyor."

"Teşekkürler, Billie. İrtibatta olacağım."

Telefonu kapatıyorum ve Connor'ın kız kardeşimin adını söylediğimi duyunca elini yumruk yaptığını fark ediyorum ama şu anda bunu konuşacak zamanım yok.

Şu anda kız arkadaşıma gitmem gerek.

"Eğer kıza en ufak bir kâğıt kesigi bile yaparsa, onun işini bitiririm," diyorum. "Buradan canlı çıkamayacak," diyor Connor, Miller'ın elini tutarak. aynaya bakıyor. Miller başını sallıyor.

Görünüşe göre hepimiz aynı fikirdeyiz.

Pistin özel uçak alanına doğru döndüğümüzde Connor, "Kapı çoktan açıldı," diyor. Dört polis arabası bizi takip ediyor ama sirenleri kapatmışlar.

"Chase önceden aramış olmalı," diye cevap veriyorum ve sonra gözlerim kısılıyor.

Çünkü Lewis, Irish'i bir sedanın arka koltuğundan çekip çıkarıyor, eli saçlarında, onu çekiştiriyor.

Sadece bunun için bile acı çekecek.

Lewis geldiğimizi duymuş olmalı çünkü onu daha hızlı çekmeye başlıyor ve Miller uçağın merdivenlerinin dibinde durduğunda, onlara doğru koşarak dışarı çıkıyorum.

Ama Lewis arkasını döner ve tabancasının namlusunu kadının kafasına dayar.

Skyla'nın dehşete düşmüş bakışları benimkileri bulduğunda "Lanet olsun," diye mırıldanıyorum. Bilinçli olarak omuzlarımın düşmesine izin veriyorum ve korkuyu yüzümden uzak tutuyorum.

Dudağı titriyor.

"*Tuttum seni, bebeğim.*" Kelimeleri ağzıma alıyorum ve o da bana küçük bir baş selamı veriyor. Miller, "Bırak şu lanet silahı," diye homurdanıyor ama Lewis dudak büküyor.

"Benim olanı alıyorum," bağılıyor Lewis. "O bana ait."

Skyla'nın yanağından bir damla yaş süzülüyor ve şimdi Chase ve diğer polisler bize katılırken koşan ayak seslerini duyuyorum.

"Bitterroot Vadisi Polisi. Adamı duyduunuz," diye seslenir Chase sakince. "Silahlarınızı indirin. Kimsenin zarar görmesine gerek yok. Gitmenize izin vermeyeceğimizi biliyorsunuz. Onu hiçbir yere götüremezsiniz."

Lewis gülerek Skyla'nın saçını tekrar çeker ve onun neden olur.

"Ateş edemiyorum," diye mırıldanıyor Miller . "Ona vurma riskini göze alamam. Onun düşmesine ihtiyacım var. Düşün ki kafası arkasında saklanmasın."

"Eğer kızımı öldürürsen, ben de *seni* öldürürüm." Miller tereddüt etmez. "Ona vurmayacağım."

Tanrım. Skyla'nın hayatı söz konusu olduğunda, tanımadığım bu adama güvenmek zorundayım. *Yanılmasa iyi olur.*

Bakışları hâlâ benimkilere sabitlenmiş, neredeyse çaresizce. "*Düş,*" diye sesleniyorum ona. "*Yere yat.*"

"Kesin şunu!" Lewis silahı bana doğrultarak bağırdı. Kız arkadaşına doğrultulacağına bana doğrultulmasını tercih ederdim. "Benim küçük dansçım ile konuşma. *Ona bakma* bile! O benim kızım. O benim aşkım."

Skyla kaşlarını çatıyor. Sonra sanki bir ampul patlıyor ve gözleri . Tiradı sırasında onu tutuşu gevşedi.

Skyla bacaklarını gevşetip yere yığılırken Miller'a "Hazırlan," diyorum. Lewis'in ortasına doladığı kol onun yere düşmesine izin vermiyor ama kafasının vücudundan ayrılması için yeterli oluyor ve Miller, etrafındaki silah seslerinden anladığım kadarıyla birkaç polisle birlikte hemen ateş ediyor.

Kurşunlar alnına, göğsüne, boynuna isabet ederken Lewis'in vücudu sarsılıyor, hepsi de mucizevi bir şekilde kızımı ısıkalıyor ve adam yere yığılıp Skyla da onunla birlikte geriye düşerken ben öne doğru sıçıyorum. Tanrı'ya şükür merdivenlerden burun üstü düşmedi.

Ona ulaşip kollarımın arasına aldığım da kolunu itiyor, onu bana doğru kaldırıyor ve polislerin arkamdaki ölü bok parçasına ne yapmaları gerekiyorsa yapabilmeleri için merdivenlerden aşağıya doğru yürüyorum.

Skyla'nın yüzü boynuma yaslanmıştı ve ağlıyordu. Titriyor.

"Riley," diyor. "Riley'i öldürdü."

"Hayır, bebeğim. Riley iyi olacak." Başını, şakağını öpüyorum, onu kendime o kadar yakın tutuyorum ki gitmesine asla izin vermek istemiyorum. Onu bir daha *asla bırakmayacağım*. "Billie onunla birlikte. O iyi olacak, aşkım."

Yutkunuyor ve o kocaman zümrüt gözleri bana bakıyor. "Emin misin?"

"Eminim." Onu cipin arka koltuğuna oturtuyorum ve çeviriyorum ki Yüzünü kavrayıp dudaklarını, yanaklarını ve burnunu öpün, sonra onu içeri alın. "Yaralandın mı?"

"Hayır." Başını sallıyor. "Sadece kafa derim çünkü saçımı çekti."

Homurdanıyorum ve ona uzanıyorum, üzerinde biraz kan sıçramış olması umurumda değil. Daha fazla olmamasına şaşırdım. Eğer onun arkasında olsaydı olurdu.

"Lanet olsun, İrlandalı. Bu hayatımdan on yıl götürdü."

"Beni nasıl buldun?" Burnunu çekiyor ve sanki gözlerini ayıramıyormuş gibi gözlerini benimkilerden ayırmıyor.

"Miller," diye cevap veriyorum. "Her ne yapıyorsa yaptı ve senin burada olacağını biliyordu."

Şükürler olsun ki henüz o uçağa binmemiştin."

"Onunla konuşmaya çalıştım," diyor gözyaşlarını silerek. "Onu ikna etmeye, sohbet etmeye, onu oyalamaya çalıştım."

"İşe yaradı. Benim zeki kızım."

Şimdi daha çok titriyor ve ben de şoku görebiliyorum. "O... öldü mü?"

"Evet, bebeğim." Yüzüne daha fazla öpücük bıraktım. "O gitti. Her şey bitti." Başını sallıyor ve dişleri takırdamaya başlıyor.

"Hey, bana bak. Bana gözlerini ver, İrlandalı."

O güzel gözbebeklerini benimkilere doğru kaldırırken yine suyla doluyor. "Ben hiç kimsenin ölmesini istemedim."

"Biliyorum." Onu kendi ellerimle öldürmediğim için pişman olduğumu ona söylemedim. Kızıma yaşattığı her acı anı için ona acı çektiremediğim için. "Ama durmayacaktı, bebeğim. Cebinde onu serbest bırakacak çok fazla insan vardı. Kafana dayadığı silahtan bahsetmiyorum bile. Yani evet, bugün ölmesi gerekiyordu."

Nefesini üflüyor ve bana doğru kıvrılıyor.

"Sorularım olacak." Chase'in arkamdan geldiğini duymadım bile. "Ama onlar sonraya kalabilir."

"Yarın Londra'ya gidiyoruz," diye cevap veriyorum.

Başını sallıyor. "Connor da öyle dedi. Sen o yolculuktan döndüğünde sorularımı sorabilirim. Bugün burada olanları değiştirmeyecek."

"Hayır, şimdi cevap vereceğim." Skyla omuzlarını dikleştirir. "Londra'dayken bunun hiçbir kısmının kafamda kalmasını istemiyorum. Bitmesi gerek."

"Emin misin?" Yüzünü ellerimin arasında tutuyorum ve o da bana gülümsüyor. "Evet. Hadi bitirelim şu işi."

Başımı sallayarak geri çekiliyorum ve Chase Skyla'ya sesleniyor.

"Kurbanın tam adını söyleyebilir misiniz? Elbette kimliğini teyit edeceğiz" diye ekliyor Chase.

"Elbette." Skyla zorlukla yutkunur. "Tam adı Lewis Spangler. Göbek adını bilmiyorum."

Chase, "Hangi kurşunun öldürücü atış olduğu ve kimin silahından çıktığı konusunda bir soruşturma başlatılacak," diyor. "Sadece bilmenizi istedim."

"Mantıklı." Başımı salladım ama ona baktım. "İyi misin?"

"Yapılması gerekiyordu. Kafasına bir silah dayadı ve sonra hepimize doğrulttu." Skyla'ya dönmeden önce bir süre bakışlarımı tuttu. "Bunu çabuk halledelim ki eve gidebilesin, tamam mı?"

"Evet, lütfen."

Skyla Chase'e stüdyoda beni beklediğini, arka odaya geçip kapıyı duyduğunu ve onu almaya geldiğini sandığını anlatırken ben de yanında duruyorum.

Tanrım, orada olsaydım bunların hiçbiri .

Lewis'in Riley'e vurduğunu anlatırken ağlıyor ve bu kalbimi ikiye bölüyor.

"Sonra beni arabasına bindirdi ve oğlumu bırakıp beni buraya getirdi. Dikkatini dağıtmaya, onu yavaşlatmaya çalıştım ama nerede olduğumu bilip bilmediğini bilmiyordum. Gerisini biliyorsun."

"Bunu sorduğum için üzgünüm ama bana sizi neden kaçırdığını söyleyebilir misiniz? Evinden çok uzakta ve nedeni hakkında bir fikir edinmek istiyorum," diyor Chase. Skyla sertçe yutkunuyor. *Kahretsin, onun için bundan nefret ediyorum.*

"Birkaç yıl önce çok ama çok kısa bir süre çıktık. İlişkimizi bitirdim ve onun da bunu sorun etmeyeceğini düşündüm. Meğer kabul etmemiş, sonra da takip etmeye başladı." Yere bakıyor ve bunun onun için ne kadar zor olduğunu görebiliyorum. Chase'e işinin bittiğini söylemek üzereyken gözleri kayıyor ve yüzünde saf bir güç görüyorum. "Benimle alay etmek ama asla bir şey yapmamak, daha doğrusu yasadışı bir şey yapıyor görünmemek konusunda inanılmaz derecede zekiydi."

"New York'taki dairesini arayacağız. Eğer takip edildiğine dair bir kanıt varsa, zamanı geldiğinde yok edilmesini sağlayacağız Skyla. Kimse kanıtlara erişemeyecek."

"Teşekkür ederim. Minnettarım."

"Merhumun size telefon veya e-posta yoluyla ulaştığına dair herhangi bir kayıt var mı?"

"Hayır, her şeyi sildim. Ahlaksızlığın bu seviyeye hiç düşünmemiştim." *Tek kelimeyle bu.*

Chase başını salladı, sonra bana baktı. "Tüm ihtiyacım olan bu. İyi yolculuklar." Omuzumu okşuyor ve Conner ile Miller bize yaklaşırken uzaklaşıyor. Connor, "Londra'ya gitmek için bir gün bekleyeceğiz," diyor ama Skyla çoktan

Connor onu cipin arkasından bir battaniyeye sararken başını sallıyor.

Bu giysileri üzerinden çıkarıp duşa sokmalıyım ki adamın kanından arınsın.

"Hayır. Beklemeyeceğiz ve bu son sözüm. Artık hayatımı mahvedemeyecek, bir dakika bile. Çoğunlukla toparlandım ve yarın için hazırım. Tanrım, Mik'e söylemeliyim."

"Onu aradım," diyor Connor, sonra bir nefes veriyor. "Tanrım, hiç bu kadar korkmamıştım."

Kız kardeşini kollarının arasına alır ve ona sıkıca sarılır.

"Her şey bitti," diyor Connor'ın sırtını sıvazlayarak. "Artık her şey bitti. Eve gidip duş almam gerek Connor. Kendimi kirli hissediyorum."

Çünkü o orospu çocuğunun elleri onun üzerindeydi, tıpkı daha önce olduğu gibi. Onu hayata döndürmek istiyorum, böylece etini vücudundan ayırabilirim.

Connor bana "Kamyonetinın sana geri verilmesini sağlayacağım" dedi. "Miller onu çiftliğe bırakacak. Sen bu SUV'u al, buradaki işleri hallettikten sonra onları değiştiririz."

"Minnettarım. Billie Riley ile birlikte," diye hatırlatıyorum ona.

"Onunla da ilgileneceğim," diye yanıtlıyor Connor. "Onları kontrol ettikten sonra seni ararım ya da Billie'ye ulaşmasını söylerim."

"Teşekkür ederim." Elini sıktıktan sonra Skyla'yı araca yerleştiriyorum, sonra da çiftliğe doğru yola çıkıyoruz. Kızım elimi kendi elinin içine çekiyor, parmaklarımızı birleştiriyor, neredeyse umutsuzca tutunuyor.

"Keşke kucağına oturabilsem," diye mırıldanıyor. "Sürünüp sana yapışabilir miyim?"

"O kemerin içinde güvende olmanı istiyorum bebeğim. Merak etme, bütün gece ellerim üzerinde olacak. Seni bırakmayacağım."

Dudağını ısıyor ve başını sallıyor, sonra yolcu penceresinden dışarı bakıyor.

Sessizce yol alıyoruz. Kalbim hala çarpıyor. Tanrım, bugün onu neredeyse kaybediyordum. Onu kaybedebilirdim. Benden bu şekilde koparılmasına dayanamazdım. O benim tüm dünyam ve onu lanet olası bir delinin ellerinde kaybetmek bir seçenek değildi. Onu kaybetmek, nokta, lanet olası bir seçenek değil.

Çiftlik evine vardığımızda Skyla'ya araçtan inmesi için rehberlik ediyorum. Elleri benimkilerdeyken eve giriyoruz ve bana dönerek sarılıyor.

"Hadi seni duşa sokalım," diyorum onu merdivenlere doğru götürürken. Duygularım karmakarışık. Onu temizlemek, Pislik'in kanını ve pisliğini üzerinden atmak ve onu sonsuza dek uzaklaştırmak istiyorum. Onunla ilgilenmek için.

Ona tapmak için.

"Beck, oturalım." Diğer yöne, kanepeye doğru işaret ediyor. "Duşa ihtiyacın var bebeğim. Bırak seninle ben ilgileneyim."

"Yakında. Önce benimle oturmanı istiyorum." Sesi şimdi daha düzgün ve gözlerinde yaş yok. Sıkıntı belirtisi yok. Aslında, *sakin* görünüyor.

Onunla birlikte kanepeye doğru yürüyorum ve oturduğumda bana sarılıyor ve alnını benimkine yaslarlarken parmakları sakalıma dalıyor.

"Konuş benimle," diye fısıldıyor. "Çok sessizsin, *a ghrá*."

Çok kızgıyım. Ona. Orada olmadığım için kendime. Ve bunun acısını ondan çıkarmayacağım.

"Sadece neye ihtiyacın olduğunu söyle İrlandalı."

Kaşlarını çatıyor ve bana daha çok yaslanıyor, sonra kollarını boynuma doluyor ve bana sıkıca sarılıyor.

"Sana ihtiyacım var," diye mırıldanıyor tenime karşı ve kalbim küt küt atıyor. "Sadece sana. Lütfen bana tekrar sarıl Beck."

Onu kendime çekiyorum, kollarımla sıkıca sarıyorum ve yüzümü omzuna gömüyorum. Onu içime çekiyorum ve her şey içimden akmaya başlıyor. İstesem de durduramazdım.

"Çok özür dilerim." Ellerim onun ince sırtında aşağı yukarı hareket ederken kelimeleri boğuk boğuk söylüyorum. "Bugün seni hayal kırıklığına uğrattım. Seni ve Riley'i korumak için orada değildim ve kendime çok kızgıyım. Bunları yaşamamalıydın. Bu gece olanların hiçbirisi yaşanmamalıydı ve bu benim hatam."

"Hey, hey," diyor boynumu öperek. "Hayır Beckett, sakın bunu kendine yapmaya cüret etme. Bu akşam olan her şey *onun* suçu. Senin değil. Benim değil. Hepsi onun suçu. Bana olabildiğince çabuk ulaştın ve o anda, o merdivenlerde onunla birlikteyken, aklımı başımda tutan tek şey sendin. Gözlerin. Bana sahip olduğunu söylemen. Sen, Beckett."

Ona yeterince yaklaşamıyorum. Bana sarılıyor, boynumu öpüyor ve burada benimle güvende olduğunu biliyorum, yine de parmak uçlarımla yanağını çizmek için uzandığımda ellerim hala kararsız.

"Bu gece seni kaybedebilirdim." Sesim sert. Midem düğüm düğüm. "Seni kaybedemem İrlandalı."

"Ben buradayım ve hiçbir yere gitmiyorum. Eğer bu çiftlik evinden çıkmamı istiyorsan bana *bir* tahliye tebligatı göndermen gerekecek, *a ghrá*, çünkü seni seviyorum." Burnunu boynumun yanından geçiriyor ve sonra dudakları dudaklarımın üzerinde gezinene kadar çene çizgim boyunca ilerliyor. "O kadar çok seviyorum ki göğsüm ağrıyor."

"Seni seviyorum. Ve hayır, senden asla bu evden taşınmanı istemiyorum. Geri kalan eşyalarını içeri taşı İrlandalı. Sen benimsin ve istediğin buysa sonsuza kadar kalabilirsin." Yumuşak bir öpücükle onu yukarı taşımak için ayağa kalkıyorum ama telefonum çalıyor ve kaşlarımı çatıyorum. "Normalde telefondaki kişiye siktir olup gitmesini söyledim ama bu Billie."

Dudağını ısıırıyor ve başını sallıyor. "Alo?"

"Hey, benim," diyor Billie. "Riley harika. Muhtemelen kafasına aldığı darbe yüzünden başı ağrıyacak ve belki de beyin sarsıntısı geçirecek ama kafatasında bir kırık yok ve başka bir yeri de yaralanmamış. Onu birkaç gün gözetim altında tutacaklar. Londra'dayken ne yapmalıyız? Ona bakmak için geride kalmamı ister misin?"

"Hayır," diyor Skyla, belli ki kız kardeşimi duyabiliyor. "Brad onunla ilgilenecek ve bence bu yine de iyi olacak. Ama sabah yola çıkmadan önce Riley'yi görmek istiyorum."

"Veteriner istediğiniz zaman gelebileceğinizi söyledi," diyor Billie. "İyi misiniz?"

"Evet." Kanepede geçirdiğimiz andan sonra kızıma bakarken daha kararlıydım. Onunla ilgilenmem gerekiyor. "Biz iyiyiz. Sabah görüşürüz."

"Tamam. İkinizi de seviyorum. İyi geceler."

"Seni seviyorum," diyor Skyla telefonu kapatmadan önce. "Bee en iyisi."

"O iyi."

Skyla sırtıyor ve parmaklarını sakalının arasından geçiriyor. "*En iyisi*, Bay Blackwell. Şimdi şu duşu alacağım ve sonra erkeğimle soyunacağım."

Yatak odamıza doğru merdivenleri çıkarken kaşlarımı kaldırıyorum. *Yatak odamıza*. "Bu gece yaşadıklarından sonra oldukça sakınsin."

Merdivenleri çıkarken başını omzuma yaslıyor. "Artık ilk adrenalini geçtiğine göre, Los Angeles'ta olduğundan daha farklı hissediyorum çünkü onun gittiğini biliyorum. Bir daha bana zarar veremeyecek, benimle alay edemeyecek ya da beni üzemeyecek. Her şey bitti. Ve burada, kendimi her zaman en güvende hissettiğim yerde, senin yanımdayım."

"Bu gece sana tapacağım."

Sırtıyor ve burnunu kırıstırarak sikimin seğirmesine neden oluyor. "Buna asla hayır demem."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

''

Kendi yüzümü kendim yıkayabilirim," diye hatırlatıyorum Beckett'a.
sıcak bir bezle cildimi sildi, kullandığı temizleyiciyi temizledi.

Gözleri kumaşın hareketini takip ederken, "Yapabileceğini biliyorum," diye yanıtlıyor. "Ama ben de yapabilirim ve bu gece seni şımartmam gerekiyor."

Memnuniyetle iç çektim. Kesinlikle bakım sonrası modunda. Duş uzun, sıcak ve lükstü. Vücudumu yıkamak için acele etmedi ve saçlarıma dikkat etti çünkü kafa derim Arsehole'un çekiştirdiği yerlerden dolayı yara olmuştu. Beck bana kendimi o kadar değerli hissettirdi ki neredeyse gözlerim yaşaracaktı.

Ve şimdi, Los Angeles'ta olduğumuz zamankinden farklı olarak, banyo makyaj masasında oturuyorum, havluya sarınmışım, ıslak saçlarımı örmüşüm ve o cildimle ilgileniyor.

Gül suyuma uzanıyor ve yüzüme sıkarken gözlerimi kapatıyorum ve sonra parmakları nemlendiricimi cildime nazıkçe masaj yaparak yediriyor.

"Beni buna fazla alıştırmayın Bay Blackwell."

"Neden olmasın?" Sesi yumuşak, sanki hareketleri onu da beni büyülediği kadar büyülemiş gibi.

"Çünkü bunu arzulamaya başlayacağım ve o zaman her gün bu tedavi için kancaya takılacaksın."

Dudaklarının köşeleri yukarı kalkıyor ve sıcak ela gözleri bana gülümsüyor ve karnımda sıcaklık birikiyor. Bana gösterdiği sevgi ve özen, onunla ilgili diğer her şey gibi sarhoş edici ve şehvetli. Bedenimi arzuyla inletiyor.

"Benden istediğin buysa bunu senin için her gün yaparım." Nemlendirici küvetini bir kenara koyarken alnımdan öpüyor, sonra

Kollarını omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekiyor.

Ayrıca sadece benimkine uyan bir havluya sarılmıştı. Etini avuçlarımda içinde hissetmeye ihtiyacım var, havlu kumaşı çekip çıkarıyorum ve havlunun yere düşmesine izin veriyorum, sonra elimi kışının üzerinde sıkıyorum.

"Sana hiç ne kadar güzel bir kışın olduğunu söylemiş miydim?"

Kıkırdamasını yanağımda hissediyorum. "Sanmıyorum."

"Çok yazık çünkü tanrılar aşkına Beckett, senin kışın savaşları bitirebilir."

Bir kahkaha atıyor ve havlumu çekip kurtarıyor, sonra beni yatağıma taşıyor, beni nazikçe yatağa yatırıyor ve üzerimde sürünerek geziniyor. Yüzü birden o kadar ciddileşiyor ki parmaklarımı saçlarında gezdirmekten kendimi alamıyorum.

"Ne oldu?" Yumuşakça soruyorum.

"Şaşırtıcı derecede sakınsın. Daha önce de söylediğimi biliyorum ama bebeğim, bu gece çok yoğundu."

Başımı sallıyorum, koyu renk saç tellerini tarayan parmaklarımı izliyorum. "başladım," diye itiraf ediyorum usulca. "Sonunda senin kollarındayken ve artık bana zarar veremeyeceğini bildiğimde, Los Angeles'ta hissettiğim gibi hissetmeye başladım. Titriyordum ve panikliyordum."

Dirseklerine kadar eğiliyor ve parmaklarını nazikçe saçlarımda arasına sokarak dikkatle dinliyor.

"Bunun *bir* kısmının adrenalin olduğunu biliyorum çünkü Tanrım, *a ghrá*, dehşete kapılmışım ama sonra hatırladım ki kırıldığımızda bizi tekrar bir araya getirmek için her zaman oradasın. Neye ihtiyacım olursa olsun, neye ihtiyacım *olduğunu bilmediğimde* bile, *sen* biliyorsun. Güvende hissetmek için ihtiyacım olan tek şey senin dokunuşun, senin sesin, senin sevgin."

"Bebeğim." Gözlerini kapatıyor ve alnını benimkine yaklaştırıyor. Sonra dudakları üzerimde, beni usulca öpüyor ve ağzımın kenarını ısırıyor. Bacaklarımı kalçalarına doğru kaldırıyorum ve onun sert uzunluğunun yarığıma doğru hareket ettiğini hissedebiliyorum, içime bir zing gönderiyor. Onun için zaten çok ıslığım, içimde ona ihtiyacım var, ama kalçalarımı hareket ettirdiğimde, onu içeri itmeye teşvik ettiğimde, dudaklarıma karşı hırslıyor.

"Şimdi hareket edersem üç saniye içinde boşalırım," diye uyarıyor beni boynumdan köprücük kemiğime doğru ısırırken. "Ve sana bu gece sana tapacağımı söylemiştim."

"Yaptığın şey buydu Beck." Ağzı meme ucuma yapışıp sertçe emmeye başlayınca dudağımla ısırıyorum. "Ah, kahretsin, bu çok iyi."

"Başka neye ihtiyacın var?" Diğer göğsümü öpüyor ve aşağı inmeden önce dişlerini hassas etimin üzerinde gezdiriyor. "Söyle bana, bebeğim."

"Ağzın." Sesim nefes nefese ve ellerimi saçlarından uzak tutamıyorum. "Üzerimde."

Göbeğimin hemen altına ıslak bir öpücük bırakmadan önce bana "Senin üzerinde," diye hatırlatıyor. "Daha açık ol."

Sızlanıyorum ama o daha aşağı inmiyor.

Çünkü bunu benim istememi istiyor.

"Ağzını istiyorum" -dudaklarımı yalamak için duraklamak zorundayım- "amımda."

Lütfen."

Bir hırıltıyla kalçalarımın arasına doğru ilerliyor. Beni yalamadan önce derin bir nefes alıyor, beni içine çekiyor.

Bu kadar seksi olmasaydı, neredeyse utanacaktım.

"Bu am inanılmaz," diye mırıldanıyor beni giriş yerimden klitorisime kadar yalamadan önce. Kalçalarım yataktan kalkıyor, o da beni yerimde tutmak için kolunu karnıma doluyor. "Ve hepsi benim. Sen çok iyi bir kızsın, İrlandalı."

Övgüsüyle kızarıyorum ve iki parmağını içime sokmadan önce bana karşı kıkırdadığını hissediyorum. Duvarlarım onun etrafında kasılıyor ve ikimiz de inliyoruz.

"Ah, Tanrım." Başımı ileri geri sallıyorum, nefesim inanılmaz bir doruğun eşiğinde yükseliyor.

"Gelme," diye beni uyarıyor ve başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Ne?"

"Henüz değil." Başını sallıyor ve beni kenara doğru çekiyor. "Ciddiyim İrlandalı. Dayanabilirsin."

"Tanrı aşkına, Beck." Ellerim çarşafın etrafında kenetleniyor. Dudağımı ısııyorum. "Yapamam."

"Beni dinle, güzel kız." Başımı sallıyorum ama o devam ediyor. "Bir nefes al."

"Bırak geleyim."

Bana gülümsüyor ve ben de onu kalçalarımınla ezmek istiyorum. "Beckett."

Parmaklarını hızla içimden çekiyor ve kendimi çok boş hissediyorum, ama sonra üzerime tırmanıyor ve sikini içime sokuyor.

"Şimdi," diye hırılıyor dudaklarıma karşı. "Benim için gel, bebeğim."

Bunu durdurmanın hiçbir yolu yok. Sırtım dikleşiyor, kollarım ve bacaklarım onu kendime çekiyor ve parçalanırken onun adını haykırıyorum.

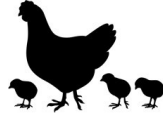
"Evet, bu," diyor ve sonra gerilerek beni takip ediyor, kendi orgazmı boyunca içimde sallanıyor ve bana aşk sözcükleri fısıldıyor. "Sen çok mükemmelsin. Sen her şeysin İrlandalı. İnanılmazsın."

İstesem de gözyaşlarımı tutamazdım. Şakaklarımdan aşağı döküldüler ve beni öpmek için eğildi.

"Ağlama, bebeğim."

"Seni çok seviyorum Beckett Blackwell."

İç geçiriyor ve burnumu kendi burnuyla okşuyor. "Ben de seni seviyorum İrlandalı."

Beckett bizi havaalanına götüren Brad'e "Bıraktığın için teşekkürler," diyor ama önce oğlumu kontrol etmek için durmamız gerekiyor. "Bu, kamyonetimi havaalanında bırakmaktan daha kolay."

"Sorun değil," diyor Brad. "Ayrıca, oğlumuzu eve götürmek için her şeyin hazır olduğundan emin olmak için veterinerle konuşmam gerekiyor."

"Bunun için çok minnettarım," diye ekliyorum ellerimi kucağımda döndürerek.

Riley'i görmek ve gerçekten iyi olacağından emin olmak için sabırsızlanıyorum.

Kamyondan ilk inen ben oluyorum ve veterinerin bizi beklediği kliniğin kapısına koşuyorum.

"Nerede o?" Hemen sordum.

"Bu taraftan," diyor ve onu takip etmemizi işaret ediyor. "Gece boyunca çok iyiydi. Muhtemelen bugün eve gitmesi iyi olur ama onu bir gün daha izlememizin kötü bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Sonunda, birçok kulübenin kurulduğu ama sadece birkaçının dolu olduğu arka tarafa götürüldük ve oğlumu gördüm.

Beni gördüğünde mızızlanıyor. Kapıyı açtığında gözlerim doluyor ve yere yatıp onunla birlikte içeri girebiliyorum.

Riley büyük, bu da kulübesinin de büyük olduğu anlamına geliyor. Ve ben küçük bir kızım. "Merhaba tatlı oğlum," diye mırıldanıyorum yüzünü ellerimin arasına alırken. "Ben

Tamam, bebeğim."

Başını omzuma yaslayarak ağlıyor ve ben de yardım edemiyorum ama onunla birlikte ağlıyorum.

"Biliyorum, çok korkmuş olmalısın. Yaralandığın için üzgünüm. Ama ben iyiyim, tatlı çocuk."

Tekrar sızlanıyor ve gözyaşlarını yalıyor.

"Biz iyiyiz," diye tekrarlıyorum, alnımı boynuna yaslayarak. Veterinerin yarın eve gittiğinde Brad'le onun bakımı hakkında konuştuğunu duyabiliyorum.

Bir yanım herkese onu Londra'ya yanımda götüreceğimi söylemek istiyor ama Riley için en iyisinin bu olmadığını biliyorum. Sağlıklı olduğunda yolculuk onun için çok zor. Kendini iyi hissetmediğinde ise ıstırap verici olur.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldıyorum ona. "Çok cesurdun. O korkunç adamı korkuttun ve yapman gereken de tam olarak buydu. Seninle gurur duyuyorum, bebeğim."

Omzumun üzerinden baktığımda Beckett'in yanıma çömeldiğini ve Riley'nin boynunu okşamak için uzandığını görüyorum.

"Siz iyi misiniz?" Beck usulca sorar.

"İyiyiz. Birbirimizi gördüğümüz için mutluyuz."

"Bunu görebiliyorum," diye yanıtlıyor Beck sesinde bir gülümsemeyle. "Hâlâ bugün gitmek istediğine emin misin İrlandalı? Yeniden toparlanmak için bir güne ihtiyacın varsa kimse aldırılmaz."

Bir yanım evet demek istiyor ama işe gitme vaktim geldi.

"Hayır. Biz gideriz." Riley'nin yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Bir süreliğine gitmem gerekiyor. Ben yokken Brad ve Sadie'yle kalacaksın."

Riley başını yana eğmiş, dinliyor. Çok zeki bir çocuk.

"Benim için endişelenme, tamam mı? Sen farkına bile varmadan evde olacağım. Sen iyi ol."

Tekrar mızızlanıyor ve sanki bana sarılıyormuş gibi başının tüm ağırlığını ellerime veriyor ve gözlerim bir kez daha yaşlarla doluyor.

"Ben de seni özleyeceğim."

"Irish, burada kalbimi kırıyorsun." Beck'in sesi sert ve sırtıma daireler çiziyor. "Göstereyi siktir et. Gitmemize hiç gerek yok."

Buna gülümsedim ve gözyaşlarını sildim.

"Evet, öyle. Sadece oğlumu geride bırakma konusunda iyi değilim." Onu bir kez daha öpüyorum ve sonra doktora başımı sallıyorum. "Her şey için teşekkür ederim. Ayrılmadan önce size ödeme yapabilirim."

"İcabına bakıldı," diyor başını sallayarak. Beckett'la paylaştığı bakışı kaçırmıyorum ve şaşkınlıkla dikkatimi ona çeviriyorum.

"Yapmak zorunda değildin-"

"Hiçbir şey için endişelenmene gerek yok," diyor beni kollarının arasına çekerek. "Tek bir şey bile, bebeğim."

Brad ertesi sabah Riley'i almak için planlar yapıyor ve sonra tekrar kamyonu binip havaalanına doğru yola çıkıyoruz ve sınırlarım tekrar yerine geliyor. Birkaç saat önce hayatımın en kötü anlarının yaşandığı buraya geri döndüğüm için heyecanlı değilim ama vardığımızda ailemin jetinin bizi beklediğini görüyorum. Yan tarafında *Gallagher Resorts* yazıyor ve bu bile beni rahatlatıyor. Beynimi dün gece burada olan hiçbir şeyi düşünmemeye zorluyorum.

Ona zihnimde daha fazla yer vermeyi reddediyorum.

O gitti. Bir daha asla yanıma yaklaşılamayacak. Artık alay etmek yok. Daha fazla mesaj yok. Artık dokunmak yok.

Beck ve Brad bagajlarımızı uçağın içine yerleştirebilmeleri için yer ekibiyle buluşuyor ve uçağın merdivenlerini tırmanmadan önce Brad'e teşekkür ediyorum. Herkesin zaten burada bizi beklediğini biliyorum ama dönüp yüzlere baktığımda yine gözlerim doluyor.

Connor gözlüklerinin ardından beni izliyor; her zaman olduğu gibi çok metanetli ve güçlü.

Dani ve Billie sırtıyor, neredeyse koltuklarında dans ediyorlar.

Beckett'ın kardeşleri çok ciddi görünüyor ve Beckett'ı arkamda hissediyorum. Mik'in bakışlarını bulduğumda kolları omuzlarıma dolanıyor ve ona gülümsüyorum. Benji'nin elini sıkıca tutuyor.

"İyi misin Malishka?" diye sordu bana.

Başımı sallayarak bakışlarımı buradaki herkesin üzerinde gezdiriyorum. "Evet, ve hepiniz bunun için burada olduğunuza minnettarım."

"Şu havalı uçağa bakın!" Birdie hepimizi güldürerek haykırıyor. "Atıştırmalıklar ve her şey var."

Dani elini Birdie'nin saçlarında gezdirerek, "Asla başka bir şekilde seyahat etmek istemeyecek," diye ekliyor. Bridger eğilip onun şakağına bir öpücük konduruyor.

"Hadi yapalım şunu." Beckett başımı öptü.

"Hepinizi seviyorum," diyorum kimse gözlerini benden kaçırmadan. "Her biriniz benim için önemlisiniz ve burada benimle birlikte olduğunuz için ne kadar şanslı bir kıyım."

"Olmayı tercih edeceğimiz başka bir yer yok," diyor Blake o yıkıcı sırtışıyla. "Seninle gurur duyuyoruz Skyla."

Bakışlarım tekrar Connor'ın kileri buluyor ve şimdi neredeyse gülümsüyor, bu da şaşkınlıkla göz kırpmama neden oluyor.

"Gidelim," diyor ve oturmamızı işaret ediyor. "Kız kardeşimin kralla randevusu var."

Otuzuncu Bölüm

"Bir kazanç!"

Mik'in kızına böyle bağırmasından nefret ediyorum. *Yine* prova yapıyorlar, ben de kenarda durmuş izliyorum.

Londra'da provaların sürdüğü son birkaç gün boyunca ortalıkta dolaşmayı alışkanlık haline getirmediim. Aslında, Skyla ve Mik yarın geceki performans için canla başla çalışırken ben de zamanımın çoğunu ailemle birlikte turistik yaparak geçirdim. Günün erken saatlerinde Majesteleriyle özel bir resepsiyonda buluşacaklar.

Skyla hâlâ beni onlara katılmaya ikna etmeye çalışıyor ve kraliyet ailesiyle tanışma düşüncesi kurdeşen dökmeme neden olsa da benden istediği her şeyi yaparım.

"Tekrar, Malishka!"

"Tanrı aşkına Mik, beni böyle savurup durma. Bu işi berbat eden ben değilim."

Aferin kızım. Kendini savun, İrlandalı.

Omzumda bir el hissettiğimde dönüyorum ve Skyla'nın kollarıyla aynı yeşil gözlere bakıyorum.

"Bay Gallagher," diyorum başımı sallayarak.

"Bu sana Patrick," diye hatırlatıyor bana. "Uzun bir süre bu işi yapacaklar. Hadi bara gidip bir şeyler içelim."

Kız arkadaşımın bakıyorum ve Mik'le tartıştığını görüyorum, sonra Patrick'e başımı sallıyorum. "Bir tane kullanabilirim."

Sırıtır ve Mik ile Skyla'nın prova alanı olarak Londra Gallagher Otel'de tuttukları büyük balo salonundan çıkıp otelin barına giden uzun koridorda yan yana yürüyoruz.

Bu mülk gösterişli. Bunu tarif etmenin başka bir yolu yok. Gallagher Resorts and Hotels'in gösterişli olmasıyla ünlü olduğunu biliyorum. Lüks.

Ve bu da farklı değil.

Bizim süitimiz ortalama bir evden daha büyük ve arazideki en büyük süit bile değil. Patrick ve Maeve'in şurada olduğuna eminim.

Olmayı gerektiği gibi.

Karanlık barın uzun, cilalı bir barı ve altın ve lacivert duvar kâğıtları vardır. Yastık ve minderler de altın ve mavi renklerde ve rahat görünüyor.

"İki bardak Macallan," diyor Patrick barmene, yanından geçip arka köşede bir masaya oturduğumuzda.

Bu adam beni korkutmalı. Güçlü, varlıklı ve her şeyden çok sevdiğim kadının babası.

Ama beni korkutmuyor.

En büyük korkumla çoktan yüzleştim ve diğer tarafa geçmeyi başardım.

Benim kızım, silah zoruyla, lanet bir canavarın elinde.

Hayatımın geri kalanında kabuslarımda olacak.

Patrick ve ben yerimize oturduk ve saniiyeler sonra barmen içkilerimizi getirdi ve birer yudum aldık.

"Sence yarın için hazırlar mı?" diye soruyor.

"Evet. Bence bu noktada aşırı prova yapıyorlar, ama ne bilebilirim ki? Harika olacaklar."

Başını salladı, bana baktı.

"Ben lafı dolandıran bir adam değilim Beckett." "Ben de değilim, efendim."

Başını sallıyor, sonra tekrar yudumluyor. "Geçen hafta olanlarla ilgili tüm raporu aldım ama ona en yakın sen olduğun için nasıl olduğunu senden duymak istiyorum. Bizim için cesur bir yüz ifadesi takınıyor. Hep öyleydi. Ailesi olmamıza rağmen yük olmaktan hoşlanmıyor."

"Los Angeles'ta olduğundan çok daha iyi idare ediyor," diye iç çekerek cevap veriyorum. "Bence bitti de ondan. O gitti. Arkasına bakması ya da bir yerden çıkagелеbilir diye endişelenmesi gerekmiyor. Evet, çok korkutucuydu ve asla tekrar yaşamak istemediğim bir andı. Ama iyi ki oldu ve işi bitti. Aksi takdirde onu kendim öldürebilirdim."

Beni incelerken gözlerini bana diyor ve sonra bir nefes verip sandalyesinde arkasına yaslanıyor.

"Hayatımda pek çok sinir bozucu an yaşadım. İş hayatında elbette. Evliliğimde. Bebeklerimle." Boğazını temizliyor. Bekliyordum ki

Patrick Gallagher acımasız ve soğuk biri, bu yüzden bu aile babasını beklemiyordum. Şu anda kızı için endişelenen bir baba.

Ve ona hiç bu kadar saygı duyduğumu .

"Ama" diye devam ediyor, "Los Angeles'ta olduğumdan daha fazla hayal kırıklığına uğradığımı hiç sanmıyorum."

Bardağımı daire şeklinde çevirirken başımı sallıyorum. "Sadece hayal edebiliyorum. O gecedan önce Skyla'nın sana ondan bahsetmediğini fark etmemiştim."

"Biliyor muydun?" diye soruyor.

Bakışlarımı ondan ayırmadan, "Evet efendim," diyorum. "İnatçı çocuklar," diye mırıldanıyor başını sallayarak.

"Bilmediğini fark etseydim, sana söylemesi için onu cesaretlendirirdim," diye devam ediyorum. "Çünkü bu konuda karanlıkta kalmamalıydın." İçkisini yudumluyor. "Evlenmeyi mi düşünüyorsun o zaman? Benimle Skyla Maeve?"

Yüzüğümü takma fikri midemi sıkıştırıyor.

"Sonunda, kesinlikle." Diğer adama gülümsüyorum. "Zeki, nazik, sevgi dolu bir kadın yetiştirmişsin Patrick. Hayatımda ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey onda var. bilmediğim. Evet, yakında bir gün onunla evlenmeyi ve bir aile kurmayı çok isterim. Şimdilik, şu an için, onu eve götürmek ve onunla yaşlanmaya başlamak için sabırsızlanıyorum."

O da gülümsemiyor. Aksine, bardağının kenarından beni izlerken yüzündeki birkaç çizgi derinleşiyor gibi görünüyor.

"Bir babanın en büyük umudu, çocuklarının ait oldukları yeri bulmalarıdır. Bu bir yer ya da bir insan olabilir. New York City ve balenin kızım için bu olduğunu düşünmüştüm ama yanıldığımı görebiliyorum. Montana'da olmayı seviyor ve seni de sevdiğini biliyorum."

Kaşlarını birbirine çarpıyor. "Nereden biliyorsun?"

"Sadece bugün kırk kez söylemesi bir yana," diyor kıkırdayarak, "sana ve ona bakışında var. Annesinde de aynı şey var. Para bunu satın alamaz. Bu bir bağ, ruhunuza kök salan ve gitmesine izin vermediğiniz bir duygu. Ne olursa olsun onlar için her şeyi yapacağınızı bilirsiniz."

Derin bir nefes alıyorum. "Haklısın. Onun için her şeyi yaparım. Kraliyet ailesiyle bile tanışırım."

Patrick buna gülüyor ve omuz silkiyor. "Bunu atlatacaksın, evlat. Olağanüstü biriyle birlikte olmanın bedeli bu."

"O her şeyim." Sesim yumuşak. "Bildiğim kadarıyla, o ayı astı."

"Güzel. Zamanı geldiğinde, sağlam bir evlilik sözleşmesi olacak. Kişisel bir şey değil."

"Senden hiçbir şey istemiyorum Patrick. Kendi başıma gayet iyiyim." "Biliyorum." Sırıttı. "Seni ve işini kontrol ettim."

"Tabii ki yaptın."

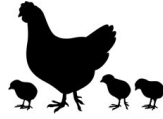
Omuz silkiyor. "Ben onun babasıyım ve sınırsız kaynaklarım var. Her şey olacağına varır."

"Peki ya geçemeseydim?"

"Burada olmazdınız. Ama sizi ve ailenizi seviyorum ve kızımı kendi ailenizden biriymiş gibi kabul etmeniz beni çok memnun etti."

"O bizden biri."

"Ve şimdi, sen de bizden birisin," diye yanıtlıyor, kadehini benimkine tokuşturarak.

"Ben de seninle geliyorum," diyor Birdie. Ertesi gün, yani etkinlik günü öğleni biraz geçiyor ve herkes bizim süitimizde. Enerji elektrik gibi. Taylor Swift hoparlörlerden sallanıyor ve Birdie Skyla'nın esneme hareketlerini taklit ediyor.

Skyla yeğenime, "Sen harika bir ortaksın," diyerek küçük kızın genişçe sırtmasını sağlıyor.

Skyla doğruluyor ve gözleri odayı tarayarak beni arıyor. Beni bulunca gözleri ısınıyor ve bana bir öpücük konduruyor.

Odayı geçip elini tutuyorum, onu ayağa kaldırıyorum, sonra dudaklarımı dudaklarına yerleştiriyorum.

"İğrenç," diye mırıldanıyor Birdie ve beni gülümsetiyor. "İğrenç değil," diye fısıldıyor Skyla. "Çok gerginim."

"Çok güzelsin," diye cevap veriyorum ve parmaklarımı onun gevşek saçlarında gezdiriyorum, pürüzsüz tellerin tenime verdiği hissi seviyorum. "Yetenekli ve inanılmazsın. Gergin olman için hiçbir neden yok İrlandalı. Sen buna hazırsın. Bunu başaracaksın."

Dani mutlu bir iç çekişle, "Tanrım, bu çok romantik," diyor ve ben de gülümsüyorum ama gözümü kızımdan ayırmıyorum.

"Neye ihtiyacın var, bebeğim?"

"Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum," diyor Billie omzuma vurarak. "Bırak onu, aşık çocuk."

"Hayır."

"Tanrım, Beck, bu kadar muhtaç olmayı bırak ve zavallı kızı bırak."

Skyla gülerek benden uzaklaşıyor ve Billie'ye dönüyor. "Peki neye ihtiyacım var?"

"Dans etmelisin." Bee başını sallıyor ve müzik Skyla'nın daha önce evde çaldığı bir P!nk şarkısına dönüşüyor. Birden kız kardeşim, Dani, Birdie ve Skyla *dans* etmeye başlıyor.

Onlara daha fazla yer açmak için geri çekiliyorum ve Connor'ın yanımda yürüdüğünü hissediyorum. Mik ve Benji kızlara katılıyor, zıplıyor, başlarını ve kollarını sallıyor, omuzlarını şarkının ritmine göre hareket ettiriyorlar.

Tanrım, uyuyor. Kızım aileme kayıp bir yapboz parçası gibi uyuyor. Sanki başından beri burada olması gerekiyormuş gibi.

Billie poposunu dışarı çıkarıp sallıyor, siyah saçlarını bir daire şeklinde sallıyor ve Connor yanımda hırlıyor.

"Ona zarar verersen, senin sonunu getiririm," diyorum sessizce. Cevap vermiyor.

Ama o da gitmiyor.

Bu şarkı bittiğinde, bir başkası başlar ve dans partisi devam eder. Blake bile karışıma katılır. Dani'nin elini tutuyor ve jitterbug yapmaya başlıyorlar.

nasıl yapacağını bildiğini hiç bilmiyordum ama şaşırtıcı derecede iyi yapıyor.

"Ben de!" Birdie haykırıyor ve Blake onu etrafında döndürerek kıkırdamasını sağlıyor.

İkinci şarkıdan sonra herkes nefes nefese kaldı ve gülmeye başladı. Odadaki gerginlik dağıldı.

"Tamam," diyor Skyla, Benji'den bir bardak su alırken, "eğlenceliydi. Sanırım ne zaman gergin olsam dans ederek gerginliğimi atacağım."

"Spontane dans partileri en iyi yoldur," diye katılıyor Billie. "Bazen *seksten* daha eğlenceli oluyor" -Birdie'ye yan gözle bakıyor ve sonra fısıldıyor- "*seks*."

"O zaman yanlış yapıyorsun," diyor Dani gülerek ve şimdi Connor gider.

İlginç.

"Şimdi nasıl hissediyorsun?" Skyla'ya sordum.

"Daha iyi. Ama hemen giyinmem lazım. İki saat sonra kraliyet resepsiyonumuz var."

Bridger başını iki yana sallayarak, "Lanet olası Bağımsız Devletler Topluluğu'nun kral ve kraliçesiyle tanışacaksın," diyor. "Bu benim için çılgınlık."

Benji omuz silkerek, "Sanırım bu herkes için vahşi bir şey," diyor. "Benim için yeni bir şey ve ben on yıldır dans kocasıyım."

Mik ona, "Daha önce de ünlülerle tanıştın," diye

hatırlatıyor. "Kraliyet ailesinden değil. Bu yeni bir şey.

Ben bile gerginim."

Skyla, "Ve Benji *asla* gergin olmaz," diye hepimizi bilgilendiriyor. "Tamam. Saçıma ve makyajıma gerçekten başlamam gerekiyor. Resepsiyondan sonra buraya geri gelmeliyiz ki her şeyi baştan yapabileyim. Sahne makyajı farklıdır."

"Yardım etmek için buradayız," diye hatırlatıyor Billie ona.

"Ve bunun için seni seviyorum," diyor Skyla, hem Dani'yi hem de kız kardeşimi bir grup kucaklaşması için yanına getirerek. "Ama şimdi özel bir çılgınlık yapma vaktim geldi."

Brooks herkesin gitmesini işaret ederek, "Bu bizim ayrılmamız için bir ipucu," der. Mik ve Benji de hazırlanabilmek için süitlerine giderler.

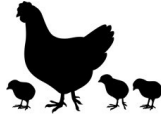
Yalnız kaldığımızda Skyla'nın yüzünü ellerimin arasına

alıyorum. "Gergin olmayı bırak İrlandalı."

"Yapacağım. Bu gece her şey bittikten sonra. Şimdi beni yalnız bırak da güzelleşeyim."

"Sen zaten güzelsin." "*Beckett*."

Gülüyorum ve geri . "Tamam, . Gidip Brad'i kontrol edeceğim."

"Majesteleri." Buraya gelmeden önce bana öğretilen eğilme şekliyle başımı eğiyorum. Kraliyet çiftiyle tanışacak dördümüzden sonuncusuyum ve çok gerginim.

Ama Kral Frederick gülümsüyor ve elimi sıkıyor.

"Bay Blackwell, benim için bir zevk," diyor. "Montana'dan geldiğinizi duydum." Şaşkınlıkla başımı salladım. "Evet, efendim."

"Kardeşim Sebastian ve eşinin Cunningham Falls'ta bir evleri var."

"Orası çok güzel bir bölge," diye cevap veriyorum. "Bitterroot Vadisi'nden arabayla yaklaşık dört saat uzaklıkta. Hiç gittiniz mi?"

"Evet, birçok kez ziyarete geldim. Bunca yolu geldiğiniz için teşekkür ederim. Skyla son derece yetenekli."

Gülümseyip ona doğru bakıyorum. Kral Frederick'in eşi Kraliçe Catherine ile sohbet ediyordu.

"Sizin için sahneye çıkmayı dört gözle bekliyordu," diye cevap verdim. "Ve burada olmak benim için bir onur, Majesteleri."

Birkaç dakika daha sohbet ettikten sonra bizi otele geri götürmek üzere bekleyen arabalara yönlendirildik.

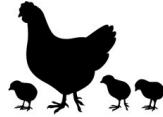
"Tüm bu gerginlik otuz dakikadan az bir süre için," diyorum, Londra'dan geçerken elimi Skyla'nın kalçasına bastırarak.

"Dürüst olmak gerekirse, en zor kısmı bitti. Seyirciler arasında kim olduğunu unutup sadece dans edebiliyorum."

"Skyla'mız bu konuda her zaman iyi olmuştur," diye onaylıyor Mik başını sallayarak. Smokininin içinde yakışıklı görünüyor. "Seyirciler arasında kim olursa olsun, Malishka performansa odaklanabilir ve diğer her şeyi engelleyebilir. Bunu herkes yapamaz. Çelik gibi sinirleri var."

"Ya da kötü bir anı." Skyla güler.

Eğildim ve başının üstünü öptüm. "yarıladın, bebeğim."

Ailemizin bu akşamki kutlamanın yapılacağı salonda mükemmel koltukları var. Kral Frederick, sadece Skyla ve Mik'in bale gösterisiyle değil, diğer sanatçıların da yer alacağı bir gösteri istedi. Müzik, drama, komedi. Şimdiye kadar eğlenceli bir canlı tiyatro akşamı oldu ve sırada benim kızım var.

Son perdede alkışlar kesildikten sonra ışıklar söner ve canlı orkestra çalmaya başlarken Mik ve Skyla sahneye çıkar, el ele, duruşları muhteşemdir.

Onu ilk kez *gerçekten* dans ederken görüyorum ve kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

Parçanın duygusu sadece dansla ya da beden diliyle aktarılmıyor. Aynı zamanda yüz ifadelerinde ve aralarındaki kimyada da var. Bunun dokunaklı bir deneyim olduğunu söylemek ona haksızlık etmek olur.

O sahnede, canlandırdıkları karakterler ve iki dansçı arasında saf aşktan başka bir şey yok. Müzik yükselirken gözlerindeki duyguyu görebiliyorum ve kadın kollarını şefkatli bir kucaklamayla adamın boynuna doluyor. Sahnenin üzerinde süzülüyorlarmış gibi görünürken saf sihir gibiler. Bunu nasıl bu kadar zahmetsiz yapabiliyorlar? Bunun herhangi bir şey olduğunu biliyorum, ama bu gelene kadar harcadıkları onca emekle birlikte.

Onu tutuşu, taşıyışı ve yüzünü okşayışı göğsümü acıtıyor. Kıskançlıktan değil, bunu ne kadar sevdiklerini bildiğim, *görebildiğim* için.

Skyla aileme bir yapboz parçası gibi uyuyor ama buraya da uyuyor.

Mik'le birlikte sahnede olmalı.

O bunun için, en iyi arkadaşıyla dans etmek ve seyirciyi her adımın, her gülümsemenin, her hareketin sadece onlar için olduğuna inandırmak için yaratılmıştı.

Skyla nefesimi kesiyor.

Gösteri bittiğinde Mik ve Skyla ayakta alkışlanarak selam veriyorlar. Gözlerindeki yaşları silen insanlar görüyorum ve kraliyet locasına baktığımda tüm kraliyet ailesinin de ayakta durduğunu ve gülümsediğini görüyorum.

Evet, o Montana'ya ait olduğu kadar sahneye de ait ve şimdi her ikisine de sahip olması için bir yol bulmalıyım. Çünkü ondan vazgeçmeyeceğim. Ama bundan vazgeçmesini de isteyemem.

Bölüm Otuz Bir

SKYLA

Alkışlar kulakları sağır ediyor.

Kariyerimin kalbindeyken asla alkışlar için dans ettiğimi söylemezdim ama burada durup Mik'in elini tutarken, seyirciye gülümserken nefesimi tutmaya çalışırken ve ardından özellikle yeni kral ve kraliçe için eğilirken, dürüstçe söyleyebilirim ki kariyerimi bıraktığımdan beri alkışları özledim.

Bir kez daha selam veriyoruz ve sonra perde iniyor ve Mik beni o muhteşem kucaklamalarından biriyle kucaklıyor, ayaklarımı yerden kaldırıyor ve yüzünü boynuma gömüyor.

İçinden geçen duyguları hissedebiliyorum, tıpkı içinden geçtiği gibi.

Ben

İşte buydu.

Birlikte son performansımız.

"Seni seviyorum," diyorum ona beni sahneden çıkarıp giyinme odama taşıırken.

Kapıyı kapattığı oda.

Gitmeme izin vermedi.

"Bitmesini istemiyorum," diye itiraf ediyor, çekilmiyor.

"Biliyorum." Ellerimi sırtında aşağı yukarı ovuşturuyorum. "Ama bitmedi, *a stór. Biz* bitmedik."

"Sihir." Sesi çok sert, gözyaşlarıyla dolu ve içimi hüznle dolduruyor. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum. "Sensiz ne yaparım ben?"

"Artık bana bağıramayacaksın." Omzuna gülümsüyorum ve o da beni yavaşça ayağa kaldırıyor ama birbirimizden uzaklaşmıyoruz.

"O artık gitti. Şehirde olmaktan korkmana gerek yok. Geri dönebilirsin, Malishka."

Şimdiden başımı sallamaya başladım. "Seninle geçirdiğim bu zamanı çok sevdim ve her zaman değerini bileceğim. Ama Mik, artık ben böyle biri değilim. İstedğim bu değil."

"Bir çiftlikte yaşamak, tavuk beslemek ve bebek sahibi olmak mı istiyorsun?"
Bebekler.

"" Kaşlarını çattığında gülmekten kendimi alamıyorum. "Bunu gerçekten istiyorum ve *senin* sorun *değil*. Kariyerinde daha yılların var ve onları değerlendirmelisin. Her yeni performansa geleceğim. Beckett ve ben her açılış gecesi için uçacağız ve ben ön sırada olacağım. Sen ve Benji tatiller için Montana'ya geleceksiniz ve yazın tatil yapacaksınız."

"Benji bunu seviyor." Alnını benimkine doğru eğiyor. "Bunu daha önce de yaşadığımızı biliyorum ama o piç gittiğinden beri denemek zorundaydım ve sen de çok iyi durumdasın. Çok yeteneklisin."

"Bana hep bağırıyorsun."

"Elbette, çünkü tembelsin ve sol omzunu düşürüp duruyorsun."

Yüzünü avuçlarken gülüyorum. "Aynen öyle. Benim gibi bir tembelin etrafta olmasını neden istiyorsun ki?"

"Çünkü sen benim ruh eşimsin," diyor, şimdi ciddi. "Sen ve Benji, siz benim kalbimsiniz."

"Biliyorum." Saçlarını alnına tarıyorum. "Ama vedalaşmıyoruz. Benden asla kurtulamayacaksın. Seni her gün arayıp taciz edeceğim."

Sertçe yutkunuyor ve bir kez başını sallıyor. "Peki o zaman. Karar verilmiştir. Emekli olup Montana'ya taşınacağım."

Gülüyorum ve tekrar kollarına atlayıp ona sıkıca sarılıyorum. "Sen çok bağımlısın Mik. Henüz emekli olmuyorsun. Bunu yasaklıyorum."

"Söz hakkın yok. Evinizi satın alacağım ve Benji'yle oraya taşınacağız ama çocuk yapmayacağım."

"Bunun zaten fiziksel olarak mümkün olduğunu sanmıyorum. Henüz emekli olamazsın."

Hazır değilsin. Ayrıca, evimi almana izin vermeyeceğim."

Mik kaşlarını çatar. "Neden olmasın? Eğer satışa çıkarsa, satın alacağım. Beni durduramazsınız."

"Ben de yapabilirim. Çünkü onu sana hediye edeceğim." Çenesi düştüğünde gülümsedim. "Sana hiç düğün hediyesi almadım."

"Bize espresso makinesi almışsın."

"Onu yeniden hediye ettin, o yüzden sayılmaz. Senin paranı istemiyorum, Mik. Ona ihtiyacım yok. Ama *sana* ihtiyacım var, o yüzden evi istiyorsan, senindir."

Benden uzaklaşmadan önce iç geçirdi. "Seninle gurur duyuyorum, Malishka." "Ben ikimizle de gurur duyuyorum, *a stór*."

Kapı hafifçe çalınıyor ve Beckett kafasını içeri uzatıyor. Yanına koşarken yüzüme yayılan gülümsemeyi hissediyorum ve beni doğru bastırıyor.

"İnanılmazdın," diyor dudaklarıma karşı.

"İnanılmaz hissettim."

Benji de Mik'i aynı şekilde selamlamak için yanımdan geçiyor ve sevgili arkadaşımın bu kadar mutlu olmasına bayılıyorum. *Ve Montana'ya taşınmak istiyor*. Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

"Gösterinin geri kalanında kalmak ister misin?" Ona sordum.

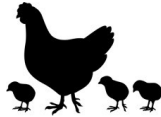
"Her şey bitti. Son perde az önce bitti ve salon boşalıyor. Sana ve Mik'e bir dakika vermek istedim."

Burnumu onunkine sürüyorum, sonra dönüp Benji'nin Mik'in alnını öptüğünü ve en iyi arkadaşımın bir damla gözyaşını sildiğini görüyorum.

O çok duygusal. Onda en çok sevdiğim şeylerden biri de bu. "Hadi otele dönelim," diyor Benji. "Herkes rahat edebilir.

Orada ikiniz de harikaydınız ve sizinle gurur duyuyorum."

"O kadar da kötü değildik." Gülümsüyorum ve parmaklarımı Beck'inkilerle birleştiriyorum. "Ayakkabılarımı değiştireceğim, sonra buradan çıkabiliriz."

Beckett ve ben tekrar yalnız kaldığımızda saat çok daha geç olmuştu. Otele döndüğümüzde kıyafetlerimizi değiştirdik ve ailemin süitinde yemek ve şampanya için herkesle buluştuk. Güldük, konuştuk ve ailemin etrafımda olmasından ne kadar keyif aldığımı bir kez daha hatırladım.

Tüm ailem, ister Gallagher ister Blackwell olsunlar. Hepsini seviyorum.

Ama şimdi, Beckett ve ben süitimizde yalnızız. Duş aldık ve o da makyajımı temizlemeyi bitirmek üzere.

Ben şımarık bir kadını. Ve bunu seviyorum.

Nemlendiriciyi cildime sürmeyi bitirdikten sonra, "Bu çok daha iyi hissettiriyor," diye mırıldanıyorum. "Bundan sonra bir süre makyaj yapacağımı sanmıyorum. Bundan hoşlanmıyorum."

"Buna ihtiyacın yok." Burnumu öpüyor, sonra ellerini kalçalarımın iki yanındaki tezgâha dayıyor. Yüzü birden o kadar ciddileşiyor ki, bu beni geriyor. "Konuşmamız gerek İrlandalı."

", o zaman konuşacağız. Hadi gidip oturma odasında oturalım." Bir an için kıpırdayacağını sanmıyorum ama alnımdan öpüyor ve geri çekilerek makyaj masasından kalkmam için bana alan açıyor. Elim onunkinde, oturma odasına doğru ilerliyoruz, ama beni kendi yatağına çekmiyor.

kucak.

Ve bu da kalbimin bir çentik atmasına neden oluyor ve iyi anlamda değil.

Beckett yanıma oturuyor ve bir dizini bana doğru bükerek minderin üzerinde dönüyor. Ellerimi onun kalçalarına koyarak duruşunu taklit ediyorum ve ellerimden birini kendi ellerinin arasına aldığı anda endişem biraz olsun yatışıyor.

"Düşünüyordum da..." Ellerimize bakarken kaşlarını çatıyor. "Bu gece seni izlemek inanılmazdı. Seninle tanışmadan önce yetenekli olduğunu ve başarılı bir kariyerin olduğunu biliyordum ama seni Mik'le birlikte o sahnede görmenin-" Başını sallıyor ve sanki doğru kelimeleri arıyormuş gibi boş boş odanın diğer ucuna bakıyor.

Kendimi sakinleştirmek için derin bir nefes almam gerekiyor.

"Muhteşemdi," diye devam ediyor yumuşak bir şekilde gülümseyerek. "Ve sanırım ilk kez Mik ile birlikte o sahnede olmayı ne kadar hak ettiğini anladım."

"Whoa." Bir elimi kaldırarak felç geçirmeden önce onu durduruyorum. "Beckett, *benden ayrılıyor* musun?"

Gözleri açılıyor ve beni hemen kucağına çekip kollarını boynuma doluyor ve yüzünü boynuma gömüyor.

"Hayatta olmaz. Tanrım, ne bu hayatta ne de başka bir hayatta."

Bir damla gözyaşı kontrolsüzce yanağımdan aşağı süzülüyor. "Beni korkuttun."

"Hayır, bebeğim." Arkasına yaslandı ve yüzümdeki gözyaşını fırçaladı. "Çok özür dilerim. Bunu söylemem gerekirdi."

Burnumu çekiyorum ve bir gözyaşı daha siliyorum. Kapılar açıldıktan sonra onları tekrar kapatmak çok zor çünkü onun buna bir son vermesi düşüncesi... *hayır*.

"Sen *benimsin*." Yanağıma okşuyor, gözlerimin içine derin derin bakıyor. "Beni anlıyor musun?"

Başımı sallıyorum ve dudağımı ısırıyorum. "Pekâlâ. Bu konu kapandığına göre, ne söylemeye çalışıyordun?"

"Siktir, bekle." Bana tekrar sarılıyor ve elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Bir saniyeye ihtiyacım var çünkü bu sözleri söylediğini duymak bile beni mahvetti."

"Özür dilerim, ben-"

"Hayır. Özür dilemek yok. Bu benden." Önce yanağımı, sonra dudaklarımı öpüyor. "Sadece dans etmen gerektiğini düşünüyorum bebeğim. Artık Pislik gittiğine ve korkmana gerek kalmadığına göre, dans etmekte özgür olmalısın. Önümüzdeki birkaç yıl New York'a gidip geleceğim. Ve sen de projelerin arasında bana geleceksin. Tavukların seni özleyecek ama bir yolunu buluruz."

Başımı sallıyorum ama o konuşmaya devam ediyor.

"İstediğin her şeye sahip olmanı istiyorum. Seninle gurur duyuyorum İrlandalı. Mik'in seni özlediğini biliyorum. Emekli olmak için çok gençsin. Bunu . " "Hayır." Yüzünü ellerimin arasına alıyorum, bıyıklarının avuçlarıma verdiği hissi seviyorum. "Hayır, *a ghrá*. Benim hayatım Montana'da, Double B Çiftliği'nde. gereken tavuklarım var. Onlar benim sorumluluğumda. Öyle demiştin.

ve onları öylece terk edemem."

Konuşmaya başlıyor ama elimi dudaklarının üzerine bastırıyorum ve gözlerini bana dikeyyor.

"Evimizi seviyorum. Dağlarımızı. Kulübelerinizi hasta çocuklar için özel bir sığınağa dönüştürüyoruz."

Parmaklarımı öpüyor, sonra elimi dudaklarından uzaklaştırıyor. "Bunu hala yapabilirim, bebeğim."

"Bensiz olmaz, Beckett Blackwell." Başımı sallayarak ona kaşlarını çatıyorum. "Ben de bunun bir parçası olmak istiyorum. Stüdyomu ve öğrencilerimi seviyorum ve yoga dersleri de eklemek istiyorum. Bitterroot Vadisi'ni *seviyorum*. Burası benim topluluğum. Sokakta yürürken insanlar bana gülümsüyor ve beni tanıyor. Jackie, Sugar Studio'ya girdiğimde huckleberry scone istediğimi biliyor. Millie kahve siparişini biliyor."

"Millie herkesin kahve siparişini biliyor."

Elimi tekrar ağzına bastırıyorum.

"Baharatlı Kızlar Kitap Kulübüm, Billie ve Dani, Alex ve diğerleri var." Şimdi ona sarılıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Ama hepsinden önemlisi, *sen varsın* ve senden bir gün bile ayrı yaşamak istemiyorum Beckett. Profesyonel olarak dans etmeyi bıraktım. Mik ve ben

bu gece ona veda ettim. Ona ya da arkadaşlığımıza asla, ama dans bitti. Hayatım seninle. Evim seninle. İster çiftlikte, ister kumsalda, ister ayda, seninle olduğum sürece evimdeyim."

"Siktir, seni seviyorum İrlandalı."

Beckett hızla hareket ediyor, beni kanepeye sırt üstü yatırıyor ve öpüyor. Ben ona açılana kadar dudaklarımı yalıyor ve sonra sanki beni öpmek nefes almak kadar önemliymiş gibi içime gömülüyor.

Bornozumu çekiştirerek açıyor ve eşofmanını kalçalarından aşağı indirirken göğsümü öpüyor. Sonra içime girdi, o kadar derine gömüldü ki onun nerede bittiğini ve benim nerede başladığımı bilmiyorum.

Hâlâ beni öpüyor, yüzümü kucaklıyor ve kıpırdamıyor. "*A ghrá*, hareket etmeni istiyorum."

"Bir saniye içinde." Eli yan tarafımdan kalçama, oradan da kıcıma doğru sıyrılıyor ve sıkıca tutuyor. "Sen *benim* de evimsin. Bunu asla unutma."

Kalçaları kayıyor ve sıcaklık içime yayılırken inliyorum. Kıcımı sıkıyor, beni kendine doğru çekiyor, beni o kadar dikkatle izliyor ki istesem de başka tarafa bakamıyorum.

Bir elimi aramıza sokarak klitorisimi parmak ucumla kapatıyorum ve vücudum hemen onun etrafında kenetlenerek ikimizi de inletiyor.

"Tanrım, bebeğim," diye fısıldıyor. "Oraya gitmeni istiyorum."

Parmaklarımı ileri geri hareket ettirdiğimde, cızırtının omurgamdan aşağıya doğru aktığını hissediyorum ve *çok yaklaştığımı* biliyorum.

"İşte bu . Tanrım, inanılmazsın. Bırak, bebeğim. Benim için bırak." Onun sözleri, onun sesi, onun vücudu.

Ondan kilometrelerce uzakta bir hayalin peşinden koşabilmem için benimle geçireceği zamandan fedakârlık edecek kadar beni sevmesi.

Hiç sevilmemiştim.

Sevilebileceğimi bilmiyordum.

Hiçbirine karşı savunmam yok ve zevkten patlıyorum, kenardan düşerken onun adını haykırıyorum. Beckett doruğa ulaşırken homurdanıyor. İçimde sallanıyor ve boynumu öpüyor.

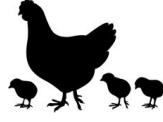
"Benim," diyor dudaklarını tenimden ayırmadan. "Sen lanet olası *benim*."

"Senin." Üzerime çöktüğünde nefes alamamam umurumda bile değil. Onun ağırlığını memnuniyetle kaldırırım.

Ama sonunda eğildi ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı.

"Birkaç gün daha kalmak istediğini biliyorum," diyor.

"Eve gitmek istiyorum," diye cevap verdim. "Beni eve götürün, Bay Blackwell."

Bir haftadır evdeyiz ve hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Eski evimin mülkiyetini Mik ve Benji'ye devretmek için Connor'a evrakları hazırlattım ve imzaları için hazır. Karşı çıkmaya çalıştılar ama onları görmezden geldim.

Bu benim vereceğim bir hediye ve onların da bunu almasını istiyorum.

Riley havlıyor ve kuyruğunun sallandığını görmek için dönüyorum ama ormanda bir şeyi izliyor.

"Eğer orada küçük bir geyik varsa, onu rahat bıraktığın için sen olacaksın Riley." Gözlerimi ona dikiyorum ve o da mızızlanıyor ama ağaçların arasına kaçmıyor.

Tavuklarımı beslemeye geri dönüyorum.

Küçük sürüme on tavuk daha ekledim ve şu ana kadar tüm kadınlar gayet iyi geçiniyor, ancak büyük kızlardan biri olan Harriet'in biraz topalladığını fark ettim.

"Bacağına ne oldu?" Ona göz kulak olmam gerekecek ve eğer iyileşmezse... bunu düşünmek bile istemiyorum.

Buranın bir çiftlik olduğunu anlıyorum ama bu kuşları sevmeye başladım.

Karınlarını doyurduktan sonra yumurta arıyorum, sonra Riley ile içeri giriyoruz.

Tavuklarla ilgilendiğime ve kahvaltı ettiğime göre artık kitabıma sarılma vakti geldi. Bu akşam kitap kulübüm var ve geriye sadece on bir bölüm kaldığı için zamanında bitirebilirim.

Riley uyumak için yatağına kıvrılıyor ve ben de Beckett dışarıdan içeri girdiğinde okuma cihazımla kıvrılmayı tercih ettiğim koltuğun köşesine oturuyorum.

"Bensiz mi başladın?" diye soruyor.

"Bugün çalışacağımı ." Bana katıldığında sırtıyorum, beni yanına bastırıyor ve cihazı elimden alıyor.

"Kitap kulübüne yetişmeye çalışıyoruz," diyor ve başımı öpüyor. "Ve bu kitabı bensiz bitirmeyeceksin."

"Büyük Navessa Allen hayranısın, değil mi?"

Beckett'in gözleri sayfayı tarıyor, yeri arıyor. "Bu İyi. Yine de adam çok berbat durumda."

"Yani, biyolojik babası bir seri katil. Bunun herkesi mahvedeceğinden şüpheleniyorum."

"Haklısın. Ancak, bu bir sapıkla ilgili ve bu sizi rahatsız etmiyor gibi görünüyor." Bir kaşını kaldırıyor.

"Ama o tam bir golden retriever sapığı." Gülüyorum ve ona sarılıyorum. "Benim için sorun değil. Gerçekten."

"Tamam, işte başlıyoruz."

"Bekle." Elimi göğsüne bastırıyorum ve ona gülümsüyorum. "Sen *gerçekten* Bütün gün benimle kitap okuyabilmek için işten mı?"

"Bu sabah çalıştım." Sesi sadece biraz savunmacı çıkıyor. "Ev işlerim bitti ve şimdi kız arkadaşımınla vakit geçirebiliyorum. Patron olmanın avantajlarından biri de bu."

"Hmm." Ona bir kez daha yaslanıyorum. "Bu avantajı seviyorum."

"Güzel." Başımı öpüyor, beni içine çekiyor, sonra okumaya başlıyor, derin sesi havayı dolduruyor, bana bir hikaye anlatıyor. Onun sert bedenine sarılmışken aksanını dinlemeyi, burada, evimizde birlikte olmayı seviyorum.

Riley köşede horluyor.

Ve artık Pislik gittiğine ve soruşturma bittiğine göre, artık korkmama gerek yok. Bu güzel hayatı, beni bütün hissettiren adamla, hiçbir pişmanlık ya da tereddüt duymadan yaşayabilirim.

Bu hayatım mükemmel.

Sonsöz

I Cezalandırılmak için lanet olası bir oburum.

Özel jetim on saat uçtuktan sonra az önce havaalanına indi. Brüksel. Hayal kırıklığı yaratan bir geziydi ve çok yorgunum. Eve gidip yatmalıyım. Bunun yerine Billie's Books'un önünde dikiliyorum çünkü bu dükkânın güzel ve küçük sahibinden uzak duramıyorum, her ne kadar beni etrafta görmeye dayanamasa da.

Aylar önce yaşadığımız tek ve gerçek cinsel ilişkinin tekrarlanmasını istemediğini açıkça belirtti. Orada burada öpücükler çaldım, ama ben daha fazla ileri gitmeden o her şeyi durduruyor.

Ve konu seks olduğunda kontrol onda olduğu için, hep geri çekiliyorum. Her zaman geri *çekileceğim*. Beni istemeyen kadınlara kendimi zorla kabul ettirmek gibi bir alışkanlığım yok.

Tanrım, geceleri yatağımı ısıtacak istekli bir kadın bulmakta hiç sorun yaşamadım. Ama ona sahip olduğumdan beri, başka kimseyi istemiyorum. *Mo rúnsearc* dışında kimse olmadı ve olmayacak.

Billie'yi istiyorum.

Sürekli onu düşünüyorum.

Yemyeşil, muhteşem vücudunun her santimini biliyorum. Ve beni terslediğinde, sikim seğiriyor.

Elimi yüzümden aşağı sürüklüyorum. Özel ya da profesyonel hayatımda hiç kimse benimle Billie Blackwell'in konuştuğu gibi konuşmaya *cesaret edemezdi*, yine de buradayım, gece için soğuk, yalnız evime gitmeden önce ona bir göz atmaya can atıyorum.

Kitapçının kapısından içeri girdiğimde, mekânın ortasında oturan bir grup kadını görünce duraksıyorum. Bazıları sandalyede, diğerleri

ve aklıma kitap kulübü gecesi olduğu geldi.

Aslında, şüphelerimi doğrulayan kız kardeşim Skyla var.

Lanet olsun.

Kimse beni fark etmeden gitmek için dönüyorum ama sonra onun sesini duyuyorum ve olduğum yerde duruyorum. Ellerim iki yanımda yumruk oldu. Onun hırıltılı, muhteşem sesi bile beni tahrik ediyor.

"Pekâlâ hanımlar," diyor Bee. Sırtı bana dönük ama parlak kumral saçlarını nerede görsem tanırım. "Birkaç kitap tavsiyesine ihtiyacım var."

"Ne arıyorsun?" Skyla ona sorar.

"Bir milyarder istiyorum"- Ona doğru bir adım atıyorum. *Milyarder. Bu benim-"tek gecelik ilişki"-Tamam, yaptım-"edepsiz konuşmacı"-onun güzel küçük kulağına pislik mırıldanmaktan daha çok sevdiğim bir şey yok-"ahlaki açıdan biraz gri"-o tarafımı bilmesine gerek yok-"ama kesinlikle aksan yok çünkü bu beni kendiliğinden tutuşturabilir."*

"Neden özellikle bu?" diye soruyor sarışın bir kadın tam Skyla beni fark ettiğinde ve gözleri açılıyor.

Ona başımı sallıyorum.

"Çünkü gerçek hayatta elde edemeyeceğim, o yüzden okuyabilirim."

"Gerçek hayatta da alabilirsin ama çok inatçısın."

Birkaç soluk sesi duyuyorum ve Skyla sırtıyor, ama koltuğunda dönüp bana kaşlarını çatarken gözlerim sadece yaban arımı görüyor.

"Bu özel bir parti."

"Ve bitti," diye cevap veriyorum uzanıp elini tutarak onu ayağa . "Benimle gel. Skyla, çıkarken kapıyı kilitle."

"Hey, buraya öylece giremezsin ve-"

"Az önce yaptım." Arkamda koşuyor, uzun adımlarıma ayak uydurmaya çalışıyor, onun için yavaşlamam gerekiyor ama yapmıyorum.

Çünkü onun benim kurgusal versiyonumdan zevk alacağı düşüncesi bana kesinlikle *uymaz*.

Onu, ofisi olabileceğini düşündüğüm ama malzeme dolabı olduğu ortaya çıkan kapıdan içeri çektim.

Yeterince yakın.

"Connor, yapamazsın-"

Onu kapıya sıkıştırıp içeri hapsediyorum, dirseklerim başının üstündeki tahtaya dayanıyor ve dudaklarım onunkileri kaplıyor.

Kızgınlım. azgınlım. Ve ona karşı koyamıyorum.

Billie dudaklarıma doğru inliyor ve ben ona doğru batarken beni itmiyor, dilimle dudaklarını açmaya zorluyorum ve o da bana istediğini veriyor.

Alt dudağımı ısıyor. Elleri, ben onun muhteşem ağzını yağmalarken sanki canını kurtarmak için tutunuyormuş gibi beyaz düğmeli elbisemi belimin hemen üstünden yumrukluyor.

"Tadına doyamıyorum," diye homurdanıyorum ve onu yukarı kaldırıyorum, böylece ona ulaşmak için o kadar eğilmem gerekmiyor.

Ben uzun boylu bir adamım, Billie ise ufacık bir şey ve onu bana karşı hissetmek istiyorum. Her kıvrımını ellerimde hissetmek istiyorum. Onun kıvrımlı vücuduna bayılıyorum.

Kolları ve bacakları beni sarıyor ve onu tekrar kapıya yaslamadan önce pembe elbisesinin eteklerini beline doğru çekiyorum ve şimdiye kadar gördüğüm en seksi dantelli pembe külotu ortaya çıkarıyorum. Billie her zaman kusursuz giyinir, saç ve makyajı mükemmeldir ama abartılı ya da aşırı değildir. Klas biri. Çok güzel.

O her şey.

"Tanrım, vücudun benim için yaratılmış meleğim."

İnliyor ve elim dantelin altına dalıyor ve onu sırlıklam buluyorum.

"Aferin kızıma," diye homurdanıyorum boynuna karşı, parmaklarım işe koyuluyor, klitorisinin üzerinde dans ediyor, sonra ıslak kıvrımına doğru iniyor, sonra tekrar sert klitorisini daire içine almak için yukarı itiyorum.

Kıpırdanıyor, sanki parmaklarımı içine sokmam için bana sessizce yalvarıyormuş gibi kalçalarını çeviriyor ve ben de yapacağım.

Ama henüz değil.

"Benim için gelmeni istiyorum, *mo rúnsearc*," diye mırıldanıyorum tenine karşı. "Orada oturup arkadaşlarına *benim hakkımda* okumak istediğini söylediğine inanamıyorum ama bunu seninle yapmama izin vermiyorsun. İkimizi de inkâr edip duruyorsun."

"Connor," diye boğuk bir sesle alnını omzuma yaslıyor. "Bana bak." Emri yerine getirirken ela bakışları alev alev yanıyor. Onun İki parmağımı içine sokup elimin topuğunu klitorisine bastırduğım da çenesi düşüyor ve parmaklarımı kıvrarak, titremesini ve bana karşı çözülmesini sağlayarak onu çalıştırıyorum.

" öyle, ver onu bana meleğim. Sakın durma." Orgazmı çok şiddetli ve beni derinden sarsıyor.

Onun içine girmeliyim.

Ama bunu yapamadan başını sallıyor ve omuzlarıma bastırarak beni durduruyor.

"Hayır." Dudaklarını yalıyor ve o güzel gözleri yaşlarla doluyor. "*Hayır* dedim Connor. İndir beni."

Hemen dediğini yapıyorum.

"Seni incittim mi? Tanrım, Bumble, çok üzgünüm-"

"Bunu seninle yapmayacağım," diyor sesi titreyerek. "Artık yok. Artık dans resitallerinde, aile yemeklerinde ve bir kralın taç giyme töreninde öpüşmek yok. Artık kafamı karıştırmak yok Connor. Seninle sevişmekten zevk aldığımı, bana dokunduğunda sana karşılık vermekten kendimi alamadığımı bilmek eminim seni mutlu ediyordur ama artık beni kullanmana izin vermeyeceğim. Artık bunu yapamazsın."

Ben cevap veremeden arkasındaki kapıyı açıyor ve beni bocalar halde bırakarak malzeme dolabından çıkıyor.

Onu kullanmak mı?

Onu kullanmıyorum. Ondan uzak duramıyorum. Onu arzuluyorum. Ona ihtiyacım var.

Onu.

"Tanrım." Gözlüklerimi çıkardım ve burnumun köprüsünü Parmağım ve başparmağım.

"Seni becermekten zevk aldığımı, bana dokunduğunda sana karşılık vermekten kendimi alamadığımı bilmek eminim seni mutlu ediyordur ama artık beni kullanmana izin vermeyeceğim. Artık bunu yapamazsın."

İşte burada yanılıyorsun meleğim.

Bunu ve çok daha fazlasını yapacağız.

Doymanı istiyorum.

Mutlu olmanı istiyorum.

Benim olmanı istiyorum.

Connor ve Billie'nin hikâyesi için heyecanlı mısınız? Where We Bloom'a bir göz atmak için sayfayı çevirin!

Beckett ve Skyla'nın tanıştığı kraliyet ailemle ilgileniyorsanız, onlara adanmış koca bir seri var! Benim Büyük Gökyüzü Kraliyet Ailem

Enchanting Sebastian ile başlayarak, şimdi mevcut.
<https://www.kristenprobyauthor.com/big-sky-royals>

Çiçek Açtığımız Yer Önizleme

Önsöz Billie

Geçen Sonbahar

Ondan hoşlandım, kapanmadan hemen önce kitapçımda bana yaklaşan bu yakışıklı *yabancıdan*. Beni yemeğe çıkarıp çıkaramayacağını sordu ve açıkçası emin değildim. Yani, 1.80'den uzun boyu, siyah saçları ve gördüğüm en yeşil gözleriyle cehennem kadar seksi ve beyaz düğmeli gömleği ve siyah pantolonunun altında günlerce kasları varmış gibi görünüyor.

Çok seksi.

Gözlüklerinden bahsetmiş miydim? Evet, vajinamın salyalarını akıtabilecek siyah çerçeveli gözlükler takma cüretini gösterdi.

Ama o... düşünceli.

Ben huysuz bir insan değilim. Ve evet, huysuz-güneş ışığı kombinasyonunun ateşli olabileceğini bilecek kadar aşk romanı okudum, ama bu kurgu. Gerçek hayatta? Asla huysuz birinden etkilenmedim. Ve bu adamın her yerinde *gerginlik* var.

Ancak buna rağmen evet dedim ve iki saat sonra burada, Bitterroot Vadisi'ndeki en sevdiğim restoran olan Ciaoda, karşımda oturan yakışıklı yabancıyla akşam yemeğimizi bitiriyorduk. İtalyan nachos mezesini, *kocaman* bir makarna yemeğini ve tatlı olarak da tiramisuyu paylaştık. Bir erkeğin önünde yemek yemekten korkmuyorum. Evet, kıvrımlı bir kızım ve vücudumu nasıl giydireceğimi biliyorum ve bundan utanmıyorum.

Yemek yemeyi severim.

Ancak buradaki porsiyonlar çok büyük, paylaşmayı önerdim ve bence doğru bir karardı.

Yine de bu yemeğin en iyi kısmı sohbet oldu. Bu adam -İsmi ni alamadım. *Zeki ve dinliyor.*

Bu da benim sınırlı flört deneyimime göre nadir görülen bir şey.

"Yemek komasına girmiş olabilirim," diye itiraf ediyorum arkama yaslanıp yemek sonrası kahvem in son yudumunu yudumlarken, onu izliyorum. "Çok lezzetliydi."

"Bu akşamla ilgili her şey çok lezzetliydi," diye cevap veriyor, o çok seksi gözlüklerinin ardından bakışlarımı tutarak ve sözlerinin sıcaklığının içime yayıldığını hissediyorum.

Düşünceli olabilir ama çekici biri. Ve yemek boyunca gözlerini benden ayırmadı.

"Açık sözlü olabilir miyim?" diye soruyor, hafif aksanı ortaya çıkıyor. Avrupa'nın neresinden olduğunu bilmiyorum ama Amerikalı olmadığını biliyorum.

"Elbette, lütfen yap."

"Benimle süitime gelmeni istiyorum. Gece benimle kal."

Su bardağımı dudaklarıma götüren elim, ona bakarken yarı yolda duraklıyor ve sonra yavaşça masaya indiriyorum.

"Öyle mi?"

"Evet."

"Neden senin genellikle istediğini elde eden bir adam olduğunu hissediyorum?"

Sessizce beklerken yeşil bakışları benimkileri tutuyor, parmağı şarap kadehinin kenarına vuruyor, ne yapacağıma karar verirken beni izliyor. O seksi, buna hiç şüphe yok. Dükkânımdan buraya gelirken elimi tuttu ve bu tüm kollarımın karıncalanmasına neden oldu.

Düşüncesiz bir insan değilim. Kesinlikle ilk buluşmada biriyle seks yapmam.

Ama ondan hoşlanıyorum. Ve böyle bir adamla seks yapma şansı bir daha karşıma çıkmayabilir.

Ve onun seksi olduğundan bahsetmiş miydim?

"Nerede kalıyorsun?" Dudaklarının seğirmesini izliyorum ve sanki hayır diyeceğimden endişelenmiş gibi yüzü gevşiyor.

"Kayak merkezinde."

Yavaşça başımı sallıyorum, suyumdan son bir yudum alıyorum ve şu anda midemde makarena yapan kelebekleri görmezden geliyorum.

"Pekala."

Kaşı yukarı kalktı. "mi?" "Öyle görünüyor."

Hesabı ödüyor, sonra bana elini uzatıyor ve restoranda bana rehberlik ediyor. Onun yanında yürümek hoşuma gidiyor. O kadar büyük bir adam ki, onun yanındayken kendimi tamamen güvende hissediyorum, ki normalde kendimi güvende hissetmediğimi düşünürsek bu garip bir düşünce.

Kaldırımında durduğumuzda ona döndüm.

"Sizinle orada buluşabilirim. Arabam dükkanımın arkasında park halinde."

Bu uzun boylu, cehennem kadar sıcak yabancı bana yaklaşıyor ve parmağını çenemin altına koyarak gözlerimin içine bakabilmek için yüzümü kaldırıyor. Az önce Montana'daki tüm hava dışarı mı fırladı? Çünkü nefes almak aniden zorlaştı.

"Ortadan kaybolma ihtimaline karşı seni gözümün önünden ayırmak istemiyorum. Sadece bir geceliğine buradayım ve bunun avantajını sonuna kadar kullanmayı planlıyorum. Sabah arabana sağ salım dönmeni sağlayacağım."

Vay canına. Sertçe yutkunduktan sonra başımı sallıyorum ve beni caddenin karşısına park etmiş devasa siyah bir SUV'ye götürmeden önce alnımdan öpüyor.

Yabancım benim için yolcu kapısını açıyor, emniyet kemerimi bağladığımdan emin oluyor, kapıyı kapatıyor ve kaputu çevirerek sürücü tarafına geçiyor.

"Biliyor musun," diye başlıyorum o park yerinden çıkıp tesise giden yola doğru ilerlerken, "yemek boyunca konuştuk ama sana nereden geldiğini hiç sormadım."

Araba kullanırken profilini izliyorum, bu yüzden dudaklarının yana eğildiğini görüyorum ve bana tam bir gülümseme vermesini diliyorum.

Komik bir şey söylediğimde gözlerinin parladığını ve dudaklarının da yukarı kalktığını gördüm, ama henüz bana tam bir sırtışıla lütufta bulunmadı.

Eminim yıkıcıdır.

"Belki de bu gece çok fazla kişisel şey ifşa etmemeliyiz." Bana bir bakış attıktan sonra uzanıp elini kalçama koyuyor ve hafifçe sıkıyor.

Sadece bu basit dokunuş bile meme uçlarımı büzüştürüyor. Dudağımı ısıyorum.

Akşam yemeğinde harika bir sohbetimiz oldu ama asla çok kişisel bir şey konuşmadık. Açıkçası, kitapçımdan biraz bahsettim ama asla ailemden ya da arkadaşlarımdan bahsetmedim. Bana dükkân ve şehir hakkında sorular sordu.

Ama gerçekten, işleri oldukça yüzeysel tuttuk ve gerçekten umurumda değil. O sadece bu gece için burada ve eğer işleri yumuşak tutmak istiyorsa, ben buna varım.

Onun eline bakıyorum, sonra kendi elimle kapatıyorum ve parmaklarımı onunun üzerinde gezdiriyorum, teninin benimkine verdiği hissin tadını çıkarıyorum.

"Bir yerlerde ona ve altı çocuğunuza sadık olduğunuzu düşünen bir eşiniz olmadığı sürece benim için sorun yok."

Şok oldum, güldü. *Gülüyor*. Ve bu içimi aydınlattı. Birine gıdıklandığınızda attığınız türden bir kahkaha.

Ve gülümsemesi beklediğim kadar yıkıcı. Kalbimi hiper hızda çarptırdı.

"Bu tam olarak bir inkar sayılmaz."

Başını sallıyor ve tekrar bana bakıyor. "Hayır. Evli değilim ve çocuğum da yok. Kesinlikle altı değil."

"Harika. Ben de bilmiyorum."

Cipini valeye bırakıyor ve tekrar elimi tutarak bana locaya ve asansöre kadar eşlik ediyor. En üst kata çıktıktan sonra beni koridorun sonundaki süite götürüyor, kapıyı açıyor ve önünden geçmemi işaret ediyor.

Bu oda çok *süslü*. Ya da bir dizi oda demeliyim. Hem oturma alanındaki hem de yatak odasındaki pencerelerden oluşan bir duvar, kayak dağının ve ötesindeki güzel ağaçların manzarasını sunmaktadır.

"Harika bir oda." Hemen ayakkabılarımı tekmeliyorum, çünkü bu sadece alışkanlık, ve sonra bildiğim tek şey, etrafımda döndüğüm, pencereye geri döndüğüm ve yüzümü elleriyle çerçevelediği ve beni öptüğü.

Geçici bir ilk öpücük değil. Hayır, bu adam beni , sanki beni ilk gördüğü andan beri bana bunu yapmak istiyormuş gibi ve hiç bu kadar istendiğimi hissettiğimden emin değilim.

Çok seksi.

Ağzı *inanılmaz*. Çok sert değil, çok ıslak değil. Bana karşı hırlıyor, elleri kıcıma doğru kayıyor ve sonra *beni kaldırıyor*.

Bir çığlık attım ve kollarımı onun omuzlarına doladım. Ben küçük bir kadın değilim.

"Seni yakaladım," diyor beni yatak odasına taşıırken dudaklarıma karşı. "Ve seni o cama karşı sikmeyi ne kadar çok istesem de, sana bakan herkesi öldürmek zorunda kalacağım, bu yüzden bunu yatak odasına götüreceğiz."

Sırıttıyorum. değil.

Tek gecelik bir ilişki için kimseyi öldürecek değil. Ama eğlenceli bir düşünce.

Ve sonra beni ayağa kaldırırken tüm düşünceler pencerelerden dışarı çıkıyor. Ellerim gömleğinin düğmelerine uzanıyor ve o da üzerimdeki yeşil elbisenin kemerini çözüyor.

Kemer yere düşerken "Harikasın amına koyayım," diyor.

Sırtarak gömleğini omuzlarına itiyorum ve kemerim ayaklarımızın yanında birleştiğinde, gözlerimin pürüzsüz teninde ve günlerdir olmayan o kaslarda gezinmesine izin veriyorum. *Yıllardır varlar.* Karın kasları o kadar belirgin ki, onları yalamak istiyorum.

Onları kemirmek istiyorum.

Ve ellerim onun üzerinde.

"Kollarını kaldır, güzel kız," diyor ve ben de itaat ederek elbisemi başımın üzerinden çekmesine izin veriyorum. Elbiseyi atıyor ve bu Yunan tanrısının önünde sadece güzel mor sütyenim ve külotumla duruyorum, birçok kusurum onun için sergileniyor. "Yüce İsa, harikasın."

Şu anda birbirimize dokunmuyoruz, sadece birbirimize bakıyoruz, birbirimizi içimize alıyoruz.

Göğsü kabarıyor. Elleri iki yanında yumruk oldu.

"Pantolonunu," diye fısıldıyorum gözlerine bakarak.

"Lütfen." Çenesi sıkıştı.

"Kibarca sorman hoşuma gidiyor." Boxerlarıyla birlikte pantolonunu da çıkarır ve *Oh. Aman Tanrım. Tanrım.* "Gözlerim burada, meleğim."

Angel. Bu gece öleceğim. Geldiğini hissediyorum.

Sertçe yutkunuyorum.

"Gözlerin de çok güzel ama lanet olsun, *bunu* gördün mü?"

Tekrar kucaklandım ve yumuşak bir yatağın ortasında sırtüstü yatıyorum ve o üzerimde geziniyor, göğsümden çeneme doğru öpüyor.

Elleri her yerimi keşfediyor. Yanlarımı ve kalçalarımı. Kalçalarımı. Sonra avuç içleri göğüslerime doğru kayıyor, başparmakları sütyenin üzerinden meme uçlarımı okşuyor ve ben ona doğru eğiliyorum.

"Her bir santimin mükemmel," diye kulağıma karşı homurdanıyor. "Eğer hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam, sadece söyle ve dursun. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum, dudaklarının hareketini izlerken dudağımı ısıriyorum. "Sözlerine ihtiyacım var meleğim."

"Anlıyorum. Aynısı geçerli."

Beni yüzüstü çevirmeden önce yine gülümsüyor. Kalçalarımı geriye çekmeden önce sütyenimi çözdü, böylece kığım havaya kalktı ve

Yüzüm yatağa dönük. Sonra ağzı *tam orada*.

Nefes duyuyorum, elleri kığımın üzerinde geziniyor ve sonra dilini klitorisimden arka kapaıya kadar yarığımdan geçiriyor ve ben inliyorum.

"Şu haline bak," diye mırıldanıyor tekrar yapmadan önce. "Şimdiden çok ıslaksın."

Nazikçe başlıyor, *ama* sonra her şey değişiyor. Klitorisimi yalıyor emiyor, bir parmağını içime sokuyor ve ben de daha fazlasına ihtiyaç duyarak onu geri itiyorum. Onu *şimdi* içime almazsam kendiliğinden yanacaktım gibi hissediyorum.

"Hoşuna gitti mi?"

Başımı sallıyorum ve sonra kışıma bir şaplak geliyor. "Kelimeler, meleğim."

Ölmek için en iyi yol bu olacak.

"Evet, beğendim."

"Güzel."

Bir parmağını daha sokuyor, beni geriyor ve ben yine inliyorum, hala ona karşı geri itiyorum, parmaklarından çok daha fazlasını istiyorum.

Tam hayatımın en yoğun orgazmıyla parçalanmak üzereyken durdu.

Ben de ona kaşlarımı çatıyorum ama sonra prezervatif taktığını fark ediyorum. Beni ters çeviriyor, ellerini omuzlarıma dayıyor ve tacı içime itiyor. Yanlarını kavıyorum, tırnaklarım derisine batıyor.

"Nefes al, meleğim." Burnunu benimkinin üzerinde öyle nazikçe gezdiriyor ki, o nefesi alıyorum.

Bana melek demesini neden bu kadar çok seviyorum?

Gözlerim onunkilerde, içime çekiyorum ve sonra sonuna kadar sokuyor. Bacaklarım kalçalarında kenetleniyor, ellerim sırtına kayıyor ve beni şaşırtarak alnını benimkine doğru indiriyor.

"Tanrım, çok sıkısın," diye fısıldıyor. "Amin sikime oturuyor." Az önce bana altın madalya verilmiş gibi hissediyorum.

Ağzımı kendi kapatıyor, sonra hareket etmeye başlıyor ve ben boğazımdan geçen iniltiye engel olamıyorum.

"İyi misin?" diye soruyor elini kığımın altına sokup leğen kemiğimi yukarı kaldırırken.

"Asla daha iyi olmayacak. Sakın durayım deme."

Yanağımı ve çenemi okşuyor ve tempoyu artırarak omurgamın karıncalanmasına ve tüm kaslarımın onun etrafında kenetlenmesine neden oluyor.

"Oh lanet olsun."

"Aynen . Benim için gel. Tanrım, çok güzelsin."

Heyecanlandığında aksanı daha da kalınlaşıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan milyonlarca parçaya bölünüyorum, en seksi uçurumdan aşağı atılırken ona canımı kurtarmak için tutunuyorum.

Bir kükremeyle beni takip ediyor, kalçalarını benimkilere geçiriyor ve kendi doruk noktasıyla titriyor.

Dirseklerine kadar eğilip kendini destekliyor. Ellerini saçlarımın arasına sokarak burnunu çene çizgime sürüyor ve beni ürpertiyor.

"İyi misin meleğim?"

"Eğer hayatımın en iyi orgazmı yüzünden ölürsem, lütfen aileme buna değdiğini söyleyin."

Gururlu bir sırıtışla beni öpüyor, bu sefer yumuşak bir şekilde. Yavaşça. Sanki burada, bu zengin yatakta uzanmak ve birbirimizi içimize çekmek için dünya kadar vaktimiz varmış gibi.

Bu adam, bu yabancı, birinci sınıf bir öpücü.

Sonunda yana doğru yuvarlandı, benden ayrıldı, sonra elimi tuttu ve beni yataktan çekti.

"Nereye gidiyoruz?" Gülerek soruyorum.

"Duş al," diye yanıtlıyor. "Seni temizleyeceğim ve sonra tekrar kirleteceğim."

Evet, lütfen ve teşekkürler, seksi yabancı. Beni de yaz.

Connor

Ölü bir uykudan sıçrayarak kalkıyorum ve etrafımı kolaçan ederek ciğerlerime hava çekiyorum.

Yabancı bir yerde uyanmak benim için yeni bir şey değil. İşimin bir parçası.

Montana'dayım. Dün yola çıkmam gerekiyordu ama uçağımda bir sorun çıktı ve bugüne ertelemek zorunda kaldık.

Ve sonra hayatımda gördüğüm en güzel kadınla tanıştım.

Yatağa bakıyorum ve yatağın boş olduğunu görünce kaşlarımı çatıyorum; elimi çarşafın üzerinde gezdirince bir süredir ortalıkta olmadığını anlıyorum.

Battaniyeyi bir kenara itip oturma odasına yürüyorum ve siyah saçlı meleğimi pencere kenarındaki deri koltuklardan birine kıvrılmış, kucağına bir battaniye atmış, dışarıdaki karı izlerken buluyorum. Daha önce giydiğim tişörtü giyiyor ve üzerinde çok seksi duruyor.

Kar ne zaman başladı bilmiyorum ama ağaçlar çoktan beyaza büründü ve gökyüzünden düşen taneler yumruğum büyüklüğünde gibi görünüyor.

"Yılın ilk karı yağıyor," diyor bana dönüp bakmadan. Sesi hırıltılı, güzel uzun saçları birbirine karışmış ve onu tekrar elime almaya havadan daha çok ihtiyacım var.

"Hiç uyudun mu?" Soruyorum ve başını salladığında kaşlarımı çatıyorum.

"Çok fazla uyumuyorum. Ama başka bir şey söylemeyeceğim çünkü kişisel şeyleri paylaşmıyoruz." Bana doğru sırtıyor ve çıplak olduğumu görünce viski rengi gözleri yuvarlaklaşıyor.

Ona milyonlarca soru sormak istiyorum. *Neden* iyi uyuyamıyor? Sabah kahvesini nasıl ister? Onu bir daha ne zaman görebilirim?

Kanayan adı ne?

İlişki kuran bir erkek bu kadını kendime ait olduğunu iddia ederdim.

Ama değilim.

Ancak, elimdeyken onun tadını çıkarmayı planlıyorum, bu yüzden önünde diz çöküyorum, battaniyeyi kucağından çekiyorum ve bacaklarını açıp birini sandalyenin koluna asıyorum.

"Uh, zorunda değilsin-"

O daha düşüncesini tamamlamadan eğilip dudaklarımı klitorisinin doluyorum, dilimin ucuyla küçük sinir demetine hafifçe dokunuyorum ve elleri saçlarıma dolanıp *çekince* sırtıyorum.

Nazik olmamasını seviyorum.

Kırılgan olmamasını.

Ve bir hırıltıyla dilimi içine sokup sularını kucaklıyorum. "Ah, kahretsin," diye inliyor. "Tanrım, bu işte çok iyisin."

Bir hırıltıyla onu sandalyeden çekiyorum, oturuyorum ve üzerime oturtuyorum. Hemen sikimi içine alıyor, ben tamamen içine gömülene kadar aşağıya batıyor. Sürmeye başlamadan önce muhteşem kalçalarını çeviriyor.

Gömleğinin düğmelerini açtım, eğildim ve meme uçlarını emdim, dişlerimle alay ettim ve ellerimi kanlı fenomeninin kürelerine diktim

Orgazmı hissedene kadar bana biniyor, taşaklarını kaldırıyor ve başparmağını klitorisine bastırarak onun da benimle gelmesini sağlıyorum.

Haykırırken hareketleri duraksıyor, kucağında parçalanıyor ve işi bittiğinde onu kaldırıp karnına ve göğüslerine kalın ipler halinde boşalana kadar sikimi pompalıyorum.

"Prezervatif yok," diye fısıldıyor bana sırıtarak. "İyi karar."

Hâlâ nefes nefese, onu kollarıma alıp ayağa kalkıyorum ve bizi yatağa geri götürüyorum.

"Haydi, uyku üzerinde çalışacağız."

"Biliyorsun, ben küçük bir insan değilim," diyor kolunu boynuma sararken, tatlı yüzünü boynuma bastırırken hala kendi nefesini yakalıyor. "Taşınmaya alışık değilim."

"Benim yanımda küçük kalıyorsun," diye cevap veriyorum. Kendisinin olduğu gibi mükemmel olduğunu düşünmesini istemiyorum.

Kıvrımlı kadınları *severim*.

"Uyumayacağım," diyor parmağını boynumda gezdirerek. "Ve seni uyanık tutmak istemiyorum. Sandalyede iyiyim."

"Yatakta iyisin ve beni uyutmayacaksın." İtiraz etmeye başladı ama onu bir öpücükle susturdum.

"Seni yanımda istiyorum meleğim."

Onu yatırıyorum ve temizlemek için banyodan sıcak bir bez getirdikten sonra arkasına kıvrılıyorum, sırtını önüme yaslıyorum. Bir süre böyle uzanıp pencereden karı seyrediyoruz. Ama sonra beni şaşırtarak kıpırdanıyor ve yüzünü göğsüme bastırıyor, kolunu belime doluyor ve bir bacağı benime dolayarak iç çekiyor, sanki ondan uzaklaşabileceğimden endişeleniyormuş gibi bana sıkıca sarılıyor.

Başını öpüyorum ve ona sıkıca sarılıyorum, onu içime çekiyorum.

Birine karşı hiç bu kadar anlık bir bağ hissetmemiştim. En son ne zaman bir kadından bu kadar etkilendiğimi hatırlamıyorum. Birini gece boyunca yatağında tutmak gibi bir alışkanlığım yok ve sarılmayı seven biri de değilim.

Bu çok kişisel.

Ama bu kız onu gördüğüm andan itibaren beni büyüüne kaptırdı. Saate baktım. Beş saat içinde ayrılıyorum.

Ve her dakikamı ona sarılarak geçirdim. Yanılıyordu. Derin bir uykuya daldı ve bana yaslanarak rahatladı. Yüzünü daha önce duşta yıkadım, bu yüzden makyajsız ve daha da çarpıcı.

Saat altı gibi kar durdu ve benim için ayrılmaya hazırlanma vakti geldi. Meleğim çok iyi uyuyor, onu uyandırmak istemiyorum.

Tamam, gerçek şu ki, eğer uyanırsa, onu bırakmak istemeyeceğim. Ve gitmek zorundayım.

Bu yüzden gömme dolaba geçip giyiniyorum, önceden hazırladığım çantamı alıyorum ve süitin ön kapısına doğru taşıyorum. Sonra ona dönüyorum ve birkaç dakika onu izliyorum. Hâlâ benim gömleğimi giyiyor. Onda kalabilir.

Merak ediyorum, kısa bir süreliğine, bunu saklayacak mı yoksa atacak mı?

"Kendine iyi bak meleğim," diye fısıldıyorum odadan çıkmadan önce, kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum. Resepsiyona uğrayıp iki saat içinde kahve ve kahvaltı menüsündeki her şeyi göndermelerini, sonra da hazır olduğunda bir şoförün onu arabasına götürmesini isteyip havaalanına doğru yola çıkıyorum.

Kız kardeşimi görmek için sık sık Bitterroot Vadisi'ne döneceğimi bilsem de, o muhteşem, çarpıcı ve esprili kadınla geçirdiğim bu geceyi bir daha tekrarlamayacağımı da biliyorum.

Çünkü kendimi ona kaptırırım ve benim dünyamda buna yer yok.

Birinci Bölüm

Billie

Bugün ayın en sevdiğim günü.

Ayda bir pazartesi, kitapçımı iki çalışanımın becerikli ellerine bırakır ve alışveriş yapmak için dört saat uzaklıktaki Big Sky, Montana'ya giderim. Bunun gerçekleşmediği tek zaman, havanın çok karlı ve yolların tehlikeli olduğu zamanlardır.

Ancak yaz mevsimindeyiz, bu da önümüzdeki birkaç ay boyunca bu tatil beldesine gelebileceğim ve her zamanki programıma göre kıyafet satın alabileceğim anlamına geliyor.

Kendini moda tutkunu olarak tanımlayan biriyim. Kıyafetleri, özellikle de pahalı, üst düzey markaları seviyorum, ancak iş yepyeni bir şeyler almaya geldiğinde buna ayıracak bütçem yok.

İşte Big Sky burada devreye giriyor.

Bu kayak kasabası Bitterroot Vadisi'nden pek farklı değil, sadece en zenginlerin tatil yapmaya geldiği ve tatil evlerine sahip olduğu bir yer. Mega ünlüler, milyarderler, aklınıza ne gelirse ve bu zengin kadınlar elden düşme kıyafetlerini yerel ikinci el mağazasına gönderirler.

Birkaç yıl önce yanlışlıkla keşfettiğim küçük bir sır ve keşfettiğime çok memnunum. Park edecek bir yer buluyorum, sonra bir blok ötedeki butik tarzı küçük ikinci el dükkânına yürüyorum ve içeri giriyorum.

"Nasılsın Martha?" Kırmızı bir yün paltoya benzeyen bir şeyi askıya asan ev sahibine soruyorum.

Bu mağaza çok şirin. İkinci el dükkânı gibi görünmüyor ya da kokmuyor. Sevimli bir moda butiği gibi görünüyor ve raflara göz atmak ve harika buluntuları avlamak için içeri girdiğimde kendimi her zaman süslü hissediyorum.

"Oh, burada şikayet yok. Kitapçı hayatı sana nasıl davranıyor, Billie?" "Bu en iyisi. İstedğin seriyi ve birkaç çanta dolusu Bağışlar da öyle."

Bu ikinci el mağazasından sadece alışveriş yapmakla kalmıyorum, aynı zamanda sıkıldığım ya da işime yaramayan her şeyi geri bağışlıyorum.

Çünkü bir giysi atı olmama rağmen, küçük evim, yerim olsaydı saklayacağım tüm giysileri alamaz.

"Oh, bu harika, teşekkür ederim," diyor gülümseyerek. "Sizin için birkaç şeyi sakladım çünkü hızlı satılacağını biliyordum ve ilk sizin almanızı istedim."

Bu sihirli sözcükler karnımın dönmesine neden oluyor ve Martha arkasındaki giysi rafını çekerek döndüğünde denemek için raftan iki elbise ve bir çift pantolon almıştım bile.

"Bu *birkaç şey* değil." Uzun saçlarımı hızla bir düğüm haline getiriyorum. Kıyafetlerimi deneyebilmem için yolumdan çekilmeleri gerekiyor.

Martha gülüyor ve bana bir oda hazırlayabilmek için bulduklarımı elimden alıyor; ben de hemen raflara gidip tarıyorum.

Adrenalinim yükselirken ona "Bu bir Gucci bluz," diye sesleniyorum. "Ve benim bedenimde! Bu hiç olmaz."

Ne yazık ki tüm moda evleri hazır giyim büyük bedenlerde sunmuyor, ancak arada bir bir şeyler buluyorum.

Aslında, bu rafın tamamı benim bedenimde tasarımcı parçalarıyla dolu. "Bunları kim bağışladı?" Martha bana katılınca sordum.

"Bir valinin karısı," diyor omuz silkerek. "Yemin ederim, dolabının yarısını bana getirmiş olmalı. Bunlar geçen yılın parçaları."

"Kimin umurunda?" Gülüyorum ve geri çekiliyorum.

"Hepsini deneyeceğim." "Bunu söyleyeceğini tahmin etmiştim. Hadi başlayalım."

Her parça bana bir eldiven gibi uyuyor. Bir Dior elbise, bir Louis Vuitton bluz. Chanel, Hermes ve Valentino. Bazılarının üzerinde hala etiketleri var.

"Sana her şeyi 300 dolara veririm," diyor Martha. "Burada rahatlıkla on bin dolarlık kıyafet var ve bu muhafazakar

" diye cevap veriyorum, başımı sallayarak. "Sana en az bin dolar ödemeliyim."

"*Kullanılmış* giysiler ve ayrıca, işiniz bittiğinde onları bana geri getireceksiniz.

onlarla işim bitti."

"Bu, tüm yılın en güzel günü olabilir. Piyango bileti almalıymışım gibi hissediyorum," diyorum ve burada giydiğim uzun maksi elbiseyi giyip onu tezgâha kadar takip ederek her şeyi katlayıp nazıkçe getirdiğim iki çantaya yerleştiriyoruz.

"Billie?" Sesi kararsız geliyor.

Martha'ya bir kaşımı kaldırıyorum.

"Evet?" "Dükkânı satmayı düşünüyorum."

Gözlerimin büyüdüğünü ve kalbimin teklediğini hissediyorum. "Ah, neden? Burası harika bir yer."

"Ailem Arizona'da ve babamın sağlık durumu pek iyi değil. Orada onlarla birlikte olmam gerektiğini hissediyorum. Ciddi bir evlat suğluluğu yaşıyorum."

Dudağımı ısırđım. "Anlıyorum. Benimki de birkaç yıl önce Florida'ya taşındı ve babam iyi olmasaydı ben de ona daha yakın olmak isterdim. Zor bir karar. Dükkan zor durumda mı?"

"Hayır, aslında iyi yapıyorum ve bunu çok seviyorum," diye yanıtlıyor. "Zengin insanların döküntülerini toplamak için uzaklardan gelen tek müşteri siz değilsiniz. Gerçekten çok meşgulüm. Neden, satın almak mı istiyorsun?"

Buna kıkırdıyor ama ben onunla birlikte gülmüyorum.

Bu dükkanı satın almaya gerçekten *param* yetmez ve yaşadığım yerden dört saat uzaklıkta, bu yüzden gerçekten bu fikri düşünmemeliyim.

Ama gardırobumun yüzde 90'ını buradan alıyorum. Ve her ay yaptığım günöbirlik gezi ruh sağlığım için çok iyi. Gerçekten de çalışmadığım tek gün. Stok yenilemek, e-posta göndermek ya da vitrini değiştirmek için mağazaya uğramıyorum. Arabamda müzik veya sesli kitap dinliyorum ve zihnimi boşaltıyorum. En sevdiğim restoranın burada olmasından bahsetmiyorum bile ve buraya her geldiğimde kendimi şımartıyorum.

"Hayır, tabii ki değil." Başımı sallıyorum. "Ama bana bir iyilik yapar mısın? Lütfen satmadan önce bana haber ver. Burayı çok seviyorum."

"Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim. Satmanın doğru bir hamle olduğuna ikna olmadım ama bunu düşündüm. Birbirinden çok farklı iki yerde iki işletmeye sahip olmanın sizin için zor olacağını biliyorum."

"Bildiğiniz gibi bir tanesi yeterince zor."

Martha çantaları arabama yüklememe yardım ediyor, sonra ona sarılıp vedalaşıyorum. Acıktım ve önümde uzun bir yol var, bu yüzden gördüğüm en şirin butik otelin içinde yer alan favori restoranıma doğru yürüyorum. Dağlarda olduğumuz için rustik bir kulübe hissi vereceğini düşünebilirsiniz ama öyle değil. Güzel adaçayı yeşili ve yanık turuncu renkleriyle çok şık. Işıklandırma karamsar ve insana *kendini lüks* hissettiriyor.

Çok fazla butik otel görmedim. Dünyayı sık sık gezdiğimden falan değil ama burası çok sevimli. Keşke burada uzun bir hafta sonu geçirebilecek param olsaydı.

Ancak, buranın gülünç derecede zenginlerin oyun alanı olduğu düşünöldüğünde, gecelik ücreti karşılayamayacağımdan oldukça eminim.

Ancak restoranda yemek yemeyi karşılayabilirim.

Pencere kenarındaki bir masaya yönlendiriliyorum ve oturur oturmaz mesajlarımı kontrol etmek için telefonumu çıkarıyorum. Spicy Girls Kitap Kulübü'ndeki kız arkadaşlarımla her zaman bir hareketliliğin olduğu bir grup mesajlaşmamız var.

O kitap kulübüne başlamak yaptığım en iyi şeylerden biriydi. Beni sadece en iyi arkadaşım ve şimdi baldızım olan Dani'ye yakınlaştırmakla kalmadı, aynı zamanda diğer en iyi arkadaşım Skyla'yı da hayatıma soktu. Diğer hanımları da ekleyince etrafımda müthiş bir kadın grubu oluştu.

Bunu asla hafife almıyorum.

Big Sky'a gittin mi, Bee?

Oops, bunu daha önce görmedim. Millie kitapçımın hemen yanındaki kahve dükkanının sahibi ve onu hayatım boyunca tanıdım. En iyisidir.

Ben: *Ben yaptım! Üzgünüm, bu mesajı daha önce görmedim. Yola çıkmadan önce öğle yemeği yiyeceğim.*

Skyla: *Bu sefer eğlenceli şeyler buldun mu? Her şeyi görmek istiyorum!*

Sırıttıyorum ve bana biraz önce sıcak ekmek ve su getiren garsonuma teşekkür etmek için başımı kaldırıyorum.

"Merhaba bayan. Ben Travis, bugün size ben yardımcı olacağım." "Teşekkürler, Travis."

"Menüye bakma fırsatınız oldu mu?" Gerek yok. Ne istediğimi çok iyi biliyorum.

"Evet," diye gülümseyerek cevap veriyorum. "Ben çırpılmış beyaz peynir sosu alacağım çünkü kesinlikle bağımlılık yapıyor."

Travis defterine bir şeyler yazarken sırtlıyor. "Gerçekten öyle. Size başka ne getirebilirim?"

"Ben ızgara tavuklu Sezar salatası alacağım, ançüezsiz."

"Bunu yapabilirim. İçecek bir şey var mı?"

"Sadece bir buzlu çay lütfen. Tatlı olarak da huckleberry crème brûlée alacağım."

Travis siparişimi vermek için uzaklaşmadan önce geniş bir gülümsemeyle "iyi hayatını yaşıyorsun dostum," diyor. Travis çok tatlı. Uzun boylu, sarı saçlı ve gamzeleriyle birlikte müthiş bir gülümsemesi var.

Çok sevimli.

Connor Gallagher kadar seksi değil. Benim yabancım. Geçen yılın sonlarında bir gece beynimi dağıtmakla kalmayıp o zamandan beri her fırsatta beni köşeye sıkıştırıp öpmenin yollarını bulan adam. O Skyla'nın kardeşi, onu yeğenimin düğününde görene kadar bilmediğim bir detay.

O geceden birkaç ay sonra dans resitalinde beni sürükleyerek arka tarafa götürdü ve beni öptü.

Ve o zamandan beri, hep aynı. Aile yemeği mi? Çalıntı öpücükler. Skyla'nın dansını izlemek için Avrupa gezisi? Hep lanet öpücükler. Hatta birkaç hafta önce bir kitap kulübü toplantısına daldı ve beni malzeme dolabına sürükledi, orada üç nokta yedi saniyede orgazm olmaya başladı.

O *her yerde*. En iyi arkadaşımın kardeşi olduğu için onu *hiç* görmem mümkün değil ama o yanımdayken bir yetişkin gibi davranabiliyorum.

Medeni olabilirim.

Ellerimi ve dudaklarımı kendime saklayabilirim.

Çünkü Connor her ne kadar beni cinsel olarak çekici bulduğunu açıkça söylese de, başka bir şey olduğunu *asla* belirtmedi. Tanrı aşkına, o pisliğin telefon numarası bile bende yok. Ve anlamsız seksle işim bitti. Connor'la birlikteyken kendimi ona kaptırıyorum, ama iyi anlamda. Kendimi güvende hissediyorum. *Memnun* hissediyorum. Tanrım, o gece beni yatağına aldığımda yıllardır uyuduğum en iyi uykuyu uyudum ve o zamandan beri hiç bu kadar iyi uyumamıştım. Ama son kez, o dolapta beni ölesiye öptüğünde, artık bana bunu yapamayacağını söyledim çünkü kendimi kullanılmış hissediyorum. Üzerimde yükselmesini, hayatımda ilk kez kendimi küçük hissettirmesini *sevsem* bile. Skyla'ya davranışını *sevsem* de ve onun da partnerine böyle davranacağını bilsem de.

Onunla *sadece* seks yapmak istemiyorum. İşte, itiraf ettim. İlgimi çekiyor ve onun iyi bir adam olduğunu biliyorum.

Daha fazlasını istiyorum. Tıpkı Dani ve Skyla'nın yakın zamanda kardeşlerimle buldukları gibi. Bunu kendim için istiyorum. Daha fazlasını hak ediyorum.

Ve bana daha fazlasını vermeyecek.

Daha fazlasını isteseydi, lanet telefon numaramı isterdi.

O gülünç derecede seksi İrlandalı tarafından kullanıldığımı hissetmekten bıktım.

Bülten Kaydı

Umarım siz de bu hikâyeyi okurken benim kadar keyif almışsınızdır! Gelecek kitap haberleri için haber bültenime katılmayı unutmayın! Söz veriyorum size sadece haber dolu mailler göndereceğim ve spam göndermeyeceğim. Buradan kayıt olabilirsiniz:

https://mailchi.mp/kristenproby_com/newsletter-sign-up

Kristen Proby tarafından da:

Kristen Proby Yazarının Diğer

Kitapları The Wilds of Montana

Serisi

Wild for You - Remington & Erin
Vahşetin Peşinde - Chase &
Summer En Vahşi Hayaller - Ryan
& Polly Vahşi Tarafta - Brady &
Abbi
O Vahşi Biri - Holden & Millie

Montana'nın Blackwell'leri

Yandığımızda - Bridger & Dani

Dizi buradan ulaşabilirsiniz: <https://www.kristenprobyauthor.com/the-wilds-of-montana> hakkında daha fazla bilgiye

Seattle'da Bekar Serisi

Sır - Vaughn & Olivia Skandal -
Gray & Stella Skor - Ike &
Sophie
Kurulum - Keaton & Sidney
Yedek - Drew & London

Serinin tamamına buradan [https://www.kristenprobyauthor.com/ single-in-seattle](https://www.kristenprobyauthor.com/single-in-seattle)göz atın:

Huckleberry Bay Serisi

Lighthouse Way
Fernhill Lane
Chapel Bend Cherry
Lane

Seattle'da Benimle Serisi

Come Away With Me - Luke & Natalie Under
The Mistletoe With Me - Isaac & Stacy Fight
With Me - Nate & Jules
Play With Me - Will & Meg
Rock With Me - Leo & Sam
Benimle Güvende - Caleb & Brynna
Benimle Bağlı - Matt & Nic
Breathe With Me - Mark & Meredith
Forever With Me - Dominic & Alecia Stay
With Me - Wyatt & Amelia
Benimle Őımartın
Benimle Sev - Jace & Joy Benimle
Dans Et Levi & Starla
You Belong With Me - Archer & Elena Dream
With Me - Kane & Anastasia Imagine With
Me - Shawn & Lexi
Benimle Kaç - Keegan & Isabella Benimle
Flrt Et - Hunter & Maeve
Benimle Bir Şans Yakala - Cameron & Maggie

Serinin tamamına buradan gz atın:

<https://www.kristenprobyauthor.com/with-me-in-seattle>

Büyük Gökyüzü Evreni

Büyük Gkyznn

Altında Aşk

Loving Cara

Lauren'i Baştan
ıkarmak Jillian'a
Aşık Olmak Grace'i
Kurtarmak

Büyük Gökyüzü
Büyüleyici Hannah
Jenna'yı öpüyor
Willa'yı Beklerken
Fallon'la Yükselmek

Big Sky Royal
Büyüleyici Sebastian
Baştan ıkarıcı Liam
Alaycı Callum

Big Sky'ın Kahramanları
Onur Cesaret
Barınağı

Big Sky evreninin tamamına buradan atın: <https://www.kristenprobyauthor.com/under-the-big-skygz>

Bayou Büyüsü

Gölgeler
Byler
Serendipity

Serinin tamamına buradan <https://www.kristenprobyauthor.com/bayou-magicgz> **atın:**

Kanlı Ay'ın Laneti Serisi

Hallows End

Kazanlar Salems
Şarkısını Çağırıyor

Romancing Manhattan Serisi

Her Şeye
Rağmen
Her Şey
Yolunda

Serinin tamamına buradan <https://www.kristenprobyauthor.com/romancing-manhattan>göz atın:

Boudreaux Serisi

Kolay Aşk
Kolay Cazibe
Kolay Melodi
Kolay
Öpücükler
Kolay Sihir
Kolay Servet
Kolay Geceler

Serinin tamamına buradan <https://www.kristenprobyauthor.com/boudreaux>göz atın:

Fusion Serisi

Beni Dinle
Sana Yakınım
Benim İçin
Allık
Tadına Varın

Serinin tamamına buradan göz atın: <https://www.kristenprobyauthor.com/fusion>

1001 Karanlık Gece'den

Easy With You
Easy For Keeps
No Reservations
Tempting Brooke
Wonder With Me
Shine With Me
Change With Me
The Scramble
Cherry Lane

Kristen Proby'nin Crossover Koleksiyonu

Fallon ile Yükselmek, Bir Büyük Gökyüzü Romanı

Kötü Güç: Sawyer Bennett'ten Kötü At Vegas/Büyük
Gökyüzü Romanı

Tüm Yıldızlar Düşer: Rachel Van Dyken'dan Bir
Seaside Pictures/Big Sky Novellası

Hold On: Samantha Young'dan Bir Play
On/Big Sky

Uğruna Savaşmaya Değer: Laura Kaye'den Bir Savaşçı Dövüş
Kulübü/Büyük Gökyüzü Romanı

Çılgın Kusurlu Aşk: Bir Dirty Dicks/Big Sky Novellası
Yazan K.L. Grayson

Sensiz Hiçbir Şey: Monica Murphy'den Bir Sonsuza Kadar
Senin/Büyük Gökyüzü Romanı

Crossover Koleksiyonunun tamamına buradan atın:

<https://www.kristenprobyauthor.com/kristen-proby-crossover-collection>**göz**

Yazar Hakkında

Kristen Proby, *New York Times*, *USA Today* ve *Wall Street Journal*'da yetmişden fazla kitabı yayımlanmış çok satan bir yazardır. 2012'de yayın hayatına başlayan Proby, aileler ve arkadaşlar hakkında bolca aşk içeren baharatlı çağdaş hayranlarını büyülüyor. Ayrıca paranormal romantizm de yazıyor ve bunları okurken ışıkları açık tutmanızı öneriyor.

Kristen, teslim tarihi gelmediğinde kocası ve kürklü bebekleriyle vakit geçirmekten, bisiklete binmekten, nakış işleyerek rahatlamaktan, resim yapmayı denemekten ve tabii ki Montana dağlarındaki güzel evinin tadını çıkarmaktan hoşlanıyor.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

